

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

เรื่อง

“มาตรการทางกฎหมายในการระบุตัวและเก็บข้อมูลส่วนบุคคล
สำหรับการผู้ซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อลดอันตรายจากการบริโภค”

ได้รับทุนสนับสนุนจากศูนย์วิจัยปัญหาสุรา

โดย

รองศาสตราจารย์ ดร.วศิน สุวรรณรัตน์ และคณะ

วันที่ 20 กรกฎาคม พ.ศ. 2566

สารบัญ

ชื่อเรื่อง	หน้า
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์	6
1.3 กรอบแนวคิดการวิจัย	6
1.4 ขอบเขตการดำเนินงาน	6
1.5 ระเบียบวิธีวิจัย	6
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
1.7 คำนิยาม	7
บทที่ 2 แนวคิดและหลักการเกี่ยวกับการควบคุมเครื่องตัดไม้แอลกอฮอล์	8
และการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล	
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับควบคุมเครื่องตัดไม้แอลกอฮอล์	8
2.2 มาตรการการควบคุมเครื่องตัดไม้แอลกอฮอล์ในประเทศไทย	20
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการเก็บข้อมูลส่วนบุคคล	37
2.4 มาตรการและกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของประเทศไทย	45
2.5 ปัญหาที่เกิดจากการบริโภคเครื่องตัดไม้แอลกอฮอล์ในปัจจุบัน	52
2.6 ข้อมูลเกี่ยวกับการชำระเงินผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์	57
บทที่ 3 มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับเครื่องตัดไม้แอลกอฮอล์ในต่างประเทศ	60
3.1 สหราชอาณาจักร (ประเทศสกอตแลนด์)	60
3.2 สหพันธสาธารณรัฐเยอรมนี	73
3.3 สหรัฐอเมริกา	79

สารบัญ (ต่อ)

ชื่อเรื่อง	หน้า
บทที่ 4 วิเคราะห์ความเหมาะสมในการนำข้อมูลส่วนบุคคลมาใช้เกี่ยวกับการควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์	83
4.1 วิเคราะห์ปัญหามาตรการควบคุมการบริโภคและจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	83
4.2 วิเคราะห์กฎหมายเกี่ยวกับคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	88
4.3 วิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับการเก็บข้อมูลของผู้ซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	91
4.4 วิเคราะห์ประโยชน์จากการระบุตัวตนและเก็บข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	94
บทที่ 5 สรุปและข้อเสนอแนะ	96
5.1 สรุป	96
5.2 ข้อเสนอแนะ	98
บรรณานุกรม	100
ภาคผนวก	

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากงานวิจัยที่ศึกษามาก่อนและข้อเท็จจริงที่ปรากฏสืบ ๆ กันมาพบว่า แอลกอฮอล์เป็นต้นเหตุสำคัญในการเกิดปัญหาอาชญากรรม ความผิดอาญา และสร้างความเสียหายให้กับผู้บริโภค บุคคล ครอบครัวและสังคม สังคมต้องสูญเสียชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สิน ความปลอดภัยอย่างต่อเนื่องและรุนแรงขึ้นเป็นอย่างมากเรื้อรังยาวนานมาถึงปัจจุบัน ตลอดทั้งปัญหาสุขภาพของผู้บริโภคเองด้วย แม้ว่า ณ วันนี้ประเทศไทยจะมีพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551 บังคับใช้มาแล้ว 14 ปี แต่ก็ยังไม่สามารถเข้าใจ เข้าถึง และพัฒนาแก้ไข ปัญหาการบริโภคแอลกอฮอล์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ว่าในส่วนของ การป้องกัน บำบัดรักษา การบังคับใช้การบังคับโทษได้อย่างสมบูรณ์มีประสิทธิภาพอย่างยั่งยืนได้

เพื่อให้เกิดการป้องกัน ฝ่าระวัง และลดอันตรายจากการบริโภคแอลกอฮอล์จึงมีความจำเป็นที่ภาครัฐต้องเข้าใจ เข้าถึง ฐานข้อมูลนักดื่มในประเทศอย่างถูกต้องเป็นจริง ด้วยการมีมาตรการทางกฎหมายในการระบุตัวผู้ซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อลดอันตรายจากการบริโภค กล่าวคือ ต้องมีกฎหมายกำหนดให้ผู้ซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทุกชนิดต้องแสดงตัวตน เพื่อแสดงตัวตนออนไลน์ไปยังฐานข้อมูลส่วนกลาง การแสดงตัวตนคือ การแสดงบัตรประจำตัวประชาชนหรือวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์อื่นใดต่อผู้ขายเพื่อนำเข้าข้อมูลผ่านระบบออนไลน์ระบุข้อมูลผู้ซื้อ ประเภท ชนิด จำนวน ของแอลกอฮอล์ที่ซื้อ ถึงแม้ข้อมูลส่วนบุคคลตามกฎหมาย PDPA ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลบุคคล พ.ศ. 2562 จะบังคับใช้แล้วในปี พ.ศ.2565 ก็ตามแต่เมื่อเทียบความจำเป็นของความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่เกิดขึ้นพบว่า มีความจำเป็นต้องออกกฎหมายเพื่อยกเว้นและบังคับให้ผู้ซื้อและขายปฏิบัติทั่วประเทศ ซึ่งสามารถระบุว่า จะข้อมูลเท่าที่จำเป็นเพื่อป้องกันปัญหาต่าง ๆ ที่จะต้องการควบคุมสุขภาพของคนไทยทั่วประเทศ มีข้อกำหนดที่ชัดเจนตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลบุคคล พ.ศ. 2562

ปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายในการควบคุมการซื้อแอลกอฮอล์เพื่อบริโภคในการระบุตัวผู้ซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อลดอันตรายจากการบริโภค เพื่อที่จะควบคุมการบริโภคแอลกอฮอล์และใช้ประโยชน์ในด้านอื่นมากขึ้น เพื่อให้เกิดการป้องกัน ฝ่าระวัง และลดอันตราย จากการบริโภคแอลกอฮอล์จึงมีความจำเป็นที่ภาครัฐต้องเข้าใจ เข้าถึง ฐานข้อมูลนักดื่มในประเทศอย่างถูกต้องเป็นจริง ด้วยการมีมาตรการทางกฎหมายในการระบุตัวผู้ซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อลดอันตรายจากการบริโภค กล่าวคือ ต้องมีกฎหมายกำหนดให้ผู้ซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทุกชนิดต้องแสดงตัวตน เพื่อแสดงตัวตนออนไลน์ไปยังฐานข้อมูลส่วนกลาง การแสดงตัวตนคือ การแสดงบัตรประจำตัวประชาชน ต่อผู้ขายเพื่อนำเข้าข้อมูลผ่านระบบออนไลน์ระบุข้อมูลผู้ซื้อ ประเภท ชนิด จำนวน ของแอลกอฮอล์ที่ซื้อ ถึงแม้ข้อมูลส่วนบุคคลตามกฎหมาย PDPA ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลบุคคล พ.ศ.

2562 จะบังคับใช้แล้วในปี พ.ศ.2565 งานวิจัยเรื่องนี้จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการศึกษาเนื้อหาตามกฎหมาย PDPA ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลบุคคล พ.ศ. 2562 ซึ่งกฎหมายดังกล่าวมีเนื้อหาที่สำคัญกล่าวคือ เนื่องจกปัจจุบันมีการล่วงละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวของข้อมูลส่วนบุคคลเป็นจำนวนมากจนสร้างความเดือดร้อนรำคาญหรือความเสียหายให้แก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบกับความก้าวหน้าของเทคโนโลยีทำให้การเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลอันเป็นการล่วงละเมิดดังกล่าว ทำได้โดยง่าย สะดวก และรวดเร็ว ก่อให้เกิดความเสียหายต่อเศรษฐกิจโดยรวม สมควรกำหนดให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเป็นการทั่วไปขึ้น เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ กลไก หรือมาตรการกำกับดูแลเกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นหลักการทั่วไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่

(1) การเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของบุคคลที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อประโยชน์ส่วนตนหรือเพื่อกิจกรรมในครอบครัวของบุคคลนั้นเท่านั้น

(2) การดำเนินการของหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ในการรักษาความมั่นคงของรัฐ ซึ่งรวมถึงความมั่นคงทางการคลังของรัฐ หรือการรักษาความปลอดภัยของประชาชน รวมทั้งหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน นิติวิทยาศาสตร์ หรือการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์

(3) บุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่ทำการเก็บรวบรวมไว้เฉพาะเพื่อกิจการ สื่อมวลชน งานศิลปกรรม หรืองานวรรณกรรมอันเป็นไปตามจริยธรรมแห่งการประกอบวิชาชีพหรือเป็นประโยชน์สาธารณะเท่านั้น

(4) สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และรัฐสภา รวมถึงคณะกรรมการที่แต่งตั้งโดยสภาดังกล่าว ซึ่งเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลในการพิจารณาตามหน้าที่และอำนาจของสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา รัฐสภา หรือคณะกรรมการ แล้วแต่กรณี

(5) การพิจารณาพิพากษาคดีของศาลและการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาคดี การบังคับคดี และการวางทรัพย์ รวมทั้งการดำเนินงานตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

(6) การดำเนินการกับข้อมูลของบริษัทข้อมูลเครดิตและสมาชิกตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจ ข้อมูลเครดิต

การยกเว้นไม่ให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนมาใช้บังคับแก่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลในลักษณะใด กิจการใด หรือหน่วยงานใดทำนองเดียวกับผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลตามวรรคหนึ่ง หรือเพื่อประโยชน์สาธารณะอื่นใด ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลตามวรรคหนึ่ง (2) (3) (4) (5) และ (6) และผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลของหน่วยงานที่ได้รับยกเว้นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาตามวรรคสอง ต้องจัดให้มีการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคลให้เป็นไปตามมาตรฐานด้วย หากได้มีการพัฒนากฎหมายเกี่ยวกับการระบุตัวผู้ซื้อเครื่องตีมีแอลกอฮอล์เพื่อลดอันตรายจากการบริโภค ต้องมีการออกกฎหมายเป็นพระราชกฤษฎีกาการยกเว้นไม่ให้นำ

บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลบุคคล พ.ศ. 2562 นี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนมาใช้บังคับแก่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลในลักษณะใด กิจการใด หรือหน่วยงานใดทำนองเดียวกับผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลตามวรรคหนึ่ง หรือเพื่อประโยชน์สาธารณะอื่นใด¹

โดยสาระสำคัญของพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลบุคคล พ.ศ. 2562 มีดังนี้

ข้อมูลส่วนบุคคล คือ ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลซึ่งทำให้สามารถระบุตัวบุคคลนั้นได้ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม แต่ไม่รวมถึงข้อมูลของผู้ถึงแก่กรรมโดยเฉพาะ² เช่น ได้แก่ ชื่อ-นามสกุล หรือชื่อเล่น เลขประจำตัวประชาชน เลขหนังสือเดินทาง เลขบัตรประกันสังคม เลขใบอนุญาตขับขี่ เลขประจำตัวผู้เสียภาษี เลขบัญชีธนาคาร เลขบัตรเครดิต (การเก็บเป็นภาพสำหรับบัตรประชาชนหรือสำหรับบัตรอื่น ๆ ที่มีข้อมูลส่วนบุคคลที่กล่าวมาย่อมสามารถใช้ระบุตัวบุคคลได้โดยตัวมันเองจึงถือเป็นข้อมูลส่วนบุคคล) ที่อยู่ อีเมล หมายเลขโทรศัพท์ ข้อมูลอุปกรณ์หรือเครื่องมือ เช่น IP address MAC address Cookie ID ข้อมูลทางชีวมิติ (Biometric) เช่น รูปภาพ ใบหน้า ลายนิ้วมือ फिल्मเอกซเรย์ ข้อมูลสแกนม่านตา ข้อมูลอัตลักษณ์เสียง ข้อมูลพันธุกรรม ข้อมูลระบุทรัพย์สินของบุคคล เช่น ทะเบียนรถยนต์ โฉนดที่ดิน ข้อมูลที่สามารถเชื่อมโยงไปยังข้อมูลข้างต้นได้ เช่น วันเกิด และสถานที่เกิด เชื้อชาติ สัญชาติ น้ำหนัก ส่วนสูง ข้อมูลตำแหน่งที่อยู่ (location) ข้อมูลการแพทย์ ข้อมูลการศึกษา ข้อมูลทางการเงิน ข้อมูลการทำงาน ข้อมูลหมายเลขอ้างอิงที่เก็บไว้ในไมโครฟิล์ม แม้ไม่สามารถระบุไปถึงตัวบุคคลได้ แต่หากใช้ร่วมกับระบบดัชนีข้อมูลอีกระบบหนึ่งก็จะสามารถระบุไปถึงตัวบุคคลได้ ข้อมูลการประเมินผลการทำงานหรือความเห็นของนายจ้างต่อการทำงานของลูกจ้าง ข้อมูลบันทึกต่าง ๆ ที่ใช้ติดตามตรวจสอบกิจกรรมต่าง ๆ ของบุคคล เช่น log file ข้อมูลที่สามารถใช้ในการค้นหาข้อมูลส่วนบุคคลอื่นในอินเทอร์เน็ต อีกทั้งยังมีข้อมูลที่เป็นข้อมูลที่มีความละเอียดอ่อน³ (Sensitive Personal Data) ได้แก่ ข้อมูลเชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ ความคิดเห็นทางการเมือง ความเชื่อในลัทธิ ศาสนาหรือปรัชญา พฤติกรรมทางเพศ ประวัติอาชญากรรม ข้อมูลสุขภาพ ความพิการ หรือข้อมูลสุขภาพจิต ข้อมูลสหภาพแรงงาน ข้อมูลพันธุกรรม ข้อมูลชีวภาพ ข้อมูลอื่นใดซึ่งกระทบต่อเจ้าของข้อมูลในทำนองเดียวกันตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด หากข้อมูลส่วนบุคคลที่มีความละเอียดอ่อนมีการรั่วไหลไปสู่สาธารณะแล้ว จะเกิดผลเสียที่ร้ายแรงกับผู้เป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้มากกว่าข้อมูลส่วนบุคคลอื่น ๆ มีผลต่อสิทธิเสรีภาพของบุคคล เช่น สิทธิเสรีภาพในความคิด ความเชื่อทางศาสนา การแสดงออก การชุมนุม สิทธิในชีวิตร่างกาย การอยู่อาศัย การไม่ถูกเลือกปฏิบัติ ซึ่งอาจจะก่อให้เกิดการแทรกแซงซึ่งสิทธิเสรีภาพและการเลือกปฏิบัติต่อการใช้สิทธิเสรีภาพของบุคคลได้มากกว่าข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไป ยกตัวอย่างเช่น ข้อมูลพฤติกรรมทางเพศ เชื้อชาติ ศาสนา ประวัติอาชญากรรม ถ้ารั่วไหลไปแล้ว ข้อมูลเหล่านี้จะนำมาสู่ความเป็นอคติและจะมีผลกระทบต่อชีวิตส่วนบุคคลได้มากกว่าข้อมูลทั่วไปเป็นอย่างมาก

¹ พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลบุคคล พ.ศ.2562 มาตรา 4

² พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลบุคคล พ.ศ.2562 มาตรา 6

³ มาตรา 26

ข้อมูลทางสุขภาพที่อาจจะได้จากการเก็บข้อมูลการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก็อาจจะเข้าข่ายการเก็บข้อมูลดังกล่าว จึงต้องมีความระมัดระวังพิเศษในการออกมาตรการต่าง ๆ จึงต้องมีการศึกษากฎหมายเพื่อนำไปหาความเหมาะสมในการเก็บข้อมูลต่าง ๆ เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการเก็บข้อมูลส่วนบุคคลด้วย แม้จะเป็นมาตรการของรัฐที่ทำเพื่อประโยชน์ของประชาชนก็ตาม

กฎหมายของสหราชอาณาจักร และสหรัฐอเมริกา มีมาตรการในการตรวจสอบอายุผู้ซื้อก่อนจำหน่ายทั้งสิ้น มีระบบการตรวจสอบที่เชื่อถือได้ มีมาตรการหลักการตรวจสอบ มีมาตรการรองรับเมื่อมีข้อสงสัย ซึ่งในประเทศสหรัฐอเมริกา รัฐนอร์ทดาโกตานั้น มีการตรวจสอบและและทำระบบสแกนตัวตนของผู้ซื้อแอลกอฮอล์เพื่อป้องกันบุคคลอายุไม่ถึงเกณฑ์ตามกฎหมายมาซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยผ่านมาตรการที่เรียกว่า “การตรวจสอบ ID สำหรับการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และใช้เครื่องสแกน ID” ซึ่งมีการตรวจสอบตัวตนสำหรับการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เกี่ยวข้องกับกระบวนการปรับปรุงการตรวจสอบการระบุตัวตน ตัวอย่างของการดำเนินการ ได้แก่ นโยบายสแกนบัตรภายในสถานประกอบการค้าปลีก การใช้เครื่องสแกนรหัสอิเล็กทรอนิกส์อย่างสม่ำเสมอ และเฝ้าระวังบัตรปลอม มีการประเมินผ่านการสแกนบัตรต่าง ๆ ในการควบคุมการขายแอลกอฮอล์ร่วมกับท้องถิ่น และทำงานร่วมกับเอกชนได้ในการกำหนดแนวทางของกฎหมายและออกกฎหมายได้อีกด้วย⁴

รัฐแคลิฟอร์เนียก็เช่นเดียวกัน มีการตรวจสอบอายุที่ทำงานร่วมกับหน่วยงานตำรวจเมื่อมีเหตุจำเป็น มีวิธีการป้องกันผู้เยาว์ลอบซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งอาจจะนำมาเป็นกรณีศึกษาได้ร่วมกับการพัฒนากฎหมายของไทย

สหราชอาณาจักรมีมาตรการตรวจสอบอายุเช่นกัน ซึ่งผู้ขายสามารถปฏิเสธการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้กับผู้ใหญ่ได้ หากพวกเขามาพร้อมกับเด็ก และพนักงานในร้านคิดว่ากำลังซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้กับเด็ก และตำรวจมีอำนาจยึดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใด ๆ ก็ตามที่พวกเขาเชื่อว่าผู้อายุต่ำกว่า 18 ปีดื่มในที่สาธารณะ การละเมิดกฎหมายอาจส่งผลให้เกิดการฟ้องร้องทั้งคนขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และคนซื้อ สามารถถูกดำเนินคดีและถูกปรับ สถานที่ได้รับใบอนุญาตสามารถถูกปรับหรือแม้แต่สั่งปิดได้ อีกทั้งควบคุมผ่านต้นทางคือ การขายร้านค้าต้องผ่านการอนุญาตให้ขาย ผ่านขั้นตอนทางกฎหมายที่ต้องปฏิบัติตามมาตรการต่าง ๆ อย่างเคร่งครัด สถานที่ที่ได้รับใบอนุญาตแต่ละแห่งต้องปฏิบัติตามข้อตกลงที่กำหนดเวลาที่ได้รับอนุญาตให้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการตรวจสอบที่จำเป็นเพื่อให้แน่ใจว่าลูกค้าของร้านค้านั้น ๆ ได้รับอนุญาตให้ซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (เช่น อายุเกิน 18 ปี)⁵

⁴ ND Prevention Resource and Media Center. Checking ID for Alcohol Sales (may include use of ID Scanners; mandatory carding policies) สืบค้นเมื่อ 12 ธันวาคม 2565 จาก https://prevention-nd.gov.translate.google/underage-drinking-prevention-strategies/high-retail-access/checking-IDs?_x_tr_sl=en&_x_tr_tl=th&_x_tr_hl=th&_x_tr_pto=wapp

⁵ Drinkaware. Buying alcohol The law on buying alcohol in the UK and proving your age. สืบค้นเมื่อ 13 ธันวาคม 2565 จาก https://www.drinkaware.co.uk.translate.google/facts/alcohol-and-the-law/buying-alcohol?_x_tr_sl=en&_x_tr_tl=th&_x_tr_hl=th&_x_tr_pto=wapp#howlicensingworks

สำหรับประเทศไทยมีการระบุอายุมีในกฎหมายนานแล้ว แต่หากต้องการควบคุมให้มีประสิทธิภาพควรที่จะนำมาตราการของต่างประเทศต่าง ๆ ที่ตรวจสอบอายุแล้วมีประสิทธิภาพมาประยุกต์ใช้กับการเก็บข้อมูลที่ดี ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีการเก็บข้อมูลต่าง ๆ ที่ดีและนำไปใช้ประโยชน์ในการวิเคราะห์เพื่อแก้ไขปัญหาในด้านต่าง ๆ ได้ด้วย

ข้อมูลการระบุตัวผู้ซื้อเครื่องตีแมลงกอลทำให้ภาครัฐทราบว่า ใครซื้อบ้าง พื้นที่ใดที่มีอัตราการบริโภคมาก น้อย ซึ่งมีผลต่อการป้องกันอาชญากรรม ความเสียหายต่าง ๆ การเฝ้าระวัง การตั้งด่านตรวจวัดและป้องปราม ตลอดจนการระบุตัวผู้บริโภคที่มีจำนวนการบริโภคมาก ๆ เข้าสู่มาตรการป้องกัน เช่น การจับตอปราม การให้ความรู้ การบำบัดรักษา เป็นต้น อีกทั้งสอดคล้องกับเหตุผลตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีแมลงกอล พ.ศ. 2551 มาตรา 29 ซึ่งห้ามขายเครื่องตีแมลงกอลแก่บุคคลดังต่อไปนี้ (1) บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ และ (2) บุคคลที่มีอาการเมินเมาจนครองสติไม่ได้ จะทำให้สามารถบริหารจัดการการควบคุมได้ง่ายมากยิ่งขึ้น

นอกจากนั้นอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นจากการเมาแล้วขับ ตำรวจจราจรสามารถใช้ข้อมูลเพื่อการดูแล เฝ้าระวัง และการป้องปราม อุบัติเหตุอาชญากรรมได้อย่างถูกพื้นที่ และกลุ่มบุคคล อันเป็นการรักษาความสงบเรียบร้อย และความปลอดภัยของสังคมได้อย่างตรงพื้นที่ในเขตพื้นที่ที่มีความหนาแน่นมากในการบริโภค

ในด้านสุขภาพผู้ดื่ม การมีข้อมูลบุคคลที่ดื่มแอลกอฮอล์ยังเป็นข้อมูลทำงานทางการแพทย์และสาธารณสุข และฝ่ายปกครอง สามารถร่วมมือกันในการติดตามเพื่อการบำบัดรักษาได้โดยมีฐานข้อมูลการซื้อขายที่เป็นจริง ทำให้ช่วยดูแลสุขภาพอนามัยของนักดื่มได้อย่างถูกคน

ในทางจิตวิทยา การต้องแสดงข้อมูลระบุตัวตนยังเป็นมาตรการที่ทำให้ผู้ซื้อต้องหยุดยั้งคิด ก่อนตัดสินใจซื้อ สำหรับประเทศไทยมีการกำหนดอายุผู้ซื้อในกฎหมายนานแล้ว แต่หากต้องการควบคุมให้มีประสิทธิภาพควรที่จะนำมาตราการของต่างประเทศต่าง ๆ ที่ตรวจสอบอายุแล้วมีประสิทธิภาพมาประยุกต์ใช้กับการเก็บข้อมูลที่ดี ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีการเก็บข้อมูลต่าง ๆ ที่ดีและนำไปใช้ประโยชน์ในการวิเคราะห์เพื่อแก้ไขปัญหาในด้านต่าง ๆ ได้ด้วย

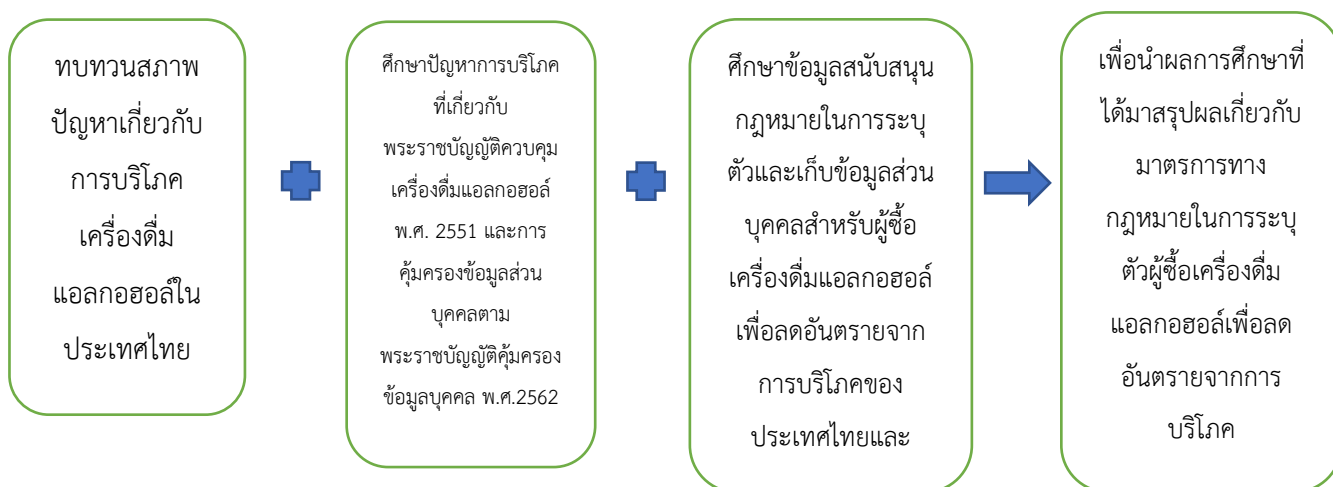
ปัญหาที่ตามมาคือ มาตรการทางกฎหมาย สามารถทำได้หรือไม่ขัดกับ พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลบุคคลหรือไม่ ถ้าทำได้ต้องทำอย่างไร การกำหนดเงื่อนไข รายละเอียดสาระสำคัญต่าง ๆ มีอะไรบ้าง การรักษาความลับของข้อมูล และอยู่ภายใต้หน่วยงานใดในการรับผิดชอบดูแล ส่วนประเด็นที่ต้องศึกษาวิจัยเพิ่มเติมในงานวิจัยฉบับนี้ มาตรการดังกล่าวสามารถลดผลกระทบได้จริงหรือไม่ ซึ่งคณะผู้วิจัยจะศึกษาประเด็นนี้อย่างละเอียดถี่ถ้วน เนื่องจากเป็นมาตรการใหม่ในประเทศไทย จึงมีความจำเป็นต้องทำการศึกษาวิจัยมาตรการทางกฎหมายในการระบุตัวผู้ซื้อเครื่องตีแมลงกอลเพื่อลดอันตรายจากการบริโภคในงานวิจัยเรื่องนี้ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาวิเคราะห์มาตรการทางกฎหมายในการระบุตัวและเก็บข้อมูลส่วนบุคคลสำหรับผู้ซื้อเครื่องตีม แอลกอฮอล์เพื่อลดอันตรายจากการบริโภค ผ่านบริบทการใช้ข้อมูลผ่านการวิเคราะห์เพื่อลดอันตรายจาก แอลกอฮอล์

2. เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้มาสรุปผลเกี่ยวกับมาตรการทางกฎหมายในการระบุตัวและเก็บข้อมูลส่วนบุคคล สำหรับผู้ซื้อเครื่องตีมแอลกอฮอล์เพื่อลดอันตรายจากการบริโภค

1.3 กรอบแนวคิดการวิจัย (Conceptual framework)

1.4 ขอบเขตการดำเนินงาน

การศึกษาเปรียบเทียบมาตรการหรือมาตรการใกล้เคียงเกี่ยวกับเก็บข้อมูลส่วนบุคคลในการควบคุมการซื้อหรือจำหน่ายแอลกอฮอล์ของต่างประเทศที่น่าสนใจ 2 ประเทศ ได้แก่ สหรัฐอเมริกาและสหราชอาณาจักรเปรียบเทียบให้เห็นวิธีการเก็บข้อมูลส่วนบุคคลในการควบคุมการซื้อหรือจำหน่ายแอลกอฮอล์ของประเทศนั้น ๆ มาเปรียบเทียบกับประเทศไทยในปัจจุบัน ซึ่งการจำหน่ายแอลกอฮอล์รวมถึงการเก็บข้อมูลชนิดและปริมาณการขายนั้นและช่องทางออนไลน์ด้วย

1.5 ระเบียบวิธีวิจัย

ดำเนินการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพโดยเป็นการศึกษาแบบวิจัยเชิงเอกสาร โดยการศึกษาวิจัยแบบเชิงเอกสาร คณะผู้วิจัยจะทำการศึกษาเปรียบเทียบมาตรการหรือมาตรการใกล้เคียงเกี่ยวกับการเก็บข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อควบคุมการซื้อหรือจำหน่ายแอลกอฮอล์ของต่างประเทศที่น่าสนใจ 2 ประเทศ ได้แก่ สหรัฐอเมริกาและสหราชอาณาจักร

อาณาจักร ซึ่งมีมาตรการในการตรวจสอบอายุของผู้ซื้อแอลกอฮอล์ผ่านหลักฐานต่าง ๆ ที่ยืนยันระบุตัวบุคคลนั้น ๆ มาตรการตรวจสอบการสแกนบัตรประชาชน

เมื่อได้ข้อมูลมาตรการของแต่ละประเทศต่าง ๆ แล้ว จึงนำมาเปรียบเทียบให้เห็นวิธีการเก็บข้อมูลส่วนบุคคลสำหรับการควบคุมการซื้อหรือจำหน่ายแอลกอฮอล์ของประเทศนั้น ๆ มาเปรียบเทียบกับประเทศไทยในปัจจุบัน

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

นำไปสู่การพัฒนากฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมการบริโภคแอลกอฮอล์ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อให้สร้างความปลอดภัยในการบริโภคแอลกอฮอล์หลากหลายมิติมากขึ้น การตั้งชื่อ การขาย การเก็บข้อมูลเพื่อนำไปออกนโยบายต่าง ๆ รวมถึงการติดตามปัญหาสุขภาพต่าง ๆ ได้อีกด้วย

1.7 คำนิยาม

ผู้ซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หมายถึง ผู้ซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อนำไปบริโภคโดยตรงรวมถึงผู้ซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยมีวัตถุประสงค์อื่นด้วย

การเก็บข้อมูลส่วนบุคคล หมายถึง เก็บข้อมูลส่วนบุคคลเฉพาะบุคคลเพียงบุคคลเดียว

บทที่ 2

แนวคิดและหลักการเกี่ยวกับการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

ในบทนี้ผู้วิจัยจะอธิบายถึงแนวคิดและหลักการเกี่ยวกับการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในประเทศไทย กฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ความเป็นมาของการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล กฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ดังข้อมูลต่อไปนี้

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ในหัวข้อต่อไปนี้ ผู้วิจัยจะกล่าวถึงความเป็นมาของการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของประเทศไทย ประวัติศาสตร์ของการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่สำคัญเพื่อให้เห็นความสำคัญของการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

2.1.1 ความเป็นมาของการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นศัพท์บัญญัติในกฎหมาย หมายความว่า “สุราตามกฎหมายว่าด้วยสุรา ทั้งนี้ ไม่รวมถึงยิวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น” โดยกฎหมายว่าด้วยสุรา คือ พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ.2493 ได้ให้ความหมายของ “สุรา” ไว้ว่า สุรา หมายความว่ารวมถึงวัตถุทั้งหลายหรือของผสมที่มีแอลกอฮอล์ซึ่งสามารถดื่มกินได้เช่นเดียวกับน้ำสุราหรือซึ่งดื่มกินไม่ได้ แต่เมื่อได้ผสมกับน้ำหรือของเหลวอย่างอื่นแล้ว สามารถดื่มกินได้เช่นเดียวกับน้ำสุราหากสืบค้นคำว่า เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แต่ดั้งเดิม มักใช้คำว่า “สุราเมรัย” ซึ่งแปลได้ว่า “น้ำเมา” โดยคำว่า สุรา ในภาษาอังกฤษใช้คำว่า Liquor หรือ Spirit ความหมายรากศัพท์ดั้งเดิม มีความหมายว่า น้ำเมาที่กลั่นแล้ว ส่วนคำว่า เมรัย หมายถึง น้ำเมาที่เกิดจากการหมักหรือแช่

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน.ของคำว่า.”เหล้า แปลว่า น้ำเมาที่กลั่นหรือหมักแล้ว (Alcohol) ดังนั้น ในการออกกฎหมายสมัยใหม่ (Technical Law) จำเป็นต้องใช้ศัพท์เฉพาะ ศัพท์เทคนิคที่ยอมรับกันโดยทั่วไป เมื่อมีการออกกฎหมายสมัยใหม่เกี่ยวกับสุรา จึงต้องใช้คำเรียกเฉพาะลงไป เมื่อมีการออกกฎหมายที่เกี่ยวข้องขึ้นมา จะพบคำว่า สุรา มากกว่าคำว่าเมรัยหรือเหล้าภายหลังปี พ.ศ. 2500 เป็นต้นมา กิจการสุราของรัฐได้เริ่มผลิตเป็นอุตสาหกรรม โดยอนุญาตให้เอกชนมาประมูลการต้มกลั่นและจำหน่ายสุรา มีการออกกฎหมายคือพระราชบัญญัติสุรา ขึ้นเพื่อบริหารงานสุราแบบครบวงจร ตั้งแต่การผลิต จำหน่ายสุรา โดยกำหนดหลักเกณฑ์ต่าง ๆ.เกี่ยวกับการผลิตสุราและนำเข้าสุรา ภาษีสุรา การใช้และการขนส่งสุรา การขายสุรา ทั้งนี้เพื่อการจัดเก็บภาษีอากรเป็นสำคัญนโยบายของรัฐในช่วงนี้จึงเป็นการส่งเสริมการค้าเงินธุรกิจสุราโดยการเปิดเสรีการผลิตสุราและการสนับสนุนการผลิตและจำหน่าย เป็นการส่งเสริมการผลิตสุราภายในประเทศ มีการเก็บภาษีที่ถูกลงกว่าสุราจากต่างประเทศ นโยบายสุราตั้งแต่ปี พ.ศ.2503 มีการเปลี่ยนนโยบายจากการที่โรงงานผลิตสุราเป็นของรัฐ มาเป็น

อนุญาตเอกชนตั้งโรงงานโดยการเปิดประมูลสัมปทานตั้งแต่ พ.ศ.2528 จนถึง พ.ศ.2543 กระทรวงการคลังจึงกำหนดคุณสมบัติของผู้มีสิทธิขอรับใบอนุญาตทำและขายสุรา รวมทั้งกำหนดมาตรการโรงงานสุรา ในประกาศวิธีบริหารงานสุราฉบับที่ 2 พ.ศ.2543

พัฒนาการเกี่ยวกับ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในประเทศไทยการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของไทยมีมาตั้งแต่สมัยโบราณและจะรู้กัน ในรูปแบบของการดื่ม สุราหรือเหล้า ตามหลักฐานทาง ประวัติศาสตร์ที่ปรากฏในจารึกเป็นภาษาเขมรพบที่ปราสาทหินพนมรุ้ง ซึ่งตั้งอยู่ยอดเขาพนมรุ้งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย โดยมีอายุระหว่างพุทธศตวรรษที่ 16 -18 ซึ่งสามารถทราบได้จากศักราชที่ปรากฏอยู่บนจารึกหรือจากลักษณะอักษรที่ใช้จารึกซึ่งเนื้อความบางส่วน ได้กล่าวถึงการใช้สุราในการประกอบพิธีกรรมต่าง ๆ ทางศาสนา⁶ หลักฐานที่เป็นลายลักษณ์อักษรเกี่ยวกับ สุราเริ่มปรากฏให้เห็นชัดตั้งแต่สมัยสุโขทัยเป็นต้น มาโดยเริ่มมีการกล่าวถึงในระบบส่วยอากรซึ่งสมัยสุโขทัยนั้นผู้ปกครองหรือรัฐจะได้รับ ผลประโยชน์จากการส่งส่วยและยังสามารถเกณฑ์แรงงานมาใช้ได้เป็นครั้งคราวหรือยามเกิดศึกสงคราม ซึ่งถือได้ว่า เป็นการเก็บภาษีอย่างหนึ่งซึ่งต่อมาการผลิตสุราได้เป็นแหล่งรายได้ของรัฐไทยมาโดยตลอดอีกทั้งการผลิตสุราหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของไทยในอดีตได้ปล่อยให้ไปอย่างเสรีโดยมิได้ มีการแทรกแซงใด ๆ จากภาครัฐ จนกระทั่งสมัยพระเจ้าปราสาททองจึงมีการเก็บ “อากรสุรา” ทั้งจากผู้ผลิตและผู้ขาย ต่อมาสมัยพระนารายณ์มีการกำหนดพิภพอากรสุราการเก็บอากรโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐเองจึงหา ได้ไม่ทั่ว ถึงรายได้ไม่มากพอ⁷ เมื่อถึงสมัยอยุธยาตอนปลายจึงเกิดระบบเจ้าภาษีนายอากรขึ้น คือให้เอกชนประมูลสิทธิในการผูกขาดการเก็บภาษีอากรสุราเป็นรายปีตามอัตราที่กำหนดไว้สำหรับการผูกขาดอากรสุรานั้นเริ่มในสมัยพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกดั่งปรากฏในบทบัญญัติตราสามดวง มีการออกกฎหมายเรื่อง น้ำสุรา พ.ศ. 2329 ห้ามราษฎรต้มกลั่นสุราโดยมิได้รับอนุญาตเพื่อการจัดเก็บรายได้ให้รัฐและการปราบปรามสุราเถื่อน โดยให้เอกชนประมูลสิทธิในการผูกขาดการผลิต จำหน่ายและการเก็บอากรสุราและการปราบปรามสุราเถื่อนแทนรัฐการที่รัฐเปลี่ยนวิธีการจัดเก็บภาษีโดยให้นำอากรผูกขาดไปนั้นเอกชนต้องประกันผลตอบแทนให้แก่รัฐอย่างเป็นกอบเป็นกำ และมีจำนวนที่แน่นอนเอกชนที่ดำเนินการเป็นนายอากรภาษีนอกจากจะมีรายได้จากการเก็บภาษีอากรผู้ผลิตและจำหน่ายแล้วยังผลิตและจำหน่ายเองได้ด้วยแต่นายอากรเอกชนก็ต้องแบกรับภาระการปราบปรามสุราเถื่อนแทนรัฐเนื่องจากประโยชน์ของนายอากรคือภาษี จึงต้องปราบปรามการลักลอบต้มเหล้าเถื่อนอื่นอย่างเต็มที่⁸ ในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์รัชกาลที่ 1 มีการสร้างโรงงานสุราบางยี่ขันซึ่งเป็นโรงต้มกลั่นสุราของรัฐบาลแห่งแรกขึ้นและนับตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 2 เป็นต้น มาการเก็บอากรสุรากลายเป็นรายได้ที่สำคัญส่วนหนึ่งของประเทศ ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ 3 ทรงประกาศยกเลิกอากรฝิ่นเพราะทรงเห็นว่าฝิ่นนี้เป็นสิ่งชั่วร้ายแม้เห็นโทษของสุราเช่นกันแต่ทรงคงอากรสุราไว้

⁶ ชมพูนุช นระ และวิภา เล็กกุลวัฒน์. (2550). อุตสาหกรรมสุรา. รายงานเศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. หน้า 5-7.

⁷ มั่นนญา ภูแก้ว. (2563). รัฐเพื่อ...เรื่องเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ตอนที่ 1). (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก:

https://www.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/elaw_parcy/ewt_dl_link.php?nid=1512. สืบค้นเมื่อ 21 เมษายน 2566

⁸ หนึ่งฤทัย หงษ์พงษ์. (2547). บทบาทของผู้หญิงในการสืบทอดการผลิตสุราพื้นบ้าน กรณีศึกษาบ้านหลวงอำเภอ อมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร. หน้า 72.

เพื่อเป็นการเพิ่มรายได้แผ่นดิน นโยบายที่ถือว่ารายได้แผ่นดินสำคัญกว่า การควบคุมการบริโภคสุราได้รับการสืบทอดในสมัยต่อมาพอถึงรัชกาลที่ 5 การส่งเสริมอบายมุขเป็นนโยบายสำคัญเพราะต้องทำรายได้ให้แก่แผ่นดินและเพื่อตั้งแรงงานกุลิฉินไว้ในไทยไม่ให้เป็นแรงงานที่สิงคโปร์โดยเปิดโอกาสให้กุลิฉินได้บริโภคสุราอย่างเต็มที่ใน พ.ศ. 2438 รายได้จากฝิ่นบ่อนเบียร์สุรา หวามีสัดส่วนเท่ากับร้อยละ 50.64 ของรายได้แผ่นดินในปลายรัชกาลที่ 6 พ.ศ. 2452 รัฐบาลได้เริ่มใช้นโยบายใหม่คือยกเลิกการให้สิทธิผูกขาดแก่นายอากรโดยรัฐทำการจัดเก็บภาษีสุราเอง เพราะเหตุว่าระยะหลังนายอากรไม่ส่งเงินให้รัฐตามจำนวนเงินที่ประมูลได้โดยตกจาก 4.49 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2447 เป็น 3.21 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2451 แต่ด้วยวิธีใหม่นี้รัฐได้จัดเก็บภาษีสุราเป็นมณฑลโดยให้สมุหเทศาภิบาลเป็นผู้อำนวยการทั้งด้านการจัดเก็บภาษีและการออกใบอนุญาตต้มกลั่นสุราอีกทั้งกระทรวงมหาดไทยถึงกับมีคำสั่งให้สมุหเทศาภิบาลทุกมณฑลต้องแจ้งรายได้ภาษีสุราและจำนวนสุราที่ขายได้ในทุกท้องที่ไปให้กระทรวงมหาดไทยตรวจสอบ ถ้าปรากฏว่า ส่วนภูมิภาคใดการจำหน่ายสุราตกต่ำ หัวหน้าบริหารราชการในส่วนภูมิภาคนั้นกับเจ้าหน้าที่ภาษีสุราต้องแจ้งเหตุจี้เป็นที่พอใจและต้องรีบแก้ไขอย่างรีบด่วนทางด้านกระทรวงการคลังก็พยายามสนับสนุนการขายด้วยการให้รางวัลแก่ผู้ขายส่งที่ขายสุราเกินสัญญาและให้รางวัลแก่กา นันผู้ใหญ่บ้านที่สามารถทำให้การขายสุราในท้องถิ่นประสบผลรวมทั้งสามารถปราบสุราผิดกฎหมายได้นอกจากนั้นยังมีนโยบายสนับสนุนให้บุคคลผู้มีอิทธิพลตามท้องถิ่นต่าง ๆ เข้ามาเป็นผู้รับอนุญาตต้มกลั่นเพื่อส่งเสริมการขายสุราของโรงกลั่นนั้น ๆ และเพื่อปราบสุราเถื่อนทำให้การจำหน่ายสุราแพร่ไปได้ไกลขึ้นราษฎรซื้อสุราได้สะดวกขึ้น ปรากฏว่า ปีแรกสุราขายดีมากบางมณฑลไม่พอขาย⁹

ในสมัยรัชกาลที่ 7 กรมสรรพสามิตได้เริ่มทำการผลิตใน พ.ศ. 2470 ณ โรงงานบางยี่ขัน (ก่อนหน้า พ.ศ. 2470 การผลิตสุราที่โรงงานบางยี่ขันดำเนินการโดยเอกชนมีกรมสรรพสามิตเป็นผู้ดูแลและจัดให้มีการผลิต) มียอดจำหน่ายสูงขึ้นเรื่อย ๆ ตั้งแต่นั้น เป็นต้น มาการบริโภคสุราที่ผลิตโดยรัฐเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 9 ต่อปี ในช่วง สงครามโลกครั้งที่สองแม้ประเทศไทยอยู่ในภาวะไม่ปกติแต่การบริโภคสุราไม่ลดลงเลย ในช่วงนี้เองสุราแม่โขงซึ่งกรมสรรพสามิตเพิ่งผลิตได้ในปี พ.ศ. 2484 สามารถแทรกเข้ามาในตลาด และเป็นที่ต้องการอย่างสูงของประชาชนเนื่องจากเป็นช่วงที่สุราต่างประเทศขาดแคลนรายได้จากภาษีสุราเพิ่มขึ้นทุกปีพอสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ 2 เปรียบเสมือนการเริ่มต้นของยุคใหม่แห่งการบริโภคสุราและการจำหน่ายสุราในประเทศไทยการบริโภคสุรา โดยเฉพาะสุรารัฐบาลเพิ่มขึ้นมากเห็นได้จากปริมาณภาษีสุราของรัฐที่เพิ่มสูงเกือบเท่าตัวในเวลาหนึ่งปีจาก 39.3 ล้านบาท ใน พ.ศ. 2488 เป็น 66.57 ล้านบาท ใน พ.ศ. 2489 สถิติดังกล่าวเพิ่มขึ้นเกือบทุกปีและเป็นการเพิ่มในอัตราที่สูงมากโดยเฉลี่ยแล้วทุก 10 ปีรายได้จากภาษีสุราจะเพิ่มเป็น 3 เท่าตัวมีการปราบสุราเถื่อนและต่อรองกับสุราต่างประเทศตลอดเนื่องจากเป็นส่วนที่ทำให้ยอดจำหน่ายสุราของรัฐลดลง ช่วงใดที่มีสุราเถื่อนมาก หรือสุราต่างประเทศเข้ามามากช่วงนั้นสุราของรัฐจะจำหน่ายได้ลดลงช่วงใดปราบสุราเถื่อนอย่างจริงจังหรือรณรงค์ให้ดื่มสุราไทยได้ช่วงนั้นสุราไทยจะมียอดขายสูง รัฐบาลไทยได้เข้ามามีบทบาทในการจัดการการผลิตและจำหน่ายสุรา

⁹ ชมพูนุช นระ และวิภา เล็กกุลวัฒน์. (2550). อุตสาหกรรมสุรา. รายงานเศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. หน้า 5-7.

อย่างจริงจังโดยการออกพระราชบัญญัติสุราฉบับปี พ.ศ. 2493 ห้ามมิให้ผู้ใดทำสุราหรือมีภาชนะเครื่องกลั่นสุราไว้ในครอบครองจนถึงปี พ.ศ. 2503 รัฐได้เปิดให้เอกชนที่สนใจยื่นขออนุญาตตั้งโรงงานสุราได้โดยรัฐตั้งเกณฑ์ในการผลิตและจำหน่ายไว้ส่งผลให้โรงงานเกิดขึ้นเป็นจำนวนมากเมื่อถึงปี พ.ศ. 2527 รัฐได้ทำการยกเลิกโรงงานสุราเก่าทั้งหมดและได้เปิดโอกาสให้เอกชนเข้าทำการประมูลจัดสร้างโรงงานผลิตสุราได้อีกครั้งจนกระทั่งถึงปี พ.ศ. 2541 ที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 15 กันยายน พ.ศ. 2541 เห็นชอบนโยบายการเปิดเสรีการผลิตและจำหน่ายสุราในประเทศ หลังจากนั้นกระทรวงการคลังก็ได้ออกข้อกำหนดคุณสมบัติของผู้มีสิทธิขอรับใบอนุญาตฯ และขายส่งสุรารวมทั้งมาตรฐานโรงงานสุราไว้ใน “ประกาศกระทรวงการคลังเรื่องวิธีการบริหารงานสุรา พ.ศ. 2543”

ต่อมาใน พ.ศ. 2544 รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนโดยอนุญาตให้ผู้ผลิตรายย่อยทำการผลิตและจำหน่ายสุราพื้นบ้านประเภทสุราแช่และสุรากลั่นชุมชนอย่างเสรีมากขึ้นรวมทั้งมีมาตรการป้องกันและปราบปรามสุราหลบหนีภาษีนโยบายดังกล่าวเท่ากับ เป็นการส่งเสริมให้โรงงานผลิตสุรารายย่อยเกิดขึ้นจำนวนมากในชุมชน

หลัง พ.ศ. 2544 รัฐได้ตระหนักถึงผลกระทบจากกรณีการดื่มสุรา เป็นต้นเหตุของปัญหาสังคมมากมาย¹⁰

ต่อมารัฐบาลจึงได้จัดตั้งคณะกรรมการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติขึ้นเพื่อจัดทำแผนยุทธศาสตร์ลดการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และลดผลกระทบที่เกิดจากการดื่มสุราเช่น การห้ามโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ช่วงเวลา 05.00 - 22.00 น. การจำกัดเนื้อหาโฆษณาการกำหนดเขต Zoning สถานบริการการออก พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 เรื่องห้ามขายสุราและบุหรี่ให้เด็กอายุต่ำกว่า 18 ปีรวมทั้งการใช้งบประมาณหลายล้านบาทเพื่อลดจำนวนผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุอันเนื่องมาจากการดื่มสุราช่วงเทศกาลวันหยุดประกาศกระทรวงการคลังเรื่องวิธีการบริหารงานสุรา พ.ศ. 2546 (ฉบับที่ 4) และประกาศกรมสรรพสามิตเรื่องหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการอนุญาตให้ทำสุรากลั่นชุมชน พ.ศ. 2546 การออกกฎหมายทั้ง 2 ฉบับดังกล่าวเปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถผลิตและจำหน่ายสุรากลั่นได้และได้มีการผ่อนปรนกฎระเบียบต่าง ๆ เกี่ยวกับกรอบและเงื่อนไขในการขออนุญาตการผลิตและจำหน่ายสุราลงจึงทำให้ประชาชนสามารถเข้าสู่ระบบการผลิตสุราได้มากขึ้น สรุปลก็คือสืบเนื่องจากนโยบายเปิดเสรีด้านสุรามีส่วนทำให้อัตราการบริโภคแอลกอฮอล์ของคนไทยจัดอยู่ในระดับ สูงสุดของกลุ่มประเทศอาเซียน และมีผู้ต้องการขออนุญาตจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นจำนวนมากตามข้อมูลสุราที่มีผู้ขอใบอนุญาตมากที่สุดคือสุราไทยโดย พ.ศ. 2551 มีผู้ขออนุญาตจำหน่ายถึง 433,587ฉบับ รองลงมาคือการจำหน่ายสุราทุกประเภท ใน พ.ศ. 2551 มีผู้ขออนุญาตจำหน่าย 72,282ฉบับและหลังจากที่กรมสรรพสามิตได้พัฒนาระบบการบริการขอใบอนุญาตเป็นแบบ One Stop Service ที่สะดวกและรวดเร็วมากขึ้นส่งผลให้ปัจจุบันมีผู้มาขออนุญาตจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เฉลี่ยกว่าปีละ 5000,000 ฉบับ¹¹

¹⁰ บัณฑิต ศรไพศาล และคณะ. (2558). วัฒนาการนโยบายควบคุมปัญหาสุราของประเทศไทย. รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา. หน้า 1-13.

¹¹ บัณฑิต ศรไพศาล และคณะ. (2558). วัฒนาการนโยบายควบคุมปัญหาสุราของประเทศไทย. รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา. หน้า 1-13.

องค์การอนามัย (World Health Organization : WHO) ได้รายงานเกี่ยวกับการตายก่อนวัยอันควรและการบาดเจ็บสูญเสียจากการพิการทุพพลภาพ มีสาเหตุมาจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สูงเป็นอันดับ 5 ของภาวะความเสี่ยงภาวะของโรคทั้งหมด 26 ความเสี่ยง รองจากภาวะการขาดอาหาร เพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย ความดันโลหิตสูง และการบริโภคยาสูบ ประเทศต่างๆ ทั่วโลกได้ตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และผลเสียด้านสุขภาพที่เกิดขึ้นเป็นโรคร้ายไข้เจ็บ มีความสัมพันธ์อย่างแนบแน่นกับการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในปี พ.ศ.2522 ที่ประชุมสมัชชาขององค์การอนามัยโลกได้ผ่านมติที่ WHOA 32.40 เรียกร้องให้ประเทศสมาชิก “นำมาตรการที่เหมาะสมทุกวิถีทางมาใช้ในการลดการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในประชากรทุกหมู่เหล่าและพัฒนาแผนงานโครงการด้านป้องกันที่เข้มข้น ซึ่งรวมทั้งการให้ข้อมูลความรู้ สารสนเทศต่าง ๆ และการออกกฎหมายที่เหมาะสมที่มีประสิทธิผลในการสนับสนุนการดำเนินการที่มีผลต่อการผลิตและการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์” และต่อมาในปี พ.ศ.2526 องค์การอนามัยโลกได้ผ่านมติที่ WHOA.36.12 มีสาระสำคัญให้ประเทศสมาชิก

(1) จัดทำนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ระดับชาติที่ชัดเจนและครบถ้วนทุกด้าน

(2) พัฒนากลไกและกิจกรรม ในแผนงานโครงการที่ต่อเนื่องและระยะยาว เพื่อลดการบริโภคและแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ขณะเดียวกันในอีกด้านหนึ่งเกี่ยวกับการควบคุมปัญหาสุรานั้น รัฐมีการออกมาตรการเพื่อควบคุมในการดูแลสุขภาพของประชาชนดังหัวข้อที่ได้กล่าวในข้อ 2.2 แต่ก่อนอื่นคณะผู้วิจัยจะทำการวางกรอบความคิดเกี่ยวกับการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ดังต่อไปนี้

2.1.2 การควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับนโยบายด้านสาธารณสุข

การสร้างนโยบายสาธารณสุขเป็นหนึ่งในองค์ประกอบสำคัญของการสร้างเสริมสุขภาพที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพทั้งด้านบวกและลบ นโยบายสาธารณสุขไม่จำเป็นต้องเป็นนโยบายของรัฐเท่านั้น แต่นโยบายสาธารณสุขสามารถเกิดจากภาคประชาชน ภาคเอกชน ชุมชนและสังคมด้วย

นโยบายสาธารณสุขจึงหมายถึง “ทิศทางหรือแนวทางที่สังคมโดยรวมเห็นว่า หรือเชื่อว่าควรจะทำเนิการไปในทิศทางนั้น” หัวใจสำคัญของนโยบายสาธารณสุขไม่ได้อยู่ที่คำประกาศ หรือข้อเขียนที่เป็นลายลักษณ์อักษรหรือเป็นทางการ แต่อยู่ที่ “กระบวนการ” ที่ต้องเกิดจากการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง นั่นคือ นโยบายสาธารณสุขที่ดีต้องเป็น “นโยบายสาธารณสุขแบบมีส่วนร่วม”¹²

ซึ่งหลักการที่สำคัญของนโยบายสาธารณสุข¹³อยู่ที่กระบวนการ ของการ ดำเนินการให้ได้มาซึ่งนโยบายสาธารณสุขมากกว่า โดยกระบวนการสร้าง

¹² ศูนย์ข้อมูลข่าวสารสำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ. นโยบายสาธารณสุขแบบมีส่วนร่วม. สืบค้นจาก

<https://infocenter.nationalhealth.or.th/node/119> เมื่อ 22 เมษายน 2566

¹³ อ่าพล จินดาวัฒนะ. (2552) การสร้างนโยบายสาธารณสุขเพื่อสุขภาพแบบมีส่วนร่วม. ปียอนด์ พับลิชชิง: กรุงเทพฯ. หน้า 7

นโยบายสาธารณะที่ดีต้องเกิดจากการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องใน สังคมเข้ามาทำงานร่วมกัน โดยร่วม แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ความรู้ต่างๆ ร่วมกำหนดทิศทางแนวทางของนโยบายสาธารณะ ร่วมดำเนินการตาม นโยบายเหล่านั้น ร่วมติดตามผลและร่วมทบทวนนโยบายสาธารณะเพื่อปรับปรุงแก้ไข และพัฒนาต่อเนื่องนโยบาย สาธารณะในสังคมเราที่กล่าวได้ว่ามีส่วนร่วมจากหลายฝ่ายในสังคมอย่างชัดเจน ได้แก่ นโยบายสาธารณะที่ว่าด้วย เรื่องการควบคุมการ บริโภคยาสูบ การคุ้มครองสุขภาพจากการสูบบุหรี่ ซึ่งมีกระบวนการขับเคลื่อน ภาคประชาชน องค์กรเพื่อการไม่สูบบุหรี่ มีการทำงานทางวิชาการของเครือข่าย วิชาการที่เชื่อมโยงนักวิชาการ นักพัฒนา ข้าราชการ และนักการเมืองเข้าด้วยกัน จนกระทั่งมีการออกกฎหมาย 2-3 ฉบับ มีการกำหนดมาตรการต่างๆ ออกมาตามลำดับ มีการตรวจสอบติดตามผลทั้งจากฝ่ายรัฐบาล ราชการ และ ฝ่ายประชาชนเอง เป็นต้น ซึ่งจะเห็น ได้ว่า นโยบายสาธารณะลักษณะนี้เป็น นโยบายที่มีชีวิต คือ ผู้คนในสังคมเข้าร่วมมาก มีการพัฒนานโยบายอย่าง ต่อเนื่องและทุกฝ่ายในสังคมรู้สึกว่าเป็นเจ้าของนโยบายสาธารณะร่วมกัน

กระบวนการนโยบายสาธารณะ (Public Policy Process)

กระบวนการนโยบายสาธารณะในอุดมคติควรประกอบด้วยบุคคล 3 ประการ คือ

- (1) เป็นกระบวนการทางปัญญา ใช้หลักฐานข้อเท็จจริงที่ผ่านการวิเคราะห์ สังเคราะห์มาอย่างดีจนเป็น “ความรู้” ที่เรียกว่าเป็นการสร้างนโยบายที่อยู่บนฐานของความรู้
- (2) เป็นกระบวนการทางสังคม นโยบายกระทบสังคมทั้งหมดอย่างรุนแรง ผู้มีส่วนได้เสีย สังคมควรเข้ามา มีบทบาทร่วมเรียนรู้ ร่วมกำหนดนโยบาย เป็นกระบวนการเปิดเผยโปร่งใส
- (3) กระบวนการทางศีลธรรม กระบวนการนโยบายสาธารณะควรมีอุดมคติเพื่อความถูกต้องดีงามและ ประโยชน์สุขของคนทั้งหมด ไม่แฝงเร้นเพื่อประโยชน์เฉพาะตนเฉพาะกลุ่ม

กระบวนการนโยบายสาธารณะแบบมีส่วนร่วมบนพื้นฐานทางปัญญา (Participatory Public Policy Process based on Wisdom : 4PW)

ศ.นพ.ประเวศ วะสี¹⁴ บอกว่า กระบวนการนโยบายสาธารณะที่ดี ควร ประกอบด้วยบุคคล 3 ประการ คือ

- (1) เป็นกระบวนการทางปัญญา คือ มีการใช้หลักฐานข้อเท็จจริงที่ ผ่านการศึกษาวเคราะห์สังเคราะห์ อย่างดีจนเป็นความรู้ที่เรียกว่า เป็นการสร้าง นโยบายบนฐานของความรู้ (knowledge - based policy formulation)
- (2) เป็นกระบวนการทางสังคม เนื่องจากนโยบายสาธารณะกระทบ สังคมทั้งหมดอย่างรุนแรง ดังนั้น ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย คือ สังคม ควรได้มี โอกาสเข้ามามีส่วนร่วมเรียนรู้ ร่วมกำหนดนโยบาย โดยทำเป็นกระบวนการที่ เปิดเผย โปร่งใส ทุกฝ่ายเข้าร่วมได้
- (3) เป็นกระบวนการทางศีลธรรม นโยบายสาธารณะที่ดีต้องเป็นไป เพื่อความถูกต้องดีงาม และเพื่อ ประโยชน์สุขของคนทั้งสังคม ไม่แฝงเร้นเพื่อ ประโยชน์เฉพาะตนหรือเฉพาะกลุ่ม

¹⁴ อ่ำพล จินดาวัฒน์. (2552) การสร้างนโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพแบบมีส่วนร่วม. ปียอนด์ พับลิชชิ่ง: กรุงเทพฯ. หน้า 8

การดำเนินการตามนโยบายสาธารณะต่างๆ มีผลกระทบต่อบุคคลและ สภาพแวดล้อม ส่งผลกระทบต่อ สุขภาพ/สุขภาวะ ทั้งทางบวกและทางลบ และ ทางตรงและทางอ้อม เช่น นโยบายการกระจายรายได้ อัตราค่าจ้าง การจัดการ ที่อยู่อาศัย การคมนาคมขนส่ง การสื่อสารมวลชน การพัฒนาการเกษตรและ อุตสาหกรรม การใช้ที่ดิน การจัดการผังเมือง การให้สัมปทานเหมืองแร่ การจัดการเรื่องพลังงาน เป็นต้น

การดำเนินนโยบายสาธารณะต่างๆ ที่ให้ความสำคัญต่อสุขภาพ/สุขภาวะ จึงเรียกว่าเป็น “นโยบาย สาธารณะเพื่อสุขภาพ” หรือ “นโยบายสาธารณะที่ดี” (Healthy Public Policy) เป็นการสร้างหลักประกันความ มั่นคงด้านสุขภาพ อย่างหนึ่ง เช่น นโยบายสาธารณะด้านการคมนาคมที่ให้ความสำคัญกับความ ปลอดภัยของผู้ใช้ รถใช้ถนน มุ่งดำเนินมาตรการต่างๆ เพื่อลดการตายและการ บาดเจ็บจากอุบัติเหตุบนท้องถนน นโยบายส่งเสริม เกษตรกรรมปลอดสารพิษ

นโยบายควบคุมเพื่อลดการใช้สารเคมีในการเกษตร นโยบายส่งเสริมให้ ประชาชนทำงานใกล้บ้านหรือ ทำงานอยู่ในชุมชนท้องถิ่นของตนเอง เป็นต้น เหล่านี้คือตัวอย่างของนโยบายสาธารณะที่เอื้อต่อสุขภาพ ซึ่งก็เป็น หลักประกัน ให้กับมหาชนได้ว่าจะมีสุขภาวะหรือไม่เสียสุขภาพอย่างไม่สมควรองค์การอนามัยโลกให้ความหมาย ของนโยบายสาธารณะที่เอื้อต่อสุขภาพไว้ว่า คือ

“นโยบายสาธารณะที่แสดงความหวังใยอย่างชัดเจนในเรื่องสุขภาพ พร้อมทั้งจะรับผิดชอบต่อผลกระทบ ทางสุขภาพที่อาจเกิดขึ้นจากนโยบายนั้นขณะเดียวกันก็เป็นนโยบายที่มุ่งสร้างเสริมสิ่งแวดล้อมทั้งทางสังคมและ กายภาพที่เอื้อต่อการมีชีวิตที่มีสุขภาพดี และมุ่งให้ประชาชนมีทางเลือกและ สามารถเข้าถึงทางเลือกที่ก่อให้เกิด สุขภาพดีได้” อย่างเช่น ในร่าง พ.ร.บ. สุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ที่คนไทยทุกฝ่ายช่วยกันจัดทำขึ้นเพื่อให้เป็น กฎหมายแม่บทของระบบสุขภาพ หรือเป็นธรรมนูญสุขภาพคน ไทย ให้คำจำกัดความเรื่องนี้ว่า คือ “แนวทางการ พัฒนาที่มุ่งสร้างสภาพแวดล้อมทั้งทางสังคมและทางกายภาพที่เอื้อต่อการมีชีวิตที่มีสุขภาพ ทำให้ประชาชนเข้าถึง ทางเลือกที่ก่อให้เกิดสุขภาพ”

ดังนั้น นโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพที่ดีต้องคำนึงถึงปัจจัยที่มีผลต่อสุขภาพ ได้แก่ สันติภาพ (ความสงบสุข) ที่อยู่อาศัย การศึกษา อาหาร รายได้ ระบบ นิเวศน์และสิ่งแวดล้อมที่มั่นคง ทรัพยากรที่ยั่งยืน ความเป็นธรรมและ ความเท่าเทียมกันในสังคม ผู้มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพ ควร ประกอบด้วยผู้คนที่ มี ส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่ายในสังคม ได้แก่ ฝ่ายการเมือง รัฐบาล ราชการ องค์กรอิสระต่างๆ องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น องค์กรพัฒนา เอกชน ภาคธุรกิจเอกชน นักวิชาการ สื่อมวลชน ชุมชน และประชาชนเอง ใน พ.ร.บ. สุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2550 ได้กำหนดให้มีสมัชชาสุขภาพ ที่มุ่งหวังให้ทำหน้าที่เป็นกระบวนการพัฒนานโยบาย สาธารณะเพื่อสุขภาพอย่าง มีส่วนร่วม โดยได้ให้ความหมายของสมัชชาสุขภาพไว้ว่าหมายถึง “กระบวนการที่ให้ ประชาชนและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องได้ร่วมแลกเปลี่ยนองค์ความรู้และเรียนรู้อย่างสมานฉันท์ เพื่อนำไปสู่การ

เสนอแนะ นโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพหรือความมีสุขภาพของประชาชน โดยจัดให้มี การประชุมอย่างเป็นระบบ และอย่างมีส่วนร่วม”¹⁵

นโยบายสาธารณะจึงเป็นกระบวนการใช้ข้อมูล ข้อเท็จจริง ประสบการณ์และองค์ความรู้ของฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง มาพูดคุยแลกเปลี่ยนกันอย่างสันติวิธี มีกติกาและมีเทคนิควิธีการ ทั้งนี้จุดมุ่งหมายใหญ่คือการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข ด้วยกระบวนการมีส่วนร่วม และเป็นกระบวนการที่ให้ความสำคัญต่อสุขภาพมาประกอบการกำหนดและตัดสินใจทางนโยบายทุกด้าน ตามแนวทาง “ทุกนโยบายห่วงใยสุขภาพ” (Health in all Policies) จึงมีความสำคัญในการสร้างนโยบายสาธารณะในการสร้างเสริมสุขภาพ ซึ่งการสร้างเสริมสุขภาพจะอยู่บนพื้นฐานว่าด้วยสุขภาพ ฉะนั้นสุขภาพจึงมีความหมายกว้างหลากหลายปัจจัยไม่ใช่แต่เรื่องเจ็บป่วยหรือเชื้อโรคนั้นๆ ดังนั้นจึงมีความสำคัญต่อการสร้างนโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพ ซึ่งหมายความรวมถึงการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เช่นเดียวกัน ซึ่งเป็นสินค้าที่อาจจะส่งผลกระทบต่อสุขภาพในด้านต่าง ๆ จึงต้องแจกแจงความหมายของการสร้างเสริมสุขภาพ ดังนี้

การสร้างเสริมสุขภาพนั้นสามารถจำแนกความหมายได้เป็น 4 ระดับ คือ

- (1) การสร้างเสริมสุขภาพส่วนบุคคล (individual health promotion)
- (2) การสร้างเสริมสุขภาพระดับครอบครัวและชุมชน (family and community health promotion)
- (3) การสร้างเสริมสุขภาพระดับบริการ สาธารณสุข (health promotion provisions/interventions)
- (4) การสร้างเสริมสุขภาพระดับยุทธศาสตร์ (health promotion strategy)

การสร้างเสริมสุขภาพระดับยุทธศาสตร์ ปรากฏชัดเจนในกฎบัตร ออตตาวา (Ottawa Charter) มีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

1. หลักการหรือคุณค่าของการสร้างเสริมสุขภาพ มีดังนี้

(1) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของบุคคล ครอบครัว ชุมชน และ สังคม เพราะสุขภาพไม่ใช่แค่เรื่องป่วยไม่ป่วย และเรื่องการได้รับบริการ สาธารณสุขเพียงเท่านั้น แต่หมายถึงสุขภาพอย่างเป็นองค์รวมของสังคมด้วย

(2) การมีส่วนร่วมของสาธารณะ ทั้งเรื่องของการสร้างเสริม การ ควบคุมป้องกันปัญหา การเยียวยาบำบัด การฟื้นฟูสภาพในทั้ง 4 มิติของงาน ด้านสุขภาพ ไม่ใช่การทำแค่ปรับปรุง พัฒนา หรือปฏิรูปการจัดการบริการ สาธารณสุขที่ดำเนินการโดยบุคลากรสาธารณสุขเท่านั้น

(3) การให้ความสำคัญกับปัจจัยทางสังคมและสิ่งแวดล้อม ที่ผ่านมา การดำเนินงานเรื่องสุขภาพมักเน้นที่ปัจจัยทางชีวภาพ กายภาพ องค์ความรู้ และเทคโนโลยีทางการแพทย์เป็นสำคัญ ซึ่งมีความสำคัญและจำเป็น แต่ไม่เพียงพอ ต้องหันมาให้ความสำคัญกับปัจจัยที่กว้างกว่านั้น เพราะสุขภาพมีความหมายที่กว้างกว่าเดิมและปัจจัยที่กระทบต่อสุขภาพหรือสุขภาพะก็กว้างขวางและสลับซับซ้อนกว่าเดิมมาก

¹⁵ อ่ำพล จินดาวัฒน์. (2552) การสร้างนโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพแบบมีส่วนร่วม. ปัยอนด์ พับลิชชิ่ง: กรุงเทพฯ. หน้า 10-11

(4) การลดความไม่เท่าเทียมและความไม่ยุติธรรมทางสังคมเพราะสิ่งเหล่านี้มีผลกระทบทำให้บุคคล ครอบครัวและชุมชน เสียสุขภาพ ถ้าแก้ตรงนี้ไม่ได้ก็เกิดสุขภาพได้ยาก ดังที่ ศ.นพ.เกษม วัฒนชัย กล่าวไว้ในเวทีสัมมนาสุขภาพแห่งชาติ เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2546 ว่า “ปัจจัยสำคัญที่คนจะอายุสั้นหรือยาวคือความยากจน เรามีคนไทยรายได้ต่อเดือนไม่ถึง 930 บาท วันหนึ่งไม่ถึง 30 บาท ไม่พอหาอาหาร 3 มื้อ เป็นล้านคน เราจะหวังให้เขามีสุขภาพดีทั้งระดับตนเอง ครอบครัว ชุมชน คงยาก”

(5) การสร้างความร่วมมือระหว่างภาคีทุกภาคส่วน การจะสร้างเสริม สุขภาพในกระบวนทัศน์ใหม่ จำเป็นต้องสร้างความร่วมมือให้ทุกฝ่ายในสังคม เข้ามารับผิดชอบใช้องค์ความรู้ วิทยาการ เทคโนโลยีสหสาขา ผนึกกำลังช่วยกันทำ

2. องค์ประกอบสำคัญของการสร้างเสริมสุขภาพ มีดังนี้

(1) การสร้างนโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพ

ในอดีต เวลาทำงานเรื่องสุขภาพมักจะมุ่งที่ปัจเจกบุคคลและขยายไปถึงครอบครัวและชุมชนเป็นบางส่วน บางเรื่อง ให้ความสนใจเรื่องเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะค่อนข้างน้อย ทั้ง ๆ ที่นโยบายสาธารณะต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมล้วนมีผลกระทบต่อสุขภาพมากมายทั้งด้านบวกและลบ การที่รัฐบาลมีมาตรการเข้มงวดในการใช้รถใช้ถนน สามารถลดอัตราการตาย การพิการ และบาดเจ็บบนท้องถนนลงได้ มีผลดีต่อสุขภาพอย่างชัดเจนการที่สังคม มุ่งพัฒนาโดยเน้นที่การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเป็นเป้าหมายหลัก ปล่อยให้ มีการโฆษณาการส่งเสริมการขายเหล่า เบียร์ทุกรูปแบบก็มีผลกระทบทางลบต่อสุขภาพของคนในสังคมอย่างไม่ต้องสงสัย

ดังนั้น การจะทำให้คนและสังคมมีสุขภาพะ จึงต้องดำเนินงานเพื่อให้เกิดการสร้างนโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพควบคู่กับการดำเนินงานด้านอื่น ๆ ด้วย ถ้าทำให้เกิดนโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพที่ดีได้ ไม่ว่าจะในระดับชุมชน ท้องถิ่น ในระดับหน่วยงานองค์กรหรือในระดับชาติก็จะเกิดผลกระทบด้านบวกต่อสุขภาพได้เป็นอย่างมาก

(2) การสร้างสิ่งแวดล้อมและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อสุขภาพ

สิ่งแวดล้อมและสภาพแวดล้อมอันหมายถึงทั้งสิ่งแวดล้อม ด้านกายภาพ ชีวภาพ และระบบต่าง ๆ ในสังคมมีผลกระทบต่อการ สร้างสุขภาพได้มากมาย การสร้างเสริมสุขภาพจึงต้องให้ความสำคัญกับเรื่องนี้ เช่น การสนับสนุนส่งเสริมให้มีสวนสุขภาพ สวนสาธารณะ พื้นที่สาธารณะ (public space) ในรูปแบบต่าง ๆ การสนับสนุนให้เกิดโรงเรียนแสนสุข โรงงานแสนสุข ชุมชนน่าอยู่ เมืองน่าอยู่ การสร้างวัฒนธรรมการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ การสร้างทิศทางการพัฒนาที่เป็นมิตรต่อธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

(3) การสร้างเสริมความเข้มแข็งของชุมชน

สุขภาพหรือสุขภาพะไม่ใช่เรื่องที่เกิดขึ้นแบบแยกส่วน แต่สุขภาพเกิดจากการอยู่ร่วมกันอย่างช่วยเหลือเกื้อกูล เอื้ออาทร ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมอยู่อาศัย มีความเป็นกลุ่ม เป็นหมู่คณะ เป็นชุมชน การสร้างเสริมให้เกิดกระบวนการชุมชนเข้มแข็งจึงเป็นยุทธศาสตร์ การสร้างเสริมสุขภาพที่สำคัญประการหนึ่งที่ซ้อนทับอยู่กับกระบวนการพัฒนา ชุมชนและสังคม แยกออกจากกันไม่ได้

(4) การพัฒนาทักษะส่วนบุคคลให้สามารถปรับพฤติกรรมเพื่อสร้างสุขภาพ

เป็นยุทธศาสตร์ที่หนุนเสริมให้บุคคลและครอบครัวมีความรู้ ความสามารถในการสร้างเสริมสุขภาพและควบคุมป้องกันผลกระทบจากปัจจัยต่างๆ ที่มีต่อสุขภาพได้ดียิ่งขึ้น โดยผ่านการทำงานที่หลากหลายวิธีการและหลากหลายรูปแบบ ไม่ใช่แค่การให้สุศึกษาหรือการเรียนการสอนสุศึกษา แบบเดิม ๆ เพียงเท่านั้น

(5) การปรับเปลี่ยนระบบบริการสาธารณสุข

ระบบบริการสาธารณสุขมีส่วนใกล้ชิดสำคัญและมีอิทธิพลต่อสุขภาพมาก ทิศทางของระบบบริการสาธารณสุขที่เหมาะสมจะมีผลต่อการเสริมสร้างสุขภาพได้มาก

ดังนั้น จะเห็นได้ว่า การดูแลสุขภาพผ่านการเสริมสร้างสุขภาพของนโยบายสาธารณะเป็นนโยบายที่สำคัญ การจะทำให้รัฐบาล ราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชน และ สังคมภาคส่วนต่างๆ สร้างนโยบายสาธารณะที่เอื้อต่อการมีสุขภาพ/สุภาวะ จำเป็นต้องมีการส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดสิ่งต่างๆ ได้แก่¹⁶

(1) ต้องช่วยกันสร้างความตระหนักในคุณค่าของสุขภาพที่มีความหมายกว้างว่าเป็นเรื่องของสุภาวะ เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นได้ด้วยความ รับผิดชอบของทุกฝ่ายในสังคม ไม่ใช่เป็นเรื่องแค่การป่วยไม่ป่วย และการได้ รับบริการสาธารณสุขเพียงเท่านั้น ซึ่งตรงนี้ต้องอาศัยกระบวนการทำงานร่วมกับกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันอย่างต่อเนื่อง ไม่มีที่สิ้นสุด

(2) ฝ่ายที่ทำงานทางวิชาการต้องสนับสนุนข้อมูลหลักฐานเกี่ยวกับผลกระทบด้านสุขภาพจากการดำเนินการนโยบายสาธารณะต่างๆ โดยนำเสนอ ข้อมูลต่างๆ ต่อสาธารณะ เพื่อชวนทุกฝ่ายในสังคมเข้ามาร่วมคิดร่วมทำฝ่ายรัฐเองก็ต้องสนับสนุนให้ฝ่ายวิชาการได้ศึกษาวิจัย พัฒนาองค์ความรู้เหล่านี้อย่างเพียงพอและต่อเนื่อง

(3) สร้างเครือข่ายการเรียนรู้ร่วมกัน การ สื่อสารเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารสาธารณะ เพื่อ ร่วม รับผิดชอบสังคมที่จะนำไปสู่การมีสุขภาพ/ สุภาวะ ร่วมกัน ซึ่งในประเทศที่พัฒนาแล้วจะมีบรรยากาศเช่นนี้ค่อนข้างดี

(4) ช่วยกันนำเสนอทางเลือกของนโยบาย สาธารณะเพื่อสุขภาพที่สามารถปฏิบัติได้ให้ มากๆ เพื่อให้ทุกฝ่ายในสังคมช่วยกันคิดต่อ ช่วยกัน ผลักดันต่อให้ประสบผลสำเร็จ โดยไม่ รอให้ฝ่ายรัฐ ฝ่ายราชการ ฝ่ายทุนคิดเท่านั้น เช่น นโยบายสร้างเส้นทางการคมนาคมสำหรับรถจักรยาน ซึ่งทำให้ไม่ต้องพึ่งพลังงานกระแสหลัก เป็นมิตรกับ ธรรมชาติและเกิดการสร้างเสริม สุขภาพได้เป็นอย่างดีเป็นต้น

(5) เข้าร่วมกระบวนการสร้างนโยบายสาธารณะเพื่อให้ได้นโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพที่ดี โดยทุกฝ่ายในสังคมต้อง ช่วยกันพัฒนาจิตสำนึกเข้าสู่การเป็นพลเมืองที่สนใจเรื่องของส่วนรวม และ กระตือรือร้นเข้าร่วมคิดร่วมสร้างนโยบายสาธารณะเพื่อพัฒนาสังคมสุภาวะร่วมกัน

เครื่องมือสร้างนโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพ

ในทางวิชาการมีเครื่องมือสร้างนโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพได้หลายชนิด อาจจะจำแนกได้ 2 เรื่อง คือ¹⁷

¹⁶ อ่ำพล จินดาวัฒน์. (2552) การสร้างนโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพแบบมีส่วนร่วม. ปิยอนด์ พับลิชชิง: กรุงเทพฯ. หน้า 15-16

¹⁷ อ่ำพล จินดาวัฒน์. (2552) การสร้างนโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพแบบมีส่วนร่วม. ปิยอนด์ พับลิชชิง: กรุงเทพฯ. หน้า 17-18

1. ใช้กระบวนการกำหนดนโยบายสาธารณะ (Policy Formulation Process) ซึ่งใช้ขั้นตอนกำหนดนโยบายต่างๆ ที่ใช้กันโดยทั่วไป แต่ที่ผ่านมาสังคมเรายังไม่ค่อยได้ใช้กระบวนการกำหนดนโยบายสาธารณะอย่างเป็นขั้นตอนตามหลักวิชาการ นโยบายสาธารณะหลายอย่างจึงเกิดขึ้นจากสามัญสำนึกจากฝ่ายที่มีอำนาจ มีผลประโยชน์ และเกิดจากความเชื่อของผู้กำหนดนโยบายมากกว่า

2. ใช้กระบวนการประเมินผลกระทบด้านสุขภาพ (Health Impact Assessment : HIA) การประเมินผลกระทบด้านสุขภาพจากนโยบายสาธารณะเป็นเครื่องมือ สำคัญอย่างหนึ่งที่สามารถนำไปสู่การพัฒนานโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพที่ดีที่ผ่านมารองนี้ยังเป็นเรื่องใหม่ในสังคมไทย จะมีก็เป็นความสนใจเกี่ยวกับ ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากนโยบายสาธารณะมากกว่า จนมีกฎหมาย กำหนดเรื่องการประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Impact Assessment : EIA) ออกมาใช้บังคับการประเมินผลกระทบด้านสุขภาพ เป็น “กระบวนการทางปัญญา” มากกว่ากระบวนการทางกฎหมายหรือการใช้อำนาจ เป็นเครื่องมือการเรียนรู้ร่วมกันทางวิชาการและทางสังคม เป็นกระบวนการประเมินผลกระทบที่จะเกิดกับสุขภาพของประชาชนและชุมชนจากนโยบายสาธารณะที่เกิดจากรัฐ เอกชน ท้องถิ่น และเกิดจากชุมชนเอง นำไปสู่การกำหนดทางเลือก การตัดสินใจเลือกทางเลือก การหาทางลดผลกระทบด้านสุขภาพที่เกิดขึ้นจาก ทางเลือกนโยบายต่างๆ เพื่อให้คนและชุมชนมีสุขภาวะร่วมกันการประเมินผลกระทบด้านสุขภาพ เป็นการทำงานแบบมีส่วนร่วมของ ทุกฝ่ายในสังคม ใช้วิทยาการแบบสหสาขา เป็นการทำงานในขอบเขตที่กว้าง กว่ามิติทางการแพทย์และสาธารณสุข ครอบคลุมไปถึงสุขภาวะอย่างองค์รวมเป็นการทำงานเชิงบวกไม่ใช่ทำเพื่อนำผลไปใช้เพื่อการอนุญาต ไม่อนุญาตเรื่อง ต่างๆ ไม่ใช่เครื่องมือเชิงอำนาจหรือเชิงกฎหมาย

กระบวนการสร้างนโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพ

การสร้างนโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพที่ดีควรเป็น “กระบวนการ นโยบายสาธารณะแบบมีส่วนร่วม” (Participatory Public Policy Process : PPPP)¹⁸ การเริ่มต้นของกระบวนการจะเริ่มจากด้านใดก็ได้ แต่ต้องเชื่อมโยง ดึงให้ทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วมอย่างจริงจัง ไม่ใช่มีส่วนร่วมแบบพอเป็นพิธี กระบวนการกำหนดนโยบายสาธารณะอาจริเริ่มโดย องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล หรือหน่วย ราชการก็ได้ หรือโดยเครือข่ายประชาชนหรือกลุ่มประชาคมในชุมชนท้องถิ่น ก็ได้ หรือเริ่มจากฝ่ายนักวิชาการนักวิชาชีพต่างๆ ก็ได้ เช่น การสร้างนโยบายสาธารณะเกี่ยวกับการใช้รถใช้ถนนในจังหวัดขอนแก่น ริเริ่มจากฝ่ายวิชาชีพ การแพทย์และสาธารณสุขเห็นปัญหา มีข้อมูลองค์ความรู้แล้วชักชวนฝ่ายราชการ และฝ่ายประชาชนเข้าร่วมคิดร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้และร่วมผลักดัน จนเกิดเป็นนโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพที่มีการดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรม การสร้างนโยบายการเกษตรที่เอื้อต่อสุขภาพที่ริเริ่มโดยเครือข่ายเกษตรกรและนักพัฒนาเอกชนภาคเหนือ การสร้างนโยบายสาธารณะในการลดปริมาณขยะที่อำเภอตำบลขุนทดที่ริเริ่มโดยเทศบาลตำบลแล้วมีการเชื่อมโยงดึงทุกฝ่ายเข้าร่วมคิดร่วมทำจนเกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม เป็นต้น

¹⁸ อ่ำพล จินดาวัฒน์. (2552) การสร้างนโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพแบบมีส่วนร่วม. ปัยยอนด์ พับลิชชิ่ง: กรุงเทพฯ. หน้า 19-20

อาจจะขอยกตัวอย่างของกรณีต่างประเทศ เช่น ประเทศออสเตรเลีย พอสรุปได้ 9 ประเด็นโดยสังเขป ได้ดังนี้¹⁹

(1) ริเริ่มประเด็น ยางริเริ่มโดยปัจเจกบุคคลหรือกลุ่มคนหรือจาก
 (2) แยกแยะประเด็น วิเคราะห์แยกประเด็นให้ชัดเจนสำหรับการสร้างนโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพหรือเพื่อการปรับนโยบายเดิมๆ

(3) ระดมการสนับสนุนจากฝ่ายต่างๆ ดึงความร่วมมือฝ่ายต่างๆ ใน ชุมชนเข้ามาร่วมคิดร่วมผลักดัน ซึ่งอาจใช้กระบวนการสมัชชาสุขภาพ (เวที นโยบายสาธารณะ) โดยต้องคำนึงถึงทั้งฝ่ายนักวิชาการ นักวิชาชีพ ผู้บริโภค ราชการส่วนกลางและท้องถิ่น และประชาชนที่มีจิตสาธารณะ แม้กระทั่ง ฝ่ายผู้ไม่เห็นด้วย ก็ดึงเข้าร่วมด้วย

(4) ทำการประเมินสภาพจริงของชุมชนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นๆ โดยการ ร่วมกันทำงานวิชาการ โดยคำนึงถึงข้อมูลต่างๆ เข้ามาประกอบกัน เช่น ข้อมูล ประชากร การจ้างงาน สภาพเศรษฐกิจและสังคม การดำเนินการเกี่ยวกับ สุขภาพ การบริการอื่นๆ ในชุมชน การเคหะ การสื่อสารสาธารณะในชุมชน ฯลฯ

(5) พัฒนาแผนปฏิบัติการ ตามนโยบายและยุทธศาสตร์ที่กำหนด เพื่อให้มองเห็นถึงวิธีการปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม

(6) ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการมีส่วนร่วมอย่างกว้างขวาง เป็นการ ทำงานขยายผลต่อเนื่องจากขั้นตอนที่ 3

(7) เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารสู่สาธารณะอย่างรอบด้านและมากพอด้วยช่องทางการสื่อสารทุกช่องทางที่มีอยู่ในชุมชน

(8) ลงมือปฏิบัติตามนโยบายและแผน โดยทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

(9) ดูแล ติดตามผล ประเมินผล และปรับปรุงนโยบายแผนงาน ปฏิบัติการ โดยกลไกแบบมีส่วนร่วมที่ได้ร่วมงานกันมาตั้งแต่ต้น ตัวอย่างที่ ประสบความสำเร็จจากการร่วมกันสร้างนโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพ ได้แก่ การเสนอกฎหมายส่งเสริมการสร้างสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อสุขภาพ การจัดตั้งกลุ่มช่วยเหลือกันเอง (Self-help group) สำหรับกลุ่ม คนที่ประสบภาวะวิกฤตในชีวิต

การที่นโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะนำไปสู่การปฏิบัติได้สำเร็จ สิ่งที่ต้องคำนึงถึงคือนโยบายนั้นนำไปสู่ผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมของประชาชนมากน้อยเพียงใดและนโยบายนั้นสามารถสร้างความตระหนักให้ประชาชนมองเห็น หรือยอมรับในเป้าหมายของนโยบายได้หรือไม่ ดังนั้น การยอมรับของประชาชนนับเป็นสิ่งสำคัญที่จะเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จของนโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

¹⁹ อ่ำพล จินดาวัฒน์. (2552) การสร้างนโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพแบบมีส่วนร่วม. ปัยยอนด์ พับลิชชิ่ง: กรุงเทพฯ. หน้า 26-27

2.2 มาตรการการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในประเทศไทย

ผู้วิจัยจะขอกล่าวถึงข้อมูลเกี่ยวกับมาตรการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในประเทศไทย ซึ่งจะมีหลากหลายมาตรการเกี่ยวข้องกั่กับด้านต่าง ๆ ที่ใช้สำหรับการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์

2.2.1 มาตรการด้านจำกัดการขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์

1. การจำกัดการขาย เกี่ยวกับสถานที่ : กำหนดห้ามขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ใน สถานที่หรือ บริเวณดังต่อไปนี้ (1) วัดหรือสถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา (2) สถานบริการ สาธารณสุขของรัฐ สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลและร้านขายยาตามกฎหมายว่าด้วยยา (3) สถานที่ราชการ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นร้านค้าหรือสโมสร (4) หอพักตามกฎหมายว่าด้วยหอพัก (5) สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ (6) สถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงหรือร้านค้า ในบริเวณสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง (7) สวนสาธารณะของทางราชการที่จัดไว้เพื่อการพักผ่อนของประชาชน โดยทั่วไป และ (8) สถานที่อื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ²⁰

รวมถึงบริเวณสถานีรถไฟ หรือในขบวนรถที่อยู่บนทางรถไฟตามกฎหมายว่าด้วยจัดวางการรถไฟ และทางหลวง²¹ สถานที่หรือบริเวณใกล้เคียงสถานศึกษา หรือหอพักบริเวณใกล้เคียงสถานศึกษา²² ท่าเรือโดยสาร สาธารณะและบนเรือโดยสารสาธารณะ²³

2. การจำกัดการขายเกี่ยวกับวันเวลา : ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในวัน หรือเวลาที่ รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ ทั้งนี้ พบว่าได้มีการประกาศ สำนักนายกรัฐมนตรี (ฉบับที่ 3) เรื่อง กำหนดวันห้ามขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ว่าห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในวันมาฆบูชา วันวิสาขบูชา วันอาสาฬหบูชาและวันเข้าพรรษา ยกเว้นการขายเฉพาะร้านค้าปลอดอากรภายในอาคารท่าอากาศยานนานาชาติ

3. การจำกัดการขายเกี่ยวกับบุคคล : ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์แก่บุคคล ซึ่งมีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์กับบุคคลที่มีอาการมีนเมาจนครองสติไม่ได้

4. การจำกัดการขายเกี่ยวกับวิธีการขาย : ห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์โดยวิธีการหรือ ในลักษณะดังต่อไปนี้ (1) ใช้เครื่องขายอัตโนมัติ (2) การร่ขาย (3) การลดราคาเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการขาย (4) ให้หรือเสนอให้สิทธิในการเข้าชมการแข่งขัน การแสดง การให้บริการการชิงโชคการชิงรางวัล หรือสิทธิประโยชน์อื่นใดเป็นการตอบแทนแก่ผู้ซื้อเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ หรือแก่ผู้นำหีบห่อหรือสลากหรือสิ่งอื่นใดเกี่ยวกับ เครื่องตี้มแอลกอฮอล์มาแลกเปลี่ยน หรือแลกซื้อ (5) โดยแจก แถม ให้ หรือแลกเปลี่ยนกับเครื่องตี้มแอลกอฮอล์

²⁰ พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 มาตรา 27

²¹ ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีเรื่อง กำหนดสถานที่หรือบริเวณห้ามขายหรือบริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์บนทางรถไฟ พ.ศ. 2558

²² ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีเรื่อง กำหนดสถานที่หรือบริเวณห้ามขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์รอบสถานศึกษา พ.ศ. 2558

²³ ประกาศกรมเจ้าท่าที่ 91/2563 เรื่อง กำหนดสถานที่ห้ามบริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในท่าเรือโดยสารสาธารณะหรือบนเรือโดยสารสาธารณะประจำทาง

หรือกับสินค้าอื่น หรือ การให้บริการอย่างอื่นแล้วแต่กรณี หรือแจกจ่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในลักษณะเป็นตัวอย่างของ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือเป็นการจูงใจสาธารณชนให้บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ รวมถึงการกำหนดเงื่อนไขการขายในลักษณะที่เป็นการบังคับซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยตรงหรือทางอ้อม (6) โดยวิธีหรือลักษณะอื่นใดตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

รวมถึงห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยวิธีการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือบริการที่เกี่ยวข้อง การขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ต่อผู้บริโภคโดยตรงหรือเป็นการดำเนินการใด ๆ ในลักษณะการเชิญชวนให้ซื้อ การเสนอขายหรือการขายสินค้าหรือบริการต่อผู้บริโภคโดยตรงด้วยการตลาดหรือบริการการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในลักษณะของการสื่อสารข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์โดยผู้ขายและผู้บริโภคซื้อขายได้โดยไม่ต้องพบกัน²⁴

2.2.2 มาตรการทางกฎหมายเพื่อควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในร้านอาหาร

ในปัจจุบันประเทศไทยมีกฎหมายในการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์²⁵ ได้แก่ พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 คือ 1) การห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่ คือ วัดหรือสถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนาสถานบริการสาธารณสุขของรัฐสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล และร้านขายยาตามกฎหมายว่าด้วยยา สถานที่ราชการ หอพักตามกฎหมายว่าด้วยหอพักสถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ สถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง หรือร้านค้าในบริเวณสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง สวนสาธารณะของทางราชการที่จัดไว้เพื่อการพักผ่อนของประชาชนโดยทั่วไป พื้นที่ประกอบกิจการโรงงานบนทางในรัฐวิสาหกิจและหน่วยงานอื่นของรัฐในสวนสาธารณะของรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐในพื้นที่ที่อยู่ใกล้กับดูแลและใช้ประโยชน์ของราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ ในสถานขนส่ง บนทาง รถไฟ ในท่าเรือโดยสารสาธารณะ รอบสถานศึกษาร้านสะดวกซื้อ (ซึ่งเป็นการประกอบกิจการโดยบุคคลธรรมดา หรือนิติบุคคล หรือได้รับความยินยอมให้ใช้สิทธิในการประกอบกิจการจากผู้ให้สิทธิ) โดยวิธีการใช้เครื่องจ่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 2) การห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันหรือเวลาที่กฎหมายกำหนด คือ (1) วันมาฆบูชา วันวิสาขบูชา วันอาสาฬหบูชา วันเข้าพรรษา วันออกพรรษา และวันเลือกตั้ง (ในระหว่างเวลา 18.00 น.ของวันก่อนวันเลือกตั้งหนึ่งวันจนถึงวันเลือกตั้ง (2) เวลาที่ห้ามขาย คือ เวลา 11.00 น. - 14.00 น. และ เวลา 17.00 น. - 24.00 น. 3) การห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้แก่บุคคลตามที่กฎหมายกำหนด คือ บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ บุคคลที่มีอาการเมามายจนครองสติไม่ได้ 4) การห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยวิธีการหรือในลักษณะตามที่กฎหมายกำหนด คือ ใช้เครื่องขายอัตโนมัติ การเร่ขาย การลดราคาเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการขาย ให้หรือเสนอให้สิทธิในการเข้าชมการแข่งขัน การแสดง การให้บริการการชิงโชค การชิงรางวัล หรือสิทธิประโยชน์อื่นใดเป็นการตอบแทนแก่ผู้ซื้อ

²⁴ ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยวิธีการหรือในลักษณะการขายทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2563

²⁵ พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 มาตรา 31

เครื่องตี้มแอลกอฮอล์ หรือแก่ผู้นำหีบห่อ หรือสลาก หรือสิ่งอื่นใดเกี่ยวกับเครื่องตี้มแอลกอฮอล์มา แลกเปลี่ยน หรือแลกซื้อ โดยแจก แถม ให้ หรือแลกเปลี่ยนกับเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ หรือกับสินค้าอื่น หรือ การให้บริการอย่างอื่น หรือแจกจ่ายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในลักษณะเป็นตัวอย่างของเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ หรือเป็นการจูงใจสาธารณชนให้บริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ รวมถึงการกำหนดเงื่อนไขการขายในลักษณะที่เป็นการบังคับซื้อเครื่องตี้มแอลกอฮอล์โดยตรงหรือทางอ้อม 5) การห้ามโฆษณาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ หรือแสดงชื่อหรือเครื่องหมายของเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ อันเป็นอันสรรพคุณหรือชักจูงให้ผู้อื่นตี้มโดยตรง หรือโดยอ้อมเท่านั้น และยังมีพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2560 คือ การควบคุมผู้ประกอบการร้านค้าไม่ว่าจะเป็นร้านประเภทไหน ทั้งหมดจะถูกควบคุมผ่านใบอนุญาตขายสุราโดยรัฐเท่านั้น โดยพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ 2560 ไม่ได้มุ่งเน้นที่จะควบคุมผู้บริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์

2.2.3 มาตรการทางกฎหมายในการคุ้มครองผู้บริโภคด้านการโฆษณาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ของประเทศไทย

ประเทศไทยมีมาตรการทางกฎหมายที่ใช้ในการควบคุมการโฆษณาเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์อยู่หลายฉบับ ทั้งที่เป็นกฎหมายหลักในการคุ้มครองผู้บริโภคบริโภคที่จะกล่าวถึง คือ พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.2522 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2541 และกฎหมายเฉพาะที่ใช้ควบคุมการโฆษณาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ได้แก่ พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551 เป็นต้น รวมไปถึงหน่วยงานที่รับผิดชอบ ควบคุมดูแลการโฆษณาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา และสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ซึ่งการโฆษณาจะมีอิทธิพลต่อการสร้างค่านิยมยอมรับการตี้ม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มเยาวชน จนทำให้เกิดการตี้ม เกินความพอดี และเกิดผลกระทบตามมามากมาย จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีกฎหมายเพื่อควบคุมการโฆษณาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์มาใช้บังคับ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการลดปัญหาที่เกิดจากการบริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์

1) การควบคุมตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.2522

การคุ้มครองผู้บริโภคในด้านโฆษณานั้น พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค กำหนดให้คณะกรรมการเฉพาะเรื่องเป็นผู้มีอำนาจในการควบคุมให้กำกับดูแลการโฆษณาโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.2522 มาตรา 14 ได้กำหนดให้คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาเป็นคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง โดยดำเนินการคุ้มครองผู้บริโภคในด้านโฆษณา โดยมีอำนาจในการแต่งตั้งคณะกรรมการ ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการติดตามสอดส่องการโฆษณา สินค้าหรือบริการที่ไม่มีองค์หรือกฎหมายฉบับใดควบคุมไว้เป็นการเฉพาะตลอดจนพิจารณาตรวจสอบทั้งให้ความเห็นต่อคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาและปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับ มอบหมาย ทั้งนี้เพื่อคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภคในการที่จะได้รับข่าวสารตลอดจนคำพรรณนา คุณภาพสินค้าและบริการได้อย่างถูกต้องและเพียงพอ

2) การควบคุมตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522

ตามที่คณะรัฐมนตรี ได้ให้ความเห็นชอบหลักการของมาตรการตามกรอบ แผนงานโครงการ เพื่อยกระดับมาตรฐานความปลอดภัยทางถนนที่ศูนย์อำนวยการความปลอดภัย ทางถนนแล้ว เมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม 2546 เพื่อให้หน่วยงานที่รับผิดชอบนำไปดำเนินการขยายผลสู่ การปฏิบัติให้บังเกิดผลเป็นรูปธรรมโดยเร็ว กระทรวงสาธารณสุขโดยสำนักงานคณะกรรมการ อาหารและยา ได้รับมอบหมายให้ปรับปรุงหลักเกณฑ์การพิจารณาค่าขอ อนุญาตโฆษณาเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ใหม่ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยห้ามการโฆษณาในลักษณะเชิญชวนให้ บริโภคหรืออวดอ้างสรรพคุณของหลักเกณฑ์โดยเด็ดขาดและให้แสดงคำเตือนในทุกสื่อ ซึ่ง สามารถสรุปผล การดำเนินการได้ ดังนี้

(1) ตามที่รัฐบาลมีนโยบายจัดระเบียบโฆษณาเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของ แอลกอฮอล์ทางสถานีวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ จึงได้ออกประกาศสำนักงาน คณะกรรมการอาหารและยา เรื่อง หลักเกณฑ์การโฆษณาเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ โดยให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2546

(2) กลุ่มกำกับดูแลการโฆษณา กองควบคุมอาหาร ซึ่งเป็นผู้ตรวจสอบและ ประมวลผลหลักฐาน กรณีกระทำการฝ่าฝืนการโฆษณาอาหาร ได้ดำเนินการเฝ้าระวังการโฆษณา สุราทางสื่อสิ่งพิมพ์ และรายงานผลให้กับศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนทราบความ คืบหน้าอย่างต่อเนื่อง

(3) ศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนมีความเห็นว่า หลังจากที่ประกาศสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยามีผลบังคับใช้แล้ว ปัญหาการดื่มแอลกอฮอล์แล้วขับรถ (เมาแล้วขับ) ยังคงเป็นสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุทางถนน และในปัจจุบันสื่อโฆษณาเกือบทั้งหมด การแสดงคำเตือนมีแต่ข้อความว่า “การจำหน่ายสุราแก่บุคคลอายุต่ำกว่า 18 ปี ที่ดื่มสุราว่า ดื่มแล้ว อาจทำให้เกิดอุบัติเหตุหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ จึงขอให้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยากำหนดคำเตือนในการโฆษณาเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ทางสื่อต่างๆ ให้ตรงตาม วัตถุประสงค์ และจงใจให้คนไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และเห็นชัดถึงอันตราย และโทษของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเอง ครอบครัว และบุคคลอื่น

3) การควบคุมตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

จะมีมาตรการในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แต่ปริมาณการบริโภค เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของประเทศไทยก็ไม่ได้ลดจำนวนลง รัฐจึงบัญญัติกฎหมายซึ่งมุ่งควบคุม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นการเฉพาะ ได้แก่พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 โดยมีเหตุผลในการออกกฎหมายฉบับนี้ คือ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ก่อให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพ ครอบครัว อุบัติเหตุและอาชญากรรม ซึ่งมีผลกระทบต่อสังคมและเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ ซึ่งจะเป็นการช่วยสร้างเสริมสุขภาพของประชาชน โดยให้ตระหนักถึงพิษภัยของเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ ตลอดจนช่วยป้องกันเด็กและเยาวชนมิให้เข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้โดยง่าย²⁶

4) การโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในประเทศไทย

²⁶ อีรวุฒิ ทองทับ, 2553, มาตรการทางกฎหมายในการคุ้มครองผู้บริโภคด้านการโฆษณา, หน้า 69-76.

มาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 บัญญัติ “ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณา เครื่องตี้มแอลกอฮอล์หรือแสดงชื่อหรือเครื่องหมายของเครื่องตี้มแอลกอฮอล์อันเป็นการอวดอ้างสรรพคุณหรือชักจูงใจให้ผู้อื่นตี้มโดยตรงหรือโดยอ้อม

การโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์ใด ๆ โดยผู้ผลิตเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ทุกประเภทให้กระทำได้เฉพาะการให้ข้อมูลข่าวสาร และความรู้เชิงสร้างสรรค์สังคม โดยไม่มีการปรากฏภาพของสินค้าหรือบรรจุภัณฑ์ของเครื่องตี้มแอลกอฮอล์นั้น เว้นแต่เป็นการปรากฏของภาพสัญลักษณ์ของ เครื่องตี้มแอลกอฮอล์ หรือสัญลักษณ์ของบริษัทผู้ผลิตเครื่องตี้มแอลกอฮอล์นั้นเท่านั้น ทั้งนี้ตามที่ กำหนดในกฎกระทรวงบพัญญัติในวรรคหนึ่งและวรรคสอง มิให้ใช้บังคับกับการโฆษณาที่มีต้นกำเนิดนอกราชอาณาจักร”

จากบทบัญญัติดังกล่าวมีคำนิยามที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ “โฆษณา” หมายความว่า การกระทำไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ ให้ประชาชนเห็นได้ยินหรือทราบข้อความเพื่อประโยชน์ในทางการค้า และให้หมายความรวมถึงการสื่อสาร การตลาด ทั้งนี้ หากเปรียบเทียบนิยามคำว่า “โฆษณา” ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 กับกฎหมายอื่น ๆ จะพบว่ามีความแตกต่างกัน เนื่องจากนิยามคำว่า “โฆษณา” ตาม กฎหมายอื่น อาทิ พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 พระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. 2535 หมายความว่า การกระทำไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ ให้ประชาชนเห็น ได้ยิน หรือทราบข้อความเพื่อประโยชน์ในทางการค้าเท่านั้น ไม่ได้ให้ หมายความว่ารวมถึง “การสื่อสาร การตลาด” นิยามคำว่าโฆษณาตามกฎหมายฉบับนี้จึงมีความหมายกว้างกว่า กฎหมายฉบับอื่น

“การสื่อสารการตลาด” หมายความว่า การกระทำกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ โดยมี วัตถุประสงค์เพื่อขาย สินค้า บริการหรือภาพลักษณ์ การประชาสัมพันธ์ การเผยแพร่ข่าวสาร การ ส่งเสริมการขาย การแสดงสินค้า การ จัดหรือสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมพิเศษและการตลาด แบบตรง และ “ข้อความ” หมายความว่ารวมถึงการกระทำ ให้ปรากฏด้วยตัวอักษร ภาพ ภาพยนตร์ แสง เสียง เครื่องหมายหรือการกระทำอย่างใด ๆ ที่ทำให้บุคคลทั่วไป สามารถเข้าใจความหมายได้ ดังนั้น การกระทำให้ปรากฏเครื่องหมายการค้า ก็ถือเป็นการกระทำให้ปรากฏ ข้อความ ซึ่งหาก ประชาชนทั่วไปได้เห็นเครื่องหมายการค้าแล้วเข้าใจได้ว่าเป็นเครื่องหมายการค้าของเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ และเป็นการกระทำไปเพื่อประโยชน์ในทางการค้า ก็อาจเข้าข่ายเป็นการโฆษณา เครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ได้เช่นเดียวกัน ในส่วนของมาตรา 32 วรรคสอง ที่บัญญัติให้การโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์ของผู้ผลิต เครื่องตี้ม แอลกอฮอล์จะต้องเป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงได้มีการออกกฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์และ เงื่อนไขการแสดงภาพสัญลักษณ์เพื่อประกอบการโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์เครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2553 กำหนดคำนิยามของคำว่า “ภาพสัญลักษณ์ของเครื่องตี้มแอลกอฮอล์” หมายความว่า ภาพเครื่องหมายการค้าของ เครื่องตี้มแอลกอฮอล์ที่ได้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้า และ “ภาพ สัญลักษณ์ของบริษัทผู้ผลิตเครื่องตี้มแอลกอฮอล์” หมายความว่า ภาพสัญลักษณ์ของบริษัทผู้ผลิตเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ที่จดทะเบียนบริษัทตามกฎหมาย และไม่ซ้ำหรือทำให้เข้าใจได้ว่าเป็นเครื่องหมายของเครื่องตี้ม

แอลกอฮอล์ รวมถึงกำหนดว่าข้อมูลข่าวสารและความรู้เชิงสร้างสรรค์สังคมจะต้องเป็นข้อมูลข่าวสารประเภทที่สื่อความหมายโดยการแสดงภาพสัญลักษณ์ของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้การแสดงภาพสัญลักษณ์ของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือภาพสัญลักษณ์ของบริษัทผู้ผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยผู้ผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ต้องใช้ร่วมกับการให้ข้อมูลข่าวสารและความรู้เชิงสร้างสรรค์สังคมและต้องไม่มีลักษณะเป็นการอวดอ้างสรรพคุณคุณประโยชน์ คุณภาพของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือชักจูงใจให้มีการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยอ้อม

ซึ่งการให้ข้อมูลข่าวสารและความรู้เชิงสร้างสรรค์สังคมต้องสื่อความหมายโดยมีการนำเสนอข้อมูลหรือข้อเท็จจริงใด ๆ ที่เป็นความรู้อย่างชัดเจนในลักษณะส่งเสริมคุณธรรม วัฒนธรรม หรือเป็นวิทยาการความรู้ที่สร้างค่านิยมที่ดีของสังคม โดยไม่มีการปรากฏภาพของสินค้าหรือบรรจุภัณฑ์ หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสินค้าหรือบรรจุภัณฑ์ของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

อีกทั้ง ภาพสัญลักษณ์ของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือภาพสัญลักษณ์ของบริษัทผู้ผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

(1) ไม่เป็นภาพเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือบรรจุภัณฑ์ หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือบรรจุภัณฑ์ของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

(2) ไม่มีข้อความอันเป็นการอวดอ้างสรรพคุณ คุณประโยชน์ คุณภาพของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

(3) ไม่เป็นการชักจูงใจให้มีการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยอ้อม

(4) ไม่แสดงให้ปรากฏในรูปแบบ ลักษณะหรือภาพใด ๆ ที่สามารถสื่อให้เห็นหรือทำให้เข้าใจได้ว่าเป็นภาพของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือภาพบรรจุภัณฑ์ของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นอกจากนี้ ยังมีการกำหนดหลักเกณฑ์การแสดงผลภาพ สัญลักษณ์ประกอบการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สำหรับสื่อแต่ละประเภท และกำหนดให้มีการแสดงข้อความคำเตือนในขณะที่มีการแสดงผลภาพสัญลักษณ์ของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือภาพ สัญลักษณ์ของบริษัทผู้ผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยรูปแบบของข้อความคำเตือนให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประกาศกำหนดซึ่งคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กำหนดตามประกาศคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เรื่อง รูปแบบของข้อความคำเตือนประกอบภาพสัญลักษณ์ของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือภาพสัญลักษณ์ของบริษัทผู้ผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2557 มีดังนี้

ข้อ 2 การแสดงข้อความคำเตือนประกอบภาพสัญลักษณ์ของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือภาพสัญลักษณ์ของบริษัทผู้ผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ต้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้

2.1 กรณีใช้สื่อทางกิจการโทรทัศน์ การฉายภาพ ภาพยนตร์ วิดีทัศน์ การแสดงผลภาพโดยผ่านเครื่องมือทางอิเล็กทรอนิกส์ หรือสื่ออื่นใดในทำนองเดียวกัน ให้แสดงข้อความคำเตือนแบบเสียงและแบบตัวอักษร โดย

2.1.1 การแสดงข้อความคำเตือนแบบเสียง ต้องรับฟังได้ชัดเจนทุกพยางค์และสามารถเข้าใจความหมายได้ โดยมีระดับเสียงเทียบเท่ากับข้อความหลักของโฆษณา และให้แสดงเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 2 วินาที

2.1.2 การแสดงข้อความคำเตือนแบบตัวอักษร ต้องใช้ต้นแบบที่ขอรับจากสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ กรมควบคุมโรคตามแบบท้ายประกาศนี้ โดยให้แสดงในตำแหน่งบนสุด และมีขนาดพื้นที่ไม่น้อยกว่า 1 ใน 3 ของพื้นที่โฆษณา ทั้งนี้ ต้องแสดงข้อความคำเตือนเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 2 วินาที

2.2 กรณีสื่อสิ่งพิมพ์ ให้แสดงข้อความคำเตือนแบบตัวอักษร จากต้นแบบที่ขอรับจากสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ กรมควบคุมโรคตามแบบท้ายประกาศนี้ โดยให้แสดงในตำแหน่งบนสุด และมีขนาดพื้นที่ไม่น้อยกว่า 1 ใน 3 ของพื้นที่โฆษณา

2.3 กรณีสื่ออื่นใดนอกจากสื่อตาม (1) และ (2) ให้แสดงข้อความคำเตือนแบบตัวอักษรจากต้นแบบที่ขอรับจากสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ กรมควบคุมโรคตามแบบท้ายประกาศนี้ โดยให้แสดงในตำแหน่งบนสุด และมีขนาดพื้นที่ไม่น้อยกว่า 1 ใน 3 ของพื้นที่โฆษณา

ข้อ 3 การแสดงข้อความคำเตือนตามข้อ 2 หากเป็นข้อความคำเตือนของเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ประเภทเบียร์ หรือไวน์ ให้เปลี่ยนคำว่า “สุรา” เป็นคำว่า “เบียร์” หรือ “ไวน์” แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ กรณีเป็นเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ประเภทอื่น หรือเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ผสมสำเร็จรูป ให้ใช้คำว่า “สุรา” กรณีการแสดงภาพสัญลักษณ์ของบริษัทผู้ผลิตเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ให้ใช้คำที่แสดงถึงผลิตภัณฑ์ที่เป็นเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ประเภทใดประเภทหนึ่งของบริษัทดังกล่าว

จากประกาศดังกล่าวทำให้การกำหนดข้อความคำเตือน จำนวน 3 ข้อความ ได้แก่ “สุราเป็นเหตุก่อมะเร็งได้” “สุราเป็นเหตุให้สมองเสื่อมได้” และ “สุราเป็นเหตุ ให้พิการได้” หากเป็นเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ประเภทเบียร์ หรือไวน์ ให้ใช้คำดังกล่าวแทนคำว่า “สุรา” เช่น “เบียร์ เป็นเหตุก่อมะเร็งได้” เป็นต้น หากเป็นเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ประเภทอื่น อาทิ วิสกี้ บรั่นดี หรือเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ผสมสำเร็จรูป ให้ใช้คำว่า “สุรา” อย่างไรก็ตาม หลังจากที่มาตรการควบคุมการโฆษณาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในประเทศไทยดังกล่าวได้มีผลบังคับใช้นั้นพบว่า มาตรการดังกล่าวมีความไม่ชัดเจน ทั้งในเรื่องการใช้การตีความกฎหมายที่มีความแตกต่างกัน ระหว่างหน่วยงานของรัฐ ผู้ประกอบการ นักวิชาการ รวมถึงหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม อีกทั้งยังไม่เพียงพอและไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง ดังจะเห็นได้จากการโฆษณาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ที่ยังคงมีปรากฏให้เห็นกันอยู่ทั่วไป ซึ่งหากมีการศึกษามาตรการควบคุมการโฆษณาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ของประเทศต่าง ๆ จะสามารถนำมาเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาเพื่อทำให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น²⁷

2.2.5 มาตรการควบคุมการนำเข้า และภาษีสรรพสามิต

มาตรการควบคุมการนำเข้าและภาษีสรรพสามิตนั้นมีหน่วยงานที่ดูแลเกี่ยวกับมาตรการนี้โดยตรงคือ กรมสรรพสามิต โดยมีพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2560 เป็นกฎหมายใหญ่ที่ควบคุมมาตรการเกี่ยวกับภาษีสรรพสามิต และโดยที่มาตรา 154 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ ภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2560 บัญญัติให้การ

²⁷ ชนกธิดา ศิริวัตร และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธานี วรรณิทร์, การห้ามโฆษณาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 : ศึกษากรณีการบังคับใช้กฎหมาย

ขออนุญาตและการออกใบอนุญาตนำสุรามาในราชอาณาจักร ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงการอนุญาตนำสุรามาในราชอาณาจักร พ.ศ. 2560

มาตรการควบคุมการนำเข้า

ผู้ใดประสงค์จะนำสุรามาในราชอาณาจักร ให้ยื่นคำขออนุญาตต่ออธิบดีกรมสรรพสามิตการขออนุญาต และการออกใบอนุญาตนี้ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่กำหนดในกฎกระทรวงการอนุญาตนำสุรามาในราชอาณาจักร พ.ศ. 2560 เพื่อเป็นตัวอย่างสินค้าหรือมิใช่เพื่อการค้า อธิบดีมีอำนาจผ่อนผันให้นำเข้ามาได้โดยไม่ต้องขอรับใบอนุญาต ทั้งนี้ ตามจำนวนและทางด่านศุลกากรที่อธิบดีประกาศกำหนด อย่างไรก็ตามมิให้ใช้บังคับแก่ผู้ทำการตามหน้าที่ผู้ขนส่งโดยสุจริต หรือกรณีการนำเข้า เพื่อการผ่านแดนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ทั้งนี้ ให้อธิบดีกรมสรรพสามิตมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการกำกับดูแลสินค้าตามมาตรานี้ได้ตามที่เห็นสมควร

ใบอนุญาตนำสุรามาในราชอาณาจักรมี 5 ประเภท ดังต่อไปนี้²⁸

1. ใบอนุญาตประเภทที่หนึ่ง ได้แก่ ใบอนุญาตนำสุรามาในราชอาณาจักรเพื่อขาย ซึ่งมีใช้การขายในคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

กรณีผู้ประสงค์จะขอใบอนุญาตประเภทที่ 1 ก่อนยื่นขอใบอนุญาตการขออนุญาตและการออกใบอนุญาตนำสุรามาในราชอาณาจักรให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้²⁹

1.1 ยื่นคำขอเพื่อใช้ฉลากปิดภาชนะบรรจุสุราที่จะนำเข้ามาในราชอาณาจักรต่ออธิบดี ตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด พร้อมด้วยตัวอย่างฉลาก หลักฐานการเป็นตัวแทนขายสุราที่นำเข้ามา ในราชอาณาจักรแต่เพียงผู้เดียวซึ่งออกให้โดยผู้ผลิตสุราในต่างประเทศหรือผู้มีสิทธิในตราสินค้า และหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบคำขอดังกล่าว ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(ก) ฉลากปิดภาชนะบรรจุสุรา ให้มีข้อความและลักษณะตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(ข) หลักฐานการเป็นตัวแทนขายสุราที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรแต่เพียงผู้เดียว สำหรับ กรณีการขออนุญาตนำสุราแช่ชนิดไวน์และสุราแช่ชนิดสปาร์กลิ่งไวน์ที่ทำจากองุ่นเข้ามาในราชอาณาจักร ให้ยื่นพร้อมคำขอเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ

(ค) ในกรณีที่ผู้ขอรับใบอนุญาตเคยได้รับอนุมัติให้ใช้ฉลากปิดภาชนะบรรจุสุราที่จะนำเข้ามาในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยสุราให้ใช้ฉลากปิดภาชนะบรรจุสุราดังกล่าวต่อไปได้ โดยไม่ต้องยื่นคำขอเพื่อใช้ฉลากปิดภาชนะบรรจุสุราอีก

1.2 ส่งตัวอย่างสุราที่จะนำเข้ามาในราชอาณาจักรต่ออธิบดีเพื่อตรวจวิเคราะห์คุณภาพก่อนยื่นคำขอใบอนุญาต หรือส่งหนังสือรับรองผลการวิเคราะห์ตัวอย่างสุราดังกล่าวว่ามีคุณสมบัติเป็นไป ตามมาตรฐาน

²⁸ ข้อ 2 แห่ง กฎกระทรวงการอนุญาตนำสุรามาในราชอาณาจักร พ.ศ. 2560

²⁹ ข้อ 5 แห่ง กฎกระทรวงการอนุญาตนำสุรามาในราชอาณาจักร พ.ศ. 2560

ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ทั้งนี้ หนังสือรับรองต้องออกโดยหน่วยงานที่อธิบดีกำหนดให้เป็น หน่วยงานตรวจวิเคราะห์คุณภาพสุรา หรือหน่วยงานของรัฐบาลต่างประเทศ หรือหน่วยงานที่รัฐบาล ต่างประเทศรับรองให้มีหน้าที่ควบคุมการผลิตสุราของผู้ผลิตสุราในต่างประเทศ

เมื่อได้ดำเนินการตาม 1.1 และ 1.2 และอธิบดีอนุมัติให้ใช้ฉลากปิดภาชนะบรรจุสุราแล้ว ให้ดำเนินการยื่นคำขอใบอนุญาตประเภทที่หนึ่งต่อไป

2. ใบอนุญาตประเภทที่สอง ได้แก่ ใบอนุญาตนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขาย ในคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

3. ใบอนุญาตประเภทที่สาม ได้แก่ ใบอนุญาตนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อเป็น ตัวอย่างสินค้าหรือมิใช่เพื่อการค้า โดยนำเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

4. ใบอนุญาตประเภทที่สี่ ได้แก่ ใบอนุญาตนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อใช้เป็น วัตถุดิบในการผลิตสุรา

5. ใบอนุญาตประเภทที่ห้า ได้แก่ ใบอนุญาตนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักรกรณีอื่น นอกจาก 1. ถึง 4.

โดยผู้ใดประสงค์จะขอใบอนุญาตนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักรต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้³⁰

1. ใบอนุญาตประเภทที่หนึ่ง ต้องเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตขายสุราประเภทที่ 1 และเป็น ตัวแทนขายสุราที่จะนำเข้ามาในราชอาณาจักรแต่เพียงผู้เดียว

2. ใบอนุญาตประเภทที่สอง ต้องเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตขายสุราประเภทที่ 3 และเป็น ผู้ได้รับอนุญาตให้ตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทร้านค้าปลอดอากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

3. ใบอนุญาตประเภทที่สาม ต้องเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้ตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภท ร้านค้าปลอดอากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

4. ใบอนุญาตประเภทที่สี่ ต้องเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตสุรา

5. ใบอนุญาตประเภทที่ห้า ต้องเป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย หรือบุคคลธรรมดา ที่มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์

โดยที่ผู้ใดประสงค์จะนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักร ให้ยื่นคำขอต่ออธิบดีกรมสรรพสามิตตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด พร้อมด้วยเอกสารหรือหลักฐาน ณ สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่หรือสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สาขาแห่งท้องที่ที่สำนักงานศุลกากรหรือด่านศุลกากรที่จะนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักรตั้งอยู่ เพื่อประโยชน์ในการขออนุญาตและการออกใบอนุญาตนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักร อธิบดีจะออกระเบียบหรือประกาศเพื่อวางแนวปฏิบัติในการดำเนินการควบคุมการขออนุญาต และการออกใบอนุญาตด้วยก็ได้³¹

³⁰ ข้อ 3 แห่ง กฎกระทรวงการอนุญาตนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักร พ.ศ. 2560

³¹ ข้อ 4 แห่ง กฎกระทรวงการอนุญาตนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักร พ.ศ. 2560

เมื่อเจ้าพนักงานสรรพสามิตได้รับคำขอใบอนุญาตแล้ว ให้ตรวจสอบรายละเอียดในคำขอ เอกสารและหลักฐานว่ามีความถูกต้องและครบถ้วนหรือไม่ ในกรณีที่เจ้าพนักงานสรรพสามิตตรวจสอบแล้วเห็นว่า รายละเอียดในคำขอ เอกสารหรือหลักฐานไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วน ให้เจ้าพนักงานสรรพสามิตแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขอแก้ไขเพิ่มเติมคำขอ จัดส่งเอกสารหรือหลักฐานให้ถูกต้องและครบถ้วน ภายในระยะเวลาที่เจ้าพนักงานสรรพสามิตกำหนด

ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอไม่แก้ไขเพิ่มเติมคำขอ หรือไม่จัดส่งเอกสารหรือหลักฐานให้ถูกต้อง และครบถ้วน ภายในระยะเวลาที่เจ้าพนักงานสรรพสามิตกำหนด ให้ถือว่าผู้ยื่นคำขอละทิ้งคำขอ และให้เจ้าพนักงานสรรพสามิตแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขอทราบ

ในกรณีที่เจ้าพนักงานสรรพสามิตตรวจสอบแล้วเห็นว่า รายละเอียดในคำขอ เอกสารและ หลักฐานถูกต้อง และครบถ้วน ให้เสนอต่ออธิบดีพิจารณาเพื่อออกใบอนุญาตนำสุราเข้ามาใน ราชอาณาจักรต่อไป³²

ในกรณีที่อธิบดีกรมสรรพสามิตมีคำสั่งออกใบอนุญาตนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักร ให้แจ้งคำสั่ง ดังกล่าวแก่ผู้ยื่นคำขอใบอนุญาตตามวิธีการที่อธิบดีกำหนด และให้มารับใบอนุญาตนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักรภายใน 30 วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง หากไม่มารับใบอนุญาตภายในกำหนดเวลา ให้ถือว่าสละสิทธิการเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักร

ในกรณีที่อธิบดีกรมสรรพสามิตมีคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักร ให้แจ้งคำสั่งดังกล่าวเป็นหนังสือแก่ผู้ยื่นคำขอใบอนุญาตทราบ ทั้งนี้ ให้ระบุเหตุผลของการไม่อนุญาต รวมทั้งแจ้งสิทธิอุทธรณ์ การยื่นคำอุทธรณ์ และระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์ให้ผู้ยื่นคำขอทราบด้วย³³

ใบอนุญาตนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักรให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีกรมสรรพสามิตประกาศกำหนด โดยอย่างน้อยต้องมีข้อกำหนด ดังต่อไปนี้³⁴

1. ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องนำสุราเข้ามาทางด่านศุลกากรตามที่อธิบดีประกาศกำหนด
2. ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องติดฉลากบนภาชนะบรรจุสุราตามที่ได้รับอนุญาตจากอธิบดีก่อนนำ สุราเข้ามาในราชอาณาจักร เว้นแต่แรงแอลกอฮอล์ของสุราซึ่งระบุไว้ที่ฉลากปิดภาชนะบรรจุสุรา อาจแตกต่างจากที่ระบุไว้ในใบอนุญาตนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักร หรือไม่ตรงกับฉลากปิดภาชนะบรรจุสุรา ที่ได้รับอนุญาตจากอธิบดีสูงหรือต่ำได้ไม่เกินกว่า 1 ดีกรี ทั้งนี้ ผู้ได้รับใบอนุญาตมีหน้าที่ต้องเสียภาษี สรรพสามิตให้ถูกต้องและครบถ้วนด้วย
3. ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องส่งตัวอย่างสุราตามจำนวนอันสมควรโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายให้แก่ กรมสรรพสามิต เมื่ออธิบดีมีคำสั่งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตส่งตัวอย่างสุราที่ได้รับอนุญาตมาเพื่อตรวจวิเคราะห์
4. ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเรียกเก็บสุราที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรในคราวเดียวกันกลับคืนทั้งหมด หากพบว่าสุราที่นำเข้ามาไม่คุณสมบัติไม่เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

³² ข้อ 6 แห่ง กฎกระทรวงการอนุญาตนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักร พ.ศ. 2560

³³ ข้อ 7 แห่ง กฎกระทรวงการอนุญาตนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักร พ.ศ. 2560

³⁴ ข้อ 8 แห่ง กฎกระทรวงการอนุญาตนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักร พ.ศ. 2560

5. ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักรภายในหกเดือนนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้สำหรับการนำเข้าได้เพียงครั้งเดียว หากมิได้นำสุราเข้ามาภายในระยะเวลาดังกล่าวให้ถือว่า การอนุญาตสิ้นสุดลง

ผู้ใดได้รับใบอนุญาตนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อส่งออกไปยังประเทศอื่น หากภายหลังประสงค์จะนำสุราดังกล่าวเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อการอื่น ให้ยื่นคำขอใบอนุญาตต่ออธิบดี ตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง การอนุญาตนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักร พ.ศ. 2560³⁵

ในกรณีที่อธิบดีเห็นเป็นการสมควรจะประกาศกำหนดให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประเภทที่ 2 ต้องแสดงหรือติดเครื่องหมายอย่างใดอย่างหนึ่งบนภาชนะบรรจุสุราให้เห็นอย่างชัดเจนเพื่อให้ทราบว่าเป็นสุราที่ขายในร้านค้าปลอดอากรก็ได้³⁶

และผู้ได้รับใบอนุญาตนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักรต้องควบคุมดูแลให้ลูกจ้างหรือบุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินการใด ๆ ตามใบอนุญาตปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต เกี่ยวกับสุรา และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต รวมทั้งข้อกำหนดเกี่ยวกับการศุลกากรที่เกี่ยวข้อง³⁷

คำขอใบอนุญาตนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักรที่ยื่นไว้ในวันก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการพิจารณา ให้ถือว่าเป็นคำขอตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักร พ.ศ. 2560 และให้นำกฎกระทรวงนี้ มาใช้บังคับกับการอนุญาตนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักรตามคำขอนั้น

ในกรณีที่คำขอที่ยื่นดังกล่าวหรือเอกสารหรือหลักฐานที่ยื่นพร้อมคำขอแตกต่างไปจาก ที่กำหนดในกฎกระทรวงนี้ ให้อธิบดีกรมสรรพสามิตสั่งให้ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมคำขอ หรือจัดส่ง เอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมเพื่อให้เป็นไปตามกฎกระทรวงนี้³⁸

มาตรการเกี่ยวกับภาษีสรรพสามิต

ภาษีสรรพสามิต คือ ภาษีที่จัดเก็บจากสินค้าและบริการบางประเภท โดยมีกรมสรรพสามิตเป็นหน่วยงานที่ดูแลการจัดเก็บ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้บริโภคชำระภาษีสูงกว่าปกติ สินค้าและบริการมีลักษณะฟุ่มเฟือยหรือสินค้าที่ได้รับผลประโยชน์พิเศษจากภาครัฐ หรือเป็นสินค้าที่บริโภคแล้วมีผลเสียต่อสุขภาพและศีลธรรมอันดี หรือเป็นสินค้าที่ก่อให้เกิดภาระต่อรัฐบาลในการที่จะต้องสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อให้บริการแก่ผู้บริโภค หรือเป็นสินค้าที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

ในการเสียภาษีสรรพสามิตให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า ผู้ประกอบกิจการสถานบริการ หรือผู้อื่นที่พระราชบัญญัติพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2560 กำหนดให้เป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษี มีหน้าที่เสียภาษีตามมูลค่าหรือตามปริมาณของสินค้า หรือบริการ หรือทั้งตามมูลค่าและตามปริมาณของสินค้าหรือบริการนั้น ไม่เกิน

³⁵ ข้อ 9 แห่ง กฎกระทรวงการอนุญาตนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักร พ.ศ. 2560

³⁶ ข้อ 10 แห่ง กฎกระทรวงการอนุญาตนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักร พ.ศ. 2560

³⁷ ข้อ 12 แห่ง กฎกระทรวงการอนุญาตนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักร พ.ศ. 2560

³⁸ ข้อ 13 แห่ง กฎกระทรวงการอนุญาตนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักร พ.ศ. 2560

อัตราที่ระบุไว้ในบัญชี พิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตท้ายพระราชบัญญัตินี้ที่ใช้อยู่ในเวลาที่ความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น³⁹

ซึ่ง “ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม” หมายความว่า เจ้าของโรงอุตสาหกรรม และให้หมายความรวมถึง ผู้จัดการหรือบุคคลอื่นซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของโรงอุตสาหกรรมด้วย

“ผู้ประกอบการกิจการสถานบริการ” หมายความว่า เจ้าของสถานบริการ และให้หมายความรวมถึง ผู้จัดการหรือบุคคลอื่นซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของสถานบริการด้วย

“ผู้นำเข้า” หมายความว่า ผู้นำของเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

และผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการอุตสาหกรรมให้จดทะเบียนสรรพสามิตในกรณีดังต่อไปนี้⁴⁰

1. ในกรณีที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการกิจการสถานบริการมีการประกอบอุตสาหกรรม นำเข้า หรือประกอบกิจการสถานบริการอยู่ก่อนพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแก่สินค้า หรือบริการนั้น และยังไม่ได้จดทะเบียนสรรพสามิต ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการกิจการสถานบริการดังกล่าวยื่นคำขอจดทะเบียนสรรพสามิตตามแบบที่อธิบดีกำหนดภายใน 30 วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแก่สินค้าหรือบริการนั้น

2. ในกรณีที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการกิจการสถานบริการเริ่มประกอบอุตสาหกรรม เริ่มนำเข้า หรือเริ่มประกอบกิจการสถานบริการ เมื่อพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแก่สินค้า หรือบริการนั้นแล้ว ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการกิจการสถานบริการดังกล่าว ยื่นคำขอจดทะเบียนสรรพสามิตตามแบบที่อธิบดีกำหนดภายในสามสิบวันก่อนวันเริ่มผลิต หรือเริ่มนำเข้าสินค้า หรือเริ่มให้บริการ

ในกรณีที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการกิจการสถานบริการมีโรงอุตสาหกรรม หรือสถานบริการหลายแห่ง ให้แยกยื่นคำขอเป็นรายโรงอุตสาหกรรมหรือสถานบริการ

ในกรณีที่ผู้นำเข้านำสินค้าติดตัวเข้ามา หรือนำสินค้าเข้ามาเพื่อเป็นตัวอย่างสินค้า หรือนำสินค้า เข้ามา โดยมีใช้เพื่อการค้า ให้อธิบดีมีอำนาจผ่อนผันการจดทะเบียนตามมาตรา นี้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี

โดยผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการกิจการสถานบริการ สามารถยื่นคำขอ จดทะเบียนสรรพสามิตต่อสรรพสามิตพื้นที่ ณ สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่แห่งท้องที่ที่โรงอุตสาหกรรม สถานประกอบการ หรือสถานบริการนั้นตั้งอยู่ แล้วแต่กรณี และการขอจดทะเบียนสรรพสามิตและการออกใบทะเบียนสรรพสามิตนั้น ให้เป็นไป ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ตามประกาศกรมสรรพสามิต เรื่อง กำหนดแบบคำขอจดทะเบียน

³⁹ มาตรา 16 แห่ง พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2560

⁴⁰ มาตรา 32 แห่ง พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2560

สรรพสามิต คำขอรับใบแทนใบทะเบียนสรรพสามิต คำขอย้ายหรือเลิกหรือโอนกิจการ และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการจดทะเบียนสรรพสามิต⁴¹

และในกรณีสินค้านำเข้า ให้ผู้นำเข้ายื่นแบบรายการภาษีตามแบบที่อธิบดีกำหนดพร้อมกับชำระภาษีในเวลาที่ออกใบขนสินค้าให้ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร⁴² ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สถานที่ที่อธิบดีประกาศกำหนด⁴³

สำหรับการขายสุราในประเทศต้องมีใบอนุญาตการขายสุราทั้งหมด 7 ประเภท⁴⁴

1. ใบอนุญาตขายสุราประเภทที่ 1 ใช้สำหรับการขายสุราทุกชนิดครั้งหนึ่งจำนวนตั้งแต่สิบลิตรขึ้นไป
2. ใบอนุญาตขายสุราประเภทที่ 2 ใช้สำหรับการขายสุราที่ทำในราชอาณาจักรครั้งหนึ่งจำนวนตั้งแต่สิบลิตรขึ้นไป
3. ใบอนุญาตขายสุราประเภทที่ 3 ใช้สำหรับขายสุราทุกชนิดครั้งหนึ่งจำนวนต่ำกว่าสิบลิตร
4. ใบอนุญาตขายสุราประเภทที่ 4 ใช้สำหรับขายสุราที่ทำในราชอาณาจักรครั้งหนึ่งจำนวนต่ำกว่าสิบลิตร
5. ใบอนุญาตขายสุราประเภทที่ 5 ใช้สำหรับขายสุราทุกชนิดครั้งหนึ่งจำนวนต่ำกว่าสิบลิตรเพื่อดื่ม ณ สถานที่ขายเป็นการชั่วคราวไม่เกินสิบวัน
6. ใบอนุญาตขายสุราประเภทที่ 6 ใช้สำหรับขายสุราที่ทำในราชอาณาจักรครั้งหนึ่งจำนวนต่ำกว่าสิบลิตรเพื่อดื่ม ณ สถานที่ขายเป็นการชั่วคราวไม่เกินสิบวัน
7. ใบอนุญาตขายสุราประเภทที่ 7 ใช้สำหรับขายสุราทุกชนิดครั้งหนึ่งจำนวนต่ำกว่าสิบลิตรเพื่อดื่มภายในสมาคมหรือสโมสร

2.2.6 มาตรการกฎหมายจราจร

มาตรการเกี่ยวกับกฎหมายจราจรเรื่องเมาและขับนั้นมีกฎหมายในการควบคุมในเรื่องนี้อยู่ในพระราชบัญญัติ จราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 43 ห้ามมิให้ผู้ขับขี่ขับรถ อนุมาตรา (2) ในขณะเมาสุราหรือของเมาอย่างอื่น และในกรณีที่ฝ่าฝืนมาตราดังกล่าว มาตรา 43 ตรีในกรณีมีเหตุอันควรเชื่อว่าผู้ขับขี่ผู้ใดฝ่าฝืน มาตรา 43 (1) หรือ (2) ผู้ตรวจการมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดรถและสั่งให้มีการทดสอบตามมาตรา 142 ด้วย ซึ่ง มาตรา 142 หัวหน้าเจ้าพนักงานจราจรหรือเจ้าพนักงานจราจร มีอำนาจสั่งให้ผู้ขับขี่หยุดรถในเมื่อ (1) รถนั้นมีสภาพไม่ถูกต้องตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 6 (2) เห็นว่าผู้ขับขี่หรือบุคคลใดในรถนั้นได้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอันเกี่ยวกับรถนั้น ๆ

⁴¹ มาตรา 33 แห่ง พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2560

⁴² มาตรา 54 (2) แห่ง พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2560

⁴³ มาตรา 60 แห่ง พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2560

⁴⁴ กรมสรรพสามิต. คู่มือประชาชน การขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไพ่ หน้าที่และสิทธิผู้มีหน้าที่เสียสรรพสามิต (ตามพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527). กรมสรรพสามิต : กรุงเทพฯ.

ในกรณีที่มีพฤติการณ์อันควรเชื่อว่าผู้ขับขี่ฝ่าฝืนมาตรา 43 (1) หรือ (2) ให้หัวหน้าเจ้าพนักงานจราจร พนักงานสอบสวน หรือเจ้าพนักงานจราจรสั่งให้มีการทดสอบผู้ขับขี่ดังกล่าวว่าหย่อนความสามารถในอันที่จะขับ หรือเมาสุราหรือของเมาอย่างอื่นหรือไม่

ในกรณีที่ผู้ขับขี่ตามวรรคสองไม่ยอมให้ทดสอบ ให้หัวหน้าเจ้าพนักงานจราจร พนักงานสอบสวน หรือเจ้าพนักงานจราจรมีอำนาจกักตัวผู้นั้นไว้ดำเนินการทดสอบได้ภายในระยะเวลาเท่าที่จำเป็นแห่งกรณีเพื่อให้การทดสอบเสร็จสิ้นไปโดยเร็ว หากผู้นั้นยอมให้ทดสอบและผลการทดสอบปรากฏว่าไม่ได้ฝ่าฝืนมาตรา 43 (1) หรือ (2) ก็ให้ปล่อยตัวไปทันที

ในกรณีที่มีพฤติการณ์อันควรเชื่อว่าผู้ขับขี่ขับรถในขณะที่เมาสุราหรือของเมาอย่างอื่น หากผู้นั้นยังไม่ยอมให้ทดสอบตามวรรคสามโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้นั้นฝ่าฝืนมาตรา 43 (2)

การทดสอบตามมาตรานี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ซึ่งโทษจะเป็นไปตามมาตรา 160 ตรีผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 43 (2) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ศาลสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ของผู้นั้นมีกำหนดไม่น้อยกว่าหกเดือน หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท และให้ศาลสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ของผู้นั้นมีกำหนดไม่น้อยกว่าหนึ่งปี หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงหกปี และปรับตั้งแต่สี่หมื่นบาทถึงหนึ่งแสนสองหมื่นบาท และให้ศาลสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ของผู้นั้นมีกำหนดไม่น้อยกว่าสองปี หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หกหมื่นบาทถึงสองแสนบาท และให้ศาลสั่งเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่

2.2.7 มาตรการบังคับโทษทางเศรษฐกิจ

มาตรการทางเศรษฐศาสตร์ที่นิยมนำมาใช้กับการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ คือ มาตรการทางภาษี ซึ่งภาษีสรรพสามิตเป็นแหล่งรายได้ภาษีที่สำคัญของรัฐบาล ทุกประเทศ โดยกลุ่มประเทศพัฒนาแล้วมีสัดส่วนรายได้ภาษีสรรพสามิตต่อรายได้ภาษีทั้งสิ้นต่ำกว่ากลุ่ม ประเทศกำลังพัฒนา ทั้งสัดส่วนดังกล่าวอยู่ระหว่างร้อยละ 6 - 11 (International Tax & Investment Center)⁴⁵ และด้วยเหตุที่ภาษีถูกจัดเป็นเครื่องมือสำหรับการจัดเก็บรายได้ของ ประเทศและใช้เป็นเครื่องมือสำหรับจัดการระบบเศรษฐกิจ การจัดเก็บภาษีจึงเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงนโยบายการคลังของภาครัฐ และเป็นการจัดการที่มีอิทธิพลต่อการควบคุมพฤติกรรมของคน ในสังคมด้วย เพราะปริมาณของกิจกรรมต่าง ๆ มักจะแปรผันขึ้นลงตามนโยบายภาษีที่เกี่ยวข้อง ซึ่งลักษณะการเคลื่อนไหวเช่นนี้

⁴⁵ ฉัตรสมุน พดุมิณญู , การติดตามผลการค้าเสรีในเครื่องดื่มแอลกอฮอล์, นนทบุรี : เดอะ กราฟิโก ซิสเต็มส์, 2556), หน้า 171.

จะเป็นไปตามหลักเศรษฐศาสตร์ ซึ่งเป็นหลักการที่ใช้สำหรับการจัดสรรทรัพยากร เพื่อนำมาตอบสนองความต้องการของมนุษย์ให้เกิดประโยชน์และประสิทธิภาพสูงสุดต่อไป⁴⁶

2.2.8 หลักการลดอันตรายเกี่ยวกับสิ่งเสพติด

เนื่องจากเครื่องตีแมลงกอลก็ถือว่าเป็นสิ่งเสพติดที่ควรนำมาลดอันตรายในปัจจุบันด้วย จึงควรนำนโยบายการลดความรุนแรง (Harm Reduction) ถือได้ว่าเป็นศัพท์เทคนิคทางกฎหมายประการหนึ่ง ซึ่งเป็นผลผลิตของการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมทางอาญา เพื่อลดการเน้นการดำเนินคดีเกี่ยวกับสิ่งเสพติดอย่างเต็มที่กับผู้กระทำความผิดทุกรายอย่างเคร่งครัด และให้ไปใช้มาตรการทางเลือกแทน เช่น ให้เขารับการบำบัดรักษา ลดอัตราส่วนโทษกรณีที่เป็นการกระทำความผิดเกี่ยวกับสิ่งเสพติดในระดับเล็ก เช่น ครอบครองสิ่งเสพติดหรือสารจำนวนน้อยสำหรับเสพเอง หรือต้องอยู่ในสภาวะการพึ่งพายา หรือสิ่งเสพติดที่ครอบครองเป็นชนิดที่ไม่เป็นอันตรายต่อร่างกายและจิตประสาทมากนัก หรือนำสิ่งเสพติดหรือสารเสพติดไปใช้ประโยชน์ในการบำบัดรักษาทางการแพทย์ อนุญาตให้มีการปลูกพืชเสพติดที่อาจนำไปใช้เป็นประโยชน์ทางการแพทย์หรือเสพเพื่อความบันเทิง (Drug for Recreation) ได้ภายใต้การควบคุมดูแลของรัฐ วัตถุประสงค์ของนโยบายลดความรุนแรงในคดีสิ่งเสพติดอีกประการหนึ่งคือ ลดจำนวนการตายเพราะการเสพสิ่งเสพติดเกินขนาดหรือใช้สิ่งเสพติดด้วยวิธีการที่ไม่ถูกต้อง และลดภาวะการแพร่ระบาดของโรคที่ติดต่อผ่านการใช้เข็มฉีดยา เช่น HIV AIDS หรือไวรัสตับอักเสบบี เป็นต้น

อนึ่ง จากรายงานผลการปฏิบัติการตามนโยบายลดความรุนแรงในคดีสิ่งเสพติดของประเทศที่ทำการศึกษานั้น ได้ปรากฏคำจำกัดความอื่นๆ ที่มีความหมายและแนวคิดของการบังคับใช้กฎหมายใกล้เคียงกับคำว่า Harm Reduction อยู่หลายคำ ได้แก่

การลดอันตราย (Harm Reduction)

การลดอันตราย เป็นศัพท์ภาษาไทยที่แปลตรงตัวมากจากคำว่า Harm Reduction ปรากฏในเอกสารรายงานของสหภาพยุโรปและประเทศสมาชิกของสหภาพที่ประสบความสำเร็จในการใช้มาตรการลดความรุนแรงในคดีสิ่งเสพติด ได้แก่ เนเธอร์แลนด์ สวิตเซอร์แลนด์ เดนมาร์ก และโปรตุเกส เป็นต้น โดยนัยของรายงานของประเทศเหล่านั้นต้องการจะแสดงให้เห็นว่า มาตรการลดความรุนแรงที่มีวัตถุประสงค์หลักในการช่วยเหลือผู้ป่วยในคดีสิ่งเสพติดให้มีโอกาสกลับมาใช้ชีวิตในสังคมได้อีกครั้ง อาจเป็นการลดอันตรายที่ผู้นั้นจะได้รับจากสิ่งเสพติดได้ทางหนึ่ง ด้วยเหตุนี้ ในรายงานการปฏิบัติงานต่างๆ จึงใช้คำว่า การลดอันตราย อย่างแพร่หลาย

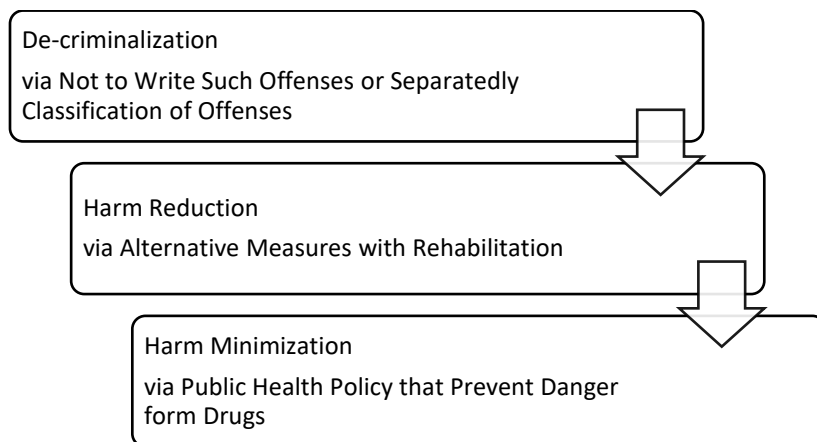
การไม่กำหนดความผิดอาญา De-criminalization

การไม่กำหนดความผิดอาญา เกิดจากแนวคิดการที่จะไม่ดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับสิ่งเสพติดในระดับเล็กน้อย เช่น ครอบครองเพื่อเสพ เป็นผู้ป่วยที่ต้องพึ่งพาส่งเสพติด เสพสิ่งเสพติดเพื่อความบันเทิง ประเภทของสิ่งเสพติดที่ครอบครองไม่มีความร้ายแรงนัก หรือการปลูกพืชเสพติดเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ค้นคว้าวิจัยทางการแพทย์ ประเทศที่มีแนวคิดดังกล่าวนี้จะไม่กำหนดการกระทำเกี่ยวกับสิ่งเสพติดดังกล่าวข้างต้นเป็นความผิด

⁴⁶ ทรงธรรม ปิ่นโต, จริยา เปรมาศิลป์ และคณะ, เศรษฐศาสตร์...เล่มเดียวอยู่ (กรุงเทพมหานคร : ธนาครแห่งประเทศไทย, 2555), หน้า 10.

อาญาที่ต้องมีการบังคับโทษทางอาญาตั้งแต่แรกและแนวคิดเรื่องการไม่กำหนดความผิดอาญาจะต้องเกิดขึ้นก่อนการไม่ดำเนินคดีอาญาและมาตรการลดความรุนแรงในคดีสิ่งเสพติดตามมา

แผนภาพที่ 1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง De-criminalization และ Harm Reduction

ตัวอย่างประเทศที่ที่มีการนำเสนอหลักการไม่กำหนดความผิดอาญาในคดีสิ่งเสพติดระดับเล็กน้อย ได้แก่ ประเทศที่ประสบความสำเร็จในการนำนโยบายลดความรุนแรงในคดีสิ่งเสพติดไปใช้ เช่น แคนาดา ซึ่งได้แยกแยะผู้กระทำความผิดระดับเล็กของจากผู้กระทำความผิดระดับสูง กล่าวคือ ผู้นำเข้า ผลิต ครอบครองเพื่อจำหน่ายอย่างชัดเจน และมีกฎหมายบัญญัติให้ผู้กระทำความผิดระดับเล็กน้อยเหล่านั้น สามารถเข้าสู่กระบวนการบำบัดรักษาได้หลากหลายวิธี ไม่ว่าจะเป็นให้เข้ารับการบำบัดด้วยเมธาโดน มอร์ฟิน เฮโรอีน หรือใช้บริการห้องบริโภคน้ำสิ่งเสพติด ส่วนประเทศในสหภาพยุโรปอย่าง สวิตเซอร์แลนด์ เนเธอร์แลนด์ โปรตุเกส เยอรมนี และเดนมาร์ก แม้ประเทศเหล่านี้จะยังคงกำหนดให้สิ่งเสพติดที่มีฤทธิ์ต่อร่างกายน้อยหรือพืชเสพติด การครอบครองยังเป็นความผิดตามกฎหมายสิ่งเสพติดอยู่ แต่ประเทศเหล่านั้นได้กำหนดกฎเกณฑ์เกี่ยวกับจำนวนขั้นต่ำซึ่งผู้นั้นสามารถครอบครองยาได้เพื่อวัตถุประสงค์ที่ไม่ใช่การจำหน่าย การเข้าร่วมองค์การอาชญากรรมหรือการค้ามนุษย์ และมีมาตรการรองรับการบำบัดรักษาผู้ป่วยที่ต้องพึ่งพาสิ่งเสพติดอย่างเป็นระบบและหลากหลายทำนองเดียวกับที่ปฏิบัติการในประเทศแคนาดา ซึ่งประเทศแคนาดาและโปรตุเกสถือได้ว่าเป็นต้นแบบของการนำหลักการไม่กำหนดความผิดอาญา (De-criminalization) มาใช้เป็นประเทศแรกๆ

2.2.9 บทบัญญัติกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริโภคและการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. 2493

พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่

2) พ.ศ. 2541

พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522

พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2560

พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522

กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการแสดงภาพสัญลักษณ์เพื่อประกอบการโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2553

กฎกระทรวงการอนุญาตนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักร พ.ศ. 2560

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง ห้ามขายหรือบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในพื้นที่ที่อยู่ในกำกับดูแล และใช้ประโยชน์ของราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ พ.ศ. 2558

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดสถานที่หรือบริเวณห้ามขายหรือบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในท่าเรือโดยสารสาธารณะ พ.ศ. 2558

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดสถานที่หรือบริเวณห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์บนทาง พ.ศ. 2558

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดสถานที่หรือบริเวณห้ามขายหรือบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานีขนส่ง พ.ศ. 2558

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดสถานที่หรือบริเวณห้ามขายหรือบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์บนทางรถไฟ พ.ศ. 2558

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดสถานที่หรือบริเวณห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รอบสถานศึกษา พ.ศ. 2558

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดวันห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2558

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดวิธีการหรือลักษณะห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยวิธีการใช้เครื่องจ่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่หรือบริเวณร้านค้าสะดวกซื้อ พ.ศ. 2561

ประกาศกรมเจ้าท่า ที่ 91/2563 เรื่อง กำหนดสถานที่ห้ามบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในท่าเรือโดยสารสาธารณะ หรือบนเรือโดยสารประจำทาง

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 พ.ศ. 2558

ประกาศกรมสรรพสามิต เรื่อง กำหนดแบบคำขอจดทะเบียนสรรพสามิต คำขอรับใบแทนใบทะเบียนสรรพสามิต คำขอย้ายหรือเลิกหรือโอนกิจการ และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการจดทะเบียนสรรพสามิต

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการเก็บข้อมูลส่วนบุคคล

ผู้วิจัยจะขอกล่าวถึงข้อมูลเกี่ยวกับแนวคิดและหลักการการเก็บข้อมูลส่วนบุคคล สิทธิต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเก็บข้อมูลส่วนบุคคล

2.3.1 สิทธิความเป็นส่วนตัวและสิทธิมนุษยชน

การคุ้มครองสิทธิในความเป็นส่วนตัวถือได้ว่าเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งอันเป็นสิทธิของมนุษย์ตามหลักแนวความคิดในเรื่องกฎหมายธรรมชาติ (Natural Law) ซึ่งเป็นสิทธิของมนุษย์ที่มีอยู่ตามธรรมชาติ (Natural rights) เพราะว่ามันมนุษย์นั้น เปรียบเสมือนสัตว์ที่จะต้องทำการป้องกันร่างกายและป้องกัน ทรัพย์สินของตนดังนั้น การได้รับการคุ้มครองตามบทบัญญัติกฎหมายโดยแท้จริงแล้วมาจากสิทธิต่าง ๆ เหล่านี้มีใช้ได้จากบทบัญญัติของรัฐ

ทั้งนี้สิทธิในความเป็นส่วนตัวถือเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของมนุษย์ที่พึงมีแต่การที่มนุษย์มาอยู่ร่วมกันเป็นสังคมขนาดใหญ่มีผู้คนจากต่างเชื้อชาติต่าง วัฒนธรรมและต่างศาสนาอาศัยอยู่ร่วมกันนั้น ย่อมมีโอกาสที่บุคคลใดจะได้รับการละเมิดสิทธิในความเป็นส่วนตัวจากบุคคลอื่น ไม่ว่าจะโดยตั้งใจ หรือไม่ได้ตั้งใจก็ตาม ด้วยเหตุดังกล่าวหลายประเทศทั่วโลกจึงได้ให้ความสำคัญและการพัฒนาแนวความคิดเรื่องการคุ้มครองสิทธิในความเป็นส่วนตัวมาบัญญัติเป็นกฎหมายขึ้น เพื่อบังคับใช้เป็นหลักประกันสิทธิขั้นพื้นฐานในการเป็นพลเมืองของประเทศตนรวมถึงประเทศไทย ซึ่งพบได้จากการที่บัญญัติเอาไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 เป็นต้น

สิทธิ (Right) คือ อำนาจอันชอบธรรม⁴⁷ที่กฎหมายรับรองให้แก่บุคคลในอันที่จะกระทำการเกี่ยวข้องกับทรัพย์สินหรือบุคคลอื่น เช่น สิทธิทางหนี้ หรือ กรรมสิทธิ์ ฯลฯ กล่าวคือ สิทธิเป็นอำนาจที่กฎหมายรับรองให้แก่บุคคลหนึ่งในอันที่จะเรียกร้องให้บุคคลอื่น หรือหลายคนกระทำการ หรือละเว้นการกระทำการบางอย่างประการให้เกิดประโยชน์แก่ตน⁴⁸

ความหมายคำว่า “สิทธิ” นี้ ศาสตราจารย์ ดร.วรพจน์ วิศรุตพิชญ์ ได้มีความเห็นว่า “สิทธิหมายถึงประโยชน์ที่กฎหมายรับรองและคุ้มครองให้แก่บุคคลในอันที่จะกระทำการเกี่ยวข้องกับทรัพย์สินหรือบุคคลอื่น เช่น สิทธิในทรัพย์สิน สิทธิในชีวิตร่างกาย”⁴⁹

⁴⁷ อรรถจินดา ติมตุง, “สิทธิของคนไทยในระบบการแพทย์และสาธารณสุข” ใน กฎหมายการแพทย์และสาธารณสุข คุณภาพชีวิตกับกฎหมาย ชุดที่ 4 เอกสารวิชาการโครงการสำนักงานส่งเสริมการวิจัยกฎหมายการแพทย์ สาธารณสุข สิ่งแวดล้อม และวิทยาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2540), หน้า 38.

⁴⁸ อุดม รัฐอมฤต, นพนิธิ สุริยะและบรรเจิด สิงคะเนติ, การอ้างศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์หรือใช้สิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามมาตรา 28 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540, (กรุงเทพมหานคร : นานาสีพิมพ์, 2544), หน้า 86.

⁴⁹ วรพจน์ วิศรุตพิชญ์, สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ, (กรุงเทพมหานคร : วิญญูชน, 2543), หน้า 22.

ศาสตราจารย์ ดร.เกรียงไกร เจริญนาวัฒน์ กล่าวว่า “สิทธิ หมายถึง ความชอบธรรมที่บุคคลอาจจะใช้
 ยืนยันกับผู้อื่นเพื่อคุ้มครองหรือรักษาผลประโยชน์อันเป็นส่วนที่พึงได้ของบุคคลนั้นหรือเป็นอำนาจที่กฎหมายรับรอง
 ให้กับบุคคลในอันที่จะเรียกร้องให้บุคคลอื่นกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ตน”⁵⁰

ศาสตราจารย์ ดร.บรรเจิด สิงคะเนติ ได้แยกสิทธิตามรัฐธรรมนูญออกจากสิทธิตามกฎหมายทั่วไป ดังนี้
 “อำนาจตามรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายสูงสุดได้บัญญัติให้การรับรองคุ้มครองแก่ปัจเจกบุคคลในอันที่จะกระทำการ
 ใด ๆ หรือไม่กระทำการใด การให้อำนาจแก่ปัจเจกชนดังกล่าวได้ก่อให้เกิดสิทธิเรียกร้องที่จะไม่ให้บุคคลใด ๆ
 แทรกแซงในสิทธิตามรัฐธรรมนูญของตน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรียกร้องต่อองค์กรของรัฐมิให้แทรกแซงขอบเขตสิทธิ
 ของตน”⁵¹

สิทธิตามธรรมชาติ (Natural Right) ปรัชญาของสิทธิตามธรรมชาตินั้นกล่าวว่า มนุษย์ทั้งหลายเกิดมาเท่า
 เทียมกัน และมนุษย์มีสิทธิบางประการที่ติดตัวมนุษย์มาตั้งแต่เกิดจนกระทั่งถึงความตาย ไม่สามารถโอนกันได้ และ
 จะมีผู้ใดมาละเมิดมิได้ หากมีการละเมิดก็จะทำให้เกิดอันตราย หรือกระทบกระเทือนต่อสิทธิของมนุษย์ผู้นั้นได้⁵²
 เดิมทีนั้นสิทธิตามธรรมชาตินี้ก็กล่าวไว้แต่เพียงสิทธิเสรีภาพในชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สินและความเสมอภาคเท่านั้น
 ต่อมาก็ได้ขยายขอบเขตให้กว้างขึ้นจนครอบคลุมสิทธิใหม่ ๆ เช่น สิทธิที่จะได้รับการคุ้มครองป้องกันไม่ให้ถูกจับกุม
 คุมขังได้ตามอำเภอใจ สิทธิเสรีภาพในการติดต่อสื่อสาร สิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น สิทธิเสรีภาพในการ
 ประกอบการค้า กรรมสิทธิ์ในทรัพย์สิน หรือแม้กระทั่งสิทธิการตาย (Right to Die)⁵³ ดังนี้ เราจะเห็นได้ว่า สิทธิ
 ตามธรรมชาตินั้นทำให้เกิดแนวความคิดกฎหมายธรรมชาติซึ่งเป็นสิ่งที่ธรรมชาตินั้นให้สิทธิทั้งหลายทั้งปวงมาอยู่
 แล้วพร้อมกับการเกิดของมนุษย์และถือว่าความยุติธรรมมาก่อนตัวบทกฎหมาย เมื่อเชื่อในกฎธรรมชาติก็จึงศรัทธา
 ว่า “มนุษย์มีสิทธิบางประการติดตัวมาตั้งแต่เกิดจนตาย” จึงเป็นที่มาอันสำคัญของ “สิทธิมนุษยชน”⁵⁴ นั่นเอง
 สิทธิมนุษยชน (Human Rights) หมายถึง สิทธิและเสรีภาพส่วนบุคคลซึ่งปกป้อง “ปัจเจกบุคคล” หรือ “กลุ่ม
 บุคคล” จากการกระทำที่ต้องห้ามของสมาชิกอื่นหรือรัฐ โดยกฎหมายระหว่างประเทศ หรือจารีตประเพณีระหว่าง
 ประเทศ อีกทั้ง คือ สิทธิที่ครอบคลุมการดำรงอยู่ของมนุษย์ เพื่อชีวิตที่ดีในสังคมที่ดี โดยมีหลักการที่สำคัญสาม
 ประการคือ สิทธิในชีวิต สิทธิในการยอมรับนับถือ และสิทธิในการดำเนินชีวิตและพัฒนาตนเองตามแนวทางที่ขอบ
 ธรรม⁵⁵

⁵⁰ เกรียงไกร เจริญนาวัฒน์, หลักพื้นฐานกฎหมายมหาชน ว่าด้วยรัฐ รัฐธรรมนูญ และกฎหมาย, พิมพ์ครั้งที่ 8 (กรุงเทพมหานคร : วิญญูชน, 2559)
 หน้า 183-184.

⁵¹ บรรเจิด สิงคะเนติ, หลักพื้นฐานของสิทธิ เสรีภาพ และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ตามรัฐธรรมนูญใหม่, (กรุงเทพมหานคร : วิญญูชน, 2543) หน้า 47.

⁵² ญัตติกอร์ วิทิตานนท์, หลักรัฐธรรมนูญเบื้องต้น, (กรุงเทพมหานคร : วี.พี.เอ็น, 2553), หน้า 52.

⁵³ เพ็งอ้วง, หน้า 53.

⁵⁴ เพ็งอ้วง, หน้า 54-55.

⁵⁵ อุดม รัฐอมฤต, นพนิธิ สุริยะและบรรเจิด สิงคะเนติ, การอ้างศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์หรือใช้สิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามมาตรา 28 ของรัฐธรรมนูญ
 แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540, (กรุงเทพมหานคร : นานาสังพิมพ์, 2544), หน้า 40.

พระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 3 บัญญัติว่า “สิทธิมนุษยชน” หมายความว่า ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพและความเสมอภาคของบุคคลที่ได้รับการรับรองหรือคุ้มครอง ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หรือตามกฎหมายไทย หรือตามสนธิสัญญาที่ประเทศไทยมีพันธกรณีที่จะต้องปฏิบัติตาม

ความหมายของ “เสรีภาพ” (Liberty) นั้นก็คือ สภาวะการณ์ของมนุษย์ที่ไม่อยู่ภายใต้การครอบงำของบุคคลอื่น หรือปราศจากการถูกหน่วงเหนี่ยวขัดขวาง บุคคลใดบุคคลหนึ่งย่อมมีเสรีภาพอยู่ตราบเท่าที่บุคคลนั้นไม่ถูกบังคับให้ต้องกระทำในสิ่งที่ไม่ประสงค์จะกระทำ หรือไม่ถูกหน่วงเหนี่ยวขัดขวางไม่ให้กระทำในสิ่งที่บุคคลนั้นประสงค์ที่จะกระทำ⁵⁶

ศาสตราจารย์ ดร.วรพจน์ วิศรุตพิชญ์ มีความเห็นว่า “เสรีภาพ นั้นหมายถึง ภาวะของมนุษย์ที่ไม่อยู่ภายใต้การครอบงำของผู้อื่น มีอิสระที่จะกระทำการหรืองดเว้นกระทำการ”⁵⁷

ศาสตราจารย์ ดร.เกรียงไกร เจริญธนาวัฒน์ ให้ความหมายว่า “เสรีภาพ หมายถึง สภาพการณ์หรือสภาวะของบุคคลที่มีอิสระในการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดหรือไม่กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งโดยความประสงค์ของตนเองและไม่อยู่ภายใต้ความครอบงำหรือแทรกแซงของบุคคลอื่น กล่าวคือ เสรีภาพเป็นอิสระในการกำหนดตนเอง”⁵⁸

ในขณะที่ ศาสตราจารย์ ดร.บรรเจิด สิงคะเนติ มองว่า “เสรีภาพนั้น หมายถึง อำนาจในการกำหนดตนเองโดยอิสระของบุคคล”⁵⁹

หลักการละเมิดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพที่มีผลจากบทบัญญัติของกฎหมาย
แยกพิจารณาได้ 2 กรณี

- (1) กรณีของบทบัญญัติของกฎหมายที่มีฐานะไม่ต่ำกว่าพระราชบัญญัติ
- (2) กรณีของบทบัญญัติของกฎหมายที่มีฐานะต่ำกว่าพระราชบัญญัติ

รัฐธรรมนูญของประเทศไทยหลายฉบับที่ผ่านมาก็ได้วางหลักเรื่องการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ จนปัจจุบันนั้น (พ.ศ.2560) ได้มีตราไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับปี พ.ศ. 2560 เรื่องสิทธิและเสรีภาพนั้นได้มีการบัญญัติขยายความไว้ในหมวด 3 ว่าด้วยสิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย มาตรา 25 วรรคหนึ่งบัญญัติว่า “สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย นอกจากที่บัญญัติคุ้มครองไว้เป็นการเฉพาะในรัฐธรรมนูญแล้ว การใดที่มีได้ห้ามหรือจำกัดไว้ในรัฐธรรมนูญหรือในกฎหมายอื่น บุคคลย่อมมีสิทธิ และเสรีภาพ

⁵⁶ อุดม รัฐอมฤต, นพนิธิ สุริยะและบรรเจิด สิงคะเนติ, การอ้างศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์หรือใช้สิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามมาตรา 28 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540, (กรุงเทพมหานคร : นานาสังพิมพ์, 2544), 87.

⁵⁷ วรพจน์ วิศรุตพิชญ์, สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ, (กรุงเทพมหานคร : วิญญูชน, 2543), หน้า 22.

⁵⁸ เกรียงไกร เจริญธนาวัฒน์, หลักพื้นฐานกฎหมายมหาชน ว่าด้วยรัฐ รัฐธรรมนูญ และกฎหมาย, พิมพ์ครั้งที่ 8 (กรุงเทพมหานคร : วิญญูชน, 2559), หน้า 186.

⁵⁹ บรรเจิด สิงคะเนติ, หลักพื้นฐานของสิทธิ เสรีภาพ และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ตามรัฐธรรมนูญใหม่, (กรุงเทพมหานคร : วิญญูชน, 2543), หน้า 47.

ที่จะทำกรนั้นได้และได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ トラบเท่าที่การใช้สิทธิหรือเสรีภาพ เช่นว่านั้นไม่กระทบกระเทือนหรือเป็นอันตรายต่อความมั่นคงของรัฐ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดี ของประชาชน และไม่ละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลอื่น”

วรรคสอง บัญญัติว่า “สิทธิหรือเสรีภาพใดที่รัฐธรรมนูญให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ หรือให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กฎหมายบัญญัติ แม้ยังไม่มีกรตรากฎหมายนั้นขึ้นใช้บังคับ บุคคลหรือชุมชนย่อมสามารถ ใช้สิทธิหรือเสรีภาพนั้นได้ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ”

วรรคสาม บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่ได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ สามารถยกบทบัญญัติ แห่งรัฐธรรมนูญเพื่อใช้สิทธิทางศาลหรือยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้คดีในศาลได้”

วรรคสี่ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งได้รับความเสียหายจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพหรือจากการกระทำ ความผิดอาญา ของบุคคลอื่น ย่อมมีสิทธิที่จะได้รับการเยียวยาหรือช่วยเหลือจากรัฐตามที่กฎหมายบัญญัติ”

มาตรา 26 วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “การตรากฎหมายที่มีผลเป็นการจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลต้องเป็นไป ตามเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ในกรณีที่มีรัฐธรรมนูญมิได้บัญญัติเงื่อนไขไว้ กฎหมายดังกล่าว ต้องไม่ขัดต่อหลักนิติธรรม ไม่เพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุ และจะกระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของบุคคลมิได้ รวมทั้งต้องระบุมเหตุผลความจำเป็นในการจำกัดสิทธิ และเสรีภาพไว้ด้วย”

วรรคสอง บัญญัติว่า “กฎหมายตามวรรคหนึ่ง ต้องมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป ไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใด กรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง”

ดังนั้นการบัญญัติกฎหมายอื่น ๆ ภายใต้รัฐธรรมนูญของประเทศไทยนั้น จะขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญไม่ได้ หากขัดก็ถือว่าเป็นอันใช้บังคับไม่ได้ หลักนี้มีการบัญญัติในรัฐธรรมนูญทุกฉบับรวมถึงรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับปี พ.ศ. 2560 ดังความในมาตรา 5 วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ บทบัญญัติใดของกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับ หรือการกระทำใด ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ บทบัญญัติหรือการกระทำนั้นเป็นอันใช้บังคับ มิได้”

หลักที่สำคัญต่อการพิจารณากฎหมายต่าง ๆ ว่า ละเมิดในสิทธิและเสรีภาพนั้น หากมีการละเมิดสิทธิและเสรีภาพในกฎหมายฉบับต่าง ๆ นั้นต้องพิจารณาถึงหลักความได้สัดส่วนอีกด้วย⁶⁰

รัฐธรรมนูญยังบัญญัติถึงสิทธิในการเข้ารับบริการสาธารณสุขของรัฐอย่างเท่าเทียมกัน หากเป็นผู้ยากไร้ย่อมได้รับบริการสาธารณสุขของรัฐโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และหากเป็นโรคติดต่ออันตรายบุคคลทุกคนย่อมได้สิทธิรับการป้องกันและขจัดโรคติดต่ออันตรายนั้นอีกด้วย ตามบทบัญญัติในมาตรา 47 วรรคแรกบัญญัติว่า “บุคคลย่อมมีสิทธิได้รับบริการสาธารณสุขของรัฐ”

วรรคสองบัญญัติว่า “บุคคลผู้ยากไร้ย่อมมีสิทธิได้รับบริการสาธารณสุขของรัฐโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายตามที่กฎหมายบัญญัติ”

⁶⁰ อ้างแล้ว เจริญธรรมที่ 2, หน้า 295.

วรรคสามบัญญัติว่า “บุคคลย่อมมีสิทธิได้รับการป้องกันและขจัดโรคติดต่ออันตรายจากรัฐโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย”

อีกทั้งสิทธิของประชาชนนั้น ต้องมีสิทธิในการเข้ารับบริการสาธารณสุขของรัฐอย่างเท่าเทียมกัน

มาตรา 55 วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า รัฐต้องดำเนินการให้ประชาชนได้รับบริการสาธารณสุขที่มีประสิทธิภาพอย่างทั่วถึงเสริมสร้างให้ประชาชนมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพและการป้องกันโรค และส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการพัฒนาภูมิปัญญาด้านแพทย์แผนไทยให้เกิดประโยชน์สูงสุด

วรรคสอง บัญญัติว่า บริการสาธารณสุขตามวรรคหนึ่ง ต้องครอบคลุมการส่งเสริมสุขภาพ การควบคุมและป้องกันโรค การรักษาพยาบาล และการฟื้นฟูสุขภาพด้วย

วรรคสาม บัญญัติว่า รัฐต้องพัฒนาการบริการสาธารณสุขให้มีคุณภาพและมีมาตรฐานสูงขึ้นไปอย่างต่อเนื่อง ดังนี้ จะเห็นได้ว่า สิทธิที่จะได้รับบริการสาธารณสุขเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนทุกคนที่รัฐธรรมนูญให้การรับรอง คัมครองสิทธิที่มีความชัดเจนว่า รัฐต้องดำเนินการ ถือว่า เป็นหน้าที่ของรัฐโดยแท้จริง

คณะผู้วิจัยจะกล่าวถึง “ข้อมูลส่วนบุคคล”⁶¹ สำหรับประเทศไทยถูกบัญญัติขึ้นเป็นครั้งแรกในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ไว้ในมาตรา 4 “ข้อมูลข่าวสาร หมายถึง สิ่งที่สื่อความหมายให้รู้เรื่องราวข้อเท็จจริงข้อมูลหรือสิ่งใด ๆ โดยสภาพของสิ่งนั้น หรือผ่านวิธีการใด ๆ เช่น เอกสาร ภาพ แผนที่ เป็นต้น ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องทำให้รู้ตัวของ บุคคลนั้นกับสิ่งบ่งชี้เฉพาะตัวของ บุคคล เช่น การศึกษา ฐานะการเงิน ประวัติสุขภาพ ประวัติอาชญากรรมหรือประวัติการทำงาน ชื่อของ บุคคลนั้นหรือหมายเลขบัตรประจำตัว รหัส สิ่งบ่งบอกลักษณะอื่นที่ทำให้รู้ตัวบุคคลนั้นได้ เช่น ลายพิมพ์นิ้วมือแผ่นบันทึกลักษณะเสียงของคน หรือรูปถ่าย และรวมถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ สิ่งบ่งชี้เฉพาะตัวของ บุคคลที่ถึงแก่กรรมแล้วด้วย” เป็นต้น

2.3.2 แนวคิดเกี่ยวกับการเก็บรักษาข้อมูลส่วนบุคคล

พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 กำหนดให้ประชาชนมีสิทธิได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่าง ๆ ของรัฐโดยกำหนดหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐไม่ต้องหรืออาจไม่ต้องเปิดเผย ซึ่งคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานรัฐตามความหมายของมาตรา 4 ในการให้ความคุ้มครองข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ สิ่งเฉพาะตัวส่วนบุคคลหรือสิ่งบ่งชี้ถึงอัตลักษณ์ในลักษณะอื่นที่ทำให้รู้ตัวผู้นั้นได้เช่น ลายนิ้วมือแผ่นบันทึกลักษณะเสียงของ บุคคล หรือรูปถ่าย และรวมถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ สิ่งเฉพาะตัวของผู้นั้นถึงแก่กรรมด้วย ทั้งนี้ โดยไม่ต้องคำนึงถึงว่า เนื้อหาสาระของข้อมูลข่าวสารเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไรอาจเป็นเรื่องเกี่ยวกับการดำเนินการของรัฐ หรือเกี่ยวข้องกับบุคคล หรือเอกชนใด ๆ ก็ได้⁶² โดยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้กำหนดวิธีการไว้ดังนี้

⁶¹ คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ. (2549). มาตรการคุ้มครองสิทธิของผู้ใช้โทรคมนาคมเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล สิทธิในความเป็นส่วนตัวและเสรีภาพในการสื่อสารถึงกันโดยทางโทรคมนาคม ข้อ 1. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ. หน้า 514

⁶² พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540. มาตรา 4

ประการแรก การเปิดเผยโดยการนำข้อมูลข่าวสารที่กฎหมายกำหนดลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา ข้อมูลส่วนบุคคลที่จะเปิดเผยต้องประกอบด้วยวิธีที่เกี่ยวกับโครงสร้างและการจัดองค์กรสุรूपอำนาจหน้าที่และวิธีการดำเนินงาน สถานที่ในการติดต่อเพื่อที่จะขอรับข้อมูลข่าวสาร เช่น กฎ มติคณะรัฐมนตรีข้อบังคับ คำสั่งหรือหนังสือเวียน โดยมีสภาพเป็นการทั่วไปต่อองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องตามที่คณะกรรมการกำหนด

ประการที่สอง การเปิดเผยต้องแสดงสถานที่ของหน่วยงานที่จัดเตรียมไว้สำหรับประชาชนเข้าตรวจดูด้วยตนเองได้ข้อมูลข่าวสารที่ต้องเปิดเผยต้องประกอบด้วยวิธีการนโยบายคู่มือผลพิจารณาหรือคำวินิจฉัยที่มีผลต่อองค์กรเอกชนโดยตรงหรือการตีความที่ไม่เข้าข่ายตีพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษามาตรา 7 (4)⁶³ แผนงานโครงการและงบประมาณรายจ่ายประจำปีของปีที่กำลังดำเนินการหรือคำสั่งเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รัฐที่มีผลกระทบต่อสิทธิหน้าที่ของหน่วยงานเอกชน

ประการที่สาม เปิดเผยตามคำขอของประชาชนเป็นการเฉพาะราย ซึ่งข้อมูลข่าวสารที่จะขอให้เปิดเผย นอกเหนือจากประการแรกและประการที่สอง

ประการที่สี่ การเปิดเผยโดยหอบจดหมายเหตุแห่งชาติ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่จะเปิดเผยเป็นเอกสารประวัติศาสตร์เพื่อให้ประชาชนได้ศึกษาค้นคว้าเป็นการทั่วไป

2.3.3 การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักสากล

1) การคุ้มครองข้อมูลขององค์การร่วมมือและพัฒนาทางเศรษฐกิจ

ปัจจุบันนี้ได้มีการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาประยุกต์ใช้ในการประกอบการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์อย่างแพร่หลายเช่น การรวบรวม จัดเก็บ ใช้หรือเผยแพร่ข้อมูลส่วนบุคคล ของผู้ใช้บริการในรูปของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์เพื่อเป็นการป้องกันการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานสำคัญในความเป็นส่วนตัวของประชาชนที่ต้องได้รับการคุ้มครองอันจะทำให้ประชาชนมีความมั่นใจในการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์โดยมีกรอบในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่นิยมในระดับสากลที่ถูกนำมาอ้างอิงเป็นแนวทางในการดำเนินการต่าง ๆ และประเทศไทยได้นำมาใช้เป็นแนวทางในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในรูปของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่ต้องได้รับการคุ้มครองที่เหมาะสมในทุกขั้นตอน ตั้งแต่ขั้นตอนการรวบรวม การเก็บรักษา และการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล คือกรอบในการคุ้มครองข้อมูลขององค์การร่วมมือและพัฒนาทางเศรษฐกิจ (OECD : The Organization for Economic Cooperation and Development) ในเรื่อง Guidelines Governing the Protection of Privacy and Transborder Data Flows of Personal Data ซึ่งมีหลักพื้นฐาน 8 ประการ⁶⁴ ดังนี้

⁶³ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540. มาตรา 7 (4).

⁶⁴ การคุ้มครองข้อมูลขององค์การร่วมมือและพัฒนาทางเศรษฐกิจ. สืบค้นจาก <http://www.etcommission.go.th/files/article/article-dp.pdf> เมื่อวันที่ 11 พฤษภาคม 2566

(1) หลักข้อจำกัดในการเก็บรวบรวมข้อมูลกล่าวคือในการเก็บรวบรวมข้อมูลนั้นต้องชอบด้วยกฎหมาย และต้องใช้วิธีการที่เป็นธรรมและเหมาะสมโดยในการเก็บรวบรวมข้อมูลนั้นต้องให้เจ้าของข้อมูลรับรู้ หรือได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูล

(2) หลักคุณภาพของข้อมูล กล่าวคือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดขึ้นว่าจะนำไปใช้ทำอะไร และเป็นไปตามอำนาจหน้าที่และวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานของหน่วยงานตามที่กฎหมายกำหนดนอกจากนั้นข้อมูลดังกล่าวจะต้องถูกต้องสมบูรณ์ หรือทำให้เป็นปัจจุบัน หรือทันสมัยอยู่เสมอ

(3) หลักการกำหนดวัตถุประสงค์ในการจัดเก็บ กล่าวคือต้องกำหนดวัตถุประสงค์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่ออะไร และกำหนด ระยะเวลาจัดเก็บหรือรักษาข้อมูล ตลอดจนกรณีที่เป็น ต้องมีการเปลี่ยนแปลงวัตถุประสงค์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลนั้นให้ชัดเจน

(4) หลักข้อจำกัดในการนำไปใช้ กล่าวคือข้อมูลส่วนบุคคลนั้นจะต้องไม่มีการเปิดเผย ทำให้มี หรือปรากฏในลักษณะอื่นใด ซึ่งไม่ได้กำหนดไว้โดยชัดแจ้งในวัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวมข้อมูล เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูล หรือโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

(5) หลักการรักษาความมั่นคงปลอดภัยข้อมูล กล่าวคือจะต้องมีมาตรการในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคลที่เหมาะสมเพื่อป้องกันความเสี่ยงภัยใดๆ ที่อาจจะทำให้ข้อมูลนั้นสูญหาย ทำลายเข้าถึงใช้ ดัดแปลง แก้ไข หรือเปิดเผยโดยมิชอบ

(6) หลักการเปิดเผยข้อมูล กล่าวคือควรมีการประกาศนโยบายให้ทราบโดยทั่วกัน หากมีการปรับปรุง แก้ไข หรือพัฒนาแนวนโยบาย หรือแนวปฏิบัติที่เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล ควรเปิดเผย หรือประกาศไว้ให้ชัดเจน รวมทั้งให้ข้อมูลใดๆ ที่สามารถระบุเกี่ยวกับหน่วยงานของรัฐผู้ให้บริการรวมถึงที่อยู่ของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลด้วย

(7) หลักการมีส่วนร่วมของ บุคคล กล่าวคือให้บุคคลซึ่งเป็นเจ้าของข้อมูลได้รับแจ้งหรือยืนยันจากหน่วยงานของรัฐที่เก็บรวบรวมหรือจัดเก็บข้อมูลทราบว่าหน่วยงานของรัฐนั้น ๆ ได้รวบรวมข้อมูลหรือจัดเก็บข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวหรือไม่ ภายในระยะเวลาที่เหมาะสม

(8) หลักความรับผิดชอบ กล่าวคือผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องปฏิบัติตามนโยบายและแนวปฏิบัติในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

2) การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามกฎหมายของสหภาพยุโรปว่าด้วยมาตรการคุ้มครองความเป็นส่วนตัวของข้อมูลส่วนบุคคล

ตามกฎหมายของสหภาพยุโรปว่าด้วยมาตรการคุ้มครองความเป็นส่วนตัวของข้อมูลส่วนบุคคล “General Data Protection Regulation” หรือที่เรียกว่า GDPR⁶⁵ ซึ่งมีผลบังคับใช้วันที่ 25 พฤษภาคม 2561 จึงอาจส่งผลกระทบต่อหน่วยงานต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ ภาคเอกชน หรือภาคธุรกิจที่มีการดำเนินการเกี่ยวกับการเก็บข้อมูลส่วนบุคคล

⁶⁵ EU. General Data Protection Regulation. Retrieved 10 May 2023 <https://gdpr-info.eu/>

บุคคล หรือการให้บริการออนไลน์แก่บุคคลที่อยู่ในสหภาพยุโรป ดังนั้น การเตรียมความพร้อมและทำความเข้าใจกฎหมาย GDPR จึงมีความจำเป็นเพื่อส่งเสริมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของภาคธุรกิจให้เทียบเท่ากับมาตรฐานสากล และป้องกันผลกระทบจากกฎหมายที่อาจเกิดขึ้น โดยสรุปหลักการสำคัญของ GDPR ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนบุคคล (Personal Data) ตามนิยามของ GDPR คือข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลซึ่งทำให้สามารถระบุตัวบุคคลนั้นได้ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม รวมถึงข้อมูลที่น่ามาร่วมกันแล้วสามารถใช้ระบุอัตลักษณ์ของ บุคคลได้ ตัวอย่างข้อมูลส่วนบุคคล เช่น ชื่อ-นามสกุล ที่อยู่หมายเลขบัตรประจำตัว หมายเลข ID เพื่อใช้ในการโฆษณาในโทรศัพท์เคลื่อนที่เวชระเบียนและข้อมูลสุขภาพอื่น ๆ ซึ่งสามารถใช้ระบุอัตลักษณ์ของผู้ป่วยได้ พฤติกรรมการบริโภคสินค้าหรือบริการ เป็นต้น

2. บทบาทของผู้เกี่ยวข้องกับการประมวลผลข้อมูล GDPR ได้กำหนดบทบาทของผู้เกี่ยวข้องกับการประมวลผลข้อมูลหลักไว้ ดังนี้

1) ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล (Controller) คือกำหนดวัตถุประสงค์และวิธีการในการประมวลผลข้อมูล ซึ่งโดยส่วนมากจะเป็นผู้ขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูล เช่น ผู้ให้บริการเว็บไซต์ต่าง ๆ

2) ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล (Processor) คือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลตามวัตถุประสงค์และวิธีการของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งในทางปฏิบัติอาจเป็นบุคคลเดียวกับผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลก็ได้ ทั้งนี้ การประมวลผลข้อมูลตามกฎหมาย GDPR นั้น ไม่ใช่เพียงแค่การวิเคราะห์หรือจัดการข้อมูลแบบทั่วไปเท่านั้น แต่ให้รวมถึงการบันทึกและจัดเก็บข้อมูลด้วย

3) เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล (Data Subject) คือผู้ที่เป็นเจ้าของข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับบุคคลนั้น อันสามารถระบุตัวบุคคลได้ไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อม เช่น ชื่อ-นามสกุล ที่อยู่อาชีพ การศึกษา เวชระเบียนและข้อมูลสุขภาพ เป็นต้น

3. ขอบเขตการบังคับใช้โดยสังเขป คือ ตามกฎหมาย GDPR ได้กำหนดให้ “การประมวลผลข้อมูล” ในลักษณะต่อไปนี้ต้องอยู่ภายใต้ขอบเขตการบังคับใช้ของกฎหมาย GDPR ดังนี้

1) ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล หรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล มีสถานประกอบการอยู่ในสหภาพยุโรป

2) ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล หรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล ไม่มีสถานประกอบการอยู่ในสหภาพยุโรป แต่การประมวลผลนั้นเกี่ยวข้องกับการเสนอสินค้าหรือบริการให้แก่บุคคลผู้พำนักในสหภาพยุโรป

3) ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล หรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล ไม่มีสถานประกอบการอยู่ในสหภาพยุโรป แต่การประมวลผลนั้นเกี่ยวข้องกับการเฝ้าสังเกตพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในสหภาพยุโรป ทั้งนี้ หากมีการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลนอกอาณาเขตของสหภาพยุโรป และประเทศนั้นมีผลผูกพันทางกฎหมายกับประเทศสหภาพยุโรป เช่น สนธิสัญญา จะตกอยู่ภายใต้ขอบเขตการบังคับใช้ของ GDPR เช่นเดียวกัน

(4) หลักการขอความยินยอม (Consent) เมื่อการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลตกอยู่ภายใต้ขอบเขตการบังคับใช้กฎหมาย GDPR ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลและผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลต้องปฏิบัติตามหลักพื้นฐานในการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล เช่น ต้องประมวลผลข้อมูลโดยชอบด้วยกฎหมาย เป็นธรรม และโปร่งใสต่อเจ้าของข้อมูล ซึ่งการประมวลผลข้อมูลจะชอบด้วยกฎหมาย หรือไม่นั้น ต้องพิจารณาจาก “ความยินยอม” ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามกฎหมาย GDPR นั้น การขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล จะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ทั้ง 4 ประการดังนี้

1) เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ให้ความยินยอมอย่างเสรี หมายถึง เจ้าของข้อมูล มีทางเลือกในการตัดสินใจว่าจะให้หรือไม่ให้ข้อมูลส่วนใดบ้าง และการไม่ให้ความยินยอมในส่วนนั้นต้องไม่ทำให้เกิดผลเสียแก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล

2) มีวัตถุประสงค์ที่เฉพาะเจาะจงในการขอความยินยอมหมายถึง การประมวลผลข้อมูลต้องเป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ที่แจ้งแก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเท่านั้น

3) แจ้งการประมวลผลข้อมูลให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบ หมายถึง เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลต้องทราบแล้วว่าจะมีการประมวลผลนั้น ๆ ก่อนให้ความยินยอม

4) เจ้าของข้อมูลต้องแสดงความยินยอมอย่างไม่กำกวมหรือเป็นการแสดงออกโดยชัดเจนต้องปราศจากความลังเลสงสัยในการตีความว่าเป็นการกระทำของเจ้าของข้อมูลหรือไม่ เช่น การกดอัปโหลดภาพบัตรประจำตัวประชาชนการลงลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น

5. หลักการออกแบบ (Privacy by Design) กฎหมาย GDPR กล่าวถึงหลักการ Privacy by Design คือ ฝ่ายผู้ควบคุมข้อมูลต้องคำนึงถึงสิทธิความเป็นส่วนตัวส่วนตัวของเจ้าของข้อมูลตั้งแต่ขั้นออกแบบ คงไว้ตลอดกระบวนการที่ตามมา ซึ่งสามารถประยุกต์ใช้ได้ทั้งในบริบทของการพัฒนาระบบ ผลิตภัณฑ์ บริการแผนธุรกิจ ฯลฯ โดยเรื่อง Privacy by Design นี้มีอยู่ในกระบวนการทางวิศวกรรมบางสาขาและปฏิบัติกันมานานพอสมควรแล้วแต่ไม่เคยมีการบัญญัติไว้เป็นกฎหมายแน่ชัดมาก่อนจนกระทั่งกฎหมาย GDPR มีผลบังคับใช้⁶⁶

2.4 มาตรการและกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของประเทศไทย

ปัจจุบันประเทศไทยมีกฎหมายที่เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562” ดำเนินการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลอยู่ มีมาตรการหลายอย่างที่น่าสนใจตามกฎหมายดังกล่าวดังนี้

ที่ผ่านมามีการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลยังไม่ครอบคลุมจึงมีเหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้คือ เนื่องจากปัจจุบันมีการล่วงละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวส่วนตัวของข้อมูลส่วนบุคคลเป็นจำนวนมากจนสร้างความเดือดร้อนรำคาญหรือความเสียหายให้แก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบกับความก้าวหน้าของเทคโนโลยีทำให้

⁶⁶ สำนักงานคณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์. <https://www.eta.or.th/content/gdpr-in-a-nutshell> สืบค้นเมื่อ วันที่ 14 พฤษภาคม 2566

การเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลอันเป็นการล่วงละเมิดดังกล่าว ทำได้โดยง่าย สะดวก และรวดเร็ว ก่อให้เกิดความเสียหายต่อเศรษฐกิจโดยรวม สมควรกำหนดให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเป็นการทั่วไปขึ้น เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ กลไก หรือมาตรการกำกับดูแลเกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นหลักการทั่วไป

พระราชบัญญัตินี้ได้ให้ความหมาย “ข้อมูลส่วนบุคคล” หมายความว่า ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลซึ่งทำให้สามารถระบุตัวบุคคลนั้นได้ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม แต่ไม่รวมถึงข้อมูลของผู้ถึงแก่กรรมโดยเฉพาะ

2.4.1 สิทธิของเจ้าของข้อมูลตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 มีดังต่อไปนี้

1) สิทธิได้รับการแจ้งให้ทราบรายละเอียด (Privacy Notice)

เป็นสิทธิที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทุกคน ได้รับโดยไม่ต้องมีการร้องขอ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล จะต้องแจ้ง วัตถุประสงค์และรายละเอียดของการ ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลให้เจ้าของ ข้อมูลส่วนบุคคลทราบ ไม่ว่าจะด้วยวิธีการ ใดก็ตามเพื่อให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลรู้ว่า ข้อมูลของตนจะถูกนำไปใช้ทำอะไร การประมวลผล หมายถึง การเก็บรวบรวม ใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล

2) สิทธิในการถอนความยินยอม ในกรณีที่ได้ให้ความยินยอมไว้ (Right to Withdraw Consent)

เมื่อมีการให้ความยินยอม โดยผ่านการขอความยินยอมต้องทำโดยชัดแจ้ง เป็นหนังสือหรือทำโดยผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ เว้นแต่โดยสภาพไม่อาจขอความยินยอมด้วยวิธีการดังกล่าวได้ ในการขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องแจ้งวัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลไปด้วย และการขอความยินยอมนั้นต้องแยกส่วนออกจากข้อความอื่นอย่างชัดเจน มีแบบหรือข้อความที่เข้าถึงได้ง่ายและเข้าใจได้ รวมทั้งใช้ภาษาที่อ่านง่าย และไม่เป็นการหลอกลวงหรือทำให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเข้าใจผิดในวัตถุประสงค์ดังกล่าว ทั้งนี้ คณะกรรมการจะให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลตามแบบและข้อความที่คณะกรรมการประกาศกำหนดก็ได้

ในการขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องคำนึงอย่างถึงที่สุดในความเป็นอิสระของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลในการให้ความยินยอม ทั้งนี้ ในการเข้าทำสัญญาซึ่งรวมถึงการให้บริการใด ๆ ต้องไม่มีเงื่อนไขในการให้ความยินยอมเพื่อเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่ไม่มีความจำเป็นหรือเกี่ยวข้องสำหรับการเข้าทำสัญญาซึ่งรวมถึงการให้บริการนั้น ๆ

เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลจะถอนความยินยอมเสียเมื่อใดก็ได้โดยจะต้องถอนความยินยอมได้ง่าย เช่นเดียวกับการให้ความยินยอม เว้นแต่มีข้อจำกัดสิทธิในการถอนความยินยอมโดยกฎหมายหรือสัญญาที่ให้ประโยชน์แก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ทั้งนี้ การถอนความยินยอมย่อมไม่ส่งผลกระทบต่อ การเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ให้ความยินยอมไปแล้วโดยชอบตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้

ในกรณีที่การถอนความยินยอมส่งผลกระทบต่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลในเรื่องใด ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบถึงผลกระทบจากการถอนความยินยอมนั้น

การขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลที่ไม่เป็นไปตามกฎหมายกำหนด ไม่มีผลผูกพันเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล และไม่ทำให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลสามารถทำการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลได้

3) สิทธิขอเข้าถึงและขอรับสำเนาข้อมูล ส่วนบุคคล (Right to Access)

เจ้าของข้อมูลมีสิทธิที่จะขอเข้าถึงข้อมูล ที่เกี่ยวกับตนได้ ข้อมูลที่ขอได้ ได้แก่ 1. ขอเข้าถึงและขอรับสำเนาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตน 2. ขอให้เปิดเผยถึงการได้มาซึ่งข้อมูลที่ตนไม่ได้ให้ความยินยอม

4) สิทธิขอให้โอนข้อมูลส่วนบุคคล (Right to data portability)

เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลสามารถขอให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลอื่นในกรณีที่ (1) ข้อมูลส่วนบุคคลนั้นอยู่ในรูปแบบที่สามารถอ่านหรือใช้งานโดยทั่วไปได้ด้วยเครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่ทำงานได้โดย อัตโนมัติและสามารถใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลได้ด้วยวิธีการอัตโนมัติ (2) เป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่ประมวลผล โดยฐานความยินยอมหรือฐานสัญญาเท่านั้น และ (3) การใช้สิทธินั้นต้องไม่ละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลอื่นตามเงื่อนไข⁶⁷

1. ขอให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลในรูปแบบดังกล่าวไปยังผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลอื่นเมื่อสามารถทำได้ด้วยวิธีการอัตโนมัติ

2. ขอรับข้อมูลส่วนบุคคลที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลในรูปแบบดังกล่าวไปยังผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลอื่นโดยตรง เว้นแต่โดยสภาพทางเทคนิคไม่สามารถทำได้

ข้อมูลส่วนบุคคลที่โอนต้องเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ให้ความยินยอมในการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักเกณฑ์แห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องขอความยินยอมตามกฎหมายหรือเป็นข้อมูลส่วนบุคคลอื่นที่กำหนดเป็นพิเศษตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด และการใช้สิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลตามวรรคหนึ่งจะใช้กับการส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งเป็นการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์สาธารณะหรือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายไม่ได้ หรือการใช้สิทธินั้นต้องไม่ละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลอื่น ทั้งนี้ ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลปฏิเสธคำขอด้วยเหตุผลดังกล่าว ให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลบันทึกการปฏิเสธคำขอพร้อมด้วยเหตุผลไว้

5) สิทธิคัดค้านการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล (Right to Objection)

เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิคัดค้านการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับตนเมื่อใดก็ได้ ดังต่อไปนี้⁶⁸

(1) กรณีที่เป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่เก็บรวบรวมได้โดยได้รับยกเว้นไม่ต้องขอความยินยอม หรือเว้นแต่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลพิสูจน์ได้ว่า

⁶⁷ พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 มาตรา 31

⁶⁸ พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 มาตรา 32

(ก) การเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลนั้น ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลได้แสดงให้เห็นถึงเหตุอันชอบด้วยกฎหมายที่สำคัญยิ่งกว่า

(ข) การเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลนั้นเป็นไปเพื่อก่อตั้งสิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย การปฏิบัติตามหรือการใช้สิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย หรือการยกขึ้นต่อสู้สิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย

(2) กรณีที่เป็นการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการตลาดแบบตรง

(3) กรณีที่เป็นการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการศึกษาวิจัยทางวิทยาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ หรือสถิติ เว้นแต่เป็นการจำเป็นเพื่อการดำเนินภารกิจเพื่อประโยชน์สาธารณะของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล

ในกรณีที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลใช้สิทธิคัดค้านตามวรรคหนึ่ง ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลไม่สามารถเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลนั้นต่อไปได้ ทั้งนี้ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องปฏิบัติโดยแยกส่วนออกจากข้อมูลอื่นอย่างชัดเจนในทันทีเมื่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้แจ้งการคัดค้านให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลทราบ

ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลปฏิเสธการคัดค้านด้วยเหตุผล ให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลบันทึกการปฏิเสธการคัดค้านพร้อมด้วยเหตุผลไว้ในรายการตามกฎหมาย

6) สิทธิขอให้ลบหรือทำลาย หรือทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลเป็นข้อมูลที่ไม่สามารถระบุตัวบุคคลได้ (Right to Erasure)

เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิขอให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลดำเนินการลบหรือทำลาย หรือทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลเป็นข้อมูลที่ไม่สามารถระบุตัวบุคคลที่เป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ ในกรณีดังต่อไปนี้⁶⁹

(1) เมื่อข้อมูลส่วนบุคคลหมดความจำเป็นในการเก็บรักษาไว้ตามวัตถุประสงค์ในการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล

(2) เมื่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลถอนความยินยอมในการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล และผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลไม่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลนั้นต่อไป

(3) เมื่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลคัดค้านการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามกฎหมาย และผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลไม่อาจปฏิเสธคำขอตามกฎหมายได้ หรือเป็นการคัดค้านตามกฎหมายที่กำหนดไว้

(4) เมื่อข้อมูลส่วนบุคคลได้ถูกเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้

ความในวรรคหนึ่งมิให้นำมาใช้บังคับกับการเก็บรักษาไว้เพื่อวัตถุประสงค์ในการใช้เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น การเก็บรักษาไว้เพื่อวัตถุประสงค์ตามกฎหมาย การใช้เพื่อก่อตั้งสิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย การ

⁶⁹ พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 มาตรา 33

ปฏิบัติตามหรือการใช้สิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย หรือการยกขึ้นต่อสู้สิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย หรือเพื่อการปฏิบัติตามกฎหมาย

ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลได้ทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลเป็นข้อมูลที่เปิดเผยต่อสาธารณะและผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลถูกขอให้ลบหรือทำลายหรือทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลเป็นข้อมูลที่ไม่สามารถระบุตัวบุคคลที่เป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ตามวรรคหนึ่ง ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการทั้งในทางเทคโนโลยีและค่าใช้จ่ายเพื่อให้เป็นไปตามคำขอนั้น โดยแจ้งผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลอื่น ๆ เพื่อให้ได้รับคำตอบในการดำเนินการให้เป็นไปตามคำขอ

กรณีผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลไม่ดำเนินการตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสาม เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญเพื่อสั่งให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลดำเนินการได้

คณะกรรมการอาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ในการลบหรือทำลาย หรือทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลเป็นข้อมูลที่ไม่สามารถระบุตัวบุคคลที่เป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลตามกฎหมายได้

7) สิทธิขอให้ระงับการใช้ข้อมูลส่วนบุคคล

เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิขอให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลระงับการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลได้ ในกรณีดังต่อไปนี้⁷⁰

(1) เมื่อผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลอยู่ในระหว่างการตรวจสอบตามที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลร้องขอให้ดำเนินการตามกฎหมาย

(2) เมื่อเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องลบหรือทำลายตามกฎหมายแต่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลขอให้ระงับการใช้แทน

(3) เมื่อข้อมูลส่วนบุคคลหมดความจำเป็นในการเก็บรักษาไว้ตามวัตถุประสงค์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล แต่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีความจำเป็นต้องขอให้เก็บรักษาไว้เพื่อใช้ในการก่อตั้งสิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย การปฏิบัติตามหรือการใช้สิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย หรือการยกขึ้นต่อสู้สิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย

(4) เมื่อผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลอยู่ในระหว่างการพิสูจน์หรือตรวจสอบตามกฎหมายเพื่อปฏิเสธการคัดค้านของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล

กรณีผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลไม่ดำเนินการตามกฎหมาย เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญเพื่อสั่งให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลดำเนินการได้

คณะกรรมการอาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ในการระงับการใช้ตามกฎหมายด้วยได้เช่นกัน

8. สิทธิขอให้แก้ไขข้อมูลส่วนบุคคล

⁷⁰ พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 มาตรา 34

ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องดำเนินการให้ข้อมูลส่วนบุคคลนั้นถูกต้อง เป็นปัจจุบัน สมบูรณ์ และไม่ก่อให้เกิดความเข้าใจผิด⁷¹

2.4.2 ข้อมูลที่ไม่อยู่ในบังคับของพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562

เนื่องจากข้อมูลบางอย่างเป็นข้อมูลที่สำคัญ กฎหมายจึงกำหนดข้อมูลที่ไม่อยู่ในบังคับของกฎหมายฉบับนี้มีดังต่อไปนี้⁷²

(1) การเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของบุคคลที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อประโยชน์ส่วนตนหรือเพื่อกิจกรรมในครอบครัวของบุคคลนั้นเท่านั้น

(2) การดำเนินการของหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ในการรักษาความมั่นคงของรัฐ ซึ่งรวมถึงความมั่นคงทางการคลังของรัฐ หรือการรักษาความปลอดภัยของประชาชน รวมทั้งหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน นิติวิทยาศาสตร์ หรือการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์

(3) บุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่ทำการเก็บรวบรวมไว้เฉพาะเพื่อกิจการ สื่อมวลชน งานศิลปกรรม หรืองานวรรณกรรมอันเป็นไปตามจริยธรรมแห่งการประกอบวิชาชีพหรือเป็นประโยชน์สาธารณะเท่านั้น

(4) สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และรัฐสภา รวมถึงคณะกรรมการที่แต่งตั้งโดยสภาดังกล่าว ซึ่งเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลในการพิจารณาตามหน้าที่และอำนาจของสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา รัฐสภา หรือคณะกรรมการ แล้วแต่กรณี

(5) การพิจารณาพิพากษาคดีของศาลและการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาคดี การบังคับคดี และการวางทรัพย์ รวมทั้งการดำเนินงานตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

(6) การดำเนินการกับข้อมูลของบริษัท ข้อมูลเครดิตและสมาชิกตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจ ข้อมูลเครดิต

การยกเว้นไม่ให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนมาใช้บังคับแก่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลในลักษณะใด กิจการใด หรือหน่วยงานใดทำนองเดียวกับผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลตามวรรคหนึ่ง หรือเพื่อประโยชน์สาธารณะอื่นใด ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ซึ่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ได้กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลไว้โดยละเอียด โดยผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลทุกรายทั่วประเทศทั้งภาครัฐและภาคเอกชนมีหน้าที่ต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขดังกล่าวโดยเคร่งครัด อย่างไรก็ตาม โดยที่การปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามที่กฎหมายกำหนดนั้นมีรายละเอียดมากและซับซ้อน ก็ต้องใช้เทคโนโลยีขั้นสูง เพื่อให้การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสมดังเจตนารมณ์ของกฎหมาย ทำให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งเป็นหน่วยงานและ

⁷¹ พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 มาตรา 35

⁷² พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 มาตรา 4

กิจการต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนจำนวนมากทั่วประเทศยังไม่พร้อมที่จะปฏิบัติตามพระราชบัญญัติดังกล่าว ประกอบกับมาตรา 4 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 บัญญัติว่า การยกเว้น ไม่ให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนมาใช้บังคับแก่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลในลักษณะใด กิจการใด หรือหน่วยงานใด หรือเพื่อประโยชน์สาธารณะอื่นใด ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา กรณีจึงสมควร กำหนดให้บางหน่วยงานและบางกิจการที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัติ คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ในช่วงระยะเวลาที่ยังไม่พร้อมที่จะปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายนี้

ซึ่งพระราชกฤษฎีกาได้กำหนดไว้ดังนี้⁷³

(1) หน่วยงานของรัฐ

(2) หน่วยงานของรัฐต่างประเทศและองค์การระหว่างประเทศ

(3) มูลนิธิ สมาคม องค์กรศาสนา และองค์กรไม่แสวงหากำไร

(4) กิจการด้านเกษตรกรรม

(5) กิจการด้านอุตสาหกรรม

(6) กิจการด้านพาณิชย์กรรม

(7) กิจการด้านการแพทย์และสาธารณสุข

(8) กิจการด้านพลังงาน ใต้น้ำ น้ำ และการกำจัดของเสีย รวมทั้งกิจการที่เกี่ยวข้อง

(9) กิจการด้านการก่อสร้าง

(10) กิจการด้านการซ่อมและการบำรุงรักษา

(11) กิจการด้านการคมนาคม ขนส่ง และการเก็บสินค้า

(12) กิจการด้านการท่องเที่ยว

(13) กิจการด้านการสื่อสาร โทรคมนาคม คอมพิวเตอร์ และดิจิทัล

(14) กิจการด้านการเงิน การธนาคาร และการประกันภัย

(15) กิจการด้านอสังหาริมทรัพย์

(16) กิจการด้านการประกอบวิชาชีพ

(17) กิจการด้านการบริหารและบริการสนับสนุน

(18) กิจการด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี วิชาการ สังคมสงเคราะห์ และศิลปะ

(19) กิจการด้านการศึกษา

(20) กิจการด้านความบันเทิงและนันทนาการ

(21) กิจการด้านการรักษาความปลอดภัย

⁷³ พระราชกฤษฎีกากำหนดหน่วยงานและกิจการที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 พ.ศ. 2563 มาตรา 3 ประกอบกับบัญญัติท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดหน่วยงานและกิจการที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 พ.ศ. 2563

(22) กิจการในครัวเรือนและวิสาหกิจชุมชน ซึ่งไม่สามารถจำแนกกิจกรรมได้อย่างชัดเจน

ในกรณีที่มีปัญหาว่าหน่วยงานหรือกิจการใดเป็นหน่วยงานหรือกิจการตามบัญชีท้ายนี้ ให้คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเป็นผู้วินิจฉัย

ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลของหน่วยงานที่ได้รับยกเว้นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาต้องจัดให้มีการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคลให้เป็นไปตามมาตรฐานด้วย

การยกเว้นไม่ให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนมาใช้บังคับแก่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลในลักษณะใด กิจการใด หรือหน่วยงานใดทำนองเดียวกับผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลตามกฎหมาย หรือเพื่อประโยชน์สาธารณะอื่นใด ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล (2) (3) (4) (5) และ (6) และผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลของหน่วยงานที่ได้รับยกเว้นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาต้องจัดให้มีการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคลให้เป็นไปตามมาตรฐานด้วย

ซึ่งบทบัญญัติดังกล่าวข้างต้นนั้น ปัจจุบัน ไม่สามารถใช้ได้แล้วเป็นผลมาจากเนื่องจากเงื่อนไขของกฎหมาย แต่อย่างไรก็ดี เป็นข้อมูลที่สำคัญสำหรับการวางแผนทางการแก้ไขหรือการวางแผนทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการยกเว้นมาตรการเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมเครื่องตีมีแอลกอฮอล์

2.5 ปัญหาที่เกิดจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในปัจจุบัน

ผู้วิจัยจะกล่าวถึงปัญหาที่เกิดจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งมีเนื้อหาดังที่จะกล่าวต่อไปนี้

2.5.1 สถานการณ์บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของประเทศไทยในปัจจุบัน

ด้านผลกระทบของการดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า ในปี พ.ศ. 2564 ที่ผ่านมา ประมาณเกือบร้อยละ 2 ของประชากรไทยเคยประสบปัญหาภายในครอบครัว ปัญหานอกครอบครัว และปัญหาการทำงานที่เกิดจากการดื่มแอลกอฮอล์ของตนเองหรือผู้อื่น และร้อยละ 7.7 ของนักดื่มแล้วขับเคยประสบอุบัติเหตุจากการดื่มของตนเอง ขณะที่ร้อยละ 0.6 ของประชากรไทยเคยได้รับบาดเจ็บหรืออุบัติเหตุบนท้องถนนจากการดื่มสุราของผู้อื่น ส่วนด้านการกระทำผิดกฎหมายที่เกี่ยวข้อง พบว่า ร้อยละ 13.9 ของประชากรไทยเคยพบเห็นการขายเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์นอกเวลาที่อนุญาต และร้อยละ 6.4 เคยพบเห็นการขายเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในสถานที่ห้ามขาย

เมื่อจำแนกรายภูมิภาค พบว่า ภูมิภาคที่มีความชุกของนักดื่มวัยผู้ใหญ่สูงสุด ได้แก่ ภาคเหนือ (ร้อยละ 33.1) ภูมิภาคที่มีความชุกของนักดื่มวัยรุ่นสูงสุด ได้แก่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ร้อยละ 11.6) ขณะที่ภาคใต้ยังคงเป็นภูมิภาคที่มีความชุกของนักดื่มทั้งวัยผู้ใหญ่และวัยรุ่นต่ำสุด ความชุกของผลกระทบภายในครอบครัวภายนอกครอบครัว และผลกระทบด้านการทำงานจากการดื่มแอลกอฮอล์ของตนเองหรือผู้อื่น พบสูงสุดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลกระทบด้านอุบัติเหตุจากการดื่มแล้วขับของตนเองพบสูงสุดในกรุงเทพมหานคร ขณะที่

ความชุกของการได้รับบาดเจ็บหรืออุบัติเหตุจากการตีมีผู้อื่นพบสูงสุดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การขายเครื่องตีที่มีแอลกอฮอล์นอกเวลาที่อนุญาต พบสูงสุดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนการขายเครื่องตีที่มีแอลกอฮอล์ในสถานที่ห้ามขาย

การตีมีแอลกอฮอล์ส่งผลกระทบต่อทุกคนในสังคมเป็นวงกว้าง โดยคนในครอบครัวเป็นบุคคลอันดับแรกๆ ที่ได้รับผลกระทบทั้งด้านจิตใจและด้านร่างกาย ขณะเดียวกันการตีมีแอลกอฮอล์นอกครัวเรือนโดยเฉพาะในพื้นที่สาธารณะอาจก่อให้เกิดความรำคาญแก่ผู้อื่น การทะเลาะวิวาท และอุบัติเหตุจราจร นอกจากนี้ยังกระทบต่อประสิทธิภาพการทำงาน การขาดงาน การทะเลาะวิวาทในที่ทำงานตลอดจนเพิ่มภาระงานแก่ผู้อื่นในที่ทำงานจากการขาดงานของนักตีมี พบว่า จังหวัดที่ได้รับผลกระทบจากการตีมีแอลกอฮอล์สูงส่วนใหญ่อยู่ในภาคเหนือและตะวันออกเฉียงเหนือ โดยเรียงรายเป็นจังหวัดที่มีความชุกของผลกระทบทั้งในครัวเรือนและนอกครัวเรือนจากการตีมีของตนเองหรือผู้อื่นสูงสุด (ร้อยละ 6.9 และ ร้อยละ 8.9 ตามลำดับ) จังหวัดที่ความชุกของผลกระทบต่อการทำงานจากการตีมีแอลกอฮอล์ของตนเองหรือผู้อื่นสูงสุด ได้แก่ มุกดาหาร (ร้อยละ 5.8) จังหวัดที่มีสัดส่วนของนักตีมีและขับ ที่เคยได้รับบาดเจ็บ/อุบัติเหตุสูงสุด ได้แก่ สระบุรี (ร้อยละ 6.0) ส่วนจังหวัดที่มีความชุกของการได้รับบาดเจ็บหรืออุบัติเหตุบนท้องถนนจากการตีมีสุราของผู้อื่นสูงสุด ได้แก่ บุรีรัมย์ (ร้อยละ 3.1)

ประเด็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเครื่องตีมีแอลกอฮอล์

การละเมิดและการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเครื่องตีมีแอลกอฮอล์สะท้อนถึงประสิทธิภาพของการควบคุมผลกระทบจากการตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ในระดับท้องที่ การสำรวจภาคประชาชนพบว่า จังหวัดที่มีการพบเห็นการขายเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ให้เด็ก/เยาวชนอายุต่ำกว่า 20 ปีสูงสุด ได้แก่ ขอนแก่น (ร้อยละ 49.5) ต่ำสุด ได้แก่ ลำพูน (ร้อยละ 0.8) จังหวัดที่มีการพบเห็นการขายเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ในวันสำคัญทางศาสนาพุทธสูงสุด ได้แก่ บึงกาฬ (ร้อยละ 42.7) ต่ำสุด ได้แก่ สุพรรณบุรี (ร้อยละ 0.1) จังหวัดที่มีการพบเห็นการขายเครื่องตีมีแอลกอฮอล์นอกเวลาที่อนุญาตให้ขายสูงสุด ได้แก่ ขอนแก่น (ร้อยละ 49.4) ต่ำสุด ได้แก่ ลำพูน (ร้อยละ 0.9) จังหวัดที่มีการพบเห็นการขายเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ในสถานที่ห้ามขายสูงสุด ได้แก่ สงขลา (ร้อยละ 14.1) ต่ำสุด ได้แก่ จันทบุรี (ร้อยละ 0.92) จังหวัดที่มีการพบเห็นการโฆษณา/กิจกรรมการตลาด/การส่งเสริมการขายเครื่องตีมีแอลกอฮอล์สูงสุด ได้แก่ บุรีรัมย์ (ร้อยละ 55.9) ต่ำสุด ได้แก่ สมุทรสงคราม (ร้อยละ 1.2) ด้านการบังคับใช้กฎหมายพบว่า จังหวัดที่มีผู้เคยรับตรวจวัดระดับแอลกอฮอล์ทางลมหายใจขณะขับหรือโดยสารสูงสุด ได้แก่ นนทบุรี (ร้อยละ 13.3) ต่ำสุด ได้แก่ พะเยา (ร้อยละ 0.1)⁷⁴

2.5.2 โรคอันเกิดจากการตีมีแอลกอฮอล์

ความจำในผู้ป่วยสุราที่มีภาวะติดสุราเรื้อรัง ปัจจุบัน มีผู้นิยมตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์เป็นจำนวนมาก และเกินขนาดจนเป็นสาเหตุสำคัญของการเสียชีวิตในผู้ป่วยที่ติดสุรา จากการทบทวนวรรณกรรมอย่างเป็นระบบ

⁷⁴ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.), ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา (ศวส.) หน่วยระบาดวิทยา คณะแพทยศาสตร์

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. รายงานสถานการณ์การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รายจังหวัด พ.ศ. 2564. กรุงเทพมหานคร: สหมิตรพัฒนาการพิมพ์.

พบว่า การดื่มสุรานำไปสู่การเสพติดแอลกอฮอล์ (Alcohol addiction) โรคพิษสุราเรื้อรัง (Alcoholism) เกิดปัญหาต่อระบบต่าง ๆ ของร่างกายที่สำคัญที่สุด คือ แอลกอฮอล์มีผลต่อระบบประสาท การดื่มแอลกอฮอล์ระยะสั้นทำให้สูญเสียความทรงจำ (Amnesia) ไม่สามารถจดจำเหตุการณ์ในขณะนั้นได้ สับสน (Confusion) เดินเซ (Ataxia) ส่วนผลของการดื่มแอลกอฮอล์ระยะยาวทำให้เกิดภาวะสมองฝ่อ (Cerebral atrophy) ความจำเสื่อม (Dementia) และ Wernicke–Korsakoff Syndrome ซึ่งเกิดจากการไม่สามารถดูดซึม Vitamin B13 ได้ การติดสุรามีผลกระทบต่อสมองทั้งความบกพร่องที่มีต่อระบบประสาทและโครงสร้างทางสมอง ความรุนแรงในระดับต่าง ๆ ขึ้นอยู่กับชนิดของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และปริมาณที่ดื่มเข้าไปในร่างกาย จากการศึกษาวิจัยในต่างประเทศพบว่า การใช้แอลกอฮอล์อย่างยาวนาน (Chronic alcohol use) ส่งผลเสียต่อการเรียนรู้และความจำระยะสั้น ระบบประสาทด้านการรู้คิด (Neurocognitive) บกพร่อง และเพิ่มความเสี่ยงในการเกิดความจำเสื่อม รวมถึงมีผลกระทบต่อความสามารถในการบริหารจัดการ (Executive function) และยังพบว่าการทำงานของสมองส่วนนี้ลดลงโดยสัมพันธ์กับปริมาณของการดื่มสุราอย่างหนัก จากการประเมินทางจิตประสาทวิทยาทำให้ทราบถึงแนวโน้มความเสื่อมและความบกพร่องในการทำหน้าที่ของสมองและนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในการวางแผน ป้องกัน ส่งเสริม และพัฒนาการบำบัดรักษาที่มีการฟื้นฟูความจำของผู้ป่วยสุราได้

ลักษณะของความจำที่เกิดจากการดื่มสุราที่มีความรุนแรง ส่งผลผลกระทบต่อหน่วยความจำระยะสั้น ทำให้เกิดความจำเสื่อมชนิดที่มีอาการ Wernicke-Korsakoff มากที่สุด ผู้ป่วยที่ติดสุราได้แสดงให้เห็นว่ามีความบกพร่องในการเรียกคืนเหตุการณ์อัตชีวประวัติ (Autobiographical events) ทำให้ความทรงจำส่วนนี้สูญเสียไป

ภาวะ Black out เป็นภาวะสุราเป็นพิษแบบหนึ่งเกิดได้ทั้งในกลุ่มสุราเป็นพิษเฉียบพลันหรือเรื้อรัง อาการที่แสดงออกคือ ผู้ดื่มรู้ตัวดี แต่ไม่สามารถจดจำเหตุการณ์ขณะนั้นได้ กล่าวคือผู้ป่วยเสียความทรงจำในระยะสั้นมากกว่าเสียความทรงจำในระยะยาว ถึงแม้จะเป็นอาการชั่วคราวแต่ก็อันตรายอย่างยิ่ง เนื่องจากสูญเสียความสามารถในการควบคุมตนเองอย่างชัดเจน ถ้าผู้ดื่มมีอาการแบบนี้บ่อย ๆ พบว่ามีโอกาสเกิดการติดสุรา (Alcoholic dependent) ได้สูง ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าผู้ป่วยที่มีภาวะสูญเสียความทรงจำจากโรคพิษสุราเรื้อรังมีความจำเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้ลดลง สถานะของความจำในผู้ป่วยที่มีอาการ Korsakoff syndrome ไม่สามารถบอกความแตกต่างของความจำและความรุนแรงที่อาจส่งผลให้เกิดภาวะสมองเสื่อมในอนาคตได้ แต่มีโอกาสที่จะเกิดภาวะนี้ได้หากยังมีการดื่มสุราในปริมาณที่เพิ่มขึ้น

การดื่มสุราติดต่อกันเป็นระยะยาวหรือแบบเรื้อรัง (Chronic alcohol consumption) ทำให้เกิด Up-regulation ของ NMDA Receptor เซลล์ประสาทจึงถูกกระตุ้นมากขึ้น และเมื่อหยุดการดื่มแอลกอฮอล์กะทันหัน (Withdrawal) จะทำให้เกิดภาวะ Hyperexcitability อย่างรุนแรง จากการเสียสมดุลระหว่างระบบกระตุ้นและยับยั้ง จนอาจส่งผลทำให้ Neuron ตาย เนื่องจากถูกกระตุ้นมากเกินไป นอกจากนี้ยังทำให้เกิด Withdrawal Symptoms อื่นๆ เช่น วิตกกังวล (Anxiety) มือสั่น ตัวสั่น (Tremor) การรับรู้ผิดปกติ (Disorientation) กระสับกระส่าย (Agitation) เพ้อ (Delirium) เห็นภาพหรือได้ยินเสียงหลอน (Hallucinations) และอาการชัก

เกร็งกระตุก (Grand mal Seizures) โดยผลกระทบของสุราต่อการเกิดภาวะชักมักเกิดภายใน 12-48 ชั่วโมงหลังดื่มแอลกอฮอล์ครั้งสุดท้าย และต่อภาวะหูแว่ว ประสาทหลอน สับสน และซีมลง (Delirium tremens) มักเกิดภายใน 48-96 ชั่วโมง หลังดื่มแอลกอฮอล์ครั้งสุดท้าย เนื่องจากมี Dopamine Transmission เพิ่มขึ้น หลังจากอาการขาดสุราลดลงจะทำให้เกิดอาการเศร้า เบื่อ เหงา สมาธิไม่ดี และมีอาการอยากดื่มสุรา (Craving)

ผลกระทบของสุราต่อโรคทางจิตเวช ผู้ป่วยจิตเวชเมื่อใช้สุราและสารเสพติดนาน ๆ มีผลทำให้สมอง เกิดการเปลี่ยนแปลงการทำงานและเกิดอาการทางจิตเพิ่มขึ้น ลักษณะเด่นที่ชัดเจนของผู้ป่วยสุราที่มีโรคจิตเวชร่วม คือ การคิดและความจำเสื่อม (Cognitive impairment) การดำรงอยู่ได้ในสังคมแย่ลง (Impairment in Social Functioning) ผลของสุรายังทำให้ระดับสาร Serotonin และ Norepinephrine ในสมองต่ำลงซึ่งมีผลต่อการรักษาระดับอารมณ์ปกติของมนุษย์ และมีส่วนเกี่ยวข้องกับภาวะซึมเศร้าเช่นกัน รวมไปถึงพฤติกรรมการฆ่าตัวตาย เป็นปัญหาสำคัญในผู้ที่ติดสุรา⁷⁵

ภาวะสมองเสียหายจากแอลกอฮอล์⁷⁶ การดื่มแอลกอฮอล์ในปริมาณมากทำให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพสมองทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ทั้งเรื่องความจำ ความคิด ความเข้าใจ การใช้เหตุผล พฤติกรรมการแสดงออก การเคลื่อนไหว บุคลิก อารมณ์ มีรายงานพบว่า อาการความจำเสื่อมเป็นผลจากการใช้แอลกอฮอล์ในระยะยาวมาก ถึงร้อยละ 9-24 โดยขึ้นอยู่กับระยะเวลา ปริมาณ ชนิดของเครื่องดื่มซึ่งมีปริมาณแอลกอฮอล์แตกต่างกันไป เช่น รูปแบบของการดื่ม ช่วงงดเว้นการดื่ม ทั้งนี้ปริมาณแอลกอฮอล์ที่สามารถดื่มได้โดยไม่เป็นอันตรายต่อสมอง คือ ไม่เกิน 3 วันใน 1 สัปดาห์ โดยปริมาณการดื่มไม่เกิน 14 ดื่มมาตรฐาน (7 pints of beer หรือ เบียร์ 4 ขวด, 1 pint of beer เทียบเท่ากับปริมาณแอลกอฮอล์ 8 กรัม) ต่อสัปดาห์ในผู้หญิง และ 21 ดื่มมาตรฐานในผู้ชาย

แอลกอฮอล์ที่ดื่มหลังจากดูดซึมแล้ว สามารถซึมผ่านหลอดเลือดเข้าไปทำลายเซลล์สมองได้โดยตรง ทำให้การกำจัดของเสียในเซลล์สมองแย่ลง การสร้างสารสื่อประสาทน้อยลง เนื้อสมองเสียหายและตายเร็วกว่าปกติ เกิดเนื้อสมองฝ่อ รวมถึงไปทำลายเซลล์ที่เลี้ยงของสมองที่ช่วยในการทำงาน นอกจากนี้แอลกอฮอล์ยังไปรบกวนการดูดซึมและกระบวนการนำวิตามินบี 1 ไปใช้ ทำให้เกิดภาวะขาดวิตามินบี 1 ซึ่งหากพบร่วมกับภาวะขาดสารอาหารในผู้ป่วยที่ดื่มแอลกอฮอล์จะทำให้กระบวนการทำลายของสมองเร็วยิ่งขึ้น

ภาวะสมองเสียหายจากสุรา (alcohol related brain damage)

⁷⁵ นรากร สารีแท้และเสรี ชัดเข้มความจำในผู้ป่วยสุราที่มีภาวะติดสุราเรื้อรัง Memory in Patients with Chronic Alcoholism. ปีที่ 36 ฉบับที่ 2 (2018): วารสารการพยาบาลและการดูแลสุขภาพ

⁷⁶ จิตรลดา สมาจาร. (2562). ภาวะสมองเสียหายจากแอลกอฮอล์. เข้าถึงได้จาก

<https://www.samitivejhospitals.com/th/article/detail/%E0%B8%AA%E0%B8%A1%E0%B8%AD%E0%B8%87-%E0%B9%81%E0%B8%AD%E0%B8%A5%E0%B8%81%E0%B8%AD%E0%B8%AE%E0%B8%AD%E0%B8%A5%E0%B9%8C>

สืบค้นเมื่อ 10 พฤษภาคม 2566

อาการในระยะเฉียบพลัน: สูญเสียการควบคุมตัวเอง สูญเสียความจำระยะสั้นในด้านความคิด การใช้เหตุผลลดลง เสียการควบคุมการเคลื่อนไหวทรงตัวได้ไม่ดี ถ้าได้รับแอลกอฮอล์ในปริมาณมากทำให้เกิดการหายใจระดับความรู้สึกตัวลดลงได้

อาการในระยะยาว: บุคลิกภาพและอารมณ์แปรปรวน ควบคุมอารมณ์ไม่ได้ นำไปสู่พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม มีภาวะความจำเสื่อม มีปัญหาการเรียนรู้และจดจำ รวมไปถึงมีการเติมความจำด้วยข้อมูลที่ไม่เกี่ยวข้องลงไป แอลกอฮอล์ส่งผลกระทบต่อสมองของเพศหญิงมากกว่าเพศชายเนื่องจากความแตกต่างในหลายปัจจัย เช่น ปัจจัยจากฮอร์โมนเพศ น้ำหนัก ปริมาณไขมันในร่างกาย

นอกจากแอลกอฮอล์จะส่งผลกระทบต่อสมองและระบบประสาทส่วนกลางแล้ว ยังส่งผลกระทบต่อระบบประสาทส่วนอื่น ๆ ได้แก่ เส้นประสาทควบคุมการสั่งการเคลื่อนไหว (Motor nerve) ทำให้ผู้ป่วยมีอาการอ่อนแรงของแขนขา เส้นประสาทที่ควบคุมการรับความรู้สึก (Sensory nerve) ส่งผลให้ผู้ป่วยเกิดอาการชา คล้ายเข็มทิ่มปลายมือเท้า มีอาการเดินเซ ควบคุมการทรงตัวลำบาก เส้นประสาทอัตโนมัติ (Autonomic nerve) ทำให้การควบคุมความดันระหว่างการเปลี่ยนท่า การเต้นของหัวใจ ผิดปกติ การหลั่งของเหงื่อ น้ำลาย น้ำย่อยในทางเดินอาหารผิดปกติ ส่งผลทำให้มีอาการคลื่นไส้ อาเจียน ท้องเสียได้

ผลกระทบจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์⁷⁷ มีประการดังนี้

1. ผลกระทบทางด้านร่างกาย เกิดในครอบครัวและจากสถานการณ์ในที่สาธารณะโดยเฉพาะงานบุญ ผลกระทบที่ได้รับ เหลี่ยมักจะเกิดบาดแผล บาดเจ็บ จากการถูกทำร้าย ส่งผลให้เหยื่อเกิดการเจ็บป่วยทางอ้อม เช่น ปวดศีรษะ มีความดันโลหิตสูงเพิ่มขึ้น และยังได้รับบาดเจ็บจากการถูกหลอกหลอนจากสถานการณ์ก่อความรุนแรง

2. ผลกระทบด้านจิตใจ อารมณ์ โดยเฉพาะคนในครอบครัว ซึ่งผลกระทบต่อสุขภาพจิตของเหยื่อเริ่มตั้งแต่ทุกซีใจที่คนในครอบครัวดื่มเพราะเป็นห่วงสุขภาพ รำคาญ โกรธ โมโห คับข้องขัดแย้งในจิตใจ กังวล กลัว และกลัวคนในครอบครัวถูกทำร้าย รู้สึกแค้น อาย เหนื่อย เบื่อ เกลียด ซึมเศร้า นอนไม่หลับ หวาดกลัว

3. ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ ตั้งแต่การซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาดื่ม ค่ารักษาพยาบาล ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปใช้ที่เกี่ยวข้อง การสูญเสียผลิตภาพ การสูญเสียจากอุบัติเหตุจราจร ค่าใช้จ่ายการบังคับใช้กฎหมายและการฟ้องร้องคดีความทั้งของผู้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และผู้ได้รับผลกระทบที่ไม่ได้ดื่ม เป็นหนี้สิน คนในครอบครัวได้หาเงินมาชดใช้แทน ด้วยการจ้างงาน จำนำ ขายทรัพย์สิน ภายในครอบครัวมาใช้หนี้สินให้เผาสิ่งของและเผาบ้านตัวเอง นอกจากสูญเสียทรัพย์สินที่เป็นเงินแล้วยังสูญเสียเศรษฐกิจเกี่ยวกับเวลาและผลผลิตของงาน

⁷⁷ สุจิตตา ฤทธิมนตรี และคณะ. ผลกระทบจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้เฝ้าตามการรับรู้ของเหยื่อ. วารสารการแพทย์โรงพยาบาลอุดรธานี ปีที่ 31 ฉบับที่ 1 มกราคม-เมษายน 2566.

4. ผลกระทบด้านสังคม

4.1 ผลกระทบด้านสังคมต่อผู้ให้ข้อมูลหลักและครอบครัว ได้แก่ ถูกสังคมรังเกียจ ได้รับการตำหนิ คนอื่นมองว่าเป็นครอบครัวคนขี้เหล้า ขี้ขโมย ขาดความไว้วางใจมีระยะห่างทางสังคม ถูกตัดสิทธิทางสังคม

4.2 ผลกระทบด้านสังคมที่มีต่อชุมชนผู้ให้ข้อมูลหลักให้ข้อมูลตรงกันว่า ผลกระทบด้านสังคมที่เกิดขึ้นในชุมชน ได้แก่ คนในชุมชนเกิดความรำคาญ หวาดกลัว ขาดความมั่นคงปลอดภัย ต้องคอยเฝ้าระวังอันตรายที่อาจจะเกิดกับลูกหลานจนไม่ได้ทำงาน ขาดความไว้วางใจซึ่งกันและกัน เกิดปัญหาหลักขโมยการทะเลาะวิวาทของคนในชุมชน จนใช้ความรุนแรงตั้งแต่ระดับเล็กน้อยถึงรุนแรงมากจนถึงขั้นเสียชีวิต นอกจากนี้ชุมชนยังสูญเสียทรัพย์สินสาธารณะ ชุมชนขาดสภาพคล่อง ชุมชนได้รับมลทิน

ผลกระทบทางด้านจิตใจ อารมณ์ จากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของคนอื่นโดยเฉพาะคนในครอบครัว ซึ่งเกิดผลกระทบต่อสุขภาพจิต เริ่มตั้งแต่เกิดความทุกข์ใจที่คนในครอบครัวดื่มเพราะเป็นห่วงสุขภาพ ราคาสูง โกรธ โมโห คับข้องใจ ขัดแย้งใจ กังวล กลัว และกลัวคนในครอบครัวถูกทำร้าย รู้สึกแย่อยาย เหนื่อย เบื่อ เกลียด ซึมเศร้า นอนไม่หลับ หวาดกลัว ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาก่อนหน้านี้ โดยผลกระทบต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนแต่มีความเชื่อมโยงกัน

ผลกระทบจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้อื่นที่มีต่อเหยื่อ มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับการดำรงชีวิตในทุกด้าน และเป็นปัญหาที่ชุกช่อนในครัวเรือน ชุมชน ที่มีความรุนแรงและมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น และพบว่า เหยื่อบางรายไม่ได้รับผลกระทบโดยตรงแต่ได้รับผลกระทบทางอ้อมจากความเครียดที่กังวลใจจนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายและยังค้นพบว่าชุมชนขาดสภาพคล่อง ชุมชนได้รับมลทินจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้อื่น

2.6 ข้อมูลเกี่ยวกับการชำระเงินผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์

ปัจจุบัน ประเทศไทยใช้ระบบการโอนเงินผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ ผ่านแอปพลิเคชันของธนาคารที่เปิดให้บริการต่าง ๆ หรือ ระบบพร้อมเพย์ที่สามารถใช้ผ่านแอปพลิเคชันของธนาคารชำระเงินผ่านระบบพร้อมเพย์ได้เช่นกัน

ระบบพร้อมเพย์ (PromptPay)⁷⁸

พร้อมเพย์ เริ่มให้บริการตั้งแต่ปี 2559 เป็นโครงสร้างพื้นฐานการชำระเงินที่ช่วยเพิ่มทางเลือกให้ผู้ใช้บริการสามารถโอนเงินโดยใช้เลขประจำตัวประชาชน หรือหมายเลขโทรศัพท์มือถือ (หรือหมายเลขอื่นของผู้รับ) รวมไปถึงเลขที่บัญชีธนาคาร ผ่านช่องทางดิจิทัล โดยเสียค่าธรรมเนียมที่ถูกลงกว่าการทำธุรกรรมในอดีต

⁷⁸ ธนาคารแห่งประเทศไทย. PromptPay : พร้อมเพย์ เข้าถึงได้จาก <https://www.bot.or.th/financial-innovation/digital-finance/digital-payment/promptpay.html#accordion-bb894cddf2-item-f0e378285a> สืบค้นเมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2566

นอกจากจะอำนวยความสะดวกในการทำธุรกรรมทั่วไปแล้ว พร้อมเพย์ยังเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้หน่วยงานภาครัฐจ่ายสวัสดิการได้ตรงจุด ด้วยการโอนเงินผ่านเลขประจำตัวประชาชนของผู้รับสวัสดิการได้โดยตรง นอกจากนี้พร้อมเพย์ยังมีบริการต่อยอดที่หลากหลายทำให้ได้รับความนิยมเป็นอย่างดีจากทั้งประชาชน ภาคธุรกิจ และหน่วยงานภาครัฐ ส่งผลให้การทำธุรกรรมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ผู้ใช้งานต้องลงทะเบียนเพื่อผูกบัญชีที่มีอยู่กับธนาคารนั้นเข้ากับเลขประจำตัวประชาชน หรือ หมายเลขโทรศัพท์มือถือ ผ่าน Mobile Banking, Internet Banking ตู้ ATM และสาขาธนาคาร โดยประชาชนสามารถมาลงทะเบียนเมื่อไหร่ก็ได้ ตามความสะดวกและความพร้อมของประชาชน

สำหรับผู้ที่มิมีบัญชีเงินฝากธนาคารหลายบัญชี ไม่จำเป็นต้องลงทะเบียนพร้อมเพย์ทุกบัญชี แต่อาจเลือกบัญชีใดบัญชีหนึ่งไว้สำหรับรับเงินด้วยพร้อมเพย์ก็ได้ (ตัวอย่างกรณี นาย ก) หรือในกรณีที่อยากใช้พร้อมเพย์กับหลายบัญชี ก็สามารถเลือกผูกเลขประจำตัวประชาชนกับบัญชีที่ 1 และผูกเบอร์โทรศัพท์มือถือกับบัญชีที่ 2 ก็ได้ (ตัวอย่างกรณี นาย ข และ นาย ค) และต้องระวังว่าหมายเลขเดียวกันผูกซ้ำเกินกว่า 1 บัญชีไม่ได้

โดยปัจจุบันมีบริการที่ผูกกับระบบพร้อมเพย์ดังนี้

1. การจ่ายเงินสวัสดิการภาครัฐ

บริการการส่งผ่านสวัสดิการจากภาครัฐไปสู่ประชาชนกลุ่มเป้าหมายโดยตรง ช่วยให้สวัสดิการไปถึงผู้รับได้อย่างตรงจุด

2. การโอนเงินรายย่อย (C2C)

บริการโอนเงินด้วยหมายเลขที่จดจำง่าย สามารถโอนเงินให้ครอบครัวหรือเพื่อนได้สะดวก รวดเร็ว ด้วยค่าธรรมเนียมที่ถูกกว่าเดิมมาก

3. การคืนภาษี

บริการคืนภาษีให้กับประชาชนและภาคธุรกิจ ทำให้ได้รับคืนภาษีเร็วขึ้นกว่าเดิม

4. พร้อมเพย์นิติบุคคล

บริการต่อยอดสำหรับภาคธุรกิจ โดยสามารถลงทะเบียนพร้อมเพย์ เพื่อรับเงินจากลูกค้าหรือโอนเงินให้กับคู่ค้าทางธุรกิจได้

5. พร้อมเพย์ e-wallet

บริการโอนเงินหรือเติมเงินระหว่าง e-Wallet กับบัญชีธนาคาร ง่ายขึ้น ด้วยค่าธรรมเนียมที่ถูก

6. การชำระบิลข้ามธนาคาร

บริการจ่ายชำระใบแจ้งหนี้ข้ามธนาคารผ่านช่องทางดิจิทัลได้ โดยไม่จำเป็นต้องไปที่จุดรับชำระเงินหรือสาขาธนาคารอีกต่อไป

7. Thai QR Payment

บริการสแกนชำระเงินผ่านแอปพลิเคชันในโทรศัพท์มือถือ ช่วยเพิ่มความสะดวกให้ผู้ซื้อและผู้ขาย และนับเป็นจุดเปลี่ยนที่ช่วยให้สังคมที่ลดการใช้เงินสดเกิดขึ้นได้

8. Pay Alert

บริการเตือนเพื่อจ่าย เป็นการส่งคำสั่งเรียกเก็บเงินไปยังผู้ที่ลงทะเบียนพร้อมเพย์ เพื่อให้โอนเงินหรือชำระเงินกลับมายังผู้ส่งคำสั่งผ่านหมายเลขที่ลงทะเบียนพร้อมเพย์เช่นกัน

9. e-Donation

บริการบริจาคอิเล็กทรอนิกส์ที่รองรับข้อมูลการรับบริจาค และอำนวยความสะดวกให้ผู้บริจาคให้สามารถใช้สิทธิลดหย่อนภาษีได้โดยไม่ต้องเก็บหลักฐานการบริจาคเอง

10. Cross Border QR Payment

บริการการชำระเงินและโอนเงินกับต่างประเทศที่สะดวก รวดเร็ว ค่าธรรมเนียมที่ถูกลง และสนับสนุนการใช้เงินสกุลท้องถิ่น

ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า ในอนาคตสามารถเพิ่มระบบได้ อาจจะเป็นระบบบังคับหากมีสินค้าเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ต้องการบังคับใช้ในประเด็นต่าง ๆ ก็สามารถเพิ่มระบบเข้าสู่ระบบพร้อมเพย์หรือแอปพลิเคชันได้เช่นกัน

บทที่ 3

มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในต่างประเทศ

ในบทนี้ผู้วิจัยจะนำเสนอกฎหมายเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในต่างประเทศที่น่าสนใจ ซึ่งได้แก่ สหราชอาณาจักร (ประเทศสกอตแลนด์) สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี และสหรัฐอเมริกา ซึ่งมีเนื้อหาดังต่อไปนี้

3.1 สหราชอาณาจักร (ประเทศสกอตแลนด์)

มีกฎหมายที่น่าสนใจในเครือสหราชอาณาจักรคือ ประเทศสกอตแลนด์ คณะผู้วิจัยจึงทำการศึกษาได้เนื้อหา ดังนี้

3.1.1 แนวคิดความเป็นมาเกี่ยวกับกฎหมายควบคุมแอลกอฮอล์

ประเทศสกอตแลนด์เป็นประเทศที่ประสบความสำเร็จในการควบคุมแอลกอฮอล์: จากจากการกำหนดแผนการปฏิบัติงานในปี 2009 และในวันที่ 1 พฤษภาคม 2018 สกอตแลนด์ได้ดำเนินการที่แรกของโลก ในการกำหนดมาตรการเกี่ยวกับราคาต่อหน่วยขั้นต่ำสำหรับแอลกอฮอล์ ซึ่งตั้งไว้ที่ 50 เพนนีต่อหน่วย แทรกแซงในตลาดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เนื่องด้วยมีความจำเป็นในการควบคุมความสามารถในการจำหน่ายกับการบริโภคซึ่งส่งผลเสียโดยตรงต่อสุขภาพของพลเมือง ในขณะที่การกำหนดราคาต่อหน่วยขั้นต่ำจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงในการลดระดับอันตรายจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์⁷⁹

ในปรับปรุงกรอบการทำงาน รัฐบาลได้ออกคำสั่งห้ามการจัดส่วนลดการซื้อหลายรายการแล้ว และการส่งเสริมการขายที่ขาดความรับผิดชอบให้ลดลง จัดโตคงการต่อต้านการเมาแล้วขับรองรับทั่วประเทศโปรแกรมการแทรกแซงสั้นๆ เกี่ยวกับแอลกอฮอล์ เหล่านี้เป็นการเปลี่ยนแปลงในเชิงบวกที่ทำให้สกอตแลนด์ประสบความสำเร็จตั้งแต่ปี 2008-2009 และได้ใช้จ่ายงบประมาณประเทศไปแล้วกว่า £746 ล้านในการแก้ไขปัญหาแอลกอฮอล์ที่มีความเสี่ยงสูงและการใช้ยาเสพติด ซึ่งรวมถึง 53.8 ล้านสำหรับปีนี้ และยังจัดให้ เพิ่มอีก 20 ล้านปอนด์ต่อปีสำหรับบริการเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และยาเสพติดตลอดชีพของรัฐบาลแห่งนี้⁸⁰

อย่างไรก็ตามข้อเท็จจริง การเสียชีวิตโดยเฉพาะแอลกอฮอล์รวม 1,120 ในปี 2017 ร่วมกับ 934 ยาที่เกี่ยวข้องการเสียชีวิตในสกอตแลนด์ในปี 2017 นั้นยอดรวมเสียชีวิต 2,054 รายจากแอลกอฮอล์

ส่วนพฤติกรรมบริโภคแต่ละคนและทุกคนสามารถป้องกันได้ ครอบครัวของสกอตแลนด์และชุมชนมีจ่ายเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สูงเกินไป เราต้องการความพยายามร่วมกันระหว่างรัฐบาล ภาคประชาชนและภาคสมัครใจ⁸¹

⁷⁹ Scottish Government (2018). Alcohol Framework 2018 : Preventing Harm. (Scotland : Scottish Government), p.02-03.

⁸⁰ Ibid.

⁸¹ Ibid.

การแก้ไขปัญหาอันตรายที่เกี่ยวข้องกับแอลกอฮอล์ที่มีความเสี่ยงสูง การบริโภคและการใช้ยาเสพติด กำหนดการป้องกันมุ่งเป้าไปที่แอลกอฮอล์ โดยกิจกรรมที่จะลดการบริโภคและลดอันตรายที่เกี่ยวข้องกับแอลกอฮอล์เกิดขึ้นตั้งแต่แรก กลยุทธ์ที่ครอบคลุมสำหรับการป้องกันและการบำบัดแอลกอฮอล์และยาเสพติด การสนับสนุนของเราสำหรับบุคคล สำหรับครอบครัว และสำหรับชุมชนต่างๆ จะตามมา⁸²

นอกจากนั้น ยังมีอีกหลายสิ่งที่ต้องทำเพื่อปกป้องเด็กและเยาวชน และที่อยู่ความไม่เท่าเทียมกันทางสุขภาพ นั่นหมายถึงการสร้างสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนและเปิดใช้งาน พฤติกรรมสุขภาพที่ดี ปกป้องเด็กจากอันตรายที่เกี่ยวข้องกับแอลกอฮอล์ จึงเริ่มมีโครงการให้คำปรึกษาและการมีเสริมสร้างการมีส่วนร่วมในปี 2019 มุ่งไปที่การเปิดเผยของเด็กและเยาวชนสู่ตลาดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสกอตแลนด์⁸³

ด้วยเหตุนี้ สกอตแลนด์จึงได้วางระเบียบการตลาดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์บนพื้นฐานที่จำเป็น โดยงานนี้ยอมรับถึงผู้ที่กำลังพักฟื้นด้วย และยังเรียกร้องให้รัฐบาลสหราชอาณาจักรซึ่งดำเนินการกำหนดมาตรการทางกฎหมายคู่ขนานกับสกอตแลนด์ เพื่อจำกัดแอลกอฮอล์ที่แพร่ระบาดในเด็กสำหรับการโฆษณา การสนับสนุนด้านสุขภาพจิตเป็นสิ่งสำคัญยิ่งสำหรับลดการพึ่งพาแอลกอฮอล์และยาเสพติด ขั้นต่ำการกำหนดราคาจะช่วยให้เราทำได้ อย่างไรก็ตาม นโยบายต้องช่วยให้ลดความไม่เท่าเทียมกันทางสุขภาพ สกอตแลนด์กำลังไปสู่ที่ซึ่งน้อยกว่าอันตรายเกิดจากแอลกอฮอล์ การวางมาตรการที่กล้าหาญเพื่อป้องกันอันตรายและยื่นมือออกไปด้วยการสนับสนุนที่เหมาะสมสำหรับทุกคนที่ต้องการอย่างไม่มีทางเลือกปฏิบัติ⁸⁴

แผนปฏิบัติการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของประเทศสกอตแลนด์ จำแนกได้ดังนี้

1. การปกป้องผู้เยาว์ Protecting Young People PYP
2. ขจัดความไม่เท่าเทียมกันทางสุขภาพ Tackling Health Inequalities THI
3. พัฒนาระบบการทำงานของหน่วยงานรัฐ Improving National Systems INS
4. การพัฒนาประชากรของประเทศโดยภาพรวม Whole Population Approach WPA

สกอตแลนด์มีปัญหากับทั้งการใช้แอลกอฮอล์และยาเสพติดมาอย่างนาน นับตั้งแต่ทศวรรษ 1980 เราพบว่าการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มขึ้นอย่างมาก และเป็นผลจากอันตรายที่เกี่ยวข้องกับแอลกอฮอล์ในระดับสูง เรายังกังวลอย่างยิ่งต่อการเพิ่มขึ้นของอันตรายจากยาอย่างต่อเนื่อง และมุ่งมั่นที่จะแก้ไขปัญหาที่ซับซ้อนนี้อย่างเต็มที่⁸⁵

ในปี 2018 ชาวสกอตซื้อแอลกอฮอล์ในอัตราสำหรับผู้ใหญ่ที่จะดื่มแอลกอฮอล์ 19 หน่วยต่อสัปดาห์ ซึ่งเทียบเท่ากับขวดก้าเกือบ 40 ขวดหรือไวน์ประมาณ 100 ขวดในหนึ่งปี หมายความว่าโดยเฉลี่ยแล้ว ผู้ใหญ่ทุกคน

⁸² Scottish government (2021) Alcohol and Drugs. (Scotland : Scottish Government). Retrieved from <https://www.gov.scot/policies/alcohol-and-drugs/>

⁸³ Ibid.

⁸⁴ Ibid.

⁸⁵ Ibid.

ในสกอตแลนด์ดื่มมากกว่าแนวทางที่มีความเสี่ยงต่ำกว่า 14 หน่วยในสหราชอาณาจักรถึง 36% ต่อสัปดาห์ จำนวนผู้เสพยาเสพติดเป็นเรื่องยากที่จะประมาณการ อย่างไรก็ตาม การศึกษาล่าสุดเกี่ยวกับความชุกของปัญหาการใช้ยาเสพติดในสกอตแลนด์ระหว่างปี 2015-2016 พบว่าอยู่ในช่วง 55,800 ถึง 58,900 การใช้ยาที่มีปัญหาหมายถึงการใช้ยาฝิ่นอย่างมีปัญห (รวมถึงการใช้เมทาโดนที่ผิดกฎหมายและตามใบสั่งแพทย์) และ/หรือการใช้ยาเบนโซไดอะซีพีนอย่างผิดกฎหมาย นอกจากนี้ยังหมายถึงการใช้งานเป็นประจำและเป็นเวลานานเมื่อเทียบกับการใช้งานเพื่อสันทนาการและเป็นครั้งคราว⁸⁶

โดยเฉลี่ยการดื่มที่มีความเสี่ยงสูงทำให้ผู้ป่วยเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลประมาณ 686 ราย และเสียชีวิต 22 รายต่อสัปดาห์ โดยรวมแล้วมีผู้เสียชีวิตจากแอลกอฮอล์โดยเฉพาะมากกว่า 1,136 รายและผู้เสียชีวิตจากยา 1,187 รายในสกอตแลนด์ในปี 2018 สามในสี่ของผู้ที่เสียชีวิตจากยาเสพติดมีอายุมากกว่า 35 ปี ซึ่งแสดงให้เห็นแนวโน้มที่ชัดเจนของประชากรสูงอายุสำหรับยาชนิดใด การใช้งานได้กลายเป็นอันตรายมากขึ้นเมื่อเวลาผ่านไป⁸⁷

อันตรายจากแอลกอฮอล์และยาเสพติดส่งผลกระทบต่อประชากรบางส่วนของชาวสกอตแลนด์อย่างรุนแรงกว่าส่วนอื่นๆ การเสียชีวิตโดยเฉพาะแอลกอฮอล์นั้นสูงขึ้นเกือบเจ็ดเท่าในเดโชลท์ที่ถูกกีดกันมากที่สุด เมื่อเทียบกับเดโชลท์ที่ถูกกีดกันน้อยที่สุด ในขณะที่การเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลนั้นสูงกว่าแปดเท่า ภาระโรคของความผิดปกติจากการใช้ยาเพิ่มขึ้น 17 เท่าในพื้นที่ที่ขาดแคลนมากที่สุด เมื่อเทียบกับพื้นที่ที่ขาดแคลนน้อยที่สุด ในขณะที่ 54% ของการเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลที่เกี่ยวข้องกับยาเป็นผู้ป่วยที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ที่ขาดแคลนมากที่สุด 20%⁸⁸

รัฐบาลสกอตแลนด์เชื่อว่าทุกคนมีสิทธิที่จะมีชีวิตที่ปราศจากอันตรายจากแอลกอฮอล์และยาเสพติด และผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือควรได้รับการสนับสนุนอย่างเต็มที่ในการฟื้นฟูตนเอง

บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของสกอตแลนด์ ได้แก่

1) การจำแนกประเภทและการควบคุม ดังนั้น “ยาควบคุม” ให้ใช้การจำแนกประเภทร่วมกับสหราชอาณาจักร ซึ่งกำหนดโดยรัฐบาลของสหราชอาณาจักร

2) คำสั่งว่าด้วยเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ราคาต่ำสุดต่อหน่วย) (สกอตแลนด์) ปี 2018 (The Alcohol (Minimum Price per Unit) (Scotland) Order 2018) มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม 2018 คำสั่งซื้อระบุราคาขั้นต่ำต่อหน่วยสำหรับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (50 เพนนี)

3) พระราชบัญญัติราคาแอลกอฮอล์ขั้นต่ำแห่งสกอตแลนด์ปี 2555 (Alcohol Minimum Pricing Scotland Act 2012) ผ่านร่างกฎหมายในเดือนมิถุนายน 2555 และปูทางสำหรับการแนะนำราคาขั้นต่ำที่ต้องการที่ 50p ต่อหน่วยแอลกอฮอล์

⁸⁶ Ibid.

⁸⁷ Ibid.

⁸⁸ Ibid.

4) พระราชบัญญัติแอลกอฮอล์ (สกอตแลนด์) ปี 2010 (Alcohol (Scotland) Act 2010) ได้ออกกฎหมายห้ามไม่ให้ซื้อหลายส่วนลด เช่น 'สามต่อสอง' หรือ 'ส่วนลด 25% เมื่อคุณซื้อหกชิ้น'

5) พระราชบัญญัติการออกใบอนุญาต (สกอตแลนด์) พ.ศ. 2548 (Licensing (Scotland) Act 2005) เป็นกฎหมายหลักที่ควบคุมการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

3.1.2 มาตรการเกี่ยวกับการควบคุมการจำหน่ายในร้านค้าและสถานบริการ

สกอตแลนด์มีกฎหมายการออกใบอนุญาตแยกต่างหากตั้งแต่ศตวรรษที่ 18 กฎหมายปัจจุบันคือพระราชบัญญัติการออกใบอนุญาต (สกอตแลนด์) 2005 ซึ่งแทนที่พระราชบัญญัติการออกใบอนุญาต (สกอตแลนด์) 1976 เมื่อวันที่ 1 กันยายน 2009 กฎหมายว่าด้วยการออกใบอนุญาตที่ถูกแทนที่ซึ่งกำหนดไว้สำหรับใบอนุญาตสุราเจ็ดประเภทและบริหารงานโดยคณะกรรมการอนุญาตซึ่งประกอบด้วยสมาชิกสภาที่ได้รับเลือกให้เป็นผู้มีอำนาจในท้องถิ่น มีคณะกรรมการออกใบอนุญาตประมาณ 30 แห่งในสกอตแลนด์และแต่ละแห่งมีแนวทางที่แตกต่างกันออกไป ตัวอย่างเช่น แม้ว่าจะมีการกำหนด "เวลาที่อนุญาต" ไว้ทั่วทั้งสกอตแลนด์แต่บ่อยครั้งก็ขยายเวลาเหล่านี้เพื่อพิจารณาถึงการซื้อขายในช่วงเช้าตรู่และช่วงดึก และคณะกรรมการใบอนุญาตแต่ละแห่งต่างก็มีความเห็นของตัวเองว่าควรเพิ่มชั่วโมงพิเศษประเภทใด⁸⁹

เมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2008 สกอตแลนด์เข้าสู่ "ช่วงเปลี่ยนผ่าน" ก่อนการเริ่มออกกฎหมายการออกใบอนุญาตฉบับใหม่—พระราชบัญญัติการออกใบอนุญาต (สกอตแลนด์) 2005 (Licensing Act (Scotland) 2005) พระราชบัญญัติดังกล่าว มีความคล้ายคลึงกับพระราชบัญญัติการออกใบอนุญาตของอังกฤษ 2003 (Licensing Act (UK) 2003) ในหลายประการ โดยมีวัตถุประสงค์ในการกำหนดมาตรการและเงื่อนไขในการออกใบอนุญาตการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ภายใต้หลักการ: "การปกป้องและปรับปรุงสุขภาพของประชาชน" พระราชบัญญัติได้กำหนดเงื่อนไขของใบอนุญาตประเภทหนึ่ง—ใบอนุญาตสถานที่—และยังแนะนำใบอนุญาตส่วนบุคคลสำหรับผู้ทำงานในการค้าขาย การบริหารงานยังคงดำเนินการโดยคณะกรรมการออกใบอนุญาต แต่พระราชบัญญัติได้สร้าง "คณะกรรมการออกใบอนุญาต" ขึ้นใหม่เพื่อเพิ่มการมีส่วนร่วมของชุมชน และ "เจ้าหน้าที่มาตรฐานการออกใบอนุญาต" ที่มีข้อมูลการใกล้เคียง และบทบาทการปฏิบัติตาม⁹⁰

กฎหมายในสกอตแลนด์เกี่ยวกับเวลาในการการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้นแตกต่างสหราชอาณาจักรและอังกฤษ โดยเฉพาะ พระราชบัญญัติเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ฯลฯ (สกอตแลนด์) 2010 ได้แก้ไขเวลาทำการหลักระหว่างที่ร้านค้าและซูเปอร์มาร์เก็ตสามารถขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ สกอตแลนด์ในปัจจุบันจำกัดการซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ระหว่างเวลา 22:00 น. - 10:00 น. การเปลี่ยนแปลงสำคัญประการหนึ่งคือเวลาเปิดทำการในวันอาทิตย์สามารถเปลี่ยนแปลงได้เพื่อให้ตรงกับส่วนที่เหลือของสหราชอาณาจักร โดยอนุญาตให้ขายได้ตั้งแต่เวลา 10.00 น. แทนที่จะเป็น 12:30 น. ตามพระราชบัญญัติปี 1976⁹¹

⁸⁹ Callum G. Brown, Up-helly-aa: custom, culture, and community in Shetland, p.169

⁹⁰ Ibid.

⁹¹ Ibid.

พระราชบัญญัติของรัฐสภาสกอตแลนด์เพื่อกำหนดบทบัญญัติควบคุมการขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์และการออกใบอนุญาตของสถานที่ที่มีการขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ และเพื่อให้ข้อกำหนดสำหรับการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมผู้ถือใบอนุญาตที่ได้แก่ พระราชบัญญัติการอนุญาต (สกอตแลนด์) 2005 และพระราชบัญญัติรัฐบาลพลเมือง (สกอตแลนด์). 1982

พระราชบัญญัติของรัฐสภาสกอตแลนด์เพื่อกำหนดบทบัญญัติควบคุมการขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์และการออกใบอนุญาตของสถานที่ที่มีการขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ และเพื่อให้ข้อกำหนดสำหรับการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมผู้ถือใบอนุญาตที่ได้แก่ พระราชบัญญัติการอนุญาต (สกอตแลนด์) 2005 และพระราชบัญญัติรัฐบาลพลเมือง (สกอตแลนด์). 1982

การอนุญาตเครื่องตี้มแอลกอฮอล์และการตั้งราคาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ มีบทบัญญัติกำหนดราคาขั้นต่ำของบรรจุภัณฑ์ที่มีผลิตภัณฑ์แอลกอฮอล์มากกว่าหนึ่งรายการ

พระราชบัญญัติ 2005 แก้ไขเพิ่มเติมดังนี้

“6B(1) บรรจุภัณฑ์ที่บรรจุผลิตภัณฑ์แอลกอฮอล์ตั้งแต่สองชนิดขึ้นไป (ไม่ว่าจะชนิดเดียวกันหรือต่างกัน) จะขายได้ในสถานที่เฉพาะในราคาเท่ากับหรือมากกว่าราคาที่จำหน่ายผลิตภัณฑ์แอลกอฮอล์แต่ละชนิด

(ก) เฉพาะผลิตภัณฑ์แอลกอฮอล์แต่ละชนิดแยกขายในสถานที่เท่านั้น และ

(ข) ไม่ว่าบรรจุภัณฑ์นั้นจะมีสิ่งของที่ไม่ใช่ผลิตภัณฑ์แอลกอฮอล์หรือไม่ก็ตาม

ดังนั้น ในวรรคนี้ “ผลิตภัณฑ์แอลกอฮอล์” หมายถึงผลิตภัณฑ์ที่มีแอลกอฮอล์และรวมถึงภาชนะที่จำหน่ายแอลกอฮอล์ด้วย”

การลดราคา: การเปลี่ยนแปลงราคาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์พระราชบัญญัติ 2005 แก้ไขเพิ่มเติมดังนี้

7A ราคาที่จำหน่ายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในสถานที่เพื่อการบริโภคนอกสถานที่นั้นแตกต่างกัน—

(ก) การเปลี่ยนแปลง (ที่อ้างถึงในย่อหน้านี้ว่า “การเปลี่ยนแปลงราคาก่อนหน้านี้”) อาจมีผลบังคับใช้เฉพาะเมื่อเริ่มต้นช่วงเวลาที่ได้รับอนุญาตเท่านั้น และ

(b) ราคาที่จำหน่ายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในสถานที่นั้นจะไม่มีเปลี่ยนแปลงใดๆ อีก ก่อนที่ช่วงเวลา 72 ชั่วโมงจะหมดอายุ โดยเริ่มจากการเปลี่ยนแปลงราคาก่อนหน้านี้”

โปรโมชั่นเครื่องตี้ม รัฐบาลมีนโยบายลดการจัดส่วนลดและการส่งเสริมการขาย รวมถึงการปิดการขาย: จำกัดการจัดการจัดหาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ฟรีหรือลดราคา

พระราชบัญญัติปี 2005 แก้ไขเพิ่มเติมดังนี้

ในวรรค 8(3) ของตารางที่ 3 กำหนดเงื่อนไขการออก “ใบอนุญาตสถานที่” : การจำกัดโปรโมชั่นเครื่องตี้มที่ไม่รับผิดชอบบางอย่างเพื่อใช้กับการลดราคาเท่านั้น

ในวรรค 7(3) ของตารางที่ 4 กำหนดเงื่อนไขการออก “การอนุญาตเป็นครั้งคราว” : การจำกัดโปรโมชั่นเครื่องตี้มที่ไม่รับผิดชอบบางรายการเพื่อใช้กับการลดราคาเท่านั้น)

การปิดประกาศการขาย: ที่ตั้งโปรโมชั่นเครื่องตี๋ม (ใบอนุญาตสถานที่) ได้รับการแก้ไขดังนี้

ในหัวข้อตัวเอียงก่อนวรรค 13 กำหนดเงื่อนไข “การแสดงเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์เพื่อการบริโภคนอกสถานประกอบการ” จะต้องมีการทำ "จอแสดงผล" หรือแสดงโปรโมชั่นการขาย ได้แก่

ในวรรค 13 หลังจากแทรกวรรคย่อย (1)—

(1A) วรรคย่อย (1B) ถึง (1D) ใช้ในกรณีทีสถานที่นั้นใช้เพื่อขายแอลกอฮอล์เท่านั้นหรือส่วนใหญ่ใช้สำหรับการขายเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์เพื่อการบริโภคนอกสถานที่

(1B) การส่งเสริมการขายเครื่องตี๋มใดๆ ในสถานที่สามารถทำได้เฉพาะในข้อใดข้อหนึ่งต่อไปนี้เท่านั้น—

(a) พื้นที่ที่อ้างถึงในอนุวรรค (1) (ก) และ (ข)

(b) ห้องในสถานประกอบการซึ่งใช้สำหรับเสนอการชิมเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ที่จำหน่ายในสถานที่ (สำหรับการบริโภคนอกสถานที่) และผลการชิมและแยกจากพื้นที่เหล่านั้น

(1C) การส่งเสริมการขายเครื่องตี๋มที่เกี่ยวข้องกับสถานที่อาจไม่เกิดขึ้นในบริเวณใกล้เคียงของสถานที่

(1D) เพื่อความมุ่งประสงค์ของอนุวรรค (1C) “บริเวณใกล้เคียง” หมายถึง พื้นที่ซึ่งขยายออกไป 200 เมตรจากขอบเขตของสถานที่ (ตามที่แสดงในแผนผัง)”

ผลิตภัณฑ์ไม่มีแอลกอฮอล์ที่มีตราสินค้า หมายถึง ผลิตภัณฑ์ที่ไม่ประกอบด้วยหรือประกอบด้วยแอลกอฮอล์และซึ่ง—

(ก) มีชื่อหรือภาพของหรือ

(ข) เป็นภาพของผลิตภัณฑ์แอลกอฮอล์ (กล่าวคือ ผลิตภัณฑ์ที่ประกอบด้วยหรือมีแอลกอฮอล์)

การส่งเสริมการขายเครื่องตี๋ม หมายถึง กิจกรรมใดๆ ที่ส่งเสริมหรือพยายามส่งเสริมการซื้อเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ใดๆ ที่จำหน่ายในสถานที่เพื่อการบริโภคนอกสถานที่แต่ไม่รวมถึงการจัดแสดงผลิตภัณฑ์ใดๆ ที่—

(ก) ผลิตภัณฑ์ไม่มีแอลกอฮอล์ที่มีตราสินค้าสำหรับขายในสถานที่หรือ

(ข) หนังสือพิมพ์ นิตยสาร หรือสิ่งพิมพ์อื่นๆ—ขายในสถานที่หรือ

(ii) หากไม่มีการขายในสถานที่ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับแอลกอฮอล์เท่านั้นหรือเป็นหลัก”.

นโยบายการตรวจสอบอายุของผู้บริโภคเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์

ข้อกำหนดสำหรับนโยบายการตรวจสอบอายุของผู้บริโภคเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ พระราชบัญญัติปี 2005 แก้ไขเพิ่มเติมดังนี้

9A(1)ต้องมีนโยบายการตรวจสอบอายุที่เกี่ยวข้องกับการขายเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ในสถานที่

นโยบายการตรวจสอบอายุ คือนโยบายที่จะดำเนินการตามขั้นตอนเพื่อกำหนดอายุของบุคคลที่พยายามซื้อเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ในสถานที่ (“ลูกค้า”) หากปรากฏต่อผู้ขายเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ที่ลูกค้า อาจอายุน้อยกว่า 25 ปี (หรืออายุที่มากขึ้นตามที่ระบุไว้ในกฎหมาย)

เงื่อนไขที่ระบุในวรรคนี้ใช้ไม่ได้กับการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใด ๆ ที่เกิดขึ้นในสถานที่เพียงโดยอาศัยการบำบัดตามมาตรา 139 ที่เกิดขึ้นในสถานที่”

ข้อสันนิษฐานเกี่ยวกับข้อห้ามในการขายนอกการขายให้กับผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 21 ปี

ในมาตรา 6 ของพระราชบัญญัติปี 2005 (คำชี้แจงนโยบายการออกใบอนุญาต) หลังจากส่วนย่อย (3) แทรก—

“(3A) คณะกรรมการอนุญาตอาจไม่ระบุความตั้งใจที่จะแนะนำ (โดยการกำหนดเงื่อนไขในการอนุญาตสถานที่หรือการเปลี่ยนแปลงของเงื่อนไขในใบอนุญาตสถานที่) a การห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อการบริโภคนอกสถานที่ที่ได้รับอนุญาตแก่ผู้ที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไปแต่อายุต่ำกว่า 21 ปี ซึ่งมีผลบังคับใช้กับ-

(ก) สถานที่ทั้งหมดในบริเวณนั้นที่ได้รับอนุญาตให้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อการบริโภคนอกสถานที่หรือ

(b) สถานที่ที่ได้รับใบอนุญาตตามวรรค (ก)—

(i) ในส่วนใดส่วนหนึ่งของพื้นที่หรือ

(ii) ของคำอธิบายเฉพาะ”.

เงื่อนไขการออกใบอนุญาตต่างๆ

ใบอนุญาตสถานที่: การเปลี่ยนแปลงของเงื่อนไข หลังจากมาตรา 27 ของพระราชบัญญัติปี 2005 ให้

“27Aอำนาจของคณะกรรมการที่จะเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขใบอนุญาตสถานที่

(1) คณะกรรมการใบอนุญาตอาจเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขที่ใบอนุญาตสถานที่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ที่ได้รับใบอนุญาตภายในพื้นที่นั้นอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้

(2) รัฐมนตรีสก็อตไม่อาจตามอนุมาตรา (1) กำหนดอายุที่ผู้ที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไปสามารถซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ โดยที่เงื่อนไขในการอนุญาตให้ใช้สถานที่อาจเปลี่ยนแปลงได้ภายใต้มาตรานี้ .

(3) การเปลี่ยนแปลงภายใต้หัวข้อย่อย (1) อาจนำไปใช้กับ—

(ก) สถานที่อนุญาตทั้งหมด

(ข) สถานที่อนุญาตเฉพาะ

(ค) สถานที่อนุญาตภายในบางส่วนของพื้นที่หรือ

(d) สถานที่ที่ได้รับใบอนุญาตของคำอธิบายเฉพาะ

(4) การแปรผันตามอนุมาตรา (1) ให้มีผลเป็นระยะเวลาตามที่คณะกรรมการจะกำหนดไว้

(5) คณะกรรมการอาจเปลี่ยนแปลงตามอนุมาตรา (1) ได้ก็ต่อเมื่อเห็นว่าการเปลี่ยนแปลงนั้นจำเป็นหรือสมควรสำหรับวัตถุประสงค์ของวัตถุประสงค์การอนุญาตใดๆ

ผู้ถือใบอนุญาต: มีภาษีความรับผิดชอบต่อสังคม

(1) รัฐมนตรีสก็อตอาจใช้ข้อบังคับที่จัดทำโดยเครื่องมือทางกฎหมายจัดทำข้อกำหนดสำหรับการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมผู้ถือใบอนุญาตที่เกี่ยวข้องเพื่อวัตถุประสงค์ที่กล่าวถึงในหัวข้อย่อย (3)

(2) ในส่วนนี้ “ผู้ถือใบอนุญาตที่เกี่ยวข้อง” หมายถึง—

(ก) ผู้ถือใบอนุญาตสถานที่หรือใบอนุญาตเป็นครั้งคราวที่ได้รับภายใต้พระราชบัญญัติ พ.ศ. 2548

(ข) ผู้ถือใบอนุญาตของผู้ค้าริมถนนที่ออกให้ตามมาตรา 39 ของกฎหมายพลเมือง (สกอตแลนด์) พ.ศ. 2525 (ค.45) (“พระราชบัญญัติ พ.ศ. 2525”) ซึ่งใบอนุญาตอนุญาตให้ประกอบธุรกิจอาหารตามความหมายของมาตรา 1 (3) แห่งพระราชบัญญัติความปลอดภัยด้านอาหาร พ.ศ. 2533 (ค.16)

(ค) ผู้ถือใบอนุญาตความบันเทิงสาธารณะที่ได้รับตามมาตรา 41 ของพระราชบัญญัติ 1982

(ง) ผู้ถือใบอนุญาตการจัดเลี้ยงนอกเวลาที่ได้รับภายใต้มาตรา 42 ของพระราชบัญญัติ 1982

(3) วัตถุประสงค์ที่อ้างถึงในหัวข้อย่อย (1) คือการบรรลุหรือสนับสนุนค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นหรือเกิดขึ้นโดยหน่วยงานท้องถิ่นใด ๆ -

(ก) เพื่อส่งเสริมวัตถุประสงค์การออกใบอนุญาตและ

(b) ซึ่งหลังจากปรึกษากับคณะกรรมการสุขภาพที่เกี่ยวข้องและหัวหน้าตำรวจที่เหมาะสมแล้ว เห็นว่าจำเป็นหรือพึงประสงค์เพื่อแก้ไขหรือบรรเทาผลกระทบใดๆ ต่อวัตถุประสงค์เหล่านั้นที่เกี่ยวข้อง (โดยตรงหรือโดยอ้อม) ต่อการดำเนินธุรกิจของใบอนุญาตที่เกี่ยวข้อง - ผู้ถือครองในเขตอำนาจ

(4) ข้อบังคับตามอนุมาตรา (1) อาจโดยเฉพาะ—

(ก) ระบุค่าใช้จ่ายหรือจัดให้เป็นไปตามระเบียบ

(ข) ระบุค่าใช้จ่ายหรือกำหนดให้มีการกำหนดโดยอ้างอิงจากปัจจัยหรือพฤติกรรมดังกล่าวที่อาจกำหนดหรือกำหนดไว้ในระเบียบ

(c) จัดให้มีค่าใช้จ่ายประจำปีหรือค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นประจำปีอื่น ๆ

(ง) จัดให้มีการยกเว้นค่าธรรมเนียม

(จ) จัดให้มีส่วนลดสำหรับค่าใช้จ่ายตามการปฏิบัติตามของผู้ถือใบอนุญาตที่เกี่ยวข้องตามมาตรฐานการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบต่อสังคมที่ระบุไว้ในข้อบังคับ

(f) จัดให้มีการปลดหรือชำระค่าใช้จ่าย

(ช) จัดให้มีการเรียกเก็บและบังคับตามข้อกล่าวหา

(ซ) จัดให้มีการคิดดอกเบี้ยสำหรับค่าใช้จ่ายที่ค้างชำระ

(i) ให้การชำระค่าใช้จ่ายเป็นเงื่อนไขของใบอนุญาตที่ถือโดยผู้ถือใบอนุญาตที่เกี่ยวข้อง

(j) จัดทำข้อกำหนดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์เฉพาะที่อาจใช้รายได้จากค่าใช้จ่าย

(ฎ) จัดให้มีการบัญชีสำหรับรายได้จากค่าธรรมเนียมและรายจ่ายของรายได้

(ฎ) มอบหมายหน้าที่ในหน่วยงานท้องถิ่นและคณะกรรมการการออกใบอนุญาตที่เกี่ยวข้องกับการกำหนด การบริหาร การรวบรวมและการบังคับใช้ข้อกล่าวหา หรือในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องอื่นใดที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ

3.1.3 มาตรการกฎหมายจราจร (เมาและขับ)

สิ่งสำคัญคือต้องจำไว้ว่าการจำกัดการขับด้วยการดื่มในสกอตแลนด์นั้นแตกต่างจากในอังกฤษ ไอร์แลนด์เหนือ และเวลส์ และสกอตแลนด์เป็นประเทศที่มีนโยบายที่จะไม่อดกลั้นต่อความผิดฐานดื่มแล้วขับ

ขีดจำกัดของปริมาณการดื่มแล้วขับไม่ใช่จำนวนเงินที่บุคคลสามารถดื่มได้ในขณะขับรถ ไม่สามารถเปลี่ยนเป็นเครื่องดื่มหรือยูนิตได้ ขีดจำกัดอยู่ที่ปริมาณแอลกอฮอล์ในร่างกายของบุคคลขณะขับรถ สิ่งนี้แสดงให้เห็นในลมหายใจ เลือด และปัสสาวะของบุคคล เครื่องดื่มชนิดเดียวกันสามารถสร้างระดับแอลกอฮอล์ที่แตกต่างกันสำหรับแต่ละคน ขึ้นอยู่กับ:⁹²

- (1) น้ำหนัก อายุ เพศ และการเผาผลาญ (อัตราที่ร่างกายใช้พลังงาน)
- (2) ประเภทแอลกอฮอล์ที่ดื่ม
- (3) สิ่งที่ยากิน
- (4) ยาระดับความเครียด

แอลกอฮอล์ทำให้การขับเปลี่ยนแปลง แต่มันจะไม่ยุติธรรมที่จะมีขีด จำกัด เป็นศูนย์ มีเหตุผลมากกว่าหนึ่งประการที่ผู้ขับซึ่งอาจมีแอลกอฮอล์ในร่างกายนอกเหนือจากการดื่ม เหตุผลเหล่านี้อาจแตกต่างกันไปในแต่ละคน บุคคลอาจมีร่องรอยของแอลกอฮอล์ในร่างกายแม้ว่าจะไม่ได้ดื่มมาสักกระยะแล้วและมีแอลกอฮอล์เหลืออยู่ในร่างกายเพียงเล็กน้อย นอกจากนี้ บุคคลยังสามารถดื่มแอลกอฮอล์โดยไม่รู้ตัว อาหาร น้ำยาบ้วนปาก และยาบางชนิดอาจมีแอลกอฮอล์ หลายสิ่งหลายอย่างอาจส่งผลต่อความเร็วในการกำจัดแอลกอฮอล์ที่ร่างกายได้รับ ซึ่งรวมถึง น้ำหนัก อายุ และเพศของบุคคล⁹³

เงื่อนไขดังต่อไปนี้ ทำให้ตำรวจสามารถดำเนินการทางกฎหมายกับผู้ขับซึ่งเมาสุราซึ่งทำให้การขับชื่บกพร่อง ขีดจำกัดการดื่มปัจจุบันเป็นดังนี้⁹⁴

- (1) แอลกอฮอล์ 22 ไมโครกรัม (ไมโครกรัม) ในลมหายใจ 100 มล.
- (2) แอลกอฮอล์ 50 มิลลิกรัม (มก.) ในเลือด 100 มล.
- (3) 67 มิลลิกรัม (มก.) ในปัสสาวะ 100 มิลลิลิตร

ทุกคนแปรรูปแอลกอฮอล์ด้วยวิธีที่แตกต่างกัน ตัวอย่างเช่น คน 2 คนที่ดื่มเบียร์แก้วเดียวกันสามารถแสดงระดับแอลกอฮอล์ในร่างกายต่างกันได้

⁹² Scottish government (2021) Alcohol and Drugs. (Scotland : Scottish Government). Retrieved from <https://www.gov.scot/policies/alcohol-and-drugs/>

⁹³ Ibid.

⁹⁴ Scottish government (2021) Drink, Drive, Limit Policy. (Scotland : Scottish Government). Retrieved from <https://www.mygov.scot/drink-drive-limit-scotland>

แอลกอฮอล์อาจใช้เวลาจนถึง 24 ชั่วโมงหรือนานกว่านั้นกว่าจะออกจากร่างกาย บุคคลสามารถอยู่เหนือขีดจำกัดได้แม้ว่าคุณจะขับรถหลังจากดื่มมาทั้งวัน⁹⁵

การทดสอบลมหายใจแอลกอฮอล์⁹⁶

ตำรวจสามารถทำการทดสอบลมหายใจริมถนนเพื่อวัดค่าแอลกอฮอล์ได้หากเข้าเงื่อนไขดังต่อไปนี้

- (1) กระทบความผิดเกี่ยวกับการจราจร
- (2) ประสบอุบัติเหตุ
- (3) สันนิษฐานได้ว่าอาจมีความบกพร่องจากแอลกอฮอล์

หากบุคคลไม่ผ่านการทดสอบปริมาณหรือปฏิเสธที่จะรับ ตำรวจสามารถจับกุมบุคคลนั้นได้ เจ้าหน้าที่จะพาบุคคลนั้นไปที่สถานีเพื่อทำการทดสอบการหายใจอีก 2 ครั้งโดยใช้เครื่องตรวจวัดการหายใจขั้นสูง

ตำรวจจะเรียกเก็บเงินจากบุคคลนั้นได้หากสอบตกที่สถานีหรือปฏิเสธที่จะรับการทดสอบ

จะเกิดอะไรขึ้นถ้าถูกตัดสินว่าเมาแล้วขับ⁹⁷

เมาแล้วขับเป็นความผิดทางอาญาที่มีโทษร้ายแรง:

- (1) คำสั่งศาลการห้ามขับรถขั้นต่ำ 12 เดือน
- (2) อาจต้องโทษจำคุกนานถึง 6 เดือน หรือปรับไม่เกิน 5,000 ปอนด์ หรือทั้งจำทั้งปรับ
- (3) บันทึกประวัติการทำความผิดให้อยู่ในใบอนุญาตของคุณเป็นเวลา 11 ปี
- (4) ศาลอาจสั่งริบรถยนต์ที่ใช้ในวันเกิดเหตุ

3.1.4 มาตรการลดอันตรายที่เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ประเทศสกอตแลนด์ ได้ดำเนินนโยบายเกี่ยวกับการลดอันตรายของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ตามแผนปฏิบัติการเรื่องต่างๆต่อไปนี้⁹⁸

1 เราจะใส่เสียงของเด็กและคนหนุ่มสาวเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนามาตรการป้องกันบนแอลกอฮอล์ สิ่งนี้จะเกี่ยวข้องกับการให้กำลังใจและการแสวงหาทัศนะของเด็กและเยาวชน รัฐบาลสกอต กำลังดำเนินการอยู่เพื่อลดการบริโภค: ความสามารถในการจ่ายและการขาย (PYP) .

2 เราจะประเมินผลกระทบของหน่วยขั้นต่ำ ราคาในช่วงห้าปีแรกของการดำเนินงาน รัฐบาลสกอต กับ NHS Health สกอตแลนด์ 2018 ถึง 2023 (WPA)

3 เราจะตรวจสอบราคาต่อหน่วยขั้นต่ำดังต่อไปนี้ ระยะเวลาดำเนินการ 2 ปีเต็ม หลังจากวันที่ 1 พฤษภาคม 2563 รัฐบาลสกอตตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม 2020 (WPA)

⁹⁵ Ibid.

⁹⁶ <https://www.mygov.scot/drink-drive-limit-scotland>

⁹⁷ <https://www.mygov.scot/drink-drive-limit-scotland>

⁹⁸ Scottish Government (2018). Alcohol Framework 2018 : Preventing Harm. (Scotland : Scottish Government), p.04-07.

4 เราจะกำหนดขอบเขตการวิจัยทางออนไลน์และทางโทรศัพท์ การขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อให้เข้าใจถึงการเติบโตเหล่านี้มากขึ้น ตลาดและปัญหาใด ๆ ที่เกิดขึ้นตามมา รัฐบาลสกอต กับ NHS Health สกอตแลนด์ เริ่มต้นใน 2019 เพื่อลดการบริโภค: (WPA INS)

5 เราจะอัปเดตคำแนะนำทางกฎหมายเกี่ยวกับ Licensing (สกอตแลนด์) Act 2005 เพื่อให้ความชัดเจนสำหรับคณะกรรมการใบอนุญาตในการดำเนินการห้าวัตถุประสงค์ในการออกใบอนุญาต รวมทั้งด้านสาธารณสุข วัตถุประสงค์และค่าใช้จ่ายการจัดสรรเงิน เต็ม การปรึกษาหารือสาธารณะจะจัดขึ้นในปี 2019 (INS WPA)

6 เราจะดูแลระบบการออกใบอนุญาตให้อยู่ภายใต้บทบทวนเพื่อให้แน่ใจว่าสามารถส่งมอบให้กับสาธารณสุขการว่าจ้างการวิจัยตามความจำเป็น เมื่อครั้งใหม่ ค่าใช้จ่ายนโยบายการอนุญาตให้ใช้สิทธิ์ได้ฝังไว้ตั้งแต่ปี 2019 เราจะทบทวนการค้นพบของการศึกษา 2013 MESAS การประเมินผลของการดำเนินการและการปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติการออกใบอนุญาต (สกอตแลนด์) พ.ศ. 2548 เน้นการประเมินการปฏิบัติงาน ประสิทธิภาพของการออกใบอนุญาตด้านสาธารณสุขวัตถุประสงค์ในแง่ของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นตั้งแต่ to ใบอนุญาตแอลกอฮอล์ รัฐบาล, กับ NHS Health สกอตแลนด์และแอลกอฮอล์และยาห่างหุ้นส่วนต่อเนื่อง – และ จาก 2019 สำหรับการประเมินของสาธารณสุข (INS WPA)

7 เราจะยังคงสนับสนุน Alcohol Focus สกอตแลนด์เพื่อสร้างความตระหนักในระดับท้องถิ่นตั้งขึ้นที่ชุมชนท้องถิ่น สุขภาพและการดูแลสุขภาพ ห่างหุ้นส่วนและหุ้นส่วนแอลกอฮอล์และยาสามารถมีอิทธิพลต่อการออกใบอนุญาตได้อย่างมีประสิทธิภาพ ระบอบการปกครอง ชาวสกอต รัฐบาล, แอลกอฮอล์ไฟกัส ก๊อตแลนด์, สุขภาพและการดูแลสุขภาพ ห่างหุ้นส่วนและแอลกอฮอล์และยา (INS)

8 เราจะทำงานร่วมกับอุตสาหกรรมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในโครงการที่อาจส่งผลกระทบต่ออย่างมีความหมายต่อการลดอันตรายจากแอลกอฮอล์ แต่ไม่เกี่ยวกับนโยบายสุขภาพ การพัฒนา แคมเปญข้อความด้านสุขภาพ หรือว่าด้วยการจัดการศึกษาในโรงเรียนและอื่น ๆ การตั้งค่าโรงเรียน เพื่อให้เกิดทัศนคติเชิงบวก หรือทางเลือกเชิงบวก:

9 เราจะกดดันรัฐบาลสหราชอาณาจักรให้ปกป้องเด็กและเยาวชนจากการสัมผัสกับการตลาดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทางโทรทัศน์ก่อน 21.00 น. ลูมน้ำและในโรงภาพยนตร์ – มิฉะนั้นจะตกเป็นเหยื่อของอำนาจเพื่อให้รัฐสภาสกอตสามารถดำเนินการได้ รัฐบาลสกอตตั้งแต่ปี 2018 และอย่างต่อเนื่องพื้นฐาน (PYP)

10 เราจะให้คำปรึกษาและดำเนินการตามความเหมาะสมของมาตรการที่เป็นไปได้ต่างๆ รวมทั้งบังคับข้อจำกัดด้านการตลาดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตามคำแนะนำขององค์การอนามัยโลกเพื่อปกป้องเด็กและคนหนุ่มสาวจากการตลาดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสกอตแลนด์รัฐบาลสกอตแลนด์เริ่มต้นใน 2019 สร้างทัศนคติเชิงบวกทางเลือกเชิงบวก: การศึกษา การสร้างความตระหนัก และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม (PYP WPA)

11 เราจะแก้ไขและปรับปรุงโปรแกรมของการศึกษาการใช้สารเสพติดในโรงเรียนเพื่อให้แน่ใจว่าเป็นบุคคลนั้นภาพดี มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับแนวปฏิบัติที่ดีที่สุด ชาวสกอต รัฐบาลกับการศึกษา สกอตแลนด์ เริ่มต้นใน 2019 (PYP)

12 เราจะพัฒนาที่เน้นการศึกษา เน้นบุคคลเป็นศูนย์กลางแนวทางที่ส่งมาในไลน์ด้วยการปฏิบัติที่มีหลักฐานเป็นฐานเพื่อมุ่งไปให้ถึงเด็กและเยาวชนของเราทุกคนรวมถึงที่ไม่ได้อยู่ในการตั้งค่าดั้งเดิมเช่นเป็นกลุ่มเยาวชน การเรียนรู้ของชุมชน และการพัฒนา ดูแล และอำนวยความสะดวกเด็ก ไม่รวมเด็กและผู้สัมผัสด้วยบริการ ชาวสกอต รัฐบาลกับการศึกษา สกอตแลนด์เริ่มต้นใน 2019 (PYP)

13 เราจะพัฒนาแหล่งข้อมูลออนไลน์ในปัจจุบันของเราเพื่อตรวจสอบให้แน่ใจว่าพวกเขาให้ความถูกต้องตามหลักฐานข้อมูลและคำแนะนำที่เกี่ยวข้องและเป็นปัจจุบันเกี่ยวกับการใช้แอลกอฮอล์และยาเสพติด และวิธีการเข้าถึงช่วย.ชาวสกอตรัฐบาล,กับพันธมิตรเริ่มต้นใน 2019 (PYP)

14 เราจะเริ่มงานการตลาดระดับประเทศด้วยพันธมิตรส่งเสริมข้อความของสหราชอาณาจักรแนวทางการดื่มที่มีความเสี่ยงต่ำของ CMO ในปี 2561 และเราจะเปิดตัวแคมเปญนี้ทั่วประเทศใน2019. รัฐบาลสกอตด้วยช่วงของระดับชาติและระดับท้องถิ่นพันธมิตร รวมทั้งสุขภาพและสังคม หน่วยงานดูแลแอลกอฮอล์และยาเสพติด

15 เราจะกดดันผู้ผลิตแอลกอฮอล์ให้วางสุขภาพ ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ทางกายภาพและบรรจุภัณฑ์ ฉลาก – และจะเตรียมพิจารณาดำเนินการต่อไป แนวทางบังคับในสกอตแลนด์หากสหราชอาณาจักรกำหนดเวลาของรัฐบาล

3.1.5 มาตรการเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสหราชอาณาจักร⁹⁹

สหราชอาณาจักรมีพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลปี 2018 มีมาตรการที่ควบคุมวิธีที่องค์กร ธุรกิจ หรือ รัฐบาลใช้ข้อมูลส่วนบุคคลของบุคคลต่าง ๆ โดยพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลปี 2018 เป็นการดำเนินการตามกฎหมายระเบียบคุ้มครองข้อมูลทั่วไป (GDPR) ของสหราชอาณาจักร

หน่วยงานหรือผู้ที่รับผิดชอบต้องรับผิดชอบในการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลจะต้องปฏิบัติตามกฎที่เข้มงวดที่เรียกว่า 'หลักการปกป้องข้อมูล' พวกเขาจะต้องตรวจสอบดังนี้ คือ

1. ใช้อย่างเป็นธรรม ถูกกฎหมาย และโปร่งใส

กฎหมายดังกล่าวมีการปกป้องข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องการปกป้องอย่างถูกกฎหมายและสามารถใช้ข้อมูลอย่างปลอดภัย ไม่มีความกังวลในการใช้ข้อมูลที่กระทบถึงบุคคลต่าง ๆ

2. ใช้เพื่อวัตถุประสงค์ที่ระบุและชัดเจน

การใช้ข้อมูลต่าง ๆ ตามกฎหมายฉบับนี้ เป็นการใช้ข้อมูลที่ตรงกับวัตถุประสงค์ของการใช้ข้อมูลและมีควาชัดเจนเกี่ยวกับการนำไปใช้

3. ใช้ในลักษณะที่เพียงพอ ตรงประเด็น และจำกัดเฉพาะสิ่งที่จำเป็นเท่านั้น

⁹⁹ Government UK. Data protection. Retrieved August 14, 2023, from <https://www.gov.uk/data-protection>

กฎหมายยินยอมให้ใช้ข้อมูลในลักษณะที่เป็นประเด็นแห่งการใช้ข้อมูลเท่านั้น และต้องใช้ในกิจการที่จำเป็นของการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในประเด็นต่าง ๆ

4. ถูกต้องและทันสมัยอยู่เสมอตามความจำเป็น

การใช้ข้อมูลส่วนบุคคลต่าง ๆ ต้องมีความถูกต้องอยู่เสมอและระบบต้องไม่ล้าหลัง

5. เก็บไว้นานเกินความจำเป็น

กฎหมายมีมาตรการถึงการให้ข้อมูลส่วนบุคคลที่ปลอดภัย หากเก็บไว้นานเกินความจำเป็นอาจจะส่งผลให้ข้อมูลนั้นอาจจะถูกนำไปใช้อย่างไม่ปลอดภัยได้

6. จัดการในลักษณะที่รับประกันความปลอดภัยที่เหมาะสม รวมถึงการป้องกันการประมวลผล การเข้าถึง การสูญหาย การทำลาย หรือความเสียหายที่ผิดกฎหมายหรือไม่ได้รับอนุญาต

ต้องมีระบบการจัดการต่าง ๆ ที่รับประกันความปลอดภัยของข้อมูลที่ได้มาต่าง ๆ และป้องกันความเสียหายอื่น ๆ ด้วย

อีกทั้งกฎหมายมีการคุ้มครองทางกฎหมายที่เข้มงวดมากขึ้นสำหรับข้อมูลที่ละเอียดอ่อนมากขึ้น เช่น เชื้อชาติ ภูมิหลังทางชาติพันธุ์ ความคิดเห็นทางการเมือง ความเชื่อทางศาสนา สมาชิกสหภาพแรงงาน พันธุศาสตร์ ไบโอมेटริกซ์ (ที่ใช้เพื่อระบุตัวตน) ข้อมูลสุขภาพ ชีวิตทางเพศและการใช้ชีวิต และมีการป้องกันข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการพิพากษาทางโทษและความผิดทางอาญาแยกต่างหาก

สิทธิของบุคคลต่าง ๆ

ภายใต้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลปี 2018 คุณมีสิทธิ์ที่จะค้นหาข้อมูลที่รัฐบาลและองค์กรอื่น ๆ จัดเก็บเกี่ยวกับข้อมูล ซึ่งรวมถึงสิทธิในการต่าง ๆ คือ ได้รับแจ้งเกี่ยวกับวิธีการใช้ข้อมูล เข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคล มีการใช้หรือเพิ่มเติมข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง มีการลบข้อมูล หยุดหรือจำกัดการประมวลผลข้อมูล ความสามารถในการเชื่อมต่อข้อมูล (ช่วยให้รับและนำข้อมูลของบุคคลนั้นกลับมาใช้ใหม่สำหรับบริการต่าง ๆ) คัดค้านวิธีการประมวลผลข้อมูลของตนในบางสถานการณ์ อีกทั้ง คุณยังมีสิทธิ์เมื่อองค์กรใช้ข้อมูลส่วนบุคคลของคุณเพื่อกระบวนการตัดสินใจอัตโนมัติ (โดยไม่ต้องมีส่วนร่วมของมนุษย์) และการทำโปรไฟล์ เช่น เพื่อทำนายพฤติกรรมหรือความสนใจของบุคคลต่าง ๆ

3.2 สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี

ในหัวข้อนี้ผู้วิจัยจะกล่าวถึงกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมแอลกอฮอล์ของสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี ซึ่งเป็นประเทศที่บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

3.2.1 แนวคิดความเป็นมาเกี่ยวกับกฎหมายควบคุมแอลกอฮอล์

ประเทศเยอรมนี หรือชื่ออย่างเป็นทางการ คือ สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี (Federal Republic of Germany/ Bundes Republik Deutschland) เป็นประเทศที่มีการปกครองแบบสหพันธ์สาธารณรัฐ หรือรัฐรวม ซึ่งรวมขึ้นจากจำนวนรัฐทั้งหมด 16 รัฐ ที่ต่างก็มีประวัติศาสตร์ ความเป็นมา และวิถีการดำเนินชีวิต ในมุมที่เหมือน และแตกต่างกัน รวมเป็นประเทศเดียว มีกฎหมายพื้นฐาน (Basic Law/Grundgesetz) ซึ่งเทียบได้กับรัฐธรรมนูญ เป็นกฎหมายสูงสุดที่รับรองและคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนชาวเยอรมัน เยอรมนีมีรูปแบบการปกครองแบบประชาธิปไตยเชิงเสรีและรัฐสวัสดิการ มีประชากรราว 84.2 ล้านคน (สถานะวันที่ 9 มกราคม ค.ศ. 2022¹⁰⁰) มีกรุงเบอร์ลินเป็นเมืองหลวงของประเทศ และมีเมืองเศรษฐกิจสำคัญได้แก่ เมืองมิวนิก โคโลญจน์ แฟรงก์เฟิร์ต สตูทการ์ต และเมืองท่าสำคัญ ได้แก่ เมืองฮัมบวร์กและเบอร์เมน โดยมีประชากรและความเจริญที่กระจายไปทั่วประเทศ ไม่ได้กระจุกอยู่เพียงแค่เมืองหลัก แต่เนื่องจากเยอรมนีเพิ่งรวมประเทศในปี ค.ศ. 1990 (ปี พ.ศ. 2533) ที่ผ่านมาและผลกระทบจากสงครามโลกครั้งที่ 2 ทำให้ประชากรและบริษัทต่างๆ ในเบอร์ลินหนีออกมาตั้งรกรากทางฝั่งตะวันตกและทางใต้มาก ทางฝั่งเยอรมนีตะวันออกเดิมจึงมีความเจริญที่เหลื่อมล้ำกับฝั่งเยอรมนีตะวันตกเดิม ในส่วนของการปกครองใช้รูปแบบสหพันธ์สาธารณรัฐประชาธิปไตยแบบรัฐสภา อำนาจอธิปไตยเป็นของรัฐสภาซึ่งประกอบไปด้วย สภาผู้แทนราษฎร (Bundestag) ซึ่งสมาชิกมาจากการเลือกตั้งโดยตรง และสภาผู้แทนรัฐ (Bundesrat) ซึ่งเป็นสภาตัวแทนจาก 16 รัฐ โดยมีตำแหน่งประธานาธิบดี (Bundespräsident) เป็นตำแหน่งประมุขแห่งสหพันธ์รัฐเยอรมนี ซึ่งได้รับเลือกจากที่ประชุมสหพันธ์ (Bundesversammlung) ที่ประกอบไปด้วยสมาชิกของ Bundestag และตัวแทนของรัฐต่างๆ ในด้านจำนวนประชากร อำนาจบริหารเป็นของรัฐบาลกลาง (Bundesregierung) และรัฐบาลท้องถิ่นจากทั้ง 16 รัฐ มีนายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้าฝ่ายบริหาร อำนาจตุลาการเป็นของศาลยุติธรรม

ในทวีปยุโรป ประเทศเยอรมนีเป็นจุดเริ่มต้นของการผลิตเบียร์ยุคใหม่ ซึ่งกล่าวได้ว่าชาวเยอรมันเป็นประเทศแรกที่มีการผลิตคราฟต์เบียร์ขึ้นมา มีชื่อว่า บีเออร์ (Bior) หลังจากนั้นการผลิตคราฟต์เบียร์ก็ได้เข้ามามีบทบาทในคริสตจักร เพื่อที่ประกอบพิธีกรรมและให้กับผู้คนที่เข้ามาร่วมงานทางศาสนา จนในช่วงศตวรรษที่ 15 ได้ประสบปัญหาทำให้ขาดแคลนของข้าวบาร์เลย์ ก่อให้เกิดกฎเรื่องความบริสุทธิ์เพื่อรักษาคุณภาพของเบียร์ โดยใช้บังคับเฉพาะในแคว้นบาวาเรียและหลังจากนั้นเบียร์ก็เริ่มแพร่หลายอย่างรวดเร็วในทวีปยุโรปรวมถึงทั่วโลก¹⁰¹

¹⁰⁰ <https://www.worldometers.info/world-population/germany-population/> สืบค้นเมื่อ 9 มกราคม พ.ศ. 2565

¹⁰¹ กาญจนา ช่วยแทน ญัฐวรรณ หนูด้วง ต๋องตา ช่วยชวงค์ ภัทรพงศ์ วงศ์พรต ศุภวิษณุ หมอยา และ ธนากร โภมลาวาณิช. มาตรการทางกฎหมายในการส่งเสริมให้มีการแข่งขันทางการค้าในอุตสาหกรรมคราฟต์เบียร์ คณะนิติศาสตร์มหาวิทยาลัยทักษิณ. หน้า 3.

แอลกอฮอล์นอกจากจะเป็นวัฒนธรรมประเพณีของเยอรมันแล้ว ยังสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจอย่างมหาศาลให้แก่ประเทศเยอรมนี

การศึกษาถึงการควบคุมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี มีพื้นฐานสำคัญ คือ การทำความเข้าใจถึงมุมมองของประชากรในประเทศต่อการดื่มแอลกอฮอล์ เพราะมุมมองของแต่ละประเทศนั้น มาจากวิถีชีวิต วัฒนธรรมและประเพณีที่แตกต่างกัน จึงย่อมสะท้อนให้เห็นถึงมุมมองทางความคิดที่แตกต่างกัน การออกกฎหมายเพื่อควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้น จึงมีต้องมีความสอดคล้องกับบริบททางสังคมของประเทศนั้นๆ ด้วยเช่นกัน ในส่วนของเยอรมนีมีมุมมองของกฎหมายควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ไม่ได้มุ่งเน้น เรื่องการจำกัดเสรีภาพของประชาชนด้วยการห้าม แต่โดยการกำหนดหลักเกณฑ์ขึ้นเพื่อควบคุมให้เกิดแนวทางที่เหมาะสมในการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

3.2.2 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

การควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในเยอรมนีไม่ใช้การออกกฎหมายห้าม แต่เน้นการใช้กฎหมายควบคุมเพื่อให้ประชาชนบริโภคแอลกอฮอล์อย่างเหมาะสมซึ่งบทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้องการกับควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ปรากฏอยู่ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเยาวชน Jugendschutzgesetz (JuSchG) และกฎหมายว่าด้วยการจัดเลี้ยง Gaststättengesetz (GastG) โดยกำหนดช่วงอายุในการดื่ม ออกเป็น 4 ช่วงอายุ¹⁰²

(1) เด็กช่วงอายุต่ำกว่า 14 ปี

กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเยาวชน¹⁰³ วางหลักว่า บุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 14 ปี ไม่ได้รับอนุญาตให้บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ร้านอาหาร ร้านจำหน่ายสินค้า และร้านในที่สาธารณะ ห้ามไม่ให้จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือสินค้าสำหรับอุปโภคบริโภคที่มีส่วนผสม และไม่อนุญาตให้บริโภค

(2) เยาวชนอายุระหว่าง 14 – 15 ปี

กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเยาวชน¹⁰⁴ วางหลักว่า บุคคลที่มีอายุระหว่าง 14 – 15 ปี ที่มีผู้ปกครองอยู่ด้วยและให้อนุญาต ได้รับอนุญาตให้บริโภคเบียร์ ไวน์ แชมป์เปิน อย่างไรก็ตามไม่สามารถซื้อหาแอลกอฮอล์ได้เองในซูเปอร์มาร์เก็ต หากยังมีอายุต่ำกว่า 16 ปี

(3) เยาวชนอายุตั้งแต่ 16 ปี

¹⁰² <https://www.kenn-dein-limit.info/gesetzliche-regelungen.html> สืบค้นเมื่อ 20 พฤศจิกายน 2564

¹⁰³ Jugendschutzgesetz (JuSchG) § 9 Unter 14 Jahren ist Alkohol grundsätzlich tabu. In Gaststätten, Verkaufsstellen oder sonst in der Öffentlichkeit dürfen alkoholische Getränke und Lebensmittel weder abgegeben – also verkauft – noch der Verzehr gestattet werden.

¹⁰⁴ Jugendschutzgesetz (JuSchG) § 9 Wenn Eltern oder andere sorgeberechtigte Erwachsene dabei sind und das ausdrücklich erlauben, dürfen Jugendliche, die 14 oder 15 Jahre alt sind, Bier, Wein oder Sekt verzehren. An der Supermarktkasse gilt daher: Kein Alkohol unter 16.

กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเยาวชน¹⁰⁵ วางหลักว่า บุคคลที่มีอายุตั้งแต่ 16 ปี ได้รับอนุญาตให้ซื้อและบริโภคเบียร์ ไวน์ แชมเปญ ยกเว้น สุรา หรือ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มีส่วนผสมของสุรา ไม่อนุญาตให้ซื้อและบริโภคในร้านอาหาร ร้านขายของ และโดยทั่วไปในที่สาธารณะ ไม่ว่าจะเป็นผู้ปกครองอยู่ด้วยหรือไม่ แต่จะได้รับอนุญาตเมื่อมีอายุ 18 ปี การห้ามขายและบริโภคยังมีผลบังคับใช้กับเครื่องดื่มผสมทั้งหมดที่มีสุราเป็นส่วนประกอบ โดยไม่คำนึงถึงปริมาณแอลกอฮอล์ในเครื่องดื่มผสม¹⁰⁶

(4) เยาวชนอายุตั้งแต่ 18 ปี

ในประเทศเยอรมนี บุคคลที่มีอายุครบ 18 ปีบริบูรณ์ จะเป็นบุคคลที่บรรลุนิติภาวะ มีความรับรู้ตามกฎหมาย การบริโภคแอลกอฮอล์ และสุราได้รับอนุญาตจากรัฐ¹⁰⁷

3.2.3 มาตรการเกี่ยวกับการควบคุมการจำหน่ายในร้านค้าและสถานบริการ

ภายใต้กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้เยาว์ การจำหน่าย การจัดหาและการจัดหาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่ที่ได้รับอนุญาต ณ จุดขายหรือที่อื่น ๆ ในที่สาธารณะ ให้แก่บุคคลที่มีอายุเกิน 18 ปีให้กับบุคคลที่อายุต่ำกว่าที่กำหนดถือเป็นความผิดทางอาญา การละเมิดอาจส่งผลให้ต้องเสียค่าปรับถึง 50,000 ยูโร¹⁰⁸

“Bußgeldkatalog” (แค็ตตาล็อกค่าปรับ) ของแต่ละรัฐกำหนดค่าปรับสำหรับการละเมิดรัฐบัญญัติแต่ละครั้งและแตกต่างกันไปเล็กน้อยตามแต่ละรัฐ

3.2.4 มาตรการเกี่ยวกับการควบคุมการจำหน่ายในร้านค้าและสถานบริการ

ภายใต้กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้เยาว์ การจำหน่าย การจัดหาและการจัดหาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่ที่ได้รับอนุญาต ณ จุดขายหรือที่อื่น ๆ ในที่สาธารณะ ให้แก่บุคคลที่มีอายุเกิน 18 ปีให้กับบุคคลที่อายุต่ำกว่าที่กำหนดถือเป็นความผิดทางอาญา การละเมิดอาจส่งผลให้ต้องเสียค่าปรับถึง 50,000 ยูโร¹⁰⁹ ซึ่งมี “Bußgeldkatalog” (แค็ตตาล็อกค่าปรับ) ของแต่ละรัฐกำหนดค่าปรับสำหรับการละเมิดรัฐบัญญัติแต่ละครั้งและแตกต่างกันไปเล็กน้อยตามแต่ละรัฐ

¹⁰⁵ Jugendschutzgesetz (JuSchG) §9 Wenn Eltern oder andere sorgeberechtigte Erwachsene dabei sind und das ausdrücklich erlauben, dürfen **Jugendliche, die 14 oder 15 Jahre alt sind**, Bier, Wein oder Sekt verzehren. An der Supermarktkasse gilt daher: Kein Alkohol unter 16.

¹⁰⁶ **Personen ab 16 Jahren dürfen Bier, Wein oder Sekt kaufen und konsumieren. Ausnahme sind Spirituosen**, also hochprozentige alkoholische Getränke - diese dürfen in Gaststätten, Verkaufsstellen und generell in der Öffentlichkeit erst **ab 18 Jahren** gekauft und getrunken werden - auch dann, wenn die Eltern dabei sind. Das Abgabe- und Konsumverbot gilt auch für alle **Mischgetränke**, die Spirituosen enthalten - und zwar **unabhängig vom Alkoholgehalt** des gemischten Getränks.

¹⁰⁷ Mit dem vollendeten 18. Lebensjahr erreicht man in Deutschland die Volljährigkeit. Man gilt also juristisch gesehen als erwachsen. Der Konsum und Erwerb von alkoholischen Getränken, auch Spirituosen, ist damit gestattet.

¹⁰⁸ Jugendschutzgesetz (JuSchG) - § 28 Bußgeldvorschriften . Bundesamt für Justiz und Verbraucherschutz สืบค้นเมื่อ 10 มกราคม 2022 .

¹⁰⁹ Jugendschutzgesetz (JuSchG) - § 28 Bußgeldvorschriften . Bundesamt für Justiz und Verbraucherschutz สืบค้นเมื่อ 10 มกราคม 2022 .

3.2.5 มาตรการกฎหมายจราจร (เมาและขับ)

จากตัวเลขสถิติการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในเยอรมนีนั้น ไม่อาจปฏิเสธได้ว่า แม้แอลกอฮอล์จะสร้างมูลค่าในทางเศรษฐกิจมูลค่ามหาศาล แต่ในทางกลับกันการบริโภคแอลกอฮอล์ก็เป็นต้นเหตุแห่งอาชญากรรมในหลายๆ กรณี ปัญหาจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จึงเป็นปัญหาสำคัญระดับประเทศของเยอรมนีเช่นเดียวกับการบัญญัติกฎหมายและการรณรงค์ถึงการตระหนักรู้ถึงอันตรายของแอลกอฮอล์และความเสี่ยงที่ตามมาจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จึงเป็นภารกิจสำคัญ

เยอรมนีมีกฎหมายที่เข้มงวดเกี่ยวกับการใช้งานยานยนต์ภายใต้อิทธิพลของแอลกอฮอล์และสารออกฤทธิ์ทางจิตอื่นๆ มีกฎเกณฑ์และบทลงโทษที่แตกต่างกันหลายแบบซึ่งเชื่อมโยงกับระดับแอลกอฮอล์ในเลือดต่างๆ

- 0.00% สำหรับผู้ที่อายุต่ำกว่า 21 ปีหรือมีประสบการณ์น้อยกว่าสองปี นักขี่มอเตอร์ไซค์ คนขับรถบัส คนขับรถบรรทุก และคนขับที่ขนส่งผู้โดยสารในเชิงพาณิชย์
- 0.03% ร่วมกับอุบัติเหตุหรือความผิดทางจราจร
- มิฉะนั้น 0.05%
- 0.16% สำหรับนักปั่นจักรยาน โดยที่ไม่ร่วมกับการกระทำผิดหรืออุบัติเหตุทางจราจรอื่นๆ จาก 0.16% นักปั่นจักรยานต้องเผชิญกับบทลงโทษเช่นเดียวกับการขับรถที่ขีดจำกัดนั้น¹¹⁰

บทลงโทษเริ่มต้นที่การปรับ 500 ยูโรและการระงับใบอนุญาตขับขี่ 1 เดือน ค่าปรับที่สูงกว่า 0.11% คือค่าปรับ €500 และการเพิกถอนใบขับขี่เป็นเวลาอย่างน้อย 6 เดือน แต่โดยปกติประมาณหนึ่งปี (บทลงโทษถูกกำหนดโดยศาล) จาก 0.16% การออกใบอนุญาตใหม่จำเป็นต้องมีการประเมินทางจิตวิทยาการแพทย์ที่ประสบความสำเร็จ(MPU) ซึ่งมักเรียกกันว่า *Idiotentest* ("การทดสอบคนเง่า") สำหรับผู้ฝ่าฝืนที่มากกว่า 0.11% ภายในสิบปีของความผิดก่อนหน้านี้ที่สูงกว่า 0.05% จะมีค่าขั้นต่ำ €ปรับ1,000และเพิกถอนใบอนุญาตหนึ่งปี ผู้ขับขี่ต้องผ่าน MPU ได้สำเร็จและต้องพิสูจน์ต่อศาลว่าพวกเขามีสติในช่วงสิบสองเดือนที่ผ่านมา ก่อนที่พวกเขาจะได้รับใบอนุญาตคืน สำหรับความผิดซ้ำ ค่าปรับจะถูกคูณด้วยลำดับของความผิด (สองเท่า สามเท่า ฯลฯ) โดยไม่คำนึงถึงจำนวนเงินที่ผู้ขับขี่เกินขีดจำกัด บทลงโทษขั้นต่ำเหล่านี้มักจะเกินโดยศาลเยอรมัน จาก 0.11% ศาลมักจะกำหนดให้ผู้กระทำความผิด DUI ทำบริการชุมชนที่ไม่ได้รับค่าตอบแทน

ความเสี่ยงต่ออุบัติเหตุเพิ่มสูงมากขึ้น ตามปริมาณแอลกอฮอล์ที่เพิ่มขึ้นในร่างกายของผู้ขับขี่ มาตรการเกี่ยวกับกฎหมายจราจรตามกฎหมายเยอรมันที่สำคัญจึงถูกกำหนดขึ้น ดังนี้¹¹¹

¹¹⁰ Alkohol im Straßenverkehr Promille-Grenze für Radfahrer bleibt bei 1,6" . *Mitteldeutsche*

¹¹¹ <https://www.kenn-dein-limit.info/gesetzliche-regelungen.html> ; Retrieved January 14, 2023. From <https://alkohol.dvr.de/recht-und-gesetz/index.htm>

ประมวลกฎหมายอาญาเยอรมัน มาตรา 315 ซี วางหลักว่า ผู้ใดไม่สามารถขับขี่ยานพาหนะได้อย่างปลอดภัยอันเป็นผลจากสารมึนเมาหรือผลจากความบกพร่องทางร่างกายหรือจิตใจ อันเป็นเหตุให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือทรัพย์สินของผู้อื่นหรือทรัพย์สินอันมีค่าเสียหาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 5 ปี หรือโทษปรับ¹¹²

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 316 ใครก็ตามที่ขับขี่ยานพาหนะในการจราจร แม้ว่าเขาจะสามารถขับรถได้อย่างปลอดภัยในสภาพมึนเมาเนื่องจากการบริโภคสารมึนเมาจะต้องถูกลงโทษจำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือปรับหากการกระทำไม่เป็นไปตามที่ระบุไว้ใน § 315a หรือมาตรา 315c ตามวรรค 1 ผู้ใดกระทำการโดยประมาทเลินเล่อย่อมถูกลงโทษเช่นกัน¹¹³

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 323 เอ ผู้ใดมึนเมา โดยเจตนาหรือประมาทเลินเล่อด้วยเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือสารมึนเมาอื่น ๆ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 5 ปี หรือโทษปรับ หากด้วยความมึนเมาได้กระทำความผิดกฎหมายและไม่สามารถลงโทษได้ด้วยเหตุที่ไม่รู้ผิดชอบในการกระทำของตน หรือเพราะเหตุอันมิอาจละเว้นได้¹¹⁴ จากตัวเลขสถิติของศูนย์ศึกษาข้อมูลการเสพติดแห่งเยอรมัน พบว่าประเทศเยอรมนีเป็นประเทศที่ติดอันดับของสังคมเสพติดมากที่สุดประเทศหนึ่งในโลก และพบว่าสถิติที่น่าตระหนกถึงปัญหาเกี่ยวกับแอลกอฮอล์ที่ไม่ได้สร้างความสูญเสียให้เฉพาะผู้เสพ แต่ส่งผลกระทบต่อครอบครัวและสังคมในวงกว้าง¹¹⁵

1. การตายที่มีสาเหตุจากแอลกอฮอล์ จำนวน 74,000 คน ในทุกๆ ปี
2. การเข้ารับการรักษาด้วยเหตุพิษจากการดื่มแอลกอฮอล์ ต่อเด็กและเยาวชน อายุระหว่าง 10 ถึง 20 ปี จำนวน 21,700 คน
3. การก่อคดีอาญาที่กระทำโดยบุคคลที่ได้รับผลกระทบจากแอลกอฮอล์ จำนวน 231,300 คดี ซึ่งนับไปร้อยละ 11 ของคดีอาญา ในตลอดรอบปีในเยอรมนี
4. การก่อความรุนแรงโดยมีสาเหตุมาจากแอลกอฮอล์ จำนวน 40,007 คดี

¹¹² Strafgesetzbuch § 315 c

... wer infolge berauschender Mittel oder infolge geistiger oder körperlicher Mängel nicht in der Lage ist, das Fahrzeug sicher zu führen und dadurch Leib oder Leben eines anderen Menschen oder fremde Sachen von bedeutendem Wert gefährdet, wird mit Freiheitsstrafe bis zu fünf Jahren oder mit Geldstrafe bestraft.

¹¹³ Strafgesetzbuch § 316

Wer im Verkehr ... ein Fahrzeug führt, obwohl er infolge des Genusses ... berauschender Mittel nicht in der Lage ist, das Fahrzeug sicher zu führen, wird mit Freiheitsstrafe bis zu einem Jahr oder mit Geldstrafe bestraft, wenn die Tat nicht in § 315a oder § 315c mit Strafe bedroht ist. Nach Absatz 1 wird auch bestraft, wer die Tat fahrlässig begeht.

¹¹⁴ Strafgesetzbuch § 323a

Wer sich vorsätzlich oder fahrlässig durch alkoholische Getränke oder andere berauschende Mittel in einen Rausch versetzt, wird mit Freiheitsstrafe bis zu fünf Jahren oder mit Geldstrafe bestraft, wenn er in diesem Zustand eine rechtswidrige Tat begeht und ihretwegen nicht bestraft werden kann, weil er infolge des Rausches schuldunfähig war oder weil dies nicht auszuschließen ist.

¹¹⁵ <https://movendi.ngo/news/2019/04/18/study-germany-has-an-alcohol-problem/>

<https://www.dw.com/en/germans-still-to-drink-too-much-alcohol-study-finds/a-53068417>

5. คดีอุบัติเหตุทางจราจรซึ่งมีสาเหตุมาจากแอลกอฮอล์ จำนวน 13,403 คดี ซึ่งทำให้มีผู้ได้รับบาดเจ็บจำนวน 16,770 คน และเสียชีวิต 225 คน
6. มูลค่าความเสียหายจากแอลกอฮอล์ต่อสังคม ความเสียหายทั้งทางตรงและทางอ้อมที่เกิดจากแอลกอฮอล์มีจำนวนมูลค่า 4 หมื่นล้านยูโรต่อปี

จากตัวเลขสถิติข้างต้น สะท้อนให้เห็นว่า แอลกอฮอล์เป็นหนึ่งในสาเหตุสำคัญของปัญหาหลายๆ ด้าน ทั้งอาชญากรรม อุบัติเหตุ การบาดเจ็บและเสียชีวิต ตลอดจนมูลค่าความเสียหายทางเศรษฐกิจ ประเทศเยอรมนีไม่ได้ห้ามการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทั้งด้วยเหตุผลด้านวัฒนธรรมประเพณี และมุมมองของสิทธิและเสรีภาพ แต่มุ่งเน้นการผ่อนปรนตามช่วงอายุ จนเมื่อบุคคลบรรลุนิติภาวะ จึงให้มีสิทธิในการตัดสินใจบริโภคได้เอง เน้นบทบาทของผู้ปกครองในการอยู่ร่วมกับเด็กและเยาวชน เมื่อถึงช่วงอายุที่สามารถบริโภคแอลกอฮอล์ได้ เพื่อให้คำแนะนำคอยปกป้องดูแล หากเกิดผลข้างเคียงจากการบริโภคแอลกอฮอล์ สะท้อนให้เห็นว่าแนวทางของประเทศเยอรมนี เน้นการสร้างความรู้ถึงอันตรายของแอลกอฮอล์ การมีส่วนร่วมของครอบครัวในการดูแลเยาวชน การลงโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนในทุกมิติ ทั้งผู้จำหน่าย ผู้บริโภคและมีบทลงโทษที่กระทบต่อการใช้ชีวิตในกรณีการกระทำ ความผิดที่มีสาเหตุมาจากการดื่มแอลกอฮอล์ เช่น การพักใบอนุญาตขับขี่ในกรณีเมาแล้วขับ

3.2.6 มาตรการเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี

กฎหมาย Bundesdatenschutzgesetz ของสาธารณรัฐเยอรมนี (BDSG) เป็น กฎหมายคุ้มครองข้อมูลของรัฐบาลกลาง ซึ่งเมื่อรวมกับกฎหมายคุ้มครองข้อมูลของรัฐสหพันธรัฐ เยอรมัน และกฎระเบียบเฉพาะพื้นที่อื่นๆ จะควบคุมการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งได้รับการประมวลผลด้วยตนเองหรือจัดเก็บไว้ในระบบอิเล็กทรอนิกส์

ตามมาตรา 1 II BDSG กฎหมายใช้กับการรวบรวม การประมวลผล และการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลโดยใช้กับหน่วยงานสาธารณะของสหพันธ์ หน่วยงานสาธารณะของรัฐสหพันธรัฐและหน่วยงานที่ไม่ใช่สาธารณะ

BDSG ประกอบด้วยหลักการประการแรกเจ็ดประการของกฎหมายคุ้มครองข้อมูล ¹¹⁶

1. ข้อห้ามที่มีการสงวนสิทธิ์

ห้ามมิให้รวบรวม ประมวลผล และใช้ข้อมูลส่วนบุคคลโดยเด็ดขาด เว้นแต่จะได้รับอนุญาตตามกฎหมายหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องให้ความยินยอม

2. หลักการของความรวดเร็ว

ข้อมูลส่วนบุคคลจะต้องถูกรวบรวมโดยตรงจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง ข้อยกเว้นของหลักการนี้คือการอนุญาตทางกฎหมายหรือกรณีที่ถูกกฎหมายอนุญาต

3. ลำดับความสำคัญของกฎหมายพิเศษ:

BDSG มีผลแทนกฎหมายของรัฐบาลกลางอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลส่วนบุคคลและการเผยแพร่ (มาตรา 1 III BDSG)

¹¹⁶ Begriff und Geschichte des Datenschutzes 28 May 2014.

4. หลักการของความได้สัดส่วน:

การสร้างมาตรฐานเป็นการจำกัดสิทธิขั้นพื้นฐานของผู้ได้รับผลกระทบ ดังนั้นกฎหมายและขั้นตอนเหล่านี้จึงต้องมีความเหมาะสมและจำเป็น ผลประโยชน์ที่สมดุลจะต้องเกิดขึ้น

5. หลักการหลีกเลี่ยงข้อมูลและการใช้ข้อมูลให้น้อยที่สุด

ด้วยการใช้การลบข้อมูลระบุตัวตนหรือการลบข้อมูลปลอม ระบบประมวลผลข้อมูลทุกระบบควรบรรลุเป้าหมายที่จะไม่ใช้ข้อมูลที่สามารถระบุตัวบุคคลได้ (หรือน้อยที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้)

6. หลักการความโปร่งใส:

หากมีการรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล หน่วยงานที่รับผิดชอบจะต้องแจ้งให้บุคคลที่ได้รับผลกระทบทราบถึงตัวตนและวัตถุประสงค์ของการรวบรวม ประมวลผล หรือใช้งาน

7. หลักการจัดสรรข้อมูล

หากข้อมูลได้รับอนุญาตให้เก็บรวบรวมเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ การใช้ข้อมูลจะถูกจำกัดไว้ตามวัตถุประสงค์นี้ จำเป็นต้องได้รับความยินยอมหรือกฎหมายใหม่ หากข้อมูลจะถูกนำมาใช้เพื่อวัตถุประสงค์อื่น

3.3 สหรัฐอเมริกา

กฎหมายของสหรัฐอเมริกาคือเป็นกฎหมายในระบบคอมมอนลอว์แต่ก็มีกฎหมายที่กำหนดแบบกฎหมายเกณฑ์เหมือนระบบกฎหมายลายลักษณ์อักษรเช่นเดียวกัน การควบคุมแอลกอฮอล์ที่ต้องระบุตัวตนมีอยู่ในรัฐแคลิฟอร์เนีย

3.3.1 มาตรการเกี่ยวกับควบคุมการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

รัฐแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกามีมาตรการเกี่ยวกับการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ผ่านการระบุตัวตนที่จะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในการป้องกันการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ที่พนักงานขายหรือพนักงานต้อนรับประจำร้านนั้นต้องทราบนโยบายและกฎหมาย ซึ่งต้องใช้ความละเอียดรอบคอบ ตรวจสอบอายุพื้นฐานก่อนว่าผู้ใช้บริการอายุตั้งแต่ 21 ปีหรือไม่ ซึ่งจะต้องมีมาตรการตรวจสอบดังต่อไปนี้

1. ตรวจสอบบัตรประชาชนหรือบัตรอื่น ๆ ที่ต้องมีข้อมูลให้ครบดังต่อไปนี้ บัตรดังกล่าวจะต้องออกโดยหน่วยงานของรัฐของสหรัฐอเมริกา (รัฐบาลกลาง รัฐเขตหรือเมือง) ชื่อและนามสกุล วันเดือนปีเกิด รูปถ่าย ข้อมูลเกี่ยวกับส่วนสูง สีผมและสีตา สุดท้ายคือ วันเดือนปีที่บัตรนั้นหมดอายุวันใด

2. บัตรนั้นตรวจสอบแล้วจะต้องมีข้อมูลที่สามารถตรวจสอบเชิงลึกได้ว่า เป็นชาวรัฐแคลิฟอร์เนียจริงหรือไม่ มีใบขับขี่หรือไม่ มีบัตรที่แสดงตัวตนอื่นอีกหรือไม่ หรือเป็นผู้อาศัยนอกรัฐ ประวัติทางการทหาร (ไม่สำคัญ) จะตรวจสอบโดยใช้บาร์โค้ดในการตรวจสอบ

3. การตรวจสอบนั้น หากเป็นบุคคลที่ไม่สามารถยืนยันตัวตนได้หรือผู้อพยพ ต้องตรวจสอบถึงการเข้ามาในรัฐ วันเดือนปีเกิด ที่ทำงานหรือศึกษาที่สถานที่ใด พฤติกรรมการอยู่ในรัฐ การอยู่ชั่วคราว รับเงินช่วยเหลืออย่างไร

แหล่งข่าวที่ติดตามหรือมีผู้ติดตามหรือไม่ บัตรกดเงินสดหรือบัตรเครดิต ตรวจสอบว่า เอกสารดังกล่าวไม่ใช่เอกสารปลอม

โดยการตรวจสอบให้ดำเนินการตามหลักการ FLAG หรือ Feel (รู้สึกสัมผัส) / Look (มองดู) / Ask (สอบถาม) / Give back (ตรวจสอบกลับ) โดย

หลักการ Feel (รู้สึกสัมผัส) ให้รวบรวมข้อมูลผ่านการตรวจสอบบัตรที่สามารถระบุตัวตนได้หรือการใช้งานของบัตรดังกล่าว ตรวจสอบโดยสัมผัสบัตรนั้นว่าผิดปกติอะไรหรือไม่ เป็นไปตามลักษณะของบัตรที่ถูกต้องหรือไม่

หลักการ Look (มองดู) ให้สังเกตตัวตนคนนั้น ตรวจสอบเขาด้วยโปรแกรมตรวจสอบตัวตนในคอมพิวเตอร์เพื่อตรวจเช็คข้อมูล เช่น วันเดือนปีเกิด รูปภาพบนบัตร ส่วนสูงและน้ำหนัก ลักษณะของการเลเซอร์บนบัตร

หลักการ Ask (สอบถาม) สอบถามถึงบัตรประชาชนหรือใบขับขี่เพิ่มเติม ยืนยันข้อมูลตามบัตรว่าถูกต้องถามถึงวันเกิดปีเกิด ขอให้ลงลายมือชื่อหรือเซ็นชื่อให้เหมือนบัตร

หลักการ Give back (ตรวจสอบกลับ) เมื่อตรวจสอบแล้วให้รายงานบันทึกเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ตรวจสอบไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ดำเนินการตามนโยบายที่ดี ดังนี้ ตรวจสอบบัตรต่าง ๆ ตรวจสอบวันเดือนปีเกิด ถ้าต้องปฏิเสธการให้บริการควรทำอย่างเด็ดขาด ปิดป้ายเกี่ยวกับกฎหมายที่ควบคุม ตรวจสอบข้อมูลให้ถูกต้องและเรียกตำรวจเมื่อจำเป็น

ควรระมัดระวังในการตรวจสอบถ้าบุคคลที่ตรวจสอบนั้นมีแนวโน้มว่าจะเป็นผู้เยาว์เข้าใช้บริการ

หากมีการปลอมแปลงเอกสาร มีโทษทางอาญา อาจจะต้องถูกจำคุกของรัฐ

3.3.2 มาตรการเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสหรัฐอเมริกา¹¹⁷

สหรัฐอเมริกามีกฎหมายของรัฐบาลกลางและของรัฐหลายฉบับซึ่งครอบคลุมแง่มุมต่างๆ ของความเป็นส่วนตัวส่วนตัวของข้อมูล เช่น ข้อมูลสุขภาพ ข้อมูลทางการเงิน หรือข้อมูลที่รวบรวมจากเด็ก

ความเป็นส่วนตัวของข้อมูลในสหรัฐอเมริกาแตกต่างอย่างเห็นได้ชัดจากในสหภาพยุโรป ซึ่งมีกฎหมายความเป็นส่วนตัวของข้อมูลที่ครอบคลุม แม้ว่าบางรัฐได้ผ่านกฎหมายความเป็นส่วนตัวของข้อมูลที่ครอบคลุมของตนเองซึ่งมีการเปรียบเทียบกับระบบของสหภาพยุโรปแล้ว เนื่องจากข้อมูลที่รวบรวมโดยบริษัทหลายแห่งไม่ได้รับการควบคุมในรัฐส่วนใหญ่ บริษัทเหล่านี้จึงสามารถใช้ ขาย หรือแบ่งปันข้อมูลของบุคคลโดยไม่ต้องแจ้งให้ทราบ

¹¹⁷ Conor Murray. U.S. Data Privacy Protection Laws: A Comprehensive Guide. Retrieved August 21, 2023, from <https://www.forbes.com/sites/conormurray/2023/04/21/us-data-privacy-protection-laws-a-comprehensive-guide/?sh=108f8d295f92>

พระราชบัญญัติความเป็นส่วนตัวปี 1974

พระราชบัญญัติความเป็นส่วนตัวปี 1974 ควบคุมวิธีที่หน่วยงานรัฐบาลกลางสามารถรวบรวมและใช้ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลในระบบบันทึกได้ การกระทำดังกล่าวห้ามมิให้หน่วยงานเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่ได้รับความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากบุคคลดังกล่าว ภายใต้ข้อยกเว้น ที่จำกัด รวมถึงสำนักสำรวจสำมะโนเพื่อวัตถุประสงค์ทางสถิติ บุคคลขอสงวนสิทธิ์ในการขอบันทึกของตน ขอเปลี่ยนแปลงบันทึกของตนหากไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ และได้รับการปกป้องจากการบุกรุกความเป็นส่วนตัวของตนโดยไม่มีเหตุผล

พระราชบัญญัติการประกันสุขภาพและความรับผิดชอบ (HIPAA)

ประธานาธิบดีบิล คลินตันลงนามในกฎหมาย HIPAA เมื่อปี 1996 เพื่อสร้างมาตรฐานว่าผู้ให้บริการด้านการดูแลสุขภาพสามารถใช้ข้อมูลสุขภาพส่วนบุคคลของผู้ป่วยได้อย่างไร กฎระเบียบ HIPAA มีผลใช้กับ “นิติบุคคลที่ได้รับความคุ้มครอง” เท่านั้น ซึ่งรวมถึงผู้ให้บริการ (เช่น แพทย์ พยาบาล นักจิตวิทยา และทันตแพทย์) แผนประกันสุขภาพ (รวมถึงบริษัทประกันสุขภาพและแผนของรัฐบาล เช่น Medicare) และสำนักหักบัญชีด้านการดูแลสุขภาพซึ่งประมวลผลข้อมูลทางการแพทย์ ภายใต้หลักเกณฑ์ HIPAA หน่วยงานที่ได้รับความคุ้มครองจะต้องปฏิบัติตามสิทธิ์ของบุคคลในการดูข้อมูลสุขภาพของตนเอง แกะไขข้อมูลด้านสุขภาพของตน และหน่วยงานที่ได้รับการคุ้มครองไม่สามารถใช้หรือแบ่งปันข้อมูลด้านสุขภาพโดยไม่ได้รับความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากบุคคลนั้น HIPAA บางครั้งถูกเข้าใจผิดว่าเป็นกฎหมายความเป็นส่วนตัวด้านสุขภาพที่ครอบคลุมมากขึ้น ซึ่งครอบคลุมข้อมูลสุขภาพทั้งหมดของแต่ละบุคคล Vox รายงานแล้วแต่ข้อมูลด้านสุขภาพที่ไม่ได้แชร์กับหน่วยงานที่ได้รับการคุ้มครองจะไม่อยู่ภายใต้กฎระเบียบ HIPAA ซึ่งหมายความว่าข้อมูลด้านสุขภาพที่คุณแชร์กับแอปโภชนาการหรือบนโซเชียลมีเดียจะไม่ได้รับการคุ้มครอง สถาบันอื่นๆ ที่ไม่ถือว่าเป็นหน่วยงานที่ครอบคลุมซึ่งจัดการข้อมูลด้านสุขภาพ เช่น โรงเรียนและนายจ้าง จะไม่อยู่ภายใต้ข้อบังคับ HIPAA แต่อาจได้รับการควบคุมโดยกฎหมายอื่น

พระราชบัญญัติ GRAMM-LEACH-BLILEY

ลงนามโดยคลินตันในปี 1998 ครอบคลุมความเป็นส่วนตัวของข้อมูลสำหรับสถาบันการเงิน กฎหมายกำหนดให้สถาบันเหล่านี้ รวมถึง “บริษัทที่นำเสนอผลิตภัณฑ์หรือบริการทางการเงินแก่ผู้บริโภค เช่น สินเชื่อ คำแนะนำทางการเงินหรือการลงทุน หรือการประกันภัย” ตามที่คณะกรรมการการค้าแห่งสหพันธรัฐ ระบุเพื่อปกป้องข้อมูลที่ละเอียดอ่อนและอธิบายวิธีการใช้ข้อมูลลูกค้า กฎหมายกำหนดให้สถาบันเหล่านี้ต้องมีนโยบายในการปกป้องข้อมูลผู้บริโภคจากภัยคุกคามด้านความปลอดภัย และสถาบันต้องจัดให้มีประกาศความเป็นส่วนตัวแก่ผู้บริโภคเพื่ออธิบายว่าข้อมูลใดบ้างที่รวบรวมเกี่ยวกับผู้บริโภคและที่ใดที่แบ่งปัน และต้องแจ้งให้ผู้บริโภคทราบถึงข้อมูลดังกล่าว สิทธิ์ในการยกเลิกข้อมูลที่แบ่งปันกับบุคคลที่ไม่ใช่บริษัทในเครือ

พระราชบัญญัติคุ้มครองความเป็นส่วนตัวออนไลน์ของเด็ก

กฎหมายใช้บังคับในปี 1998 COPPA กำหนดข้อจำกัดเกี่ยวกับสิ่งที่บริษัทสามารถทำได้กับข้อมูลที่รวบรวมเกี่ยวกับเด็กอายุต่ำกว่า 13 ปี บริษัทและเว็บไซต์ที่อาจรวบรวมข้อมูลจากเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 13 ปีจะต้องโพสต์นโยบาย

บายส่วนตัวออนไลน์ที่ให้รายละเอียดแนวทางปฏิบัติด้านข้อมูลของตน และต้องได้รับความยินยอมจากผู้ปกครอง หรือผู้ปกครองก่อนที่จะรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลจากเด็ก ผู้ปกครองจะต้องมีโอกาสเข้าถึงข้อมูลของบุตรหลาน ตรวจสอบหรือลบข้อมูลดังกล่าว และป้องกันไม่ให้อื่นรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับบุตรหลานของตน บริษัท ยังคงรักษาความลับของข้อมูลที่รวบรวมจากเด็ก และต้องเก็บไว้นานเท่าที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ รวบรวมเท่านั้น เนื่องจากข้อกำหนดของ COPPA ในการรวบรวมข้อมูลสำหรับเด็ก บางบริษัท โดยเฉพาะ

พระราชบัญญัติความเป็นส่วนตัวส่วนตัวของผู้บริโภคแห่งแคลิฟอร์เนีย

กฎหมายผ่านการรับรองในปี 2018 และเป็นที่ยอมรับในสถานะ กฎหมายความเป็นส่วนตัวของข้อมูล ที่เข้มงวดที่สุดในประเทศ โดยบังคับใช้กับธุรกิจที่รวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับผู้บริโภคและสรุปสิทธิ์เฉพาะที่ ผู้บริโภคมี CCPA ช่วยให้ผู้บริโภคมีสิทธิ์ทราบว่า ข้อมูลส่วนบุคคลใดที่ธุรกิจรวบรวมและขายให้ใคร สิทธิ์ในการลบ ข้อมูลส่วนบุคคลที่รวบรวมโดยธุรกิจ สิทธิ์ในการยกเลิกการขายข้อมูลส่วนบุคคล และสิทธิ์ในการปฏิบัติโดยไม่เลือก ปฏิบัติ เพื่อใช้สิทธิความเป็นส่วนตัว CCPA ได้รับการอัปเดตด้วยพระราชบัญญัติที่สอง นั่นคือพระราชบัญญัติสิทธิ ความเป็นส่วนตัวแห่งรัฐแคลิฟอร์เนีย ซึ่งผ่านในปี 2020 และมีผลบังคับใช้ในปี 2023 สิ่งนี้เป็นการขยายสิทธิ์ของ ผู้บริโภคในการรวมสิทธิ์ในการแก้ไขข้อมูลที่ไม่ถูกต้องซึ่งธุรกิจรวบรวมเกี่ยวกับพวกเขา และสิทธิ์ในการจำกัดการ ใช้และการเปิดเผยข้อมูลที่ละเอียดอ่อน

กฎหมายความเป็นส่วนตัวของข้อมูลของรัฐอื่น ๆ

เวอร์จิเนียกลายเป็นรัฐที่สองรองจากแคลิฟอร์เนียที่บังคับใช้กฎหมายความเป็นส่วนตัวของข้อมูลระดับรัฐ อย่างครอบคลุมในปีนี้ และกฎหมายที่คล้ายกันในโคโลราโด คอนเนตทิคัต และยูทาห์

บทที่ 4

วิเคราะห์ความเหมาะสมในการนำข้อมูลส่วนบุคคลมาใช้เกี่ยวกับการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ในบทนี้ผู้วิจัยจะนำข้อมูลต่าง ๆ ที่ผู้วิจัยได้นำเสนอในบทที่ 1-3 มาวิเคราะห์ความเหมาะสมในการนำข้อมูลส่วนบุคคลมาใช้เกี่ยวกับการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่จะนำเสนอถึงปัญหา ความเหมาะสมถึงการนำการเก็บข้อมูลส่วนบุคคลมาใช้ในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาใช้ในประเทศไทย

4.1 วิเคราะห์ปัญหามาตรการควบคุมการบริโภคและจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ปัญหาในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในปัจจุบัน ยังคงเป็นปัญหาใหญ่สำหรับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในหลาย ๆ ด้านโดยเฉพาะการควบคุมการจำหน่ายแอลกอฮอล์ โดยมีมิติดังต่อไปนี้

มิติที่หนึ่ง การจำกัดการขายเกี่ยวกับสถานที่ ซึ่งกฎหมายมีการกำหนดห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่หรือบริเวณดังต่อไปนี้

- (1) วัดหรือสถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา
- (2) สถานบริการ สาธารณสุขของรัฐ สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลและร้านขายยา ตามกฎหมายว่าด้วยยา
- (3) สถานที่ราชการยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นร้านค้าหรือสโมสร
- (4) หอพักตามกฎหมายว่าด้วยหอพัก
- (5) สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ
- (6) สถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงหรือร้านค้าในบริเวณสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง
- (7) สวนสาธารณะของทางราชการที่จัดไว้เพื่อการพักผ่อนของประชาชนโดยทั่วไป
- และ (8) สถานที่อื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

จากมิตินี้ จากสถานการณ์ปัจจุบัน ถือว่า เป็นการควบคุมความเหมาะสมของการจำหน่ายเครื่องดื่มที่เกี่ยวกับแอลกอฮอล์ให้มีขอบเขตของการจำหน่าย ไม่ใช่สามารถจำหน่ายได้ทุกสถานที่ตามอำเภอใจของผู้ขาย หากทำการฝ่าฝืนก็จะมีโทษตามกฎหมาย แต่ก็ยังไม่สามารถดำเนินการควบคุมเรื่องการบริโภคได้ แม้จะมีกฎหมายว่า ห้ามบริโภคในบริเวณดังกล่าวเหล่านี้ด้วยก็ตาม แต่ทั้งนี้ ทั้งนั้นด้วยสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป กฎหมายก็ต้องดำเนินการเปลี่ยนไปด้วย มิใช่ เอาแต่สถานที่เป็นที่ตั้ง แต่บางครั้งเป็นงานรื่นเริงเฉลิมฉลองที่ไม่อาจจะหลีกเลี่ยงได้อย่างเด่นชัด เราคงต้องยอมรับความจริงก่อนว่า ปกติแล้วนั้น เช่น งานรื่นเริงในวัด ก็ย่อมมีความต้องการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานรื่นเริงดังกล่าวนั้น แต่ถ้าเปลี่ยนจากการห้ามเด็ดขาดในบางสถานที่เป็นการควบคุมโดยผ่านการเฝ้าระวังโดยการเก็บข้อมูลเพื่อส่งต่อข้อมูลไปยังหน่วยงานต่าง ๆ ที่สามารถเฝ้าระวังเหตุต่าง ๆ ก็จะแก้ไข

ปัญหาได้ตรงจุดมากขึ้นหรือไม่ ประเด็นดังกล่าวนี้ ถือเป็นปัญหาที่ทำลายหลากหลายด้านของหน่วยงานภาครัฐ แต่ ก็ต้องพัฒนาให้ไปถึงจุดที่นำข้อมูลมาใช้ประโยชน์ในการด้านการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์มากขึ้นในอนาคต มิฉะนั้น สังคมไทยก็จะเป็นสังคมที่เป็นการห้ามแต่เพียงอย่างเดียว

จากการขอความเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิเห็นไปในทางเดียวกันว่า การใช้ข้อมูลนั้นมีประโยชน์ ซึ่งแน่นอนจะ นำมาช่วยการควบคุมเกี่ยวกับเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ได้มากขึ้นอย่างแน่นอน ไม่ว่าจะเป็นการนำมาวิเคราะห์เพื่อ ป้องกันหรือป้องปรามปัญหาเกี่ยวกับความผิดทางอาญาที่จะเป็นผลตามมาของการตี้มเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ซึ่ง แน่แน่นอนว่า เครื่องตี้มแอลกอฮอล์นั้นมีกฎหมายเกี่ยวกับการห้ามขับรถหากบริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์เกินอัตรา ตามกฎหมายกำหนด หรือ ตัวอย่างจากวัด รอบวัดนั้นมีชุมชนชาวบ้านที่ต้องมีการบริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์อยู่ เป็นประจำอย่างแน่นอน หากทำให้เป็นธรรมชาติกลมกลืนกับวิถีชีวิตได้ก็คงจะเป็นทิศทางที่ดีขึ้นอย่างแน่นอน

มิติที่สอง การจำกัดการขายเกี่ยวกับวันเวลา โดยมีการห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในวัน หรือ เวลาที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ ทั้งนี้ พบว่าได้มีการประกาศ สำนักนายกรัฐมนตรี (ฉบับที่ 3) เรื่อง กำหนดวันห้ามขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ว่าห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในวันมาฆบูชา วันวิสาขบูชา วันอาสาฬหบูชาและวันเข้าพรรษา ยกเว้นการขายเฉพาะร้านค้าปลอดอากรภายในอาคารท่าอากาศยานนานาชาติ

ปัญหาของมิติที่สองนี้ เป็นปัญหาใหญ่และปัญหาสำคัญมากอย่างยาวนาน เนื่องจากเป็นการจัดการ เกี่ยวกับเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ที่กระทบกระทั่งกับเสรีภาพของการบริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ทำให้การป้องกัน ปัญหาเกี่ยวกับการป้องกันปัญหาที่มาจากเครื่องตี้มแอลกอฮอล์นั้นมีความบิดเบือนได้ค่อนข้างง่าย

เนื่องจากปัจจุบันนั้น การจำกัดวันและเวลาในการจำหน่ายนั้น เป็นการป้องกันปัญหาที่ปลายเหตุอย่างยิ่ง ซึ่งจากความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเห็นไปในแนวทางเดียวกันว่า เป็นการป้องกันปัญหาที่คิดแก้ไขว่า จำกัดวัน และเวลาแล้วจะทำให้การจำหน่ายนั้นมียอดลดลง แต่เห็นได้ว่า เป็นการทำให้ซื้อเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ได้ยุ่งยากขึ้น เท่านั้น แต่ไม่สามารถหยุดพฤติกรรมกรรมการบริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ได้อย่างเห็นได้ชัด อีกทั้งยังอาจจะทำให้การ ซื้อขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์นั้นมีปริมาณมากขึ้นด้วยซ้ำ แต่เราจะไม่สามารถประเมินจากความเป็นจริงได้ว่า การ บริโภคที่แท้จริงนั้น หรือ สถิติต่าง ๆ ที่จะหาความสัมพันธ์ของปัญหาด้านต่าง ๆ นั้น จะนำมาวิเคราะห์อย่างไร ยกตัวอย่างเช่น จำกัดการซื้อเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในวันสำคัญทางศาสนาหรือนอกเวลาตามที่กฎหมายกำหนด หากเป็นผู้ที่บริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์เป็นประจำ จะดำเนินการอย่างไร ทางปฏิบัติก็จะเกิดการซื้อตุนไว้ก่อน เนื่องจากไม่สามารถคำนวณได้ว่า จะตี้มหรือบริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในวันดังกล่าวในปริมาณเท่าใด จึงเกิด คำถามว่า แบบนี้เป็นการควบคุมการบริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ที่มีประสิทธิภาพหรือไม่อย่างไร

แต่ถ้าเราเก็บข้อมูลหรือร้านค้าช่วยกันนำส่งข้อมูลการบริโภคนั้น จะทำให้เราได้ข้อมูลที่ถูกต้อง สามารถ นำไปวิเคราะห์ต่อได้ว่า จะดำเนินการกับพฤติกรรมกรรมการบริโภคที่เกิดขึ้นในปัจจุบันอย่างไร เช่น หากเราปล่อยให้ สามารถขายได้ 24 ชั่วโมง ทุกวัน เราจะสามารถรู้ได้ว่า ความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในสังคมไทยนั้นเป็นอย่างไร ควรจะ

ได้รับการแก้ไขปัญหอย่างไรต่อไป เช่น การนำมาตรการทางสุขภาพมาใช้ดูแลมากขึ้นตรงกลุ่มเป้าหมายมากขึ้น ป้องกันการเมาแล้วขับได้มากขึ้น เป็นต้น น่าจะเป็นหนทางเลือกที่ดีกว่าในการลดพฤติกรรมการบริโภคหรือป้องกันปัญหาด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของไทยที่มีอยู่ในปัจจุบัน

มิติที่สาม การจำกัดการขายเกี่ยวกับบุคคล โดยการห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่บุคคล ซึ่งมีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์กับบุคคลที่มีอาการเมามาจนครองสติไม่ได้

ปัจจุบันต้องกล่าวถึงปัญหานี้ว่า เป็นปัญหาที่หากนำมาตรการในปัจจุบันมาแก้ไขปัญหาดังกล่าวนี้ อาจจะไม่แก้ไขปัญหาก็ได้ยากมาก เนื่องจากสังคมไทยในปัจจุบัน ไม่ได้ใส่เรื่องดังกล่าวนี้ ไม่ได้มีมาตรการที่เข้มแข็งสำหรับจัดการกับผู้ฝ่าฝืนการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้กับผู้เยาว์หรือผู้ที่มีอายุน้อยกว่า 20 ปีบริบูรณ์หรือบุคคลที่มีอาการเมามาจนครองสติไม่ได้ ปัจจุบันด้วยการสื่อสารในโลกออนไลน์เยาวชนสามารถเข้าถึงข้อมูลช่องทางการซื้อขายได้โดยง่าย พฤติกรรมของเยาวชนในปัจจุบันมีความอยากรู้อยากเห็นอยากลองมากกว่าปกติ เรียกได้ว่า อาจจะมีความคิดที่โตเกินวัย เยาวชนเหล่านี้สามารถหาทางซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ ไม่ว่าจะทางใดก็ตาม หากไม่มีวิธีการจัดการตั้งแต่ต้นทางการขายหรือการจัดการจำหน่ายที่สามารถตรวจสอบข้อมูลได้เป็นเรื่องที่ยากจะจัดการปัญหาเหล่านี้ให้น้อยลงได้

ซึ่งผู้วิจัยเทียบเคียงได้จากการศึกษามาตรการของต่างประเทศ อย่าง สหราชอาณาจักร (ประเทศสก๊อตแลนด์) สหพันธรัฐเยอรมนี และสหรัฐอเมริกา ซึ่งมีการมาตรการคุมครองผู้เยาว์ที่ตีมาก ๆ มีบทลงโทษที่ชัดเจนและมีการออกมาตรการในการตรวจสอบบัตรประชาชนหรือมาตรการในการขอคู่มือหลักฐานเพื่อการตรวจสอบอายุของการขายให้กับบุคคลใดบุคคลหนึ่งอย่างชัดเจน

จากสถานการณ์ในปัจจุบันนี้ ผู้ชายทราบว่า ต้องปฏิบัติตามมาตรการดังกล่าวนี้ หากจะต้องมีการดำเนินการขอตรวจสอบอายุของผู้บริโภคนั้น ผู้ชายไม่สามารถมีเครื่องมือหรือมาตรการใดสนับสนุนให้กระทำเช่นนั้น เหมือนรัฐจะผลักรถและควมลำบากใจให้กับผู้ชายในปัจจุบันเสียมากกว่า หากจะขอตรวจสอบอายุของผู้ซื้อ ผู้ซื้อจะสังเกตเห็นว่า ร้านดังกล่าวมีวิธีการขายที่ยุ่งยากมากเกินไป ทำให้ร้านต้องเสียหายจากมาตรการดังกล่าวนี้ ทำให้เสียฐานลูกค้าไป ปัจจุบันจึงต้องหลบตาข้างหนึ่งจำหน่ายกันไป แม้อายุจะเกินหรือไม่เกินก็ตาม

ผู้วิจัยจึงสังเกตเห็นว่า ควรมีเครื่องมือและมาตรการสนับสนุนให้ผู้ชายไม่เกิดความลำบากใจในปัจจุบัน และไม่เสียฐานลูกค้า มีความเป็นธรรมชาติในการขายปกติไม่ผิดแปลกไปจากขั้นตอนการขาย และสามารถบังคับทางกฎหมายได้ด้วย คือ การเก็บข้อมูลผ่านเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์หรือแอปพลิเคชันที่มีการยืนยันตัวอยู่แล้ว จึงไม่ใช่วิธีการที่ผิดแปลกอันใดกับสภาพสังคมไทยในปัจจุบัน

มิติที่สี่ การจำกัดการขายเกี่ยวกับวิธีการขาย โดยมีการห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยวิธีการหรือในลักษณะดังต่อไปนี้

- (1) ใช้เครื่องขายอัตโนมัติ
- (2) การเร่ขาย

(3) การลดราคาเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการขาย

(4) ให้หรือเสนอให้สิทธิในการเข้าชมการแข่งขัน การแสดง การให้บริการการชิงโชคการชิงรางวัล หรือสิทธิประโยชน์อื่นใดเป็นการตอบแทนแก่ผู้ซื้อเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ หรือแก่ผู้นำหีบห่อหรือสลากหรือสิ่งอื่นใดเกี่ยวกับเครื่องตี้มแอลกอฮอล์มาแลกเปลี่ยน หรือแลกซื้อ

(5) โดยแจก แถม ให้ หรือแลกเปลี่ยนกับเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ หรือกับสินค้าอื่น หรือ การให้บริการอย่างอื่นแล้วแต่กรณี หรือแจกจ่ายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในลักษณะเป็นตัวอย่างของ เครื่องตี้มแอลกอฮอล์ หรือเป็นการจูงใจสาธารณชนให้บริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ รวมถึงการ กำหนดเงื่อนไขการขายในลักษณะที่เป็นการบังคับซื้อเครื่องตี้มแอลกอฮอล์โดยทางตรงหรือทางอ้อม

(6) โดยวิธีหรือลักษณะอื่นใดตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

ปัญหาของมิตินี้ เป็นปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นค่อนข้างน้อย แต่มีใช้ว่าจะไม่มีปัญหาเลย แต่ผู้วิจัยนั้นกลับมองเห็นโอกาสในปัญหา หากสามารถนำเครื่องตี้มแอลกอฮอล์มาขายสำหรับผู้จำหน่ายสินค้าอัตโนมัติได้ เนื่องจากปัจจุบันนั้น การจำหน่ายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในปัจจุบันนั้นสามารถใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์สำหรับการจ่ายเงินเพื่อเก็บข้อมูลในทางอ้อมได้ ทำให้ง่ายต่อการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ทางอ้อมโดยที่ไม่สูญเสียความเป็นธรรมชาติของการขายแอลกอฮอล์ทำให้รัฐสามารถเก็บข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากการวิเคราะห์มิติที่ผ่านมากฎหมายมุ่งเน้นไปที่การจำหน่ายหรือการขายที่จำกัดในสถานที่ต้องห้าม วันและเวลา อายุของผู้บริโภคและวิธีการจำหน่ายหรือขาย แต่ไม่มีการควบคุมการจำหน่ายโดยการใช้การระบุการตรวจสอบตัวตนเพื่อได้ข้อมูลส่วนบุคคลมาวิเคราะห์ประโยชน์ต่าง ๆ ในหลายมิติมากขึ้นทางสาธารณสุข

ซึ่งปัญหาของการควบคุมการจำหน่ายหรือการขายแบบเดิมตามกฎหมายนั้น อาจจะช่วยเรื่องความยากลำบากในการจำหน่ายให้บุคคลเข้าถึงแอลกอฮอล์ได้ยากขึ้น ลดปริมาณของการตี้มแอลกอฮอล์ ลดการส่งเสริมการขายวิธีการต่าง ๆ ในการบริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ หรือมากที่สุดคือ การป้องปรามไม่ให้เยาวชนเข้าถึงแอลกอฮอล์ได้ง่าย ๆ แต่สุดท้ายเป็นการป้องกันมิติเดียวเป็นการสื่อสารทางเดียวระหว่างรัฐกับประชาชนที่เป็นทั้งผู้จำหน่ายหรือผู้ขายและผู้บริโภค

การป้องกันมิติเดียวในความหมายของผู้วิจัยนั้น คือ การป้องกันที่รัฐต้องการกระทำต่อผู้อยู่ใต้บังคับใช้กฎหมายได้ประโยชน์ในด้านเดียว มีแต่มุมมองของกฎหมายด้านการห้ามอย่างเด็ดขาด ไม่ได้ประโยชน์ใด ๆ นอกจากยับยั้งพฤติกรรม ณ ขณะนั้น ไม่สามารถเข้าถึงจิตใจความตื่นรู้ของประชาชนและไม่มีประโยชน์ในด้านอื่นเลย หากจะต้องการวิเคราะห์ถึงความเหมาะสมของสภาพปัญหาในปัจจุบัน

ยกตัวอย่าง เช่น มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการห้ามจำหน่ายหรือขายให้บุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี เป็นการที่ผู้ขายจะต้องขอตรวจสอบบัตรประชาชนหรือเอกสารที่ทางราชการออกให้ เพื่อตรวจสอบว่า บุคคลที่มาซื้อผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับเครื่องตี้มแอลกอฮอล์นั้น ไม่มีความเป็นผู้เยาว์แล้ว เพื่อป้องปรามมิให้ผู้เยาว์ที่กฎหมายรับรองและคุ้มครองสิทธิของความเป็นผู้เยาว์นั้นเข้าถึงการบริโภคแอลกอฮอล์ได้โดยง่าย ซึ่งขาดสภาพบังคับทาง

กฎหมายของผู้จำหน่าย ซึ่งมุ่งเน้นไปที่การห้ามหรือควบคุมการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เท่านั้น จึงหลีกเลี่ยงได้โดยง่าย อีกทั้งไม่ได้ให้ประโยชน์เกี่ยวกับการเก็บข้อมูลของผู้บริโภคเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ ได้

ปัจจุบันข้อมูลถือว่า เป็นสิ่งสำคัญมากทั้งหน่วยงานภาครัฐและหน่วยงานภาคเอกชนถือว่า เป็นสิ่งที่มีค่ามาก ๆ แม้ไม่สามารถจับต้องเป็นสิ่งของได้ แต่นำไปใช้ประโยชน์ได้หลายด้าน

จะดีกว่าหรือไม่ หากผู้วิจัยนำเสนอเบื้องต้นในหัวข้อนี้ว่า หากเป็นการป้องกันหลายมิติ หรือ สองมิติขึ้นไป เช่น มีกฎหมายห้ามจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้กับบุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์ แต่มีวิธีการที่บังคับจำหน่ายผ่านวิธีการสแกน QR CODE ธนาकारหรือพร้อมเพย์ที่มีในปัจจุบันอย่างแพร่หลาย ซึ่งก่อนจะใช้งานการชำระเงินระบบนี้ได้ ระบบจะทราบอยู่แล้วว่า ผู้ชำระเงินผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์นั้น เกิดวันเดือนปีอะไรตามบัตรประชาชนที่ใช้ชำระเงิน

คณะผู้วิจัยเห็นว่า ปัญหาของการป้องกันมิติเดียวจากเดิมที่มีอยู่ในการบังคับใช้ของกฎหมาย ไม่สามารถป้องกันมิติทางสาธารณสุขได้กว้างมากขึ้น เป็นการสื่อสารทางเดียวระหว่างรัฐกับประชาชนที่เป็นทั้งผู้จำหน่ายหรือผู้ขายและผู้บริโภค ทำให้ประชาชนนั้นเกิดความอึดอัด มาตรการบางอย่างไม่มีความสมเหตุสมผลในการบังคับใช้ ดังนั้นจึงต้องมีการสื่อสารการบังคับใช้สองมิติจึงจะมีประสิทธิภาพ

ซึ่งการควบคุมนั้น มีการควบคุมลักษณะเช่นเดียวกันกับกฎหมายของต่างประเทศต่าง ๆ ที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาโดยมีวัตถุประสงค์ในการควบคุมการบริโภคหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อย่างประเทศสก็อตแลนด์ซึ่งมีแนวความคิดว่า ทุกคนมีสิทธิที่จะมีชีวิตที่ปราศจากอันตรายจากแอลกอฮอล์และยาเสพติด และผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือหรือได้รับการสนับสนุนอย่างเต็มที่ในการฟื้นฟูตนเอง แต่การจะตรวจสอบการซื้อนั้น ไม่มีข้อมูลดังกล่าวอย่างแน่ชัด แต่ทำให้เห็นว่า รัฐจะต้องดูแลประชาชนให้ปราศจากอันตรายต่าง ๆ จากแอลกอฮอล์

ส่วนสหพันธสาธารณรัฐเยอรมนีนั้นจะเน้นการคุ้มครองกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับแอลกอฮอล์กับผู้เยาว์ซึ่งมีช่วงอายุการเข้าถึงสินค้าประเภทเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งเด็กช่วงอายุต่ำกว่า 14 ปี จะมีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเยาวชน วางหลักว่า บุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 14 ปี ไม่ได้รับอนุญาตให้บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ร้านอาหาร ร้านจำหน่ายสินค้า และร้านในที่สาธารณะ ห้ามไม่ให้จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือสินค้าสำหรับอุปโภคบริโภคที่มีส่วนผสม และไม่อนุญาตให้บริโภค

ส่วนเยาวชนอายุระหว่าง 14 – 15 ปี ที่มีผู้ปกครองอยู่ด้วยและให้อนุญาต ได้รับอนุญาตให้บริโภคเบียร์ไวน์ แชมป์เปิน อย่างไรก็ตามไม่สามารถซื้อหาแอลกอฮอล์ได้เองในซูเปอร์มาร์เก็ต หากยังมีอายุต่ำกว่า 16 ปี

เยาวชนอายุตั้งแต่ 16 ปี ได้รับอนุญาตให้ซื้อและบริโภคเบียร์ ไวน์ แชมป์เปิน ยกเว้น สุรา หรือ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มีส่วนผสมของสุรา ไม่อนุญาตให้ซื้อและบริโภคในร้านอาหาร ร้านขายของ และโดยทั่วไปในที่สาธารณะ ไม่ว่าจะเป็นผู้ปกครองอยู่ด้วยหรือไม่ แต่จะได้รับอนุญาตเมื่อมีอายุ 18 ปี การห้ามขายและบริโภคยังมีผลบังคับใช้กับเครื่องดื่มผสมทั้งหมดที่มีสุราเป็นส่วนประกอบ โดยไม่คำนึงถึงปริมาณแอลกอฮอล์ในเครื่องดื่มผสม

เยาวชนอายุตั้งแต่ 18 ปี จะเป็นบุคคลที่บรรลุนิติภาวะ มีความรู้ตามกฎหมาย การบริโภคแอลกอฮอล์ และสุราได้รับอนุญาตจากรัฐ

ในสหรัฐอเมริกามีการตรวจสอบอายุพื้นฐานว่า เกินกว่า 21 ปีหรือไม่ และมีมาตรการในการตรวจสอบซึ่งจะนำไปวิเคราะห์ในหัวข้อต่อไปเกี่ยวกับการตรวจสอบข้อมูลของผู้บริโภค

จากการสอบถามความเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิได้ความเห็นที่ ข้อมูลต่าง ๆ สามารถช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ หากมีข้อมูลที่สามารถใช้ประโยชน์ได้ เจ้าหน้าที่ตำรวจนั้นยินดีอย่างยิ่งที่จะนำข้อมูลต่าง ๆ เหล่านี้ไปใช้ในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่ที่มีการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จากข้อมูลต่าง ๆ ได้ มิใช่ต้องการเก็บข้อมูลเพื่อใช้ประโยชน์ด้านการตลาดหรือการค้าขายอย่างเดียว

อีกทั้งยังมีความเห็นอีกว่า หากได้ข้อมูลจากการเก็บข้อมูลส่วนบุคคลจากการซื้อแอลกอฮอล์แล้ว จะทำให้หน่วยงานทางสาธารณสุขได้ข้อมูลการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพื่อการป้องกันและสามารถลดอันตรายจากการบริโภคเพื่อการออกมาตรการทางสาธารณสุขและยังสามารถเจาะจงเข้าถึงข้อมูลทางสุขภาพถึงความเป็นได้ของบุคคลที่มีความถี่ในการซื้อจำนวนมาก จะทำให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการป้องกันลดอันตรายจากการเข้าถึงการบริโภครายบุคคล เข้าแนะนำการรักษาสุขภาพของประชาชนเป็นสิ่งที่ทำให้ลดภาระงาน ลดค่าใช้จ่ายของประเทศในอนาคตได้อีกมากมาย หากประชาชนมีสุขภาพดี หรือรู้เท่าทันการบริโภคแอลกอฮอล์ ส่งเสริมความรู้สู่ประชาชนได้มากขึ้น เกิดการสื่อสารกับประชาชนมากขึ้น เกิดการควบคุมตามเจตนารมณ์ของกฎหมายที่พัฒนาขึ้นตามกระแสโลกในอนาคต

กล่าวโดยสรุป ปัญหามาตรการการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในปัจจุบันนั้น มีการสื่อสารทางเดียว เกิดการป้องปรามทางเดียว เหมือนกับการออกคำสั่งห้าม ทำให้อาจจะขาดประสิทธิภาพไปบางอย่างผู้วิจัยจึงนำเสนอความคิดใหม่ ให้เก็บข้อมูลส่วนบุคคลผ่านการตรวจสอบตัวตนของผู้บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งในปัจจุบันสามารถทำได้ด้วยเทคโนโลยีผ่านการตรากฎหมายหรือมาตรการทางกฎหมาย

4.2 วิเคราะห์กฎหมายเกี่ยวกับคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ปัจจุบันการเก็บข้อมูลส่วนบุคคลนั้นมีกฎหมายบังคับใช้เกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล คือ พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ซึ่งปัจจุบันได้บังคับใช้ทุกหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน จะมีบางกรณีที่กฎหมายให้การยกเว้นไว้บางประการ คือ (1) การเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของบุคคลที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อประโยชน์ส่วนตนหรือเพื่อกิจกรรมในครอบครัวของบุคคลนั้นเท่านั้น

(2) การดำเนินการของหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ในการรักษาความมั่นคงของรัฐ ซึ่งรวมถึงความมั่นคงทางการคลังของรัฐ หรือการรักษาความปลอดภัยของประชาชน รวมทั้งหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน นิติวิทยาศาสตร์ หรือการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์

(3) บุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่ทำการเก็บรวบรวมไว้เฉพาะเพื่อกิจการ สื่อมวลชน งานศิลปกรรม หรืองานวรรณกรรมอันเป็นไปตามจริยธรรมแห่งการประกอบวิชาชีพหรือเป็นประโยชน์ สาธารณะเท่านั้น

(4) สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และรัฐสภา รวมถึงคณะกรรมการที่แต่งตั้งโดยสภาดังกล่าว ซึ่งเก็บ รวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลในการพิจารณาตามหน้าที่และอำนาจของสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา รัฐสภา หรือคณะกรรมการ แล้วแต่กรณี

(5) การพิจารณาพิพากษาคดีของศาลและการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาคดี การ บังคับคดี และการวางทรัพย์ รวมทั้งการดำเนินงานตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

(6) การดำเนินการกับข้อมูลของบริษัทข้อมูลเครดิตและสมาชิกตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจ ข้อมูลเครดิต

ซึ่งหากอยากซื้อเว้นกิจกรรมใดให้ตรากฎหมายเป็นพระราชกฤษฎีกา

ซึ่งมีประเด็นที่น่าสนใจนำมาวิเคราะห์ดังนี้ ดังนั้น หากรัฐจะดำเนินการเก็บข้อมูล รัฐจะต้องดำเนินการตรา กฎหมายให้เป็นพระราชกฤษฎีกาเสียก่อน ให้ยกเว้นสำหรับการควบคุมแอลกอฮอล์ ส่วนข้อเสนอจะเป็นประการ ไດนั้น ผู้วิจัยขออธิบายในบทที่ 5 อีกทั้งจะต้องมีผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลตามกฎหมาย คือ บุคคลหรือนิติบุคคลซึ่ง มีอำนาจหน้าที่ตัดสินใจเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งจะกระทำการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลไม่ได้หากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลไม่ได้ให้ความยินยอมไว้ก่อนหรือในขณะนั้น เว้นแต่ บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้กระทำได้ รวมถึงดำเนินการเกี่ยวกับยินยอมเกี่ยวกับ ข้อมูลส่วนบุคคลในกรณีต่าง ๆ และผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องทำการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามวัตถุประสงค์ที่ได้แจ้งเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลไว้ก่อนหรือในขณะที่เก็บรวบรวม การเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่แตกต่างไปจากวัตถุประสงค์ที่ได้แจ้งไว้ตามข้างต้นจะกระทำมิได้ เว้นแต่

(1) ได้แจ้งวัตถุประสงค์ใหม่นั้นให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบและได้รับความยินยอมก่อนเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยแล้ว

(2) บทบัญญัติแห่งกฎหมายบัญญัติให้กระทำได้

การเก็บข้อมูลให้เก็บรวบรวมได้เท่าที่จำเป็นภายใต้วัตถุประสงค์อันชอบด้วยกฎหมาย จะต้องแจ้งให้ เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบก่อนหรือในขณะที่เก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลถึงรายละเอียด ดังต่อไปนี้ เว้นแต่ เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ทราบถึงรายละเอียดนั้นอยู่แล้ว

(1) วัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวมเพื่อนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้หรือเปิดเผยซึ่งรวมถึงวัตถุประสงค์ ตามที่มาตรา 24 ของพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ให้อำนาจในการเก็บรวบรวมได้โดย ไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล

(2) แจ้งให้ทราบถึงกรณีที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลต้องให้ข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อปฏิบัติตามกฎหมายหรือสัญญาหรือมีความจำเป็นต้องให้ข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อเข้าทำสัญญา รวมทั้งแจ้งถึงผลกระทบที่เป็นไปได้จากการไม่ให้ข้อมูลส่วนบุคคล

(3) ข้อมูลส่วนบุคคลที่จะมีการเก็บรวบรวมและระยะเวลาในการเก็บรวบรวมไว้ ทั้งนี้ ในกรณีที่ไม่สามารถกำหนดระยะเวลาดังกล่าวได้ชัดเจน ให้กำหนดระยะเวลาที่อาจคาดหมายได้ตามมาตรฐานของการเก็บรวบรวม

(4) ประเภทของบุคคลหรือหน่วยงานซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลที่เก็บรวบรวมอาจจะถูกเปิดเผย

(5) ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล สถานที่ติดต่อ และวิธีการติดต่อในกรณีที่มิได้มีตัวแทนหรือเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ให้แจ้งข้อมูล สถานที่ติดต่อ และวิธีการติดต่อของตัวแทนหรือเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลด้วย

(6) สิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา 19 วรรคห้า มาตรา 30 วรรคหนึ่ง มาตรา 31 วรรคหนึ่ง มาตรา 32 วรรคหนึ่ง มาตรา 33 วรรคหนึ่ง มาตรา 34 วรรคหนึ่ง มาตรา 36 วรรคหนึ่ง และมาตรา 73 วรรคหนึ่ง ของพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562

ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลได้ ภายใต้ความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล เว้นแต่เป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่เก็บรวบรวมได้โดยได้รับยกเว้นไม่ต้องขอความยินยอมตามมาตรา 24 หรือ มาตรา 26 ของพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562

แต่อย่างไรก็ดีให้คำนึงถึงความเหมาะสมของผู้เก็บข้อมูลด้วย ซึ่งกรณีนี้ผู้เก็บข้อมูลอาจจะต้องเป็นนิติบุคคลของรัฐ ซึ่งมีความน่าเชื่อถือและมีความเชื่อมั่นในการเก็บข้อมูลต่าง ๆ เช่น กระทรวงสาธารณสุข หรือ หน่วยงานอื่น ๆ ที่เห็นว่า มีความเหมาะสมในการกระจายข้อมูลที่เก็บมา การเก็บข้อมูลอาจจะแบ่งเป็นลำดับชั้นของสำคัญของข้อมูล หากเป็นข้อมูลที่แปรผลมาแล้ว เป็นตัวเลขสถิติอาจจะใช้เผยแพร่ได้ แต่หากเป็นข้อมูลที่แปรผลแล้วมีสิทธิที่จะกระทบกับความเป็นส่วนตัวของบุคคลนั้นอาจจะต้องบังคับใช้อย่างระมัดระวัง

โดยสรุปแสดงว่า รัฐจะต้องตรากฎหมายออกมาใช้บังคับใช้เสียก่อน ซึ่งมีความยืดหยุ่นให้สามารถตราเป็นพระราชกฤษฎีกาได้ มีความเป็นได้อย่างมาก หากมีประโยชน์ในการบังคับใช้ในอนาคต ซึ่งหากเปลี่ยนเป็นการเก็บข้อมูลส่วนบุคคลผ่านบัตรประชาชนในระหว่างจำหน่ายแล้วนั้น นอกจากจะป้องกันตามกฎหมายไม่ให้เยาวชนหรือผู้เยาว์นั้นมาซื้อหาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์เพื่อการบริโภคเสียเอง จะเป็นการที่เราได้ข้อมูลความถี่ ชนิดของเครื่องตี้มและความสามารถด้านราคาในการซื้อเครื่องตี้มในการบริโภคของผู้ซื้อ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อมในการป้องกันปัญหาสุขภาพต่าง ๆ ที่นำข้อมูลเหล่านี้มาช่วยในการวิเคราะห์ได้ในอนาคต ทั้งเป็นการป้องกันปัญหาอาชญากรรมได้ในทางอ้อมด้วยหากมีข้อมูล

4.3 วิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับการเก็บข้อมูลของผู้ซื้อเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์

การเก็บข้อมูลส่วนบุคคลผ่านการตรวจสอบตัวตนของผู้บริโภคในปัจจุบัน ถือว่า เป็นการข้อมูลส่วนบุคคลที่มีคสามสำคัญ เนื่องจากข้อมูลส่วนบุคคลนั้นหมายถึง ข้อมูลใด ๆ ที่สามารถระบุตัวบุคคลนั้นได้ (ระบุไปถึงเจ้าของข้อมูล) ไม่ว่าจะเป็ทางตรงหรือทางอ้อมก็ตาม แต่จะไม่รวมไปถึงข้อมูลของผู้ที่เสียชีวิตแล้ว หรือข้อมูลของนิติบุคคล เช่น บริษัท มูลนิธิ สมาคม องค์กร

ตัวอย่างเช่น ชื่อ-นามสกุล หรือชื่อเล่น เลขประจำตัวประชาชน เลขหนังสือเดินทาง เลขบัตรประกันสังคม เลขใบอนุญาตขับขี่ เลขประจำตัวผู้เสียภาษี เลขบัญชีธนาคาร เลขบัตรเครดิต (การเก็บเป็นภาพสำเนาบัตรประชาชนหรือสำเนาบัตรอื่น ๆ ที่มีข้อมูลส่วนบุคคลที่กล่าวมาย่อมาสามารถใ้ระบุตัวบุคคลได้โดยตัวมันเอง จึงถือเป็นข้อมูลส่วนบุคคล) ที่อยู่ อีเมล เลขโทรศัพท์

ข้อมูลอุปกรณ์หรือเครื่องมือ เช่น IP address, MAC address, Cookie ID ข้อมูลระบุทรัพย์สินของบุคคล เช่น ทะเบียนรถยนต์, โฉนดที่ดิน ข้อมูลที่สามารถเชื่อมโยงไปยังข้อมูลข้างต้นได้ เช่น วันเกิดและสถานที่เกิด เชื้อชาติ สัญชาติ น้ำหนัก ส่วนสูง ข้อมูลตำแหน่งที่อยู่ (location) ข้อมูลการแพทย์ ข้อมูลการศึกษา ข้อมูลทางการเงิน ข้อมูลการจ้างงาน

ข้อมูลหมายเลขอ้างอิงที่เก็บไว้ในไมโครฟิล์ม แม้ไม่สามารถระบุไปถึงตัวบุคคลได้ แต่หากใ้ร่วมกับดัชนีข้อมูลอีกระบบหนึ่งก็จะสามารถระบุไปถึงตัวบุคคลได้ ดังนั้น ข้อมูลการประเมินผลการทำงานหรือความเห็นของนายจ้างต่อการทำงานของลูกค้า ข้อมูลบันทึกต่าง ๆ ที่ใ้ติดตามตรวจสอบกิจกรรมต่าง ๆ ของบุคคล เช่น log file รวมถึงข้อมูลที่สามารถใ้ใช้ในการค้นหาข้อมูลส่วนบุคคลอื่นในอินเทอร์เน็ต

ซึ่งแน่นอนว่า หากมีการตรวจสอบตัวตนผู้บริโภคนั้น ข้อมูลที่ได้มากนั้นจะต้องเป็นข้อมูลส่วนบุคคลอย่างแน่นอน ซึ่งอาจจะเกิดปัญหาว่า แบบนี้หน่วยงานของรัฐ หากจะต้องการนำมาตราการดังกล่าวนี้มาใช้บังคับจะได้ดำเนินการอย่างไร ผู้วิจัยจะขออธิบายต่อไป

โดยปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายในการควบคุมการซื้อแอลกอฮอล์เพื่อบริโภคในการระบุตัวผู้ซื้อเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์เพื่อลดอันตรายจากการบริโภค เพื่อที่จะควบคุมการบริโภคแอลกอฮอล์และใ้ประโยชน์ในด้านอื่นมากขึ้น เพื่อให้เกิดการป้องกัน ใ้าระวัง และลดอันตราย จากการบริโภคแอลกอฮอล์จึงมีความจำเป็นที่ภาครัฐต้องเข้าใจ เข้าถึงฐานข้อมูลนักตี๋มในประเทศอย่างถูกต้องเป็นจริง ด้วยการมีมาตรการทางกฎหมายในการระบุตัวผู้ซื้อเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์เพื่อลดอันตรายจากการบริโภค กล่าวคือ ต้องมีกฎหมายกำหนดใ้ผู้ซื้อเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ทุกชนิดต้องแสดงตัวตน เพื่อแสดงตัวตนออนไลน์ไปยังฐานข้อมูลส่วนกลาง การแสดงตัวตนคือ การแสดงบัตรประจำตัวประชาชน ต่อผู้ขายเพื่อนำเข้าข้อมูลผ่านระบบออนไลน์ระบุข้อมูลผู้ซื้อ ประเภท ชนิด จำนวน ของแอลกอฮอล์ที่ซื้อ ถึงแม้ข้อมูลส่วนบุคคลตามกฎหมาย PDPA ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลบุคคล พ.ศ. 2562 จะบังคับใ้แล้วในปี พ.ศ.2565 เนื่องจากปัจจุบันมีการล่วงละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวของข้อมูลส่วนบุคคลเป็นจำนวนมากจนสร้างความเดือดร้อนรำคาญหรือความเสียหายใ้แก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบกับ

ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีทำให้การเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลอันเป็นการล่วงละเมิดดังกล่าวทำได้โดยง่าย สะดวก และรวดเร็ว ก่อให้เกิดความเสียหายต่อเศรษฐกิจโดยรวม รัฐจึงกำหนดให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเป็นการทั่วไปขึ้น เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ กลไก หรือมาตรการกำกับดูแลเกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นหลักการทั่วไป

พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลบุคคล พ.ศ. 2562 ไม่ใช่บังคับแก่ เช่นการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ในการรักษาความมั่นคงของรัฐ ซึ่งรวมถึงความมั่นคงทางการคลังของรัฐ หรือการรักษาความปลอดภัยของประชาชน รวมทั้งหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน นิติวิทยาศาสตร์ หรือการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ หรือว่าการดำเนินการกิจกรรมที่เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลให้ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา แต่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องจัดให้มีการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคลให้เป็นไปตามมาตรฐานด้วย หากได้มีการพัฒนากฎหมายเกี่ยวกับการระบุตัวผู้ซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อลดอันตรายจากการบริโภค ต้องมีการออกกฎหมายเป็นพระราชกฤษฎีกาการยกเว้นไม่ให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลบุคคล พ.ศ. 2562 นี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนมาใช้บังคับแก่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลในลักษณะใด กิจการใด หรือเพื่อประโยชน์สาธารณะอื่นใด

ซึ่งหากพิจารณาจากกฎหมายตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลบุคคล พ.ศ. 2562 ในปัจจุบันแล้วนั้น จะเห็นว่า กฎหมายได้เปิดช่องให้กิจกรรมของรัฐ ที่ต้องการควบคุมเรื่องต่าง ๆ เป็นพิเศษที่จะไม่ให้การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลบุคคล พ.ศ. 2562 นั้นมีผลทางกฎหมายอย่างเข้มงวดมากนัก แต่จะต้องตราเป็นพระราชกฤษฎีกา นั่นคือ ต้องออกกฎหมายเป็นพิเศษนั่นเอง

จากการศึกษากฎหมายต่างประเทศ มีสหรัฐอเมริกาของรัฐบาลแคลิฟอร์เนียที่ดำเนินการอย่างชัดเจนในการตรวจสอบข้อมูลขณะซื้อแอลกอฮอล์ของประชาชน ซึ่งมีการเน้นไปที่อายุของผู้ซื้อ คือ เกิน 21 ปี แต่ทั้งนี้ทั้งนั้น จะมีมาตรการที่เข้มงวด มีการปฏิบัติดังนี้

1. ตรวจบัตรประชาชนหรือบัตรอื่น ๆ ที่ต้องมีข้อมูลให้ครบดังต่อไปนี้ บัตรดังกล่าวจะต้องออกโดยหน่วยงานของรัฐของสหรัฐอเมริกา (รัฐบาลกลาง รัฐเขตหรือเมือง) ชื่อและนามสกุล วันเดือนปีเกิด รูปถ่าย ข้อมูลเกี่ยวกับส่วนสูง สีผมและสีตา สุดท้ายคือ วันเดือนปีที่บัตรนั้นหมดอายุวันใด

2. บัตรนั้นตรวจสอบแล้วจะต้องมีข้อมูลที่สามารถตรวจสอบเชิงลึกได้ว่า เป็นชาวรัฐแคลิฟอร์เนียจริงหรือไม่ มีใบขับขี่หรือไม่ มีบัตรที่แสดงตัวตนอื่นอีกหรือไม่ หรือเป็นผู้อาศัยนอกรัฐ ประวัติทางการทหาร (ไม่สำคัญ) จะตรวจสอบโดยใช้บาร์โค้ดในการตรวจสอบ

3. การตรวจสอบนั้น หากเป็นบุคคลที่ไม่สามารถยืนยันตัวตนได้หรือผู้อพยพ ต้องตรวจสอบถึงการเข้ามาในรัฐ วันเดือนปีเกิด ที่ทำงานหรือศึกษาที่สถานที่ใด พฤติกรรมการอยู่ในรัฐ การอยู่ชั่วคราว รับเงินช่วยเหลืออย่างไร แหล่งข่าวที่ติดตามหรือมีผู้ติดตามหรือไม่ บัตรกดเงินสดหรือบัตรเครดิต ตรวจสอบว่า เอกสารดังกล่าวไม่ใช่เอกสารปลอม

รวมถึงมีการตรวจสอบโดยใช้หลักการ FLAG หรือ Feel (รู้สึกสัมผัส) / Look (มองดู) / Ask (สอบถาม) / Give back (ตรวจสอบกลับ) โดย **หลักการ Feel (รู้สึกสัมผัส)** ให้รวบรวมข้อมูลผ่านการตรวจสอบบัตรที่สามารถระบุตัวตนได้หรือการใช้งานของบัตรดังกล่าว ตรวจสอบโดยสัมผัสบัตรนั้นว่าผิดปกติอะไรหรือไม่ เป็นไปตามลักษณะของบัตรที่ถูกต้องหรือไม่ **หลักการ Look (มองดู)** ให้สังเกตตัวตนคนนั้น ตรวจสอบเขาด้วยโปรแกรมตรวจสอบตัวตนในคอมพิวเตอร์เพื่อตรวจเช็คข้อมูล เช่น วันเดือนปีเกิด รูปภาพบนบัตร ส่วนสูงและน้ำหนัก ลักษณะของการเลเซอร์บนบัตร **หลักการ Ask (สอบถาม)** สอบถามถึงบัตรประชาชนหรือใบขับขี่เพิ่มเติม ยืนยันข้อมูลตามบัตรว่าถูกต้อง ถามถึงวันเกิดปีเกิด ขอให้ลงลายมือชื่อหรือเซ็นชื่อให้เหมือนบัตร **หลักการ Give back (ตรวจสอบกลับ)** เมื่อตรวจสอบแล้วให้รายงานบันทึกเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ตรวจสอบไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

จะเห็นได้ว่า แม้จะมีการตรวจสอบอย่างจริงจัง แต่ก็ยังเป็นเพียงการตรวจสอบเพื่อป้องกันเรื่องอายุหรือความเหมาะสมอื่น ๆ จากหน่วยงานทางการของรัฐ แต่ผู้วิจัยย่อมคิดถึงการสื่อสารสองทางมากกว่านั้น จึงต้องการให้เก็บข้อมูลส่วนบุคคลผ่านการซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไว้ด้วย

ประกอบจากความเห็นจากที่ประชุมกลุ่มย่อยนั้น เห็นไปทิศทางเดียวกันว่า สามารถทำได้ แต่ทำแล้วอาจจะต้องคำนึงความปลอดภัยของข้อมูลประชาชน รวมทั้งเรียกความเชื่อมั่นจากประชาชนว่า ข้อมูลนั้นจะไม่ถูกส่งต่อไปยังบุคคลอื่นที่ไม่เกี่ยวข้อง แต่อย่างไรก็ตามอาจจะนำร่องจากร้านสะดวกซื้อที่อยู่ในระบบของรัฐที่ตรวจสอบได้โดยง่าย ๆ นั่นคือ ร้านสะดวกซื้อต่าง ๆ ที่มีระบบสมาชิก อาจจะทำให้ฝึังความสามารถในการเก็บข้อมูลหากตรวจจับได้ว่า เป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ส่งเข้าระบบของรัฐ ในการนำเป็นฐานข้อมูลต่อไป แต่ทั้งนี้ทั้งนั้น อาจจะต้องมีแรงจูงใจให้เอกชนดำเนินการร่วมมือ เพิ่มสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ทางกฎหมายให้เกิดความเหมาะสมจากการเก็บข้อมูลต่าง ๆ

กล่าวโดยสรุป ข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้จากการตรวจสอบการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้น อาจจะเป็นข้อมูลที่มีความอ่อนไหว แต่สามารถแก้ได้โดยการออกกฎหมาย เนื่องจากการดำเนินการกิจกรรมของรัฐ แต่ทั้งนี้ก็ต้องคำนึงถึงการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคลให้เป็นไปตามมาตรฐานด้วยตามกฎหมายที่ระบุมาตรการต่าง ๆ เหล่านี้เอาไว้ ซึ่งจะทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้จากการตรวจสอบการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่าง ๆ เหล่านี้ นำไปใช้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย มีความชัดเจนสร้างความเชื่อมั่นกับประชาชนและผู้ประกอบการที่ได้ประโยชน์ทางกฎหมายต่าง ๆ

4.4 วิเคราะห์ประโยชน์จากการระบุตัวตนและเก็บข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ประโยชน์ที่ได้จากการระบุตัวตนและการเก็บข้อมูลของผู้ซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้นมีหลากหลายอย่างมาก โดยผู้วิจัยเห็นว่า ควรมีการระบุตัวตนและเก็บข้อมูลผ่านระบบการจ่ายเงินผ่านแอปพลิเคชันหรือระบบธนาคารที่ผูกกับระบบพร้อมเพย์ของรัฐไม่ว่าจะกรอกเลขพร้อมเพย์หรือ QR CODE ในทางกลับกัน รัฐจะต้องให้สิทธิประโยชน์ทางอ้อมกับผู้ขายที่ยอมรับมาตรการดังกล่าว เพื่อให้สามารถเกิดการบังคับได้จริงอีกด้วย มิใช่ปล่อยให้เป็นการละเลยของภาครัฐเอง ต้องมีแรงจูงใจทำให้ผู้ขายเข้าร่วมมือได้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยผู้วิจัยของแบ่งเป็นประเด็นวิเคราะห์ ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง คือ ประโยชน์ด้านการป้องกันเยาวชนที่เข้ามาเป็นผู้บริโภคหน้าใหม่ ซึ่งกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้มีประเด็นนี้และพยายามบังคับใช้ให้มีประสิทธิภาพมากที่สุดมาอย่างยาวนาน เนื่องจากสินค้าเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นสินค้าที่สมควรกำหนดอายุในการเข้าถึงให้เหมาะสม ซึ่งผู้วิจัยเห็นด้วยกับประเด็นนี้อย่างยิ่ง แต่วิธีการที่ป้องกันไม่ให้เยาวชนเข้าถึงโดยง่าย คงจะต้องอาศัยความซื่อสัตย์ของผู้ค้าเป็นหลัก ซึ่งเป็นปัจเจกบุคคลอย่างยิ่ง ฉะนั้น วิธีการที่เหมาะสมในช่วงเวลานี้ คงจะต้องลงทะเบียนและยืนยันตัวตนผ่านการเก็บข้อมูลส่วนบุคคลผ่านแอปพลิเคชันใด ๆ หรือ ผ่านวิธีการจ่ายเงินแบบพร้อมเพย์หรือสแกน QR CODE ของรัฐซึ่งจะมีฐานข้อมูลอย่างแน่ชัดแน่นอนของผู้จ่ายเงินซื้อสินค้าว่า อายุเท่าใด ๆ โดยผ่านกฎหมายบังคับ หากมีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ผู้ขายจะไม่สามารถรับเงินสดต้องขายผ่านการวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์เท่านั้น หากผู้ซื้ออายุไม่ถึง ก็ไม่สามารถจ่ายเงินสดเข้าสู่ระบบของผู้ขายได้ ก็จะเป็นการป้องกันอีกทางหนึ่ง ในขณะที่เดียวกันทำให้ได้รับทราบถึงสถิติด้วยว่า มีการพยายามเข้าถึงการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้เยาว์อายุเท่าใด พื้นที่ใดสามารถออกมาตรการและนโยบายในการเฝ้าระวังได้อย่างแม่นยำมากขึ้น

ประเด็นที่สอง การจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตามวันและเวลาที่ต้องห้าม เมื่อรัฐบังคับให้ชำระผ่านระบบการจ่ายเงินผ่านแอปพลิเคชันหรือระบบธนาคารที่ผูกกับระบบพร้อมเพย์ของรัฐโดยการกรอกเลขพร้อมเพย์หรือ สแกน QR CODE กับร้านค้าหรือผู้ขายแล้วนั้น รัฐจะมีสองทางเลือกว่า จะบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับวันและเวลาที่ต้องห้ามจำหน่ายต่อไปหรือไม่ หากยังยืนยันหลักการเดิม ก็สามารถทำได้ สามารถกำหนดวันและเวลาขายตามเดิมได้ ระบบจะทำการประมวลผลโดยอัตโนมัติว่า สามารถขายได้หรือไม่ มีการเก็บข้อมูลทางสถิติ หรือการพยายามฝ่าฝืนข้อห้ามของกฎหมาย ก็จะได้การป้องกันแบบเดิมที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น ได้ข้อมูลมากขึ้นจากการเข้าใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์

แต่อย่างไรก็ดี หากรัฐดำเนินการยกเลิกกฎหมายดังกล่าวให้สามารถจำหน่ายได้ทุกวันและทุกเวลา ก็จะได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์อีกแบบหนึ่ง ตามที่ผู้วิจัยได้นำเสนอไปแล้วข้างต้นว่า รัฐจะได้ข้อมูลการบริโภคที่แท้จริง เป็นปัจจุบัน สามารถเฝ้าระวังปัญหาได้จริง นำไปสู่การลดอันตรายทางสังคมได้ดี เนื่องจากไม่มีการซื้อสินค้าทุนไว้ล่วงหน้าอันเนื่องมาจากข้อจำกัดเรื่องเวลา จะได้ความเป็นจริงของการซื้อขายโดยเฉพาะ

ประเด็นที่สาม การจำหน่ายเครื่องตีมแอลกอฮอล์ผ่านตู้จำหน่ายสินค้าอัตโนมัติ สิ่งนี้แม้กฎหมายจะต้องห้ามก็ตาม แต่ผู้วิจัยเห็นว่า เป็นประโยชน์หากรัฐนำหลักการการระบุตัวตนและเก็บข้อมูลผ่านระบบการจ่ายเงินผ่านแอปพลิเคชันหรือระบบธนาคารที่ผูกกับระบบพร้อมเพย์ของรัฐ โดยการกรอกเลขพร้อมเพย์หรือ สแกน QR CODE ซึ่งรัฐสามารถสนับสนุนให้ตู้จำหน่ายสินค้าอัตโนมัติเป็นส่วนหนึ่งของการได้ข้อมูลได้ทางหนึ่งเช่นกัน หากตู้จำหน่ายสินค้าอัตโนมัติสามารถจำหน่ายสินค้าเครื่องตีมแอลกอฮอล์ได้นั้น สามารถฝังระบบการจ่ายเงินหากต้องการบริโภคเครื่องตีมแอลกอฮอล์ผ่านตู้จำหน่ายสินค้าอัตโนมัติ นั้น สามารถตั้งเวลาการจำหน่ายได้และวันที่สามารถจำหน่ายได้อีกทางหนึ่งด้วย หรือหากมีการยกเลิกหลักการจำกัดการจำหน่ายที่เกี่ยวกับวันและเวลาในอนาคตก็สามารถเก็บข้อมูลของผู้บริโภคทำให้ทราบถึงพฤติกรรมของผู้บริโภคโดยที่ผู้บริโภคนั้นไม่ทันได้ระวังตัวมาก เป็นธรรมชาติมากที่สุดของการจำหน่ายสินค้า ในขณะที่เดียวกันนั้น รัฐก็ยังได้ข้อมูลของผู้บริโภคไปใช้ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ อีกด้วย

กล่าวโดยสรุป หากรัฐได้ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคเครื่องตีมแอลกอฮอล์มาไม่ว่าทางใดทางหนึ่งจะเป็นนวัตกรรมการป้องกันควบคุมการเข้าถึงเครื่องตีมแอลกอฮอล์ได้อย่างมาก เป็นวิธีที่นำวิธีการอิเล็กทรอนิกส์มาใช้มาสนับสนุนเพื่อนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ทางสาธารณะเกี่ยวกับสุขภาพ การป้องกันปัญหาทางอาชญากรรมที่เป็นผลมาจากการบริโภคเครื่องตีมแอลกอฮอล์ และการลดอันตรายจากการบริโภคเครื่องตีมแอลกอฮอล์ เป็นต้นในอนาคต

อีกทั้ง รัฐสามารถนำข้อมูลไปวิเคราะห์เชิงเศรษฐศาสตร์ได้มากขึ้น เป็นการลงทุนที่คุ้มค่าอย่างมาก หากวิธีการต่าง ๆ ที่ทันสมัยนี้ สามารถผลักดันให้เกิดขึ้นในอนาคตได้ จะเป็นหนึ่งในไม่กี่ประเทศที่ดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

ในบทนี้คณะผู้วิจัยจะดำเนินการนำข้อมูลจากบทที่ 1 ถึง 4 มาจัดทำเป็นข้อมูลการสรุปและข้อเสนอแนะดังเนื้อหาที่จะกล่าวดังต่อไปนี้

5.1 สรุป

คณะผู้วิจัยสามารถกล่าวถึงปัญหาในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในปัจจุบัน ซึ่งปัญหาดังกล่าวยังคงเป็นปัญหาใหญ่สำหรับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในหลาย ๆ ด้านโดยเฉพาะการควบคุมการจำหน่ายแอลกอฮอล์ โดยมีมิติถึงสี่มิติ คือ มิติที่หนึ่ง การจำกัดการขายเกี่ยวกับสถานที่ ซึ่งกฎหมายมีการกำหนดห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใน สถานที่หรือบริเวณต่าง ๆ

มิติที่สอง การจำกัดการขายเกี่ยวกับวันเวลา โดยมีการห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวัน หรือเวลาที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

มิติที่สาม การจำกัดการขายเกี่ยวกับบุคคล

มิติที่สี่ การจำกัดการขายเกี่ยวกับวิธีการขาย โดยมีการห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยวิธีการหรือในลักษณะต่าง ๆ

กฎหมายมุ่งเน้นไปที่การจำหน่ายหรือการขายที่จำกัดในสถานที่ต้องห้าม วันและเวลา อายุของผู้บริโภค และวิธีการจำหน่ายหรือขาย แต่ไม่มีการควบคุมการจำหน่ายโดยการใช้การระบุการตรวจสอบตัวตนเพื่อได้ข้อมูลส่วนบุคคลมาวิเคราะห์ประโยชน์ต่าง ๆ ในหลายมิติมากขึ้นทางสาธารณสุข

จากการศึกษากฎหมายทั้งสามประเทศคือ สก๊อตแลนด์ สหพันธรัฐเยอรมนีและสหรัฐอเมริกา มีความเข้มงวดกับการจำหน่ายแอลกอฮอล์ให้กับผู้เยาว์ตามกฎหมายของแต่ละประเทศ มีเพียงสหรัฐอเมริกาที่จะดำเนินการตรวจสอบบุคคลอย่างชัดเจน

ซึ่งปัญหาของการควบคุมการจำหน่ายหรือการขายแบบเดิมตามกฎหมายนั้น อาจจะช่วยเรื่องความยากลำบากในการจำหน่ายให้บุคคลเข้าถึงแอลกอฮอล์ได้ยากขึ้น ลดปริมาณของการดื่มแอลกอฮอล์ ลดการส่งเสริมการวิธีการต่าง ๆ ในการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือมากที่สุดคือ การป้องปรามไม่ให้เยาวชนเข้าถึงแอลกอฮอล์ได้ง่าย ๆ แต่สุดท้ายเป็นการป้องกันทางเดียว เป็นการสื่อสารทางเดียวระหว่างรัฐกับประชาชนที่เป็นทั้งผู้จำหน่ายหรือผู้ขายและผู้บริโภค โดยเฉพาะปัญหาของการป้องกันทางเดียวจากเดิมที่มีอยู่ในการบังคับใช้ของกฎหมาย ไม่สามารถป้องกันมิติทางสาธารณสุขได้กว้างมากขึ้น เป็นการสื่อสารทางเดียวระหว่างรัฐกับประชาชนที่เป็นทั้งผู้จำหน่ายหรือผู้ขายและผู้บริโภค ทำให้ประชาชนนั้นเกิดความอึดอัด มาตรการบางอย่างไม่มีความสมเหตุสมผลในการบังคับใช้ ดังนั้นจึงต้องมีการสื่อสารการบังคับใช้สองทางจึงจะมีประสิทธิภาพ

หากเปลี่ยนเป็นการเก็บข้อมูลส่วนบุคคลผ่านระบบการจ่ายเงินผ่านแอปพลิเคชันหรือระบบธนาคารที่ผูกกับระบบพร้อมเพย์ของรัฐโดยการกรอกเลขพร้อมเพย์หรือ สแกน QR CODE หรือการระบุตัวตนในระหว่างจำหน่ายนั้น จะทำให้รัฐได้ข้อมูลความถี่ ชนิดของเครื่องดื่มและความสามารถด้านราคาในการซื้อเครื่องดื่มในการบริโภคของผู้ซื้อเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อมในการป้องกันปัญหาสุขภาพต่าง ๆ ที่นำข้อมูลเหล่านี้มาช่วยในการวิเคราะห์ได้ในอนาคต สามารถช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ หากมีข้อมูลที่สามารถใช้ประโยชน์ได้ หน่วยงานทางสาธารณสุขได้ข้อมูลการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพื่อการป้องกันและสามารถลดอันตรายจากการบริโภคเพื่อการออกมาตรการทางสาธารณสุขและยังสามารถเจาะจงเข้าถึงข้อมูลทางสุขภาพถึงความเป็นได้ของบุคคลที่มีความถี่ในการซื้อจำนวนมาก จะทำให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการป้องกันลดอันตรายจากการเข้าถึงการบริโภครายบุคคลได้เจตนารมณ์ของกฎหมาย

การเก็บข้อมูลส่วนบุคคลผ่านการตรวจสอบตัวตนของผู้บริโภคในปัจจุบัน ถือว่า เป็นการข้อมูลส่วนบุคคลที่มีความสำคัญ เนื่องจากข้อมูลส่วนบุคคลนั้นหมายถึง ข้อมูลใด ๆ ที่สามารถระบุตัวบุคคลนั้นได้ (ระบุไปถึงเจ้าของข้อมูล) ไม่ว่าจะผ่านทางตรงหรือทางอ้อมก็ตาม แต่จะไม่รวมไปถึงข้อมูลของผู้ที่เสียชีวิตแล้ว หรือข้อมูลของนิติบุคคล เช่น บริษัท มูลนิธิ สมาคม องค์กร

ซึ่งแน่นอนว่า หากมีการตรวจสอบตัวตนผู้บริโภคนั้น ข้อมูลที่ได้มากนั้นจะต้องเป็นข้อมูลส่วนบุคคลอย่างแน่นอน ซึ่งอาจจะเกิดปัญหาว่า แบบนี้หน่วยงานของรัฐ หากจะต้องการนำมาตราการดังกล่าวนี้มาใช้บังคับจะได้ดำเนินการอย่างไร

จากการศึกษากฎหมายทั้งสามประเทศคือ สก๊อตแลนด์ สหพันธรัฐเยอรมนีและสหรัฐอเมริกา มีความเข้มงวดกับการให้ความสำคัญกับสุขภาพคือ สก๊อตแลนด์ ที่ให้ต้องการเห็นความสำคัญด้านสุขภาพของการบริโภคแอลกอฮอล์ และสหรัฐอเมริกาให้ความสำคัญกับการตรวจสอบบุคคลที่เข้ามาบริโภคแอลกอฮอล์ อาจจะทำให้มีเหตุผลเพียงพอว่า จำเป็นต้องตรวจสอบเพื่อได้ข้อมูลส่วนบุคคลนำไปวิเคราะห์เชิงความปลอดภัยทางการแพทย์และด้านอื่น ๆ ต่อไปได้อย่างเหมาะสม

ซึ่งหากพิจารณาจากกฎหมายตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลบุคคล พ.ศ. 2562 ในปัจจุบันแล้วนั้น จะเห็นว่า กฎหมายได้เปิดช่องให้กิจกรรมของรัฐ ที่ต้องการควบคุมเรื่องต่าง ๆ เป็นพิเศษที่จะไม่ให้การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลบุคคล พ.ศ. 2562 นั้นมีผลทางกฎหมายอย่างเข้มงวดมากนัก แต่จะต้องตราเป็นพระราชกฤษฎีกา นั่นคือ ต้องออกกฎหมายเป็นพิเศษนั่นเอง

ดังนั้น ข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้จากการตรวจสอบการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้น อาจจะเป็นข้อมูลที่มีความอ่อนไหว แต่สามารถแก้ไขได้โดยการออกกฎหมาย เนื่องจากเป็นการดำเนินการกิจกรรมของรัฐ แต่ทั้งนี้ก็ต้องคำนึงถึงการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคลให้เป็นไปตามมาตรฐานด้วยตามกฎหมายที่ระบุมาตรการต่าง ๆ เหล่านี้เอาไว้ ซึ่งจะทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้จากการตรวจสอบการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ต่าง ๆ เหล่านี้ นำไปใช้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย มีความชัดเจนสร้างความเชื่อมั่นกับประชาชนและผู้ประกอบการที่ได้ประโยชน์ทางกฎหมายต่าง ๆ

5.2 ข้อเสนอแนะ

เมื่อได้วิเคราะห์ในประเด็นต่าง ๆ ตามบทที่ 4 ทั้งสิ้นแล้ว ผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์และนำเสนอเป็นข้อเสนอแนะได้ต่าง ๆ ดังนี้

ประการที่หนึ่ง รัฐต้องออกกฎหมายโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาให้การควบคุมเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ให้การควบคุมเครื่องตีมีแอลกอฮอล์เป็นกิจกรรมที่ได้รับยกเว้นตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 มาตรา 4 ซึ่งหากไม่ออกกฎหมายโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาจะทำได้โดย เหตุผลเนื่องจากการดำเนินการดังกล่าวเป็นการดำเนินการเพื่อประโยชน์สาธารณะทำให้รัฐสามารถควบคุมและบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวกับการควบคุมเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ทำให้สังคมไทยปลอดภัยจากการอันตรายของการบริโภคเครื่องตีมีแอลกอฮอล์มากขึ้น

ประการที่สอง เมื่อดำเนินการออกกฎหมายเปิดช่องให้สามารถเก็บข้อมูลผ่านภารกิจกรมควบคุมเครื่องตีมีแอลกอฮอล์แล้วนั้น ผู้ควบคุมข้อมูลตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ซึ่งเป็นตัวแปรสำคัญในการเก็บ รวบรวมและใช้ข้อมูลที่ได้เก็บมาแล้วเพื่อไปใช้โยชน์หรือส่งข้อมูลต่าง ๆ ที่เก็บรวบรวมข้อมูลมาได้

ซึ่งผู้ควบคุมตามกฎหมายจะเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลก็ได้

ในกรณีนี้ผู้วิจัยเห็นว่า ควรเป็นนิติบุคคลของรัฐ ไม่ว่าจะเป็นกระทรวงสาธารณสุขหรือหน่วยงานอื่น ๆ ที่รัฐเห็นว่า เหมาะสมในการดำเนินการกิจกรรมดังกล่าวนี้

ประการที่สาม เมื่อได้ผู้ควบคุมข้อมูลแล้วไม่ว่าไม่ว่าจะเป็นกระทรวงสาธารณสุขหรือหน่วยงานอื่น ๆ ที่รัฐเห็นว่า เหมาะสมแล้วนั้น สิ่งที่รัฐจะต้องดำเนินการต่อไปก็คือ ดำเนินการออกกฎหมายบังคับให้ร้านค้าที่มีความสัมพันธ์กับผู้บริโภคโดยตรงนั้น ต้องดำเนินการเข้ารหัสของภาครัฐ เพื่อให้กำหนดวิธีการต่าง ๆ เช่น

หากมีการจำหน่ายเครื่องตีมีแอลกอฮอล์หรือจำหน่ายสินค้าหลายอย่างแต่มีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์อยู่ในการจำหน่ายส่วนหนึ่งด้วยนั้น ต้องขายผ่านวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์หรือหากเป็นการชำระเงินสดต้องมีระบบเก็บข้อมูลผ่านบัตรประชาชนหรือหนังสือเดินทางขณะซื้อเท่านั้น คือ ผ่านระบบการจ่ายเงินผ่านแอปพลิเคชันในอนาคต บัตรเครดิตหรือระบบธนาคารที่ผูกกับระบบพร้อมเพย์ของรัฐโดยการกรอกเลขพร้อมเพย์หรือ สแกน QR CODE ที่รัฐไทยนั้นมีบริการนี้อยู่แล้ว หรือ ผ่านบริการ Application ของร้านสะดวกซื้ออื่น ๆ ที่ใช้สำหรับการชำระเงินเพื่อสามารถเก็บข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ซื้อได้สมบูรณ์ เนื่องจากระบบการจ่ายเงินผ่านแอปพลิเคชัน บัตรเครดิต บริการ Application ของร้านสะดวกซื้ออื่นที่มีการลงทะเบียนมีข้อมูลส่วนบุคคลอยู่แล้ว หรือระบบธนาคารที่ผูกกับระบบพร้อมเพย์ของรัฐโดยการกรอกเลขพร้อมเพย์หรือ สแกน QR CODE ผ่านการลงทะเบียนกับ

ธนาคารแห่งประเทศไทยเรียบร้อยแล้ว หรือหากมีการชำระเงินสดก็ต้องมีระบบการเก็บข้อมูลผ่านบัตรประชาชน หรือหนังสือเดินทาง

ประการที่สี่ ร้านค้าที่มีความสัมพันธ์กับผู้บริโภคโดยตรงนั้น รัฐต้องสนับสนุนด้านต่าง ๆ เช่น แอปพลิเคชันที่สามารถใช้กับร้านค้าต่าง ๆ ได้ ระบบการลงทะเบียนร้านค้าต่าง ๆ ระบบการอุดหนุนด้านภาษีที่ลดหย่อนหรือคุ้มครองส่วนลดหรือลดค่าธรรมเนียมในการขออนุญาตในการจำหน่ายสุราหรือสิทธิประโยชน์อื่น ๆ ที่มากกว่าร้านค้าพาณิชย์ที่ไม่ได้เข้าร่วมรายการหรือไม่ได้เข้าร่วมโครงการ

ประการที่ห้า รัฐจะต้องนำข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากการเก็บข้อมูลต่าง ๆ ไปใช้ประโยชน์ผ่านการขอความยินยอมหรือผ่านการออกกฎหมายที่จะให้หน่วยงานอื่นที่บังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสินค้าประเภทเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เช่น

1. การป้องกันและการบำบัดรักษาผู้ติดสุราเป็นอาชญากร หากได้ข้อมูลว่า ผู้ซื้อนั้นมีความถี่ในการซื้อที่ผิดปกติ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำข้อมูลดังกล่าวมาใช้วิเคราะห์และเข้าแนะนำบุคคลนั้นได้อย่างรวดเร็ว

2. การป้องกันอุบัติเหตุทางท้องถนน หากเราสามารถเก็บข้อมูลได้ว่า มีการบริโภคสุราหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากในพื้นที่ใด หน่วยงานที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับงานด้านนี้ สามารถวิเคราะห์และกำหนดนโยบายรายวัน รายเดือน รายปีที่จะดำเนินการป้องกันปัญหาที่อาจจะเกิดอุบัติเหตุมากขึ้น

3. การป้องกันปัญหาเมาแล้วขับ หากเราสามารถเก็บข้อมูลได้ว่า มีการบริโภคสุราหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากในพื้นที่ใด หน่วยงานที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับงานด้านนี้ สามารถวิเคราะห์และกำหนดนโยบายรายวัน รายเดือน รายปีที่จะดำเนินการป้องกันปัญหาที่ป้องกันป้องปรามผู้ขับขี่ยานพาหนะขณะมีเมามากขึ้น

4. การป้องกันปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่ หากเราสามารถเก็บข้อมูลได้ว่า มีการบริโภคสุราหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากในพื้นที่ใด หน่วยงานที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับงานด้านนี้ สามารถวิเคราะห์และกำหนดนโยบายรายวัน รายเดือน รายปีที่จะดำเนินการป้องกันปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นจากผลของการบริโภคสุราที่อาจจะก่อให้เกิดปัญหาการก่ออาชญากรรมได้

5. กำหนดมาตรการในการเก็บภาษีสรรพสามิตได้มากขึ้น เนื่องจากการเก็บข้อมูลต่าง ๆ สามารถนำไปวิเคราะห์ความเหมาะสมผ่านสถิติด้านต่าง ๆ ได้

6. ป้องกันปัญหาเยาวชนที่เข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ง่ายขึ้น แม้จะมีการปฏิเสธการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในแต่ละครั้ง แต่ทำให้ได้ข้อมูลต่าง ๆ มาใช้ประโยชน์ในการออกนโยบายเพื่อป้องกันปัญหาของเยาวชนได้มากขึ้น

ประการที่หก รัฐควรนำข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากการเก็บข้อมูลไปดำเนินการกำหนดนโยบายของภาครัฐในหน่วยงานต่าง ๆ เกี่ยวกับการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้มากขึ้น ที่มีความทันสมัยมากขึ้น วิเคราะห์ปัญหาได้ตรงจุดมากขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กฎกระทรวงการอนุญาตนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักร พ.ศ. 2560
กรมสรรพสามิต. คู่มือประชาชน การขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบ และไฟ หน้าที่และสิทธิผู้มีหน้าที่เสียสรรพสามิต
(ตามพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527). กรมสรรพสามิต : กรุงเทพฯ.
- กาญจนา ช่วยแท่น ญัฐวรรณ หนูด้วง ต้อยตา ช่วยชูวงศ์ ภัทรพงศ์ วงศ์พรต ศุภวิชญ์ หมอทยา และ ธนากร โคมลวานิช. มาตรการทางกฎหมายในการส่งเสริมให้มีการแข่งขันทางการค้าในอุตสาหกรรมคราฟต์เบียร์ คณะนิติศาสตร์มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- เกรียงไกร เจริญนาวัฒน์. (2559). หลักพื้นฐานกฎหมายมหาชนว่าด้วยรัฐ รัฐธรรมนูญ และกฎหมาย. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพมหานคร : วิญญูชน.
- คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ. (2549). มาตรการคุ้มครองสิทธิของผู้ใช้บริการโทรคมนาคมเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล สิทธิในความเป็นส่วนตัวและเสรีภาพในการสื่อสารถึงกันโดยทางโทรคมนาคม ข้อ 1. กรุงเทพมหานคร : คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ.
- จิตรลดา สมาจาร. (2562). ภาวะสมองเสียหายจากแอลกอฮอล์. เข้าถึงได้จาก
<https://www.samitivejhospitals.com/th/article/detail/%E0%B8%AA%E0%B8%A1%E0%B8%AD%E0%B8%87-%E0%B9%81%E0%B8%AD%E0%B8%A5%E0%B8%81%E0%B8%AD%E0%B8%AE%E0%B8%AD%E0%B8%A5%E0%B9%8C> สืบค้นเมื่อ 10 พฤษภาคม 2566
- ฉัตรสุมน พงศ์ภิญโญ. การติดตามผลการค้าเสรีในเครื่องดื่มแอลกอฮอล์, นนทบุรี : เดอะ กราฟิโก ซิสเต็มส์, 2556).
- ชนกธิดา ศิริวัตร และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธานี วรรณพาร์, การห้ามโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 : ศึกษากรณีการบังคับใช้กฎหมาย
ชมพูนุช นระรา และวิภา เล็กกุลวัฒน์. (2550). อุตสาหกรรมสุรา. รายงานเศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ชมพูนุช นระรา และวิภา เล็กกุลวัฒน์. (2550). อุตสาหกรรมสุรา. รายงานเศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ณัฐกร วิทิตานนท์. (2553). หลักรัฐธรรมนูญเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : วี.พรีนธ์.
- ทรงธรรม ปิ่นโต. จรียา เปรมศิลป์ และคณะ, เศรษฐศาสตร์...เล่มเดียวอยู่ (กรุงเทพมหานคร : ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2555).

ธนาคารแห่งประเทศไทย. PromptPay : พร้อมเพย์ เข้าถึงได้จาก <https://www.bot.or.th/th/financial-innovation/digital-finance/digital-payment/promptpay.html#accordion-bb894cdbf2-item-f0e378285a> สืบค้นเมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2566

ธีรวุฒิ ทองทับ, 2553, มาตรการทางกฎหมายในการคุ้มครองผู้บริโภคด้านการโฆษณา, หน้า 69-76.

นรากร สารีเหล็กและเสรี ชัดเข้มความจำในผู้ป่วยสุราที่มีภาวะติดสุราเรื้อรัง Memory in Patients with Chronic Alcoholism. ปีที่ 36 ฉบับที่ 2 (2018): วารสารการพยาบาลและการดูแลสุขภาพ

บรรเจิด สิงคะเนติ. (2543) หลักพื้นฐานของสิทธิ เสรีภาพ และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ตามรัฐธรรมนูญใหม่ กรุงเทพมหานคร : วิญญูชน. 2543)

บัณฑิต ศรไพศาล และคณะ. (2558). วิวัฒนาการนโยบายควบคุมปัญหาสุราของประเทศไทย. รายงานการวิจัย ฉบับสมบูรณ์ ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา.

ประกาศกรมเจ้าท่าที่ 91/2563 เรื่อง กำหนดสถานที่ห้ามบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในท่าเรือโดยสารสาธารณะหรือบนเรือโดยสารสาธารณะประจำทาง

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีเรื่อง กำหนดสถานที่หรือบริเวณห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รอบสถานศึกษา พ.ศ. 2558

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีเรื่อง กำหนดสถานที่หรือบริเวณห้ามขายหรือบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์บนทางรถไฟ พ.ศ. 2558

พระราชกฤษฎีกากำหนดหน่วยงานและกิจการที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 พ.ศ. 2563 มาตรา 3 ประกอบกับบัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดหน่วยงานและกิจการที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 พ.ศ. 2563

พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540.

พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลบุคคล พ.ศ.2562

พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2560

มนัญญา ภูแก้ว. (2563). รู้เฟื่อง..เรื่องเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ตอนที่ 1). (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก:

https://www.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/elaw_parcy/ewt_dl_link.php?nid=1512.

สืบค้นเมื่อ 21 เมษายน 2566

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. รายงานสถานการณ์การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รายจังหวัด พ.ศ. 2564.

กรุงเทพมหานคร: สหมิตรพัฒนาการพิมพ์.

วรพจน์ วิศรุตพิชญ์. (2543). สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ. กรุงเทพมหานคร : วิญญูชน.

ศูนย์ข้อมูลข่าวสารสำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ. นโยบายสาธารณะแบบมีส่วนร่วม. สืบค้นจาก

<https://infocenter.nationalhealth.or.th/node/119> เมื่อ 22 เมษายน 2566

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.), ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา (ศวส.) หน่วยระบาดวิทยา คณะแพทยศาสตร์

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล. <https://www.etda.or.th/content/gdpr-in-a-nutshell>

สืบค้นเมื่อ วันที่ 14 พฤษภาคม 2566

สุจิตตา ฤทธิ์มนตรี และคณะ. ผลกระทบจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้อื่นตามการรับรู้ของเหยื่อ.

วารสารการแพทย์โรงพยาบาลอุดรธานี ปีที่ 31 ฉบับที่ 1 มกราคม-เมษายน 2566.

หนึ่งฤทัย หงษ์พงษ์. (2547). บทบาทของผู้หญิงในการสืบทอดการผลิตสุราพื้นบ้าน กรณีศึกษาบ้านหลวงอำเภออมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.

อรรถจินดา ตีผดุง. “สิทธิของคนไทยในระบบการแพทย์และสาธารณสุข” ใน กฎหมายการแพทย์และสาธารณสุข คุณภาพชีวิตกับกฎหมาย ชุดที่ 4 เอกสารวิชาการโครงการสำนักงานส่งเสริมการวิจัยกฎหมายการแพทย์ สาธารณสุข สิ่งแวดล้อม และวิทยาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2540).

อำพล จินดาวัฒน์. (2552) การสร้างนโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพแบบมีส่วนร่วม. ปิยอนต์ พับลิสซิ่ง: กรุงเทพฯ.

อุดม รัฐอมฤต, นพนิธิ สุริยะและบรรเจิด สิงคะเนติ. (2544). การอ้างศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์หรือใช้สิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามมาตรา 28 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540. กรุงเทพมหานคร : นานาสีพิมพ์.

Alkohol im Straßenverkehr Promille-Grenze für Radfahrer bleibt bei 1,6" .

Mitteldeutsche <https://www.kenn-dein-limit.info/gesetzliche-regelungen.html> ; Retrieved January 14, 2023, from <https://alkohol.dvr.de/recht-und-gesetz/index.htm>.

Begriff und Geschichte des Datenschutzes. 28 May 2014.

Callum G. Brown, Up-helly-aa: custom, culture, and community in Shetland.

Conor Murray. U.S. Data Privacy Protection Laws: A Comprehensive Guide. Retrieved August 21, 2023, from <https://www.forbes.com/sites/conormurray/2023/04/21/us-data-privacy-protection-laws-a-comprehensive-guide/?sh=108f8d295f92>

Drinkaware. Buying alcohol The law on buying alcohol in the UK and proving your age. Retrieved December 13, 2022 from <https://www.drinkaware-co-uk.translate.google.com/translate/facts/alcohol-and-the-law/buying->

[alcohol?_x_tr_sl=en&_x_tr_tl=th&_x_tr_hl=th&_x_tr_pto=wapp#howlicensingworks](https://www.drinkaware-co-uk.translate.google.com/translate/facts/alcohol-and-the-law/buying-alcohol?_x_tr_sl=en&_x_tr_tl=th&_x_tr_hl=th&_x_tr_pto=wapp#howlicensingworks)

EU. General Data Protection Regulation. Retrieved 10 May 2023 <https://gdpr-info.eu/>

Government UK. Data protection. Retrieved August 14, 2023, from <https://www.gov.uk/data-protection>

Jugendschutzgesetz (JuSchG) - § 28 Bußgeldvorschriften" . Bundesamt für Justiz und Verbraucherschutz สืบค้นเมื่อ 10 มกราคม 2022 .

Jugendschutzgesetz (JuSchG) - § 28 Bußgeldvorschriften" . Bundesamt für Justiz und Verbraucherschutz สืบค้นเมื่อ 10 มกราคม 2022 .

Jugendschutzgesetz (JuSchG) §9 Unter 14 Jahren ist Alkohol grundsätzlich tabu. In Gaststätten, Verkaufsstellen oder sonst in der Öffentlichkeit dürfen alkoholische Getränke und Lebensmittel weder abgegeben – also verkauft – noch der Verzehr gestattet werden.

Jugendschutzgesetz (JuSchG) §9 Wenn Eltern oder andere sorgeberechtigte Erwachsene dabei sind und das ausdrücklich erlauben, dürfen Jugendliche, die 14 oder 15 Jahre alt sind, Bier, Wein oder Sekt verzehren. An der Supermarktkasse gilt daher: Kein Alkohol unter Mit dem vollendeten 18. Lebensjahr erreicht man in Deutschland die Volljährigkeit. Man gilt also juristisch gesehen als erwachsen. Der Konsum und Erwerb von alkoholischen Getränken, auch Spirituosen, ist damit gestattet.

ND Prevention Resource and Media Center. Checking ID for Alcohol Sales (may include use of ID Scanners; mandatory carding policies) Retrieved December 12, 2022, from https://prevention-nd.gov.translate.google.com/underage-drinking-prevention-strategies/high-retail-access/checking-IDs?_x_tr_sl=en&_x_tr_tl=th&_x_tr_hl=th&_x_tr_pto=wapp

Personen ab 16 Jahren dürfen Bier, Wein oder Sekt kaufen und konsumieren. Ausnahme sind Spirituosen, also hochprozentige alkoholische Getränke - diese dürfen in Gaststätten, Verkaufsstellen und generell in der Öffentlichkeit erst ab 18 Jahren gekauft und getrunken werden - auch dann, wenn die Eltern dabei sind. Das Abgabe- und Konsumverbot gilt auch für alle Mischgetränke, die Spirituosen enthalten - und zwar unabhängig vom Alkoholgehalt des gemischten Getränks.

Scottish Government (2018). Alcohol Framework 2018 : Preventing Harm. (Scotland : Scottish Government).

Scottish government (2021) Alcohol and Drugs. (Scotland : Scottish Government). Retrieved from <https://www.gov.scot/policies/alcohol-and-drugs/>

Scottish government (2021) Drink, Drive, Limit Policy. (Scotland : Scottish Government).

Retrieved from <https://www.mygov.scot/drink-drive-limit-scotland>

Strafgesetzbuch § 315 c

Wer im Verkehr ... ein Fahrzeug führt, obwohl er infolge des Genusses ... berauschender Mittel nicht in der Lage ist, das Fahrzeug sicher zu führen, wird mit Freiheitsstrafe bis zu einem Jahr oder mit Geldstrafe bestraft, wenn die Tat nicht in § 315a oder § 315c mit Strafe bedroht ist. Nach Absatz 1 wird auch bestraft, wer die Tat fahrlässig begeht.

wer infolge berauschender Mittel oder infolge geistiger oder körperlicher Mängel nicht in der Lage ist, das Fahrzeug sicher zu führen und dadurch Leib oder Leben eines anderen Menschen oder fremde Sachen von bedeutendem Wert gefährdet, wird mit Freiheitsstrafe bis zu fünf Jahren oder mit Geldstrafe bestraft.

Wer sich vorsätzlich oder fahrlässig durch alkoholische Getränke oder andere berauschende Mittel in einen Rausch versetzt, wird mit Freiheitsstrafe bis zu fünf Jahren oder mit Geldstrafe bestraft, wenn er in diesem Zustand eine rechtswidrige Tat begeht und ihretwegen nicht bestraft werden kann, weil er infolge des Rausches schuldunfähig war oder weil dies nicht auszuschließen ist.

ภาคผนวก

ข้อความเกี่ยวกับความเห็นการให้ความเห็นผลการวิจัยของผู้ทรงคุณวุฒิ

วันที่ 27 พฤษภาคม 2566

โรงแรมมิราเคิล แกรนด์ คอนเวนชั่น กรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัย ปัจจุบันมีปัญหาว่าจะทำอย่างไรถึงจะทำให้เราบริหารจัดการ เกี่ยวกับการเสพเครื่องตีแอลกอฮอล์หรือสิ่งย
บริโภคเครื่องตีแอลกอฮอล์แล้วคอนโทรล ให้ได้แล้วก็ในมิติอื่นๆ เนี่ยมันเกิดผล สะท้อนมาเยอะแยะมากมาย

โครงการผู้ซื้อเนี่ยจะต้องตรวจสอบได้ ถ้ามีกฎหมายที่ดูแลเรื่องพวกนี้ เราเห็นว่า อาจจะออกกฎหมายใน
อนาคต เรียนเชิญเข้ามาตรวจสอบสุขภาพเรียนเชิญเข้ามาดูแล ให้ความรู้กับเขาว่า คุณตีแบบนี้มากๆ ไม่ได้นะเดี๋ยวดับ
ไตคุณจะมีปัญหาที่จะได้ดูแลกันนะครับ หรือส่งต่อการบำบัดที่เกี่ยวกับสุรา

แต่ว่าสิ่งหนึ่งที่เราถูกสกัดก่อนที่จะไปถึงจุดนั้น คือ เรื่องของกฎหมายข้อมูลส่วนบุคคลครับ ข้อมูลบุคคล
เราเห็นได้ชัดๆ อย่างนี้มันเหมาะสมไหมมันควรไหมถ้าเทียบ กับประโยชน์กับเทียบกับความเสียหายที่มัน อยู่ใน
วันนี้ เราจะทำกฎหมายเพื่อที่จะอะไรที่ยกเว้น ตรงจุดนี้ได้ไหมพอแล้วก็สามารถจะใช้ข้อมูลเหล่านี้ไปในมิติของการ
ดูแลสุขภาพป้องกันปราบปรามการควบคุมการจับเกี่ยวกับ ครอบครัวแล้วประสบความสำเร็จแล้วก็เรื่องของ
การอนุญาตหรือไม่ยกนะเพราะว่าแฮ้ยคุณจะ ผลิตคุณจะจำหน่ายอีกเพราะว่าขนาดไหนตรงไหนมันเยอะไปแล้ว
มันน้อยไปแล้วนะครับหรือ แม้กระทั่งบางจังหวัดเองเนี่ยผู้ว่าหรือ คนในชุมชนก็อาจจะบอกว่าเขาต้องการไม่ให้ มัน
มีอะหรือมีน้อยที่สุดเนี่ยเค้าจะมี แผนรณรงค์อะไรกันยังงั้นเนี่ยมันๆ จะมีลูกเล่นต่อได้ควรหรือไม่ควร ที่จะมีสิ่ง
เหล่านี้อันนี้คือคิดแบบไปสุดโต่งนะ ถ้าทำในเมืองไทยเป็นประเทศแรกในโลกเลยซึ่งขณะนี้เราก็ศึกษาไปเรื่อย ๆ

ระบบเยอะๆ อย่างนี้เราก็ต้องคิดหนักแล้ว แน่นอมนันมีคนเลี้ยงคนเลี้ยงมันก็มีวิธี เลี้ยงธรรมชาติแต่มันก็
จะเลี้ยงไปปึบใจ คนๆ นั้นพอมันเยอะๆ ขึ้นเนี่ยก็อาจจะมีการ เชิญมาอย่างที่ผมเคยนำเหรียญนี้การเชิญก็ มีทั้งเรื่อง
ของทางการแพทย์และสาธารณสุข แล้วดูแลนะครับแล้วก็คนจะเอางบ เพอร์เซ็นต์จากส่วนหนึ่งของการบริโภคที่
ตัดเข้าไปเนี่ยเอาเข้ามาดูแลกลุ่มคนพวก นั้นะครับ อีกอันหนึ่งคือป้องกันก็คืออาจจะเป็นเรื่องของท้องถิ่นเรื่อง ของ
ฝ่ายปกครองที่จะใช้ข้อมูลบนพื้นฐาน ว่าพื้นที่คุณควรจะต่ออัพเรื่องพวกนี้ อย่างไรก็ตามจะดูแลให้ตรงนี้ยาวชน
น่าจะเป็นเหยื่อเยอะนะมันจะเป็นตัวแดงขึ้นมาให้เห็นนะครับก็คิดไกลไปถึง 2 จุดนั้นนะ

ความเห็นผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1 เป็นประโยชน์สำหรับ ในหลายๆด้านแล้วก็หลายๆหน่วยงาน ถ้าจะมีการ
นำไปใช้ข้อมูล นะคะแต่คราวนี้ก็มีคำถามหนึ่งว่า การจะได้มาที่ ข้อมูลถ้าเราจะได้ข้อมูลที่มันสมบูรณ์ หรือว่า
เป็นข้อมูลที่แท้จริงเราจะได้มา ด้วยยังงั้นการบังคับใช้กฎหมายก็คืออีกด้าน หนึ่งมันก็จะมีการหลบเลี่ยงคืออันนี้
นำมา เปรียบเทียบในของการจัดเก็บภาษีอย่างเช่น เรามีมาตรการทางภาษีในการควบคุมการบริโภค เครื่องตี
แอลกอฮอล์ใช้ใหม่คะอย่างเช่น เราหลายๆหน่วยงานมาว่าทำไมถ้าคุณปรับราคา ภาษีสรรพสามิตขึ้นสูงๆคนก็ตี
น้อยลงเอง ในอีกด้านหนึ่งถ้าเราปรับขึ้นสูงการหลบ เลี่ยงมันก็ตามมามันก็จะเกิดอาสุรา เกือบพวกเนี่ยอีกด้านหนึ่งก็
จะโตขึ้นมาในๆ เช่นเดียวกันนี้ๆนี่ก็มองถึงถึงเรื่องนี้ นะคะว่าถ้าเกิดว่าเรามีการบังคับใช้กฎหมายก็จริงแต่ถ้าถ้าเกิด

ว่าผู้เอ่อผู้ซื้อหรือผู้ขายเนี่ยเขามีความกังวลใจว่า เอ่อข้อมูลที่เขาให้ไปอะมันจะนำมาซึ่ง เอ่อผลที่ตามมาจะเป็น ยังไงไม่ว่าในเรื่อง ของการเอ่อ อย่างเช่นผู้ขายก็อาจจะกังวลเรื่องเช็ค ภาษีใหม่ถูกควบคุมใหม่ผู้ซื้อเองก็อาจจะ กังวลกับข้อมูลส่วนตัวของเขาอะเขาก็ไม่อยากจะเปิดเผยอย่างนั้นนะคะ

ความเห็นผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2 ส่วนตำรวจนะครับ ในมุมมองของตำรวจเนี่ย คือไม่มีฐานข้อมูลหรือมีข้อมูลหรือ การเก็บข้อมูลเกี่ยวกับไม่ว่าจะเรื่องใดๆ เรื่องนะมันยอมเป็นประโยชน์กับหน่วยงาน บังคับใช้กฎหมายอยู่แล้วนะ สะโดยเฉพาะ เรื่อง สุรณะถือว่ากันอันหนึ่งที่ว่าอะไร แอลกอฮอล์ ทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นผู้ผลิตไม่ว่าจะเป็นผู้ขาย ไม่ ว่าจะเป็นผู้ดื่มถ้ามันมีทุกวันนี่เรา ต้องยอมรับว่าข่าวร้ายวันที่เราเห็นนะอะ อาชญากรรมที่มันเริ่มต้นเนี่ยมันจะเริ่ม ต้นกัน ตี๋ใหม่ นะครับควรจะต้องมีอะ ก็นั่นแหละไม่ว่าจะหมู่บ้านนี้ก็จะใจใน เมืองหรือว่าจะจากที่ไหนนะคือจะ เริ่มต้น ด้วยการยิงเสร็จแล้วก็ต่อด้วย ยาเสพติดหรือจะต่อด้วยอันอื่นมันก็จะไป เรื่อยๆ เมื่อ มีข้อมูลหรือว่ามี การ เก็บข้อมูลว่าใคร หรือบ้างในนั้นมันจะใช้ได้กับตำรวจด้วย โดยเฉพาะว่าเมื่อมันเกิดอาชญากรรมเขาก็จะ ย้อนกลับ มาว่ามันเกิดอะไรขึ้นตั้งแต่แรก เหมือนกับว่าหาสาเหตุหรือว่ามันเกิดจาก อะไรมันก็คงหนีไม่พ้นในเรื่องของเดิมก่อน หรือว่าใช้ คือ 6 ตุลาคมหรือว่าพรไปทำแล้วก็ควบคุม ไม่ได้ สำหรับข้อมูลที่จะมีเนี่ยมันก็จะ มี อยู่ 2 อย่างที่เราเจอ นะอะก็คือ 1 ก็คือ สามารถที่จะเก็บได้เพราะว่าตามร้านเนี่ย เขาอยู่อยู่แล้วว่า ภายในการปฏิบัตินะครับเขาขายให้ ใครอะไร แต่มันก็มีถึงเรียกว่าเวลาขายเนี่ยตาม หมู่บ้านถ้าเราเคยเห็นนะอะมันไม่ใช่คนผู้ ใหญ่หรือว่าเอ่อ ใครไปซื้อ จะเด็กไปซื้อให้ซื้อให้พ่อหน่อย คือมันต้องเป็นวัฒนธรรมที่สมยอมกันอยู่ แล้วว่า อ้าวลูกคนนี่ไปซื้อเขาเขาก็ยอมๆ ควบคุมได้ หรือว่ายังรู้ข้อมูลได้แต่ในทางท่านใน สังคมเมืองในสังคมเมืองเนี่ย มันก็จะเป็นร้านขายยาใช้ใหม่ที่เรา เห็นใหม่ ไม่ว่าจะเป็เซเว่นหรืออะไรการเก็บข้อมูล มันก็มี Records ของร้านว่ามันไม่ได้มีใครมาซื้อใช้ใหม่มันก็ จะมีแค่เตรียมบุคคล หรือบางทีที่จะสามารถรู้ได้ว่าใครคือใคร อะไรอย่างนี้หรือว่ารู้กันในละแวกนะครับ ถ้าการเก็บ ข้อมูลที่ได้อย่างที่ท่าน อาจารย์ธานินทร์ได้เชิญมาเนี่ยมันไปถึง การเสียบบัตรด้วยการอะไรเนี่ยมันยอมเป็น ผลดี เพราะมันจะเป็น Big Data ที่สามารถ ที่จะควบคุมได้ซึ่งปัจจุบันนี้ Big Data ที่ไม่ว่าจะข้อมูลอะไรต่างๆนะ หน่วยงานรัฐ และพยายามที่จะทำแล้วให้มันมันจะมีสถิติ มันจะมีมันจะมีเรียกว่า ข้อมูลที่เป็นประโยชน์มากที่เราจะ ทำอย่าง ได้อย่างหนึ่งได้นะครับ ขอขอบคุณครับ ทางตำรวจก็เห็นด้วย จะไปยังไงให้ประโยชน์อย่างไรนะครับคงไม่มี ใครมาบ่นว่าเราตั้งด่านอะไรกันไม่มี เหตุผลเลยเรามีข้อมูลบอกให้จำเป็นไม่ต้อง วัดแอลกอฮอล์กันเลยครับเข้าใจว่า อาจารย์ ที่รู้จักแต่อย่างไม่พร้อมหรือพร้อม

ความเห็นผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3 เกี่ยวกับเรื่องข้อมูลส่วนบุคคล คือข้อมูลกิจกรรมนะครับเก็บได้มันก็ดี ก็คือข้อมูล ผู้ใช้ข้อมูลผู้เสพเนี่ยมันมี ประโยชน์สำหรับพวกที่มตำรวจแล้วก็หน่วยงาน รัฐในการไปทำวิจัยและอีกหลายอย่างนะ ที่ เป็น output แต่มันก็มาติดมีกฎหมายตัวนี้ อะคือ pdpa นะครับแล้วตรงนี้มันก็เลย เป็นประเด็นนะอะอันนี้ อาจจะไม่ได้ตอบตาม ลำดับที่อาจารย์คุยได้ถามผมมานะครับก็คือ จับภาพตอนแรกที่จั่วหัวเครื่องสแกนภาพผม ก็ ตกใจเลย ก็คือว่าเอาจริงหรือเปล่านะอะแล้วสิ่งที่ ผมคิดอันแรกเลยก็คือว่าแล้วมันจะไปเก็บ ข้อมูลไว้ที่ไหนเนี่ย เพราะว่าจาก ประสบการณ์ที่ไม่ค่อยเยอะของผมเองการทำงานได้ ในสารบัญการเงินแล้วก็ล่าสุด เจ้าของตัว

กระทรวงดิจิทัลจะจะมี ประเด็นคิดอย่างนี้ก็คือว่าเอาข้อมูลที่ เกี่ยวกับที่เขาจำนะจะมันเป็นข้อมูลของ ราชการแต่จุดหนึ่งเนี่ยก็ยังเป็นประเด็น ข้อโต้เถียงระหว่างข้อมูลอุบัติเหตุ อาชญากรรมซึ่งใช้ในวงการตาม พรบข้อมูล ข่าวสารปี 40 ซึ่งตำรวจก็เจ้าหน้าที่ใน อ้างว่าใช้ได้ล้านเปอร์เซ็นต์ แต่นั่นก็หมายความว่า เป็นข้อมูลที่ ปรากฏ เก็บแต่เคสนี้คือเซเว่นอีเลฟเว่นได้ เซเว่นอีเลฟเว่นเจ็บบั๊คนี่ซื้อเนี่ยวัน นั้นก็เลยต้องเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่ ถาม ว่าเก็บไปเพื่ออะไรก็ต้องวิ่งไปดูมาตรา 25 กับ 26 ของพรบ. ซึ่งเป็นข้อยกเว้นในการเก็บ เพราะว่าที่เสียก็ยังไม่ แตกนะครับว่าจะอะไร เป็นการบังคับต้องบังคับตามกฎหมายคือ แอปพลิเคชันหรืออะไรที่เป็นการเก็บเพื่อประโยชน์ สำคัญแห่งชีวิต อะไรสักอย่างนี้แหละครับเอ่อมันก็จะเขียน กันเลยอันนั้นคือประเด็นที่หนึ่งว่า สิทธิในการเก็บเงิน เราใช้สิทธิ์อะไรใน การเก็บประเด็นที่ 2 ก็คงจะเป็นเรื่อง ที่ เก็บอะครับก็คือข้อมูลที่สแกนเข้ามา เนี่ยนะจะถ้ามันจะ ไปเซฟไว้ตรงไหนอะของ เซิร์ฟเวอร์คือเซเว่นมันก็มี Big Data ที่เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการซื้อขายรถราคา ตัว [เพลง] ต้องเข้าโครงการถ้าเกิดร้านอื่นไม่มี คอมพิวเตอร์ถามว่าเขาจะเก็บข้อมูลยังไป Paper ไหมนั่นก็เป็นประเด็นหนึ่ง ที่ ต้อง คิดนะครับ ที่นี้สมมุติว่าเราสมมุติว่ากฎหมายให้ 11 อะว่านั่นก็ถือว่าเป็นการปฏิบัติตามกฎหมาย คือ Vigo offication หรือไม่ก็รอให้ Force หน่วยงานที่รับเก็บมันก็ต้องมีมาตรการ ซึ่งมันเป็นฟังก์ชันสำคัญของพรบ pdpa ที่ ว่าเขาจะต้องมีการรักษาความปลอดภัยนะครับ แม้กระทั่งบัตรใบเดียวได้ทุกวันนี้แค่ หน้าปกบนหน้าทำน ที่อยู่บนบานนี้ก็เป็น ข้อมูลสถิติครับ

ภาพท่านมาเวลาเก็บรักษาเนี่ยคือกระบวนการ เก็บรักษาเนี่ยเก็บอะไรถ้าเขียนเป็นข้อ มูลตัวอักษรมันไม่ เป็นไรแต่ถ้าเขียนเป็น หน้าตาเก็บไม่ได้วิธีการแก้ไขที่เราอบรม เยอะๆเมื่อช่วง 3-4 ปีก่อนนั้นก่อนที่พรบ นี้จะบังคับ ใช้งานก็คือเอาเมจิสต์มาอะ ป้ายหน้าไม่ใช่สแกนแล้วก็ขีดข้อมูล ที่ไม่จำเป็นออกนะครับแต่ที่นี้ผมยังนึก ภาพ แบบพอจุหาเนี่ยมันเป็นเรื่องที่เป็นร้าน สะดวกซื้อมันไม่ใช่เป็นเรื่องสถาบันการ เงินกับมันมีเวลามานั่งชี้ ตรงนี้คนที่ จะขายสุราหรือคนที่ออกกฎหมาย เกี่ยวกับสุราจะต้องมานั่งคิดว่าข้อมูล ประเภทไหนเก็บได้ก็เก็บไปได้อาจจะแต่ ทั่ง นี้ทั้งนั้นก็คือว่าถ้าเกิดว่าเป็นลักษณะ ของการออกกฎหมายให้ข้อมูลตรงเนี่ยเป็นข้อ มูลที่ประทับเก็บมันก็ อาจจะแปลงร่างนะสะ ที่ผมคิดในแง่ง่ายๆเอ่อผมไม่คิดอะไรเยอะ นะครับว่าข้อมูลตรงนี้เป็นข้อมูลสถิติ ใ่อันนี้มัน อาจจะเปิดช่องในการที่หน่วยงาน ต่างๆแม้กระทั่งร้านค้าที่ต้องปฏิบัติตาม กฎหมายจะเก็บได้

ที่เราต้องศึกษากัน ฎีปุ่บตั้งแต่อายุต่ำกว่า 18 ลงไปเขาก็ ห้ามถือแค่เฉอญู 18 อะไรอย่างนี้มันก็จะ มี ประเด็นที่ว่ามันเก็บยังไงแต่คิดว่า ฎีปุ่บมันไม่มีอะไรน่าสนใจมากนักนะแค่ มันก็เหมือนคล้ายๆของเราเพียงแต่ว่ามี ความที่เป็นเมืองที่กฎหมายเกรธเนี่ยมันก็ เลยมีคนมีระเบียบวินัยมากกว่านั่นเองนะ ครับ ข้อที่ 2 แสดงตนขอคุบัตร์ นะครับผมและให้คำ ตอบว่าให้ผู้ซื้อแสดงบัตรประจำตัวประชาชน หรือบัตรประจำตัวผู้ได้รับอนุญาตที่นั่น มี 2 ส่วนส่วนแรกของประจำตัวประชาชน ID Class ยังไงยังงั้นเซเว่นก็ต้องดูนะแต่ที่ ปรึบหนึ่งเนี่ยซึ่งมันแยก ออกอากาศซึ่ง อเมริกาทำยุโรปทำยุโรปที่ผมไม่แน่ใจว่าที่ผมเปิดตั้งดูก่อนที่มันมาเนี่ย เขาจะมีบัตรสำหรับผู้ที่ สามารถเซ็นต์ได้ ซึ่งต้องตรวจโรคต้องผ่านเลนหรือว่าห้องเสพยาเสพติดของอาจารย์ทันทียุคนั้น ประมาณนั้นมันก็มี คือแยกกันอาจจะบัตร ประชาชนไปเลยถ้าเกิดคุณอยากจะเสร็จก็ยื่นภาษีควบคุมเข้าร้าน วันนี้นั้นเรื่องโบราณไป

แล้วจริงๆแล้ว เนี่ยมันสามารถใช้ QR Code ที่โทรศัพท์ ของผู้บริโภคได้เลยคือมันมีวิธีช่องที่จะรับ Data ของคนที่ จะซื้อเนี่ยได้เยอะ เยอะมากมายเพียงเท่านั้นแค่นี้ QR Code ที่มาจากกระทรวงก็ดีเลยแปะไว้คุณจะซื้อนะ คนขาย ไม่ค่อยมีความรู้สึกคุณต้องเปิดเผยข้อมูลก่อน

ส่วนแรกก็คือข้อมูลผู้ซื้อนะครับส่วนที่ 2 คือข้อมูลผู้ขายแล้วก็ส่วนที่ 3 ก็ คือตัวสินค้าข้อมูลของตัวสินค้า ที่ซื้อที่เป็นเครื่องแอลกอฮอล์นะครับที่นี้ ไ่มาจากตัวผู้ซื้อก่อนผู้ซื้อเนี่ยอย่าง แรกเลยคือคนที่มียบัตรประชาชนและ คนที่ไม่ มียบัตรประชาชนนะครับคนไทยนะครับอายุเกิน เนี่ยเป็น 2 ทีมมันมีแบบอยู่แล้วที่นี้ถ้า ต่างชาตินะครับที่จะ ซื้อนะครับจะต้องใช้ วิธีไหนนะครับอาจจะต้องคิดเพิ่มเติมจะ ต้องดูพาสปอร์ตหรือเปล่าอะไรแบบในการยื่น ยันแต่ เราพาสปอร์ตมันจะ นำข้อมูลจากพาสปอร์ตไปเป็น Digital ได้ หรือเปล่ามันมีวิธีการสแกนหรืออะไรประมาณ นี้ หรือเปล่าอันนี้เป็นอีกเรื่องที่จะ ต้องคิดที่นี้เอ่อพอในส่วนของข้อมูลของคน ไทยครับผมเอ่อบัตรประชาชนนะครับ อ่าทุกคน อ่าที่อายุเกินเนี่ยน่าจะต้องมีอยู่แล้ว นะครับที่นี้ เอ่อถ้าสิมบัตรมันจะเอาบัตรมานะครับจะยัง ใจจะอ่าไม่ ขายให้เลยจนกว่าคุณจะไม่ได้ไป ชักประวัติมานะครับอันนี้ก็ เป็นเรื่องแรก ที่เราคิดอันที่ 2 ถือบัตรคนนิ่งแต่มา ซื้ออะอีกคนนิ่งนะครับ เอ่อ เด็กฝากให้พี่มาซื้ออะไรอย่างนี้ครับ ไมใช่สิ แต่จะยังงี้ดิขึ้นเหมือนกับว่าพ่อให้ลูกมา ซื้อ ให้พ่อให้ลูกมาซื้อให้ลูกก็ถือบัตร พ่อมาเสียบ ยังไงนะครับณปัจจุบันมันก็มีมันก็มีหลาย แนวคิดอะครับที่จะพิสูจน์ ตัวบุคคลโดยที่ ไม่ต้องใช้บัตรประชาชนเช่นเรื่องของตัวเอง แต่เขาก็พยายามจะเสนอในเรื่องของ Digital ID ถูกนะ ครับอ่าที่ที่อาจจะต้องคือส่วน ตัวผมอะเห็นว่าเห็นเห็นครมมันจะมีมันใช้ ในเรื่องของ dimetrics ข้อมูลทางชีวภาพ อาจจะเปลี่ยนนี้มีอ่า รูมาตาสแกนใบหน้าอะไรแบบนี้ครับที่อ่าณ ปัจจุบันใช้อยู่คือถ้าจะพิสูจน์เอ่อแบบ เนี่ยคือ มันก็จะอ่า สวมรอยยากนะครับประมาณนั้นแต่ถ้าอ่าเริ่ม ต้นอาจจะเป็นคือมันมันขึ้นอยู่กับ คือทุกอย่างมันเข้ามาใช้ งบประมาณนั้นเนาะ มันต้องใช้การลงทุนนะครับถ้าเสียบบัตรก็ อาจจะจ่ายน้อยอะไรเงี้ยครับเครื่องมันก็ มีอยู่แล้ว ราคาที่ไม่ได้สูงมากนะครับถ้าจะ ต้องแบบใช้สิทธิ์อะไรอย่างเงี้ยมันก็ อัพเดทขึ้นมามันก็ใช้งบประมาณเพิ่มขึ้นนะ ครับ อ่าประเด็นที่ 2 นะครับคือประเด็นของผู้ ขายนะครับแน่นอนว่าผู้ขายเนี่ยต้องไปอ่า ขออนุญาตอยู่แล้วนะครับ ซึ่งในรายละเอียด ในตอนที่ขออนุญาตนะครับเขาก็จะมีกล่อง อยู่แล้วว่าร้านตั้งอยู่ที่ไหนคนที่ขอ อนุญาตเป็นใคร อะไรอย่างนี้ครับก็จะมีตัว โลเคชั่นตัวนั้นระบุอยู่เพราะฉะนั้นถ้า ถ้ามันจะต้องมีเครื่องเครื่องนิ่งเนี่ยนะ ครับในการ เก็บข้อมูลความไว้วางใจไว้นะ ร้านเขามันก็ดับทุกซั่มมันก็จะข้อมูลตัว นั้นมันก็จะเวลาตามกฎหมายคือเครื่องนี้ คือ ร้านนี้นะครับเพราะฉะนั้นเราจะรู้ อยู่แล้วว่าผู้ขออนุญาตเป็นใครร้านอยู่ตรงไหน ยังไงบ้างนะครับที่นี้เอ่อมันจะมีใน เรื่อง ของภาระนะครับในเรื่องของค่าใช้จ่ายที่ เพิ่มขึ้นของตัวเองร้านเองนะครับถ้าข้อมูล เป็นแบบออนไลน์เลยนะครับ เขาก็เลยต้องมี ค่าไฟฟ้าที่จะต้องมาเสียบเครื่องถูกไหม ครับมีค่าอินเทอร์เน็ตที่เขาจะต้องจ่าย เพื่อที่จะอ่าออนไลน์ อยู่ตลอดเวลาหรือ เอ่อถ้าจะเป็นแบบออฟไลน์นะครับข้อมูลอ่า เสร็จปั๊บเก็บไว้ในตัวเครื่องเก็บไว้แน่น อ่าใน ตัวเครื่องเนี่ยจะมีเมมนะครับให้มัน แบบเพียงพออยู่ได้แล้วสัปดาห์หนึ่งเหลือสัก เดือนนึงอะไรเงี้ยครับแล้วหลังจาก นั้นก็ มีเจ้าหน้าที่ไปค่อยๆไปดูข้อมูลมาเป็น รูทีนอะไรอย่างนี้ครับมันก็อาจจะลดภาระใน เรื่องของการที่จะต้อง ออนไลน์ได้นะครับ แต่ยังไงเนี่ยคือค่าไฟเนี่ยเขาจะต้องจ่าย เพิ่มขึ้นอยู่แล้วนะครับในการอาจจะทราบ แบบหรือ

เสียไปตลอดเวลาเลยครับ ทางลัดจะ ลดภาระตรงนี้กับผู้ขายได้อย่างไรนะครับ อันนี้ก็เป็นเรื่องที่จะต้องคิดเพิ่มขึ้นนะครับ ต่อมานะครับก็คือในเรื่องของตัว product นะครับที่เขาเป็นตัวเครื่องตีมีการะในการที่สุดว่ามันคือ แอลกอฮอล์ชนิด ไหนเนี่ยครับถ้าเกิดจะเก็บเนี่ยครับถ้า เองง่ายที่สุดคือทางสรรพสามิตครับ ก็ต้องไปออกเป็น แสตมป์อาที่มันเฉพาะตัวของ ยี่ห้อนั้นและรุ่นนั้นออกมานะครับเราต้อง แปะให้ตรงเนี่ยครับใน Stand มันอาจจะ QR Code นี้ครับหลายเครื่องนี้เครื่องนี้ก็ ต้องสแกนแบบสแกนปุ๊บแล้วรู้เลยว่าอันนี้ คือเครื่องตีมากาแพ้ยี่ห้อไหน รุ่นไหนมี แอลกอฮอล์อยู่ที่เปอร์เซ็นต์อะไรประมาณ แบบนี้ครับหยิบไปที่ขวดก็สแกนไปทุกครั้ง มันก็จะเขียนขึ้นที่นี้ แต่นั่นแหละมันก็จะ นำมาซึ่งตัว Data ที่มันใหญ่ขึ้นมหาศาล เลยถูกไหมครับ เพราะว่าอย่างข้อมูลผู้ซื้อ ผู้ขายมันมี อยู่ไม่กี่ตัวแปรแหละ แต่ว่า รุ่นของแอลกอฮอล์อะไรประมาณเนี่ยมันจะ หลากหลายมากๆเลยนะครับมันก็จะเพิ่มอา ภาระเพิ่มขึ้นจะเอาหรือไม่เอาอะไรอย่าง ครับคือผมเข้าใจว่าในระยะเริ่มต้น เนี่ยเอาข้อมูลผู้ซื้อกับผู้ขายเนี่ยผม เชื่อ ว่ามันมันก็ได้ประโยชน์ค่อนข้างเยอะ แล้วนะครับ ประเด็นถัดมานะครับในเรื่องของการบริหาร คลังข้อมูลนะครับ คือพอข้อมูลได้มาแล้ว เนี่ยจะว่าเก็บไว้ที่ไหน ส่วนตัวของคิดว่าน่าจะเป็น de ครับผม เพราะว่าเป็นที่ที่เหมือนกับว่า เป็นแหล่ง กลางเป็นที่ที่มีศักยภาพมากน่าจะมากที่สุดในประเทศและนะครับในส่วนของภาครัฐนั้น นะครับ สรรพสามิตเข้าถึงได้สาธารณสุขเข้า ถึงได้นะครับแล้วก็ดีอีกก็มีเรื่องของ Security อะครับที่น่าจะดีที่สุดนะครับ อยู่แล้วนะครับ ที่นี้ในแง่ของการนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ ครับผมอันนี้ผม คิดถึงตัวโมเดลอะครับที่ จริงๆแล้วเรา คือภาพเอกชนเขาเรียกร้องมาตลอดอะครับว่า เออทำไมก็ไม่ค่อยขายให้เด็กมันจะไปยากอะไร ทำไมจะต้องขาย ออนไลน์ 5 อะไรประมาณแบบนี้ ครับก็เหมือนเหมือนเขาก็เขาก็พยายามจะให้ เรามีระบบในการพิสูจน์แต่ว่ามันก็ เป็นการ ลงทุนที่แบบค่อนข้างมหาศาลเนอะแล้วก็ใน แ่งของการมี Big Data ในลักษณะประมาณนี้ ถ้ามันแชร์ ร่วมกันได้นะครับหมายความว่า ภาครัฐอาจจะเข้าถึงข้อมูลได้มากกว่ารัฐไป จนถึงเลข 13 หลักว่าระบบเป็นตรงนี้ว่า เป็นใครบ้างแต่เราอาจจะปล่อยข้อมูลตรงนี้ไปให้เอกชนโดยตัดข้อมูลที่เร อุดตรงๆได้หรือข้อมูลที่คิดว่า แบบนี้มัน เป็นควรจะเป็นความลับของภาครัฐอะไรประมาณ เนี่ยครับและให้เอกชนเนี่ยเขาเอาไปใช้ใน การทำ การตลาดนะครับเออมันมีโอกาที่จะ เกิดขึ้นเป็นโมเดลในลักษณะ Public Private ทำให้ชีวิตหรือเปล่านะครับ ใน กลุ่มเอ่อเอกชนสมาคมผู้ประกอบการสนทกับ ฮอทั้งหมดทั้งปวงอย่างเงี้ยครับรวมถึงทุน กับภาครัฐนะ ครับใน การที่จะให้มันมีไอ้ตัว ระบบตัวนี้ขึ้นมาแล้วก็แชร์ข้อมูลเข้า ที่จำเป็นนะครับซึ่งกันและกันนะครับ อาที่นี้พอพอได้ ข้อมูลมาแล้วนะครับจะเอา ไปใช้ประโยชน์อะไรยังไงได้บ้างนะครับใน แ่งของอาเรื่องของการกำหนดนโยบายอันนี้ อาจารย์อันนี้จะพูดชัดเจนแล้วว่าพวกนี้ มันเอามาใช้ได้แน่นอนนะครับในแง่ของการ ทั้งนโยบายทั้ง 4 เนอะอันหนึ่ง ที่ผมอยาก เสนออีกก็คือในแง่ของการออกมาตรการทางกฎหมาย ในการควบคุมเพิ่มเติม ของยกตัวอย่างเช่น ถ้ามันมี เลขตัวเลข 13 หลักแล้วมันเป็น ลิงค์กับข้อมูลสุขภาพอย่างนี้ครับ คนที่ป่วยเป็นโรคที่สุราเรื้อรังสามารถ ที่จะมา สแกนเพื่อซื้อเนี่ยได้ไม่เกินเท่า นั้นเท่านี้ครั้งต่อสัปดาห์หรือต่อเดือน อย่างนี้ครับมันก็จะช่วยได้หรือ ไปลิงค์กับตัว ข้อมูลคดี คนที่มีประวัติมาแล้วขึ้นนะครับหรือว่า ถูกคุมประพฤติอยู่อย่างเงี้ยครับสามารถจะ มาจัดสแกนหรือจะ เสียบัตรอะไรเนี่ยเพื่อ ที่จะซื้อได้ไม่เกินเท่านี้เท่านี้ครั้ง ต่อสัปดาห์หรือต่อเดือนอะไรอย่างเงี้ย ครับมันก็จะอา

ช่วยให้เราควบคุมในแง่ของ การเข้าถึงให้กับทุกคนที่มีความเสี่ยงสูง อย่างเจ็ยครีบได้มากขึ้นครีบผมอ่าก็ได้ สุดท้ายของผมก็คือประเด็นในเรื่องของการ ทำลายข้อมูลนะครีบมัน ควรจะต้องมีการระบุอายุของตัวข้อมูล นี้หรือเปล่า นะครีบเพราะว่า จำนวนพื้นฐานข้อมูลไปครีบหุ่นใหญ่มากเนาะ แล้วก็มหาศาลถ้าคิดว่าเลขถีบไปเรื่อยๆผม เข้าใจว่า เขาก็ไม่แน่ใจว่า Server มันจะสามารถ เลือกรองรับได้หรือเปล่านั้นครีบมัน ควรจะมีอายุสักเท่าไร ในคลิบ่อะถ้าผ่าน จำนวนปีเท่านี้ไปแล้วเนี่ยข้อมูลพวกนี้ ถือว่าเก่าและล้าสมัยละเอาไปใช้ประโยชน์ ไม่ได้แล้วอะไร อย่างนี้ครีบอาจจะต้องคิด ตรงนี้ไปด้วยครีบผมมีประเด็นไปประมาณนี้ ครีบ ผมขอขอบคุณคุณหมอมผมขอพรมาภาชนะ ครีบก็ได้ ประโยชน์เยอะเลยนะครีบละเอียดขึ้นแล้วก็ ชัดขึ้นชัดขึ้นนะครีบ

ความเห็นผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4 ต้องบอกอาจารย์ว่าเดิมตรงควบคุมโรคเนี่ย เราเคยยกร่างกฎหมายอยู่ฉบับหนึ่งคือ ร่างพระ ราชบัญญัติโรคไม่ติดต่อ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก็น่าจะเป็นสาเหตุ ของโรคไม่ติดต่อถ้ากฎหมายฉบับนี้มีการ ยก ขึ้นมาแล้วก็ออกมาอีกครั้งหนึ่งเนี่ยมัน จะมีการได้สิทธิเสียสิทธิใหม่กับคนที่ มีพฤติกรรมการ รซื้อเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ใน ลักษณะแบบนี้ที่มีความเสี่ยงที่จะเป็นโรค เพราะว่าตอนที่ยกร่างโรคพ.ร.บไม่ติดต่อ เนี่ยก็จะมีการ ยกตัวอย่างอย่างเช่นคนที่ บริโภคน้ำตาและเป็นโรคเบาหวานอย่างนี้เขา อาจจะได้ 10 หรือเสียสิทธิบางอย่างในการ รักษาพยาบาลก็คือแอลกอฮอล์ก็อาจจะเป็น หนึ่งในนั้นที่ทำให้เขาได้สิทธิเกิดเหตุ ทีนี้ในส่วนของการของผู้ของ ผู้ขายเนี่ย ถ้าเราไม่มีข้อมูล อันนี้ในความกังวลนะคะสมมุติว่า ขายส่งเนี่ยขายไปให้กับร้านแต่ละร้านใช้ ใหม่คะมี ข้อมูลว่าเขาส่งไปให้แต่ละร้านแต่ ว่าในแต่ละร้านเนี่ยไม่มีข้อมูลของการขาย ออกมีแต่ข้อมูลของการซื้อเข้าไปคือถ้า เป็นไปได้เวลาเก็บข้อมูลอาจจะเก็บตั้งแต่ ต้นทางมาเรื่อยๆ ก็ดูว่าร้านนี้มันมีการ ขายออกไปมีคนมาซื้อตะกร้านี้ไม่ มีการราย งานข้อมูลมาต้องลงไปดูว่าราคามีปัญหา ประเด็นปัญหาอะไรหรือเปล่านั้นครีบอย่างแต่ก็หลักๆเลยที่เป็น ห่วงเลยคือข้อมูล ที่ได้อาจจะไม่ใช่ความจริงเท่านั้นเอง เพราะว่าทุกวันนี้เวลาเราบังคับใช้กฎหมาย เราก็จะเจอ ข้อมูลที่ไม่ใช่ความผิดสักเท่าไร

ความเห็นผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5 เราไปทำงานที่มันเกี่ยวข้องกับอาชญากรรม สาเหตุของผิดมันก็บอกไปได้เหมือนกัน แต่ ว่าที่ที่ชัชปมาเล่นตรงนี้เพราะยังคิดว่า อย่างน้อยถ้าเกิดมันมีระบบอย่างมัน น่าจะใกล้เคียงมากๆมากขึ้น เเปอร์เซ็นต์ของ แล้วโอกาสที่มันจะทำให้คลาดเคลื่อนไปอยู่ บังคับรายใหญ่รายย่อยลงไปเรื่อยๆ ที่เขาจำหน่ายเนี่ย แล้วก็สามารถทำ สำเร็จครอบคลุมสต็อกของของจำนวนให้มันให้ มันชนตัวเลขกันได้มัน ก็จะตอบว่าได้ตรงไหน ที่ มันหายไปเนี่ยก็เป็นกลไกที่จะต้องเข้า ไปติดตามหรืออาจจะมีการโทษเพิกถอนใบอนุญาตอะไรเนี่ยซึ่งอาจจะต้องมี สายต่อไป ถึงตรงนั้นเพื่อที่จะปิดช่องที่มันจะเป็น ทำให้ข้อมูลมันเบี่ยงเบนมาๆนะครีบก็ ขอขอบคุณมากเลยครีบ ประเด็นนี้เดี่ยวเรามา อีกรอบนึงฮะนะครีบต้องทำต่อไปครีบ

ความเห็นผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 6 ครีบที่บ้านเป็นแบบ traditional Trade ครีบก็คือเป็นร้านค้าส่งส่งต่อรายย่อยอีก ทีนี้ซึ่งในมุมมองผมผมมองว่าการเก็บข้อมูลนะผมเห็นด้วยนะครีบแต่ คนผู้ซื้อเอ่อผู้ขายอะครีบจะได้อะไรจาก การเก็บข้อมูลมีแรงจูงใจใหม่ที่จะทำให้ให้ ผมอยากเก็บข้อมูล

คนซื้อครับแล้วก็ผมว่าช่องห้วมันคือ ผมไม่ได้อะไรจากการเก็บข้อมูลตรงนี้มันก็ เลยทำให้ร้านค้าส่งอะไม่อยากเก็บข้อมูล เพราะมันคือภาระที่เราจะต้องรับผิดชอบมากขึ้น 2 คือผลประโยชน์ที่มันจะหายไปคือถ้า ปฏิเสธลูกค้าใช้ใหม่ครับว่าเราไม่ขาย ลูกค้าหายแน่นอนเขาก็จะไปซื้อร้านที่ เลี้ยงกฎหมาย 3 คือ ผมมองว่าคนที่ทำหน้าที่จัดเก็บข้อมูลนะ ครับน่าจะเป็นภาครัฐรวมกับเอกสารมากกว่า เช่นคือตอนนี้ผมมองว่าเจ้าใหญ่ๆในการขาย สุรามันมีไม่กี่เจ้าก็คือให้ภาครัฐอะ ครับลงไปควบคุมเอกชนรายใหญ่แล้วก็ส่งต่อ ประมงเป็นทอดๆเพราะว่าในระบบการขายอะ ครับเขาก็จะมีระบบในการส่งสินค้าเป็นระบบ ของบริษัทอยู่แล้วบริษัทส่งสินค้าออกไปให้บริการร้านไหนร้านนี้ส่งต่อไปให้ ร้านไหนซึ่งผมผมทำอยู่ในระบบ

คือเท่าที่ฟังวิจัยปัญหาคือฝั่งผู้ขายจะได้อะไรหุ้น ใช้ใหม่ใช้ใหม่ครับแล้วคิดแล้วเก็บข้อมูล เนี่ยเก็บข้อมูลไปแล้วนะคือถ้าได้ข้อมูล ได้ประโยชน์แน่นอนแต่คิดว่าสมมุติถ้าผม คิดเร็วๆนะครับว่าถ้าเกิดว่า เหมือนกับที่ผ่านมาเนี่ยเรามีโครงการคนละ ครั้งที่ผ่านมาแปดต่อกันอย่างนี้ผมว่าเชื่อ ว่าข้อมูลนะ จากการใช้จ่ายจากการทำนู่นทำนี่ได้มาเยอะ มากร้านค้าก็ได้ประโยชน์นะครับรัฐบาลได้ เช่นว่าคนไทยใช้จ่ายเท่าไหรนะครับเป็น ภาษีจากนั้นหางายขึ้น เออผมว่าถ้าแบบใน ลักษณะคล้ายคลึงกันแบบนี้มันจะคือได้ถามๆ ว่าเราคงแบบมีภาพนี้เกิดขึ้นได้ใหม่เพราะ ว่าผู้ขายถ้าเข้าถ้าเข้ามาในระบบก็อาจจะได้ ประโยชน์ทางภาษีพวกซื้อได้ประโยชน์เรื่อง ส่วนเรื่องราคาที่ต่ำกว่า มันจะดูเป็นการส่งเสริมนะมันมีการส่ง เสริม การขายแต่ว่าแต่ว่ายังก็คือคนก็บริโภค อยู่แล้วนะครับ ควบคุมรายใหญ่ได้ครับมันจำนวนมันน้อยกว่า อย่างผมเป็น Agent ใช้ใหม่ครับมันเยอะมาก ในประเทศไทยสิ่งที่จะเอาไปควบคุม Agent มันยากมากถ้าควบคุมรายใหญ่ได้คุมทั้ง ประเทศก็มีบุญรอดมีเบียร์ช้างมี 2 เจ้า นี้ก็ 50% 70% แล้วมารับของตลาดหมดทั้ง หมดใช่เพราะว่าผมมองว่าเขามีระบบในการจัด การส่งสินค้าอยู่แล้วแล้วอันนั้นนะมันจะ ทำให้ให้จากยอดที่ระมัดนะครับลงมาตั้งจูงใจ ให้ให้ร้านค้าอย่างผมอะเข้าไปร่วมกับ ระบบเขาในการเก็บข้อมูลเนี่ยเขาก็คง จะ ต้องมีวิธีการ ที่เราเป็นๆคนระบายของออกให้เขาเราก็เป็น คนรับตัว product คือผลิตภัณฑ์ทำให้ส่วน ต่างที่มันทำประโยชน์เชื่อมโยงมันดีแต่ก็ ต้องจับหัวให้ได้ว่ากันใช่ๆคือรายใหญ่ อยู่ที่ผมมองคือมองแบบนั้นเพราะว่าถ้าเกิดเราจะมาทำแบบจากเล็กขึ้นไปหาใหญ่ครับ ผมว่ามันยากมาก

เพราะใหญ่เขามีระบบมีระบบการจัดการของเขา อยู่แล้วซึ่งซึ่งผมก็แค่ใส่ชื่อลูกค้า เข้าไปแล้วผมก็ส่งสินค้าออกเขาก็จะมีข้อมูลข้างในบอกอะไรมาเราทำหมดขอให้เรามี เหล้ามีเบียร์ขายเราก็เพราะว่าหลายยอดต้องการแค่กำไรในการทำ ไปมองถึงประโยชน์มาตั้งด้านมาควบคุมอะไร เขาไม่ได้มองตรงนั้นธุรกิจเล็กๆของเขาคือร้านค้าใช้ครับ มันก็เป็นภาพเฉยๆครับแต่ถ้าทำวันนี้ละ มันมองว่าถ้าเอาจากบุญรอดหรือช้างลงมา มัน ก็จะได้ข้อมูลของผู้ขายแต่เหมือนข้อมูล ที่เราต้องการคือข้อมูลผู้บริโภค อืมแล้วมันจะไม่ถึงผู้บริโภค หมายถึงระบบจัดระบบให้เป็นคู่แบบนี้แต่ ว่าเวลาที่ข้อมูลจะถูกส่งเข้าไปเนี่ยผู้ บริโภคต้องเป็นคนส่งเข้าเสียดกันที่หมอ ว่าถ้าเกิดสมมุติว่าผมจะซื้อสมมุติอะคิด เก่งคิดง่ายๆนะตัวอย่างได้นะครับจะได้จะ ได้ช่วยกันจำกัดผมจะต้องคิดวารีคิดทั้ง ผลเสียก่อนไง เพราะผมก็จะวิ่งหนีเข้าไปที่ฐานของของ เอ่อกระทรวงใช้ใหม่สะอันนี้ก็ถือว่าไปไป จัดผู้บริโภคแล้วถูกมัยฮะแต่

ว่าไอ้จุด สตาร์ทที่มันจะมีระบบใหญ่มันจะต้องรับ ร่วมกับรายใหญ่ก่อนเพื่อที่ให้ล้านร้าน ขายเขาเขาเปิดประเด็น เขาก็ปฏิบัติอัน เดียว

ความเห็นผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 7 อันนี้เหมือนที่เราอยากได้คือข้อมูลเพิ่ม จำนวนเพื่อที่จะเอาไปวิเคราะห์ต่อแค่ เรื่อง สุขภาพเรื่องดูแลสุขภาพคนไทยเงินดู แลสุขภาพถ้าเรารู้ว่าคนเนี่ยคือตุลาออกมา อยู่กับเมียมเนี่ยมมันอาจจะ มีประโยชน์ใน เรื่องของการวินิจฉัยโรคยังงี้คืออะไรแบบ นี้ครับถือว่าต้องการจะเสียดังค์ในจุด นั้นจุดนี้มันก็ เหมือนกับงานที่รัฐอยาก ได้ข้อมูลอันนั้นแหละอยู่ที่ว่าฐานะเนี่ย จะยอมซื้อข้อมูลด้วยวิธีไหนเท่านั้นเอง

ทางภาคเอกชนนะครับจะได้อะไรนะครับประเด็น แรกผมคิดว่าในแง่ของตัวโปรโมชันที่น่าจะ ต้องจัดให้ นะครับก็คือที่น่าจะเป็นไปได้ คือในแง่ของการอาจจะยกเว้นค่าธรรมเนียมใบ อนุญาต ครับรายปีให้จะก็ป้อะไรก็ว่ากัน ไปถ้าถ้า เอาเรื่องนี้มาตั้งแล้วก็เก็บข้อมูลให้ อาจจะต้องมี requirement ว่าอย่างน้อยก็ ต้องมีข้อมูลไหลเข้าอะไร อย่างนี้เป็น รูปที่นสั๊กเดือนละครั้งหรืออะไรอย่างนี้เขา ก็ว่ากันไปนะครับแต่ว่าในแง่ของตัวผู้ ซื้อกันนะครับยังงี้ก็คือ พยายามที่จะเรา ไม่ได้ต้องการให้มันถูกแล้วข้อที่ถูกยิง เข้าถึงง่ายยิ่งซื้อง่ายคนบริโภคมากขึ้น ก็จะเป็นปัญหามาก ขึ้นก็จะอ่าน่าจะเป็นใน แ่งของโปรโมชันที่จัดให้กับคุณคนขับมาก กว่าคนซื้อนะครับประเด็นที่ 2 คือเอ่อใน แ่งของ กฎหมายบางตัวที่มันติดลือคืออยู่ อย่างเงี้ยครับแต่อย่างเช่นในเรื่องของ การขายออนไลน์นะครับถ้าสามารถระบุ นะครับ ตัวอายุได้จริงๆจากการขายออนไลน์กระทรวง สาธารณสุขก็ผมคิดว่าเรายินดีพิจารณาในการ ที่จะอาจจะปลด ออกให้ นะครับให้สามารถที่จะ ขายออนไลน์ได้ถ้าระบบไม่เห็นด้วยก็ได้ พอแล้ว

ประเด็นที่ 3 อันนี้อาจจะได้บางคนเสียง บางคนก็คือในแง่ของการที่เกิดความเท่า เทียมในการ ห้ามขายใน บางช่วงเวลาบางช่วงวันอะไรอย่าง นี้ครับซึ่งเรารู้กันอยู่ว่าถ้าแบบ เซเวนอะไรเงี้ยมันขายตามเวลานะครับแต่พอ แบบพอขายย่อยอะไรเงี้ยพอป่วยบางทีก็เรียง ๆมาเลยครับคือถ้ามีตัวนี้ก็มันก็จะช่วย ให้เกิดความเท่าเทียมใน การค้ามากขึ้นนะ ครับ

จากที่อยู่หัวข้อเรื่องคลังข้อมูลใน เรื่องของข้อมูลก่อนนะข้อมูลคือข้อมูลผู้ ซื้อหรือผู้บริโภคไอ้คนที่คนขาย Agent หรือคนขายรายใหญ่เนี่ยซึ่งเป็นวันในมี อยู่แล้วมันมีไปตามรอบไปตามสัปดาห์ของมัน ทางราชการหรือทำ อะไรมันก็สามารถที่จะขอ ได้อยู่แล้วมันมีข้อมูลอยู่แล้วแต่ผู้ บริโภคที่ใครมาซื้อแล้วมันไม่มีนะแต่มัน มีอย่างมันมี เนี่ยมมันก็ไม่ใช่ข้อมูลที่ เป็นความเป็นจริงอย่างหนึ่งที่เรื่อนบอกนะ ว่าเวลาคุณมาซื้อให้เด็กมาซื้อหรือให้คุณ ซื้อมีคน มาฝากมาซื้ออย่างเงี้ยมันจะไม่ ได้ข้อมูลที่แท้จริงเราจะได้ข้อมูลที่ จะมาลงหรือจะเอามาเก็บแต่กรรมที่ว่าเป็น Big Data มันจะไม่มีนะครับ ก็คือจะทำยังงี้ที่จะเก็บจากผู้เอ่อคน มาซื้อหรือผู้บริโภคได้นะครับก็อย่างที่ น้องเขา บอกว่าถ้าคุณมาซื้อแล้วต้องต้องมา แสดงตัวตนหรือมันยุ่งยากอะไรนะยอดขาย เนี่ยมมันมีปัญหาแน่นอน แล้วก็ ในทางปฏิบัติมันมันก็มันค่อนข้างจะยากแต่ มันมันมองไม่เห็นดาวอะไรรู้ปะร้านค้าตาม ตามบ้านทำอะไรกันมัน เป็นไปไม่ได้ เหยี่ยมเองยังในออนไลน์ในออนไลน์เนี่ยมมัน ยังพอมือข้อมูลว่าใครเป็นผู้ซื้อเนี่ยถูก ไหมเพราะคุณจะซื้อ มา มันก็แสดงหลายๆอย่าง ในทางเก็บข้อมูลในปัจจุบันซึ่งทางราชการ ใช้หรือมาตรฐานที่ใช้งานเราจะใช้สิ่งใดก็ คือ ใช้ได้ 13 หลักใช้ใหม่เราตามเลข 13 หลักได้อีกอย่างหนึ่งก็สามีเมลตามเบอร์ โทรศัพท์ในการเก็บข้อมูลทุกๆวันที่

เราใช้ ไม่ว่าจะหน่วยงานไหนหรือว่าจะจ่ายเอกชนหรือ รัฐเขาจะเก็บก็คือจะเก็บจากเลข 13 หลัก เขตชื่อหนึ่งนามสกุล นี่ก่อนเรายังผมยังไม่ลองข้อ 2 ข้ออะไรนะจะบอกเขาเอาความเป็นจริงแบบว่าการเก็บข้อมูลมันเป็นแบบนี้ และการเรียกใช้ตำรวจเรียกใช้หรือว่าจะไป ลิงก์ Big Data ที่ไหนถ้าใช้เลข 13 หลัก หรือใช้เบอร์โทรศัพท์ใช้อย่างนี้ 2 อัน นี่ไม่ได้ไม่ได้ถึงที่จะไปใช้ตัวบุคคลไป ถ้ามหาตัวบุคคลอย่างทันทีก็เดินหรือใช้ ข้อมูลของผิอะไรอย่างนั้นซึ่ง มันก็จะรู้ สึกผ่านไปเพื่อเพื่อให้ได้ข้อมูลเหล่า นั้นนะครับที่นี้เองให้ตรงแบบหัวข้ออะไร วันนี้ก็คือเราต้องตามข้อมูล เราสามารถจะ เก็บยังไงจะเก็บจากตรงไหนก่อนอันนี้ที่ ที่แสดงมานี้ก็คือจับบัตรประชาชนจะเก็บ จากบัตร ประชาชนหรือจะเก็บจาก QR Code หรืออะไร คือมันต้องมันต้องเริ่มต้นจากการไปแสดง ตัวตนก่อนคุณจะมี QR Code จากหมายความว่า คุณจะมี QR Code หรือมีบัตรพิเศษเพิ่มถึงนะเอา คิวอาร์โค้ดไปให้เขาได้เลยโดยส่วนตัวซึ่ง QR Code มันจะต้องมีข้อมูลตัวบุคคลที่ ก่อนมันก็หนักคงหนีไม่พ้นเรื่องเบอร์ โทรศัพท์เรื่องชื่อที่อยู่หรือข้อมูลนี้ ที่ จับบัตรเรามันถึงจะได้ข้อมูลที่แท้ จริงถูกต้องไหมอะอันนี้คือแล้วถ้าถึงจะมา ที่พระบาทจะแสดงบัตรไปซื้อเนี่ย อย่างน้องเขาก็บอกแล้วถ้าลูกค้าแสดงบัตร ไปซื้อเนี่ยคงจะคงยุ่งยากแต่ไม่ได้ข้อมูล ที่แท้จริงแล้วก็ถามว่ามันก็จะไม่มีข้อมูลเข้าไปใน Big Data แน่นอนอย่างนี้มัน ก็จะเป็นผลย้อนออกมาตรงนี้นะครับ ผมผมให้มาก่อน นะ ครับ ผมก็เห็นประเด็นหนึ่งเลยเรื่องแรกก็คือ ว่าในที่สุดที่เรากำลังพูดถึงการที่จะ Control คนที่ในการกรอก อยู่แล้วก็คือรายใหญ่ไอ้ที่มีมันชัดเจนยังไงเขาก็ต้องควบคุม

ผู้วิจัย นี่คือประมาณ 90% นะตอนนี้ครับทุกอย่าง คือไม่ใช่บัตรก็จะต้องใช้สแกนจ่ายนะครับ เพราะว่าถ้า สแกนจ่ายได้หมดมันมีข้อมูลจากธนาคาร ระบบก็เป็นอีกช่องทางที่น่าสนใจคือจริงๆจะทำ เงินไปเลยก็ได้เหมือนทรู เหมือนทรูมันนี่ วอลเล็ตเราก็ไม่รู้หรือก็มีประโยชน์ยังไง ใช้ไหมอะมันใช้แล้วแต่ที่จริงเนี่ยสิ่ง ที่ผมเป็นห่วงเนี่ยนะนัก กฎหมายมากกว่า นั่นคือ CP มันเอาข้อมูลมาใช้ประโยชน์ อะไรหลักจากนั้นคือตอนนี้มันเอาไปใช้ ประโยชน์ เยอะแยะแล้วใช้ครับ ตอนนี้มันก็กลายเป็นว่างานหลังบ้านว่า หน่วยงานไหนจะรับข้อมูลที่เรเก็บตรงนี้ได้บ้างนี่คือ งานช่างแต่ว่าประชาชนไม่รู้ เรื่องหรือไม่ต้องห่วงอุปสรรคแอบไปก็ซื้อ ไปก็ดื่มไปอะไรอย่างเงี้ยมันก็ต้องเป็น ภาพ อย่างนั้นก็มีส่วนของเอ่อความเปลี่ยนแปลงของสังคมที่มีเทคโนโลยีก็คือเข้ามา

ให้เป็น สิ่งที่ใช้คำตอบคือตรงนั้นแต่กว่าที่เรา จะร่างกฎหมายเสร็จตั้งแต่เมื่อไหร่เราผลักดันกฎหมายเพื่อนำไปสู่อนาคต ทุกหน่วยงานเชื่อมต่อกันเอาข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ ต่อ

ความเห็นผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 7 ผมเอ่อถ้าเทียบกับตัวเอเชียจริงๆก็อยู่ ตรงๆนะครับไม่ได้ตกก็จะถามว่าดื่มจะดื่ม นะดื่มเยอะนะครับดื่มแล้วรับผิดชอบกัน หรือเปล่านะครับอำคำถามถามว่าในรอบปีที่ ผ่านมาเนี่ยคุณเคยมีประวัติ การดื่มแล้วก็ ไปขับรถเอ่อภายใน 6 ชั่วโมงหรือเปล่าอัน นี้เราเราก็จะถามตรงๆว่าเมาแล้วขับนะเรา ใช้คำว่าดื่มแล้ว ไปขับรถภายใน 6 ชั่วโมง ซึ่งจริงๆมันก็มันก็คือดื่มรักษานั่นแหละ ก็มีโอกาที่จะเป็นเมาแล้วขับได้นะครับ เอ่อ ประมาณ 60 นะครับมีประวัติคืออาจจะครั้งเดียวในรอบ ปีหรืออะไรก็ได้สมัคร กันนะครับแล้วก็ไม่ได้ไม่ได้เกี่ยวกับว่า จะไปโดนเป่าหรือว่าไปโดนจับอะไรหรือเปล่า แต่ว่าอะคือมีพฤติกรรมแบบนี้ประมาณ 60% อันนี้คือสำรวจโดย

สำนักงานสถิติแห่งชาติ นะครับอำอันนี้คือครอบคลุมทั้งประเทศนะ ครับเพราะฉะนั้นในแง่ของความรับผิดชอบก็หาไม่ค่อยได้ นะครับเพราะฉะนั้นเป็นปัญหา แนนอนนะครับประเด็นสุดท้ายก็คือวินัยนะ ครับทางกฎหมายเนี่ยครับก็เห็นอยู่ครับว่า ร้านใหญ่ขายตามเวลาร้านเล็กก่อนอะไรแอบ ได้ก็อะไรแบบนี้ครับเพราะฉะนั้นจะไป หาเอ่อเรื่องของการเคารพกฎหมายเรื่องของวินัยอะไรอย่างนี้นั้นอาจเป็นไทยนะครับ เพราะฉะนั้นเอ่อมันก็เลยเป็นที่มาที่แบบว่าถามว่ามันจะเป็นไหมมันจะเป็นแนนนอนนะ ครับทีนี้เอ่อผมอยากอ่าให้เอ่อเข้าใจเอ่อ วัตถุประสงค์ไปในทางเดียวกันนะครับผมไม่ แน่ใจว่าผมเข้าใจถูกหรือเปล่าแต่อัน นี้มันเป็นในลักษณะของการเก็บข้อมูลส่วนบุคคล เพราะฉะนั้นการเก็บข้อมูลส่วนบุคคลเนี่ยโอเคแหละในแง่ของผู้ผลิตเขาอาจ จะเอาข้อมูลการตลาดเอาไปใช้อาจจะเป็น ประโยชน์ในลักษณะประมาณนั้นแต่ในแง่ของ ภาครัฐเนี่ยมันคือการออกแบบตัวมาตรการที่ ที่ลงไปสู่ระดับบุคคลได้มากขึ้นเหมือนกับ คำว่านะครับประมาณนั้นคือเรารู้ว่าเราจะ ได้รู้ว่าจะถ้าเราจะ สร้างข้อจำกัดบางอย่างเราจะทราบกับใครอีก หรือว่าในแง่ของการให้บริการนะครับการ บำบัดรักษา ลดผลกระทบอะไร เพราะฉะนั้นมันก็เลยจำเป็นที่จะต้อง มีข้อมูลส่วนบุคคลในในรูปแบบของการซื้อนะ ครับไม่ใช่การซบอีกนะครับเพื่อที่จะออก แบบตัวมาตรการตัวนี้ให้ได้ให้ได้เหมาะสม ทีนี้ในแง่ของการทำให้มันเป็นไปได้หมาย ถึงให้มีข้อมูลไหลเข้าไปจริงๆครับผมคิด ว่าการสร้างควมไว้วางใจกับผู้ซื้อเนี่ย อันนี้เป็นเรื่องที่จะต้องให้ความสำคัญนะ ครับเรื่องของตัวมาตรการลงทุนอะไรพวก นั้นผมเข้าใจว่าเดี่ยวเราไปศึกษากันน่าจะ ได้แต่ว่า ประเด็นที่ผมจะชี้ก็คือส่วนตัวเนี่ยไม่ อยากให้เอาในแง่ของการซื้อเนี่ยเท่ากับ การบิน ดังนั้นถ้าการซื้อเท่ากับการตีมันจะนำไปสู่ในแง่ของการถูกดำเนินคดีอะไรหลายๆ อย่างที่มันเกี่ยวข้อง ถ้าเขามั่นใจว่าเอ่อไอ้ประวัติเนี่ยนะมันจะ ไม่ได้เอ่อทำให้เขาไปโดนคดีอะไรประมาณไว้ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของการมาอะไรแบบนี้ครับเพราะว่าการซื้อมันไม่ได้เข้า กันคืออยู่แล้วใช้ไหมครับมันก็เลยทำให้เขา มั่นใจมากยิ่งขึ้นที่จะปล่อยข้อมูลออกไป ได้เนครับอำอย่างที 2 คือเอ่อต้องไม่ เอาไปใช้ในการตัดสิทธิ์อะไรบางอย่างใหม่ หมายถึงข้อมูลการซื้อโดยตรงนะครับแต่ถาม ว่าถ้าซื้อเยอะแล้วจะไปตัดสิทธิ์การรักษา เขาอะอย่างนี้ครับคุณกินเยอะไปแล้วซื้อ เยอะไปแล้วกินเยอะไปแล้วไม่ให้สิทธิ์การ รักษาอย่างนี้เขาก็จะปฏิเสธแต่ มันจะต่าง กันนะกับที่ผมบอกว่าคุณเอ่อถูก วินิจฉัยเป็นปรีศนาหรือหลักแล้วอันนั้น ข้อมูลการวินิจฉัยมันเกิดมาจากฐานข้อมูล อื่นถูกไหมครับและนำมาใช้ในการตัดสินใจใน ลักษณะประมาณนี้ คือข้อมูลการซื้อก็ไม่ได้เอาไปใช้ในการ ตัดสินแต่ข้อมูลอื่นๆเอาไปใช้ในการตัดสินใจ ไปใช้ข้อมูลตัวนี้เป็นเครื่องมือในการตัด สินนะครับประมาณนี้ นะครับเอ่อที่เหลืออีก น่าจะเป็นในเรื่องของตัวการแก้ไขกฎหมายครับซึ่งอันนี้ต้องบอกว่ามันมันเกิน ไปกว่า พรบ. ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ เวลานะครับเอ่อสิ่งที่จะต้องเข้ามาร่วมกันทุกภาคส่วน

มันก็ต้องขับเคลื่อนไปในร่วมกันนะครับ หลายๆพรบ.ร่วมกันเพื่อให้เกิดเป็นตัวระบบ เกิดขึ้นนะครับ รวมถึงในแง่ของการถ้าเกิดว่าจะเอาในรูปแบบของ Public Private จริงๆอย่างนี้แหละครับที่จะเอาคนเข้ามา ร่วมลงทุนตัวนี้ครับเพราะฉะนั้นไม่สามารถ แก้ไขพรบ.เดี่ยวแล้วจบอ่าได้เลยแนนนอนนะ ครับต้องต้องแก้ไขในส่วน ของอำกฎหมายทั้ง หมด ครับ แล้วก็ตอนนี้ก็ได้ประเด็นแล้วว่า คนที่เป็น Data Center คุณจะเป็นกระทรวง ที่ ท่านนะครับอำอันนี้อันนี้ก็ยังไม่ได้ เปิดร้านนะคนพิการเนี่ยแต่มันน่าจะจะมีเขา น่าจะมีคือมันคือๆ นึกภาพนะการ

บริหาร ราชการเขาอะเขาต้องมีคณะกรรมการของเขา แล้วก็เออแต่เท่าที่ผมสัมพันธ์ดีคือเขา จะยังไม่เจาะไปที่ สาธารณสุขมากนักแต่ผม ไม่ได้คิดว่าสาธารณสุขต้องไปตีผมคิดว่า ตรงนี้น่าจะดีกว่าพวกเพราะมันมีเรื่องสาย เส้น ของผู้ค้าอาจจะเป็นเรื่องของการเก็บ ข้อมูลเพราะว่าไม่ตีอะมันติดกับสำนัก งานสถิติแห่งชาติอยู่แล้วเพราะฉะนั้น เนี่ยมันอาจจะเก่งกว่าตรงนั้นและเป็นการ ผากตัวที่นี้เวลาไปคุยกับเขาอะแล้วเขา ก็เปิดเครื่องเมื่อก็ก็เก็บคุณก็ รับผิด ชอบไปมีก็แล้วกันคุณมีข้อมูลอะไรอย่าง เงี้ยเขาก็ไม่ไม่ถือว่าเป็นการไปโยนงาน ให้เขาอะไรประมาณเนี่ยนะ อะเพราะตอนนี้เขา ตั้งแต่วางงานคนพิการเนี่ยเขาก็บอกว่า เองงานไปจากขั้นที่ อันนี้มันเป็นการพ.ร.บ.กม.แล้วก็ อยากทำอะไร อย่างเงี้ยนะ

มันต้องเริ่มผมว่ามันต้องเริ่มจากระดับ หรือว่าให้มันให้มันมันเกาะเป็น Step Step มาขยายวงเงินครับ สวัสดิ์คะข้อสงสัย รู้เรื่องนี้คะเพราะว่าที่ผ่านมาที่เรา พุดอะส่วนมากเราจะเน้นไปที่ เป็นพวกร้าน ค่าแต่ถ้าไปเที่ยว สถานบริการ 4-5 คนสั่ง เหล้ามาดื่มโต๊ะนึงเก็บข้อมูลผู้ซื้อทั้ง โต๊ะหรือจากคนไหนอันนี้ก็เป็นในส่วนที่ เราต้องเก็บ ข้อมูลด้วยใช่ไหมคะ

นี่แหละครับคือความยาก คือความยากแต่เราต้องพุดถึงเรื่องข้อมูล ก็ต้องยอมรับอย่างว่ามันก็ไม่มีข้อมูล อะไรในโลก 100% แต่ว่าโอเคเรารู้แล้วว่า มันมีหายไปว่านั่นะเราก็จะต้องยอมรับ มันในระดับหนึ่งว่าใจเนี่ย อยากมองในมุม ที่หนึ่งมีข้อมูลสำหรับพอที่จะวิเคราะห์ สถานการณ์ใกล้เคียงความจริงมากที่สุดเท่า ที่จะทำได้ ดีกว่าแบบบางที่เราขอโทษนะ เหมือนกับป.ค.ศ.เนี่ยเพราะว่ารายงานเราก็ มีคนติดยาเสพติดเท่าไร 5 ล้านคนก็ แแสน คนไม่รู้รักษาได้แค่นี้แค่นี้แล้ว ผมก็ถามป.ป.สหลายครั้งขออนุญาตไปพุดถึง Happy ถึง 6 องค์การครับ ที่ทำวิจัย เนี่ยอาจารย์ต้นก็ทำอยู่ด้วยติดเล่มไปและ ถามว่าพี่ไปเอาตัวเลขมันยังเงี้ยเขา ๆๆไม่สามารถอธิบาย เขาบอกว่าผมคิดว่า ประมาณการอย่างนี้แล้วมันจะวิเคราะห์แล้ว มันจะไปอย่างอื่นดียงเงี้ยเลยเบื้องต้นทาง มันมันไม่ ใกล้เคียงกันคือเราเป๊ะมันเป็น ไปไม่ได้เราจะทำงานเพื่อคนมันมันก็ไม่ ลำบากในการที่จะที่เราจะเอามาวางแผนแต่ อย่างนี้ถ้าเกิดว่าเราได้ข้อมูลใกล้เคียง ผมว่านะ 80% ของของความเป็นจริงเราเห็น ทั้งทั้งหมดใช้ครับแล้วก็เรา น่าจะทำอะไร นะโยมนโยบายกำกับรถทางบ้านได้อันที่ 2 ที่อยากให้มันเกิดมาๆเลยเนี่ยที่แบบไป เห็น ต่างประเทศครับแล้วเมืองไทยมันควรจะมีอะอย่างผมติดแอลกอฮอล์เต็มที่ผมอยาก ให้รับเนี่ยต้องมาดึงผมไป รักษาได้เพราะ ฉะนั้นผมจะก้ออันตรายคนข้างตัวผมเนี่ย ครับพวกเนี่ยผมอยากเห็นกฎหมายแบบนี้ที่ นี้ที่ สาธารณสุขสามารถดำเนินการโดยที่ ฝ่ายปกครองหรือตำรวจเขาสามารถที่จะต้นทุน ต้องไปเออโรงพยาบาลนี้ นะแค่คำนึงมาใช้จ่ายเนี่ยมันมีเงินหมุนกลับ มหาวิทยาลัยต้องมาดูแลใช้มัยคุณต้อง อย่างนี้ะครับเพราะฉะนั้นคุณ มันเป็น เหมือนกับความถี่หลายๆของเมืองอะแล้วก็ การลดความหวานอันตราย ทำให้เต็มที่พรบล่าสุดเนี่ยเราผิดซ้ำ เนี่ยมันเป็นหนึ่งในวาระนั้นเลยนะมันๆ ก็แค่เปิดประเด็นไปพอที่ว่าเราอยากจะลงไปให้มากขึ้นว่าตรงนั้นมันเป็นจุด ที่ที่ส่ง ผลมาก ทาง ยาวๆ ก็พบว่ามันเป็นแอลกอฮอล์มันเป็นจุดเริ่มต้นของการทำความผิดมากมายเหลือเกิน อะไร บริการคุกคามอื่นๆที่เป็นอาจจะพุดถึง ตามกฎหมายแต่เหล่านี้แล้วก็อีกอย่างหนึ่ง แต่อย่างที่ว่าเดือนบอกเนี่ยผมก็ตี ครับ เป็นข้อมูลเพราะว่าจริงๆ อะ ในหลายๆอย่าง ผมเราก็คิดไปทำการที่จะลงกันมาเนี่ยทำให้ อย่างนี้มันมีข้อมูล

มันต้อง Error ส่วน หนึ่งมันจะต้องมีตัวที่เสียแล้วมันไม่ 100% ตรงไหน เวลาคนใช้ข้อมูลก็ต้องวิเคราะห์ให้เข้าใจ นะครับแต่เอาจุดนี้ก็คือว่ายังมองว่า ความเที่ยงตรงกับมันระดับขนาดไหนซึ่งซึ่ง แตกต่างจากสมมติเมื่อก่อนที่ที่ผม ยกตัว อย่างหน่วยงานคือเขาไปปกติยังงั้นครับตอบ ไม่ได้เลยแต่ถ้าเกิดถ้าเราทำตัวนี้ได้ เนี่ยเรารู้ว่าอย่างไรแค่นั้น แล้วค่าปรับ ค่าเครื่องมันอยู่ประมาณที่สามารถจะ บริหารให้ให้สังคมมันโอเคได้อะที่มันๆ ปลอดภัยกว่านี้ผมมอง อย่างนั้นนะครับอัน นี้ก็

มองว่าการได้มาซึ่งข้อมูล ยังของกรมสรรพสามิตเองก็จะมีข้อมูลของผู้ผลิตเราก็จะได้ข้อมูล ในเฉพาะส่วน ที่ผ่านสินค้าสุราชนิดนี้เรา เก็บณโรงงานที่ผลิตใช้ไหมคะเราก็จะรู้ว่า เราไม่ได้รู้พื้นที่ที่แท้จริงในการ บริโภคว่าสินค้า ตัวนี้ไปจำหน่ายอยู่ที่ เขตไหนตรงจุดไหนมากน้อยแค่ไหนคือเดิมที อะกฎหมายเดิมก่อน พ.ร.บ 60 จะมีให้การค้า ส่งใช้ไหมคะทำบัญชีทำบัญชีอันนั้นจะพอ รู้แต่ตอนนี้กฎหมายใหม่ก็ยกเลิกตัวนั้นไป แล้วเพราะฉะนั้นก็จะได้แค่ ภาพรวมในการจัด เก็บภาษีทั้งประเทศ คือการที่จะได้มาข้อมูลหรือเพิ่งจะตอบ โจทย์ของงานวิจัยนี้มองว่ามันน่าจะ เป็น ที่ได้ข้อมูลมาจากการขายปลีกซึ่งผู้ได้ รับผิดชอบต่อขายสุราปัจจุบันเนี่ยทั่ว ประเทศเนี่ยก็จะมีอยู่ประมาณ 5 20,000 รายซึ่งก็ค่อนข้างจะมากอยู่ มันจะต้องเริ่มจากจุดตรงนั้นถึงจะไปถึง ผู้บริโภคที่แท้จริง แล้วอย่างที่เราเพิ่มเติม คุณหมอบอกว่าถ้า เราอยากจะได้ข้อมูลที่เรจะได้มันก็ควรจะไป ถึง ถึงลงลึกถึงชนิดของของสุราใช้ไหมคะ สรรพสามิตเองก็จะมีปัจจุบันเคลื่อนไหว ในการแสดงการเสียภาษีคือสแกนเนี่ยจะมี QR Code แต่ว่าส่วน หนึ่งภาษีสุราแช่ เบียร์เนี่ยก็จะมีวิธีการจัดเก็บภาษีที่ แตกต่างออกไปส่วนหนึ่งไม่มีสแตมป์อะซึ่ง ส่วนใหญ่เลยเบียร์ จะไม่มีสแกนจะมีบางสุรา แช่บางชนิดแค่นั้นเองที่ยังมีสแตมป์อยู่ เพราะว่ามันเข้าไปใช้วิธีการชำระภาษีอีก แบบนี้ กะส่วนส่วนเหล้าสุราพวกนี้ยัง ไม่มีกฎหมายให้ใช้วิธีการชำระภาษีอย่าง อื่นนอกจากจะแบบอันนี้ก็จะได้ ครบถ้วนนะคะ คือเขาใช้วิธีการชำระภาษีณรงค์ภายในวัน ที่ 15 ของเดือนถัดไปโดยที่มีเงื่อนไขว่า โรงงานนั้นจะได้ สิทธิ์นี้ก็ต่อเมื่อยอม ให้กระทรวงการคลังเนี่ยไปติดเครื่องมือใน การควบคุมการจัดเก็บภาษี